

А.Саъдуллоев, В.Костетский

ТАЪРИХИ ДУНЁИ ҚАДИМ

*Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфҳои б-уми
мактабҳои таълими миёнаи умумӣ*

Нашири панҷуми таҳрирёфтаву пуррагардида

*Вазорати таълими халқи Республикаи Ӯзбекистон
тасдиқ намудааст*

«Yangiyo‘l Poligraf Servis»
ТОШКАНД – 2017

УО'К: 94(100)=222.8(075.3)

КВК: 63.3(50')

S 15

Саъдуллоев, Анатолий Саъдуллоевич.

Таърихи дунёи қадим: Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфҳои 6-уми мактабҳои таълими миёнаи умумӣ / А.С.Саъдуллоев, В.А.Костетский. – Нашри панҷуми таҳрирёфтаву пуррагардида. Тошканд: «Yangiyo'l Poligraf Servis», 2017. – 192 с.

ISBN 978-9943-382-92-3

УО'К: 94(100)=222.8(075.3)

КВК: 63.3(50')ya72

Муқарризон:

Ю.Ф.Буряков – доктори илмҳои таърих, академик;

Қ.М.Мавлонов – доктори илмҳои таърих;

Н.Т.Полвонов – номзади илмҳои таърих. Аълоҷии таълими халқи Ӯзбекистон.

Маводи китоби дарсӣ дар асоси барномаи таълими андозавӣ оид ба фанни таърихи мактабҳои таълими миёнаи умумӣ таҳия гардид. Мувофиқи андозаҳои давлатии таълим муаллифон китобро дар асоси таҷрибаҳои кории омӯзгорони фанни таърихи Ӯзбекистон ва мамолики хориҷӣ оғаридаанд.

**Аз ҳисоби маблагҳои Бунёди мақсадноки
китоби республика ба иҷора чоп шудааст.**

ISBN 978-9943-382-92-3

© «Yangiyo'l Poligraf Servis», 2013, 2017

© А.Саъдуллоев, В. Костетский, 2013, 2017

МУНДАРИЧА

Сарсухан	5
----------------	---

ФАСЛИ I

Сохтори аз ҳама қадима

§ 1. Таърихи қадим — оғози тамаддун	8
§ 2. Зинаҳои инки шофи одамҳои аз ҳама қадима	13
§ 3. Чамоатҳои авлодӣ	18
§ 4. Давраи энеолит ва биринҷӣ	22
§ 5. Рушди Осиёи Миёна дар давраи гузариш ба асри оҳан ...	25

ФАСЛИ II

Шарки қадим ва Осиёи Миёна

§ 6. Водии Нил ва аҳолии он	28
§ 7. Мисри қадим	32
§ 8. Дин дар Мисри қадим	35
§ 9. Ахромҳо ва мақбараҳо	37
§ 10. Маданияти Мисри қадим	40
§ 11. Тамаддуни Месопотамия	43
§ 12. Шоҳигарии Бобул	49
§ 13. Давлатҳои Осиёи Пеш	53
§ 14. Давлати Аҳамониён	57
§ 15. Тамаддуни Ҳиндустони қадим	61
§ 16. Ҳиндустон дар аввали ҳазораи I пеш аз мелод	65
§ 17. Тамаддуни Чини қадим	68
§ 18. Чин дар асри III то мелод ва асри II мелодӣ	72
§ 19. Давлатҳои аввалини ҳудуди Ӯзбекистон	75
§ 20. Зардуштӣ	80

ФАСЛИ III

Юнони қадим

§ 21. Оғози таърихи атиқа	84
§ 22. Равнақи Юнони қадим	86
§ 23. Колонияҳои Юнон	91
§ 24. Демократия дар Афина	93
§ 25. Набардҳои байни юнону форс	98

§ 26. Аз чониби Македония забт гардидани Юнон.....	102
§ 27. Тарбияи шаҳрванд.....	104
§ 28. Маданияти Юнони қадим.....	107
§ 29. Олимон ва мутафаккирони Юнони қадим	111
§ 30. Афсонаҳои Юнони қадим	115

ФАСЛИ IV
Осиёи Миёна дар асри VI пеш аз мелод
ва асри III мелодӣ

§ 31. Ҳукмронии Аҳамониён дар Осиёи Миёна	118
§ 32. Муборизаи халқҳои Осиёи Миёна ба муқобили истилогарони юону македонӣ	123
§ 33. Давлати Салавкаён ва Шоҳигарии Юнон-Бохтар	129
§ 34. Хоразми қадим, давлатҳои Қанг ва Даван	133
§ 35. Шоҳигарии Кушон	137
§ 36. Роҳи бузурги абрешим.....	142

ФАСЛИ V
Рими қадим

§ 37. Итолиёи қадим	145
§ 38. Республикаи Рим	148
§ 39. Ҳаёти Республикаи Рим	152
§ 40. Мубориза барои ҳукмронӣ дар баҳри Миёназамин.....	155
§ 41. Фуломон ва гладиаторон.....	160
§ 42. Сарнагуншавии Республикаи Рим	164
§ 43. Барбодшавии империяи Рим ва рӯоварӣ ба завол	168
§ 44. Маданияти Рими қадим	172
Хулоса	179
Лугати истилоҳоти таърихӣ.....	181
Такрори хотимавӣ	184
Истилоҳоти таърихӣ ва ҷуғрофӣ оид ба таърихи дунёи қадим	185
Номҳои таърихии дунёи қадим.....	186
Таърихи дунёи қадим дар тақвимҳо	187

САРСУХАН

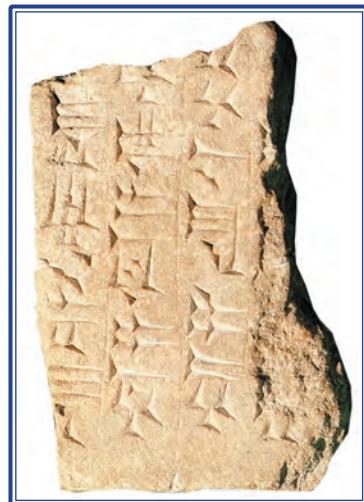
Донишомӯзи гиромӣ! Дар синфи 5 бо «Ҳикояҳо аз таъриҳҳо» шинос шуда будед. Шумоён акнун бо чӣ тавр ҷамъулмҷамъ гардидани донишҳо дар ҳусуси гузаштаи дур ошно мегардед.

Дар синфи 6 саёҳатамонро ба замонҳои ниҳоят қадим давом медиҳем, бо таърихи давлату ҳалқҳои аз ҳама қадима, маданият ва урғу одатҳояшон шинос мегардем.

Аз давраҳои пайдошавии шаҳру давлатҳо дар ҷаҳон ҷандин ҳазор солҳо сипарӣ гаштанд. Аммо аз бисёр ашёҳое, ки одамон дар замони қадим оғаридаанд, имрӯзҳо ҳам дар зиндагонии рӯзмарраамон истифода мебарем. Онҳо олатҳои меҳнат, зарфҳои сафолин, ҷарҳ, қубурҳои обии сафолин, газворҳо, ҳат ва ҳоказо мебошанд. Асарҳое, ки муаллифони қадима иншо карда, аз худ боқӣ гузоштаанд, ҳоли ҳозир ҳам ба одамон дониш ва тарбия медиҳанд.

Олимон ба мақсади аз нав эҳё бахшидани воқеаҳое, ки дар рӯйи Замин қайҳо рӯй додаанд, бисёр қувваву ғайрати хешро сарф менамоянд. Онҳо шаҳрҳои қадимаро дарёфта, ҳафриёт гузаронданд, навиштаоти сехнокро дар ҷармҳо, таҳтаҳои сафолӣ, папирус, сангҳо, ҳамчунин тангахо хонданд. Шумоён акнун бозёфтҳои ҳафриётӣ аз ҳусуси ҷиҳо нақл карданашро медонед. Бо омӯзиши катибаҳои қадима фанҳои маҳсуси *эпиграфика*, тадқиқи тангахо бошад, *нумизматика* шуғл меварзанд.

Инсон аз соҳтани олоти оддии меҳнат то дурдонаҳои ҳунармандӣ, аз соҳтани истиқоматгоҳи оддӣ то бунёди шаҳрҳо роҳи дурударозро тай намуд. Давраи аз ҳама қадимаи ташкилёбӣ ва ривоҷёбии шаҳрҳо навиштаот ва давлатҳоро олимон тамаддуни аввалин ном мебаранд. Таърихи тамаддуни аввалин дар Шарқи Қадим, баъдтар дар ҷазираи Крити Юонон оғоз ёфтааст. Тамаддуни қадима дар бисёр

Намунаи ҳатти қадима

кишварҳои ҷаҳон, аз он чумла, Осиёи Миёна ва ҳудуди Ӯзбекистон ҳам ба вуҷуд омадаанд.

Аз пайдоиши одам **то дар соли 476-уми мелодӣ** вожгуншавии империяи Рими Ӯарбӣ сурат гирифтани воқеаҳо *таърихи дунёи қадим* номида мешавад. Таърихи мазкур ба воситай манбаъҳои муҳталифи ҳафриётӣ (археологӣ) ва хаттӣ омӯҳта шудааст.

Таърихи дунёи қадим дар солномаҳои муҳталифи (воқеаҳо сол ба сол қайд гардидаанд) ашрофони сарой ва подшоҳони Шарқи Қадим, Юнон ва Рим, маҷмӯи қонунҳо, тарчими ҳол акс ёфтаанд. Дар онҳо дар ҳусуси юришҳо ва набардҳо, соҳтмони ибодатхонаву саройҳо ва қалъаҳо, ҳунармандӣ ва дехқонӣ, фанну санъати қадима ҳикоя гардидаанд.

Матнҳои қадимае, ки олимон онҳоро хонда тавонистаанд, масалан, «Матнҳои Пирамидаҳо» (Аҳромҳо) ва «Китоби Марҳумон» аз таърихи мисриён, «Ригведа» – ҳиндуён, «Авесто» бошад, таърихи ҳалқҳои Осиёи Миёна нақл мекунад. Маҷмӯи аҳромҳои Мисри водии Нил, шаҳрҳои Бобул байни Даҷла ва Фурӯт, Ноҳенҷодарои водии Ҳинд, Персеполи Эрон, ҳафриётҳои бисёр шаҳрҳои Юнон, Рим ва Осиёи Миёна дар саросари ҷаҳон машҳуранд.

Вале, дар бобати кушода додани таърихи дунёи қадим бисёр сирру асрор ошкор нагардидаанд. Шояд кушодани яке аз онҳо ба Шумо мусассар гардад. Таъриҳ ба мо бисёр ҷизро меомӯзонад. Бехуда онро «омӯзгори бузург» наномидаанд. Аз ин рӯ, бояд ҳар якеамон таърихи Ватанамонро хуб аз бар намоем ва ба таъриху фарҳанги ҳалқи мамлакатҳои дигар бо ҳурмат муносибат қунем. Ҳангоми омӯзиши китоби дарсии мазкур ба бисёр қалима, истилоҳот ва ибораҳои таърихии дараҷаи фаҳмишашон душвор дучор меоед.

Онҳоро аз ёд кардан ва дар хотир нигоҳ доштан лозим меояд.

Навиштаҷоти танғаҳо

Корбарӣ бо матни китоб

Маслиҳатҳои зеринамонро бо диққат гӯш андозед, онҳо дар бобати омӯзишу аз худ кардани мавзӯй аз наздик кӯмак мерасонанд.

Ҳангоми ҳаллу фасли супоришҳои хонагӣ ба инҳо риоя кунед:

1. Матни дар дарс навишта гирифтаатонро чандин маротиба хонед.

2. Пеш аз хондан ба сарлавҳаи мавзӯй диққат дода, дар дарс чиҳо таъкид ёфтанашро ба хотир оваред.

3. Саволҳои дар охири ҳар як мавзӯй додашударо хонед. Дар он сурат шумоён ҳангоми хондани навиштаҷотатон ба чӣ аҳамият додан ва бо қадом тарз баён кардани маводи хондаатонро дониста мегиред.

4. Матнро ба қисмҳои таҳминӣ тақсим кунед ва мазмуни асосии ҳар қадоми онро бо суханони худ гӯед, сонӣ тамоми мавзӯро ҳикоя кунед. Гуфта дода натавонед, ҷойҳои душворашро аз нав хонед. Такрор кунед. Матни дарсро ёд кардан шарт нест.

5. Ҳангоми хондани матн сурату ҷадвали хотирра-сонгардидаро ёфта гиред, эзоҳҳояшро хонед, номҳои шаҳрҳо, мамлакатҳоеро, ки дар матн дучор меоед, аз ҳарита ёбед.

6. Ба саволҳо ҷавоб гардонед ва супоришҳои охири мавзӯро ба иҷро расонед.

Агар Шумо мувофиқи конспекти такягоҳӣ, ки дар анҷоми ҳар як параграф дода шудаанд, таъриҳро омӯхтани бошед, вазифаҳои зеринро мебояд ба иҷро расонед:

1. Матнҳои параграфҳои китоби дарсиро бо суханони конспекти такягоҳӣ муқоиса кунед.

2. Аз конспект истифода бурда, параграфро чандин маротиба нақл карда дихед.

3. Ибораҳои такягоҳиро барои аз ёд гуфта додан ҳаракат намоед (баъди фикрронии амиқ онро омӯхтан лозим).

4. Баъди якчанд соат боз як маротиба конспекти такягоҳиро тақрор намоед.

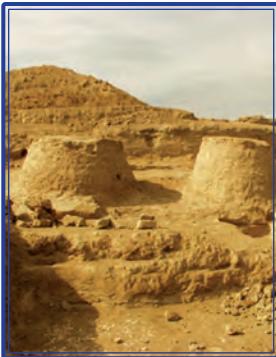
Мо, муаллифони китоби дарсӣ, ба шумоён барои ба гузаштаи дур саёҳат кардан, ошной бо ёдгориҳои фарҳангӣ ва омӯзиши таърихи дунёи қадим ёрӣ мерасонем.

ФАСЛИ I

СОХТОРИ АЗ ҲАМА ҚАДИМА

§ 1. Таърихи қадим – оғози тамаддун

Ҳаробаҳои
шахри қадима

Омӯзиши таърихи қадим

Таърихи қадими инсониятро олимони тахассусашон гуногун тадқиқ менамоянд. Ҳафриётгарон (археологҳо) дар манзилгоҳҳое, ки одамон дар замонҳои гузаштаи қадим истиқомат кардаанд, корҳои ҳафриётӣ мегузаронанд. Боқимондаҳои устухони одамони қадимро ҳамаҷониба тадқиқ карда антропологҳо қиёфаи берунаи онҳоро барқарор менамоянд ва ривочу равнақашонро меомӯзанд.

Этнографҳо бисёр анъанаҳои одами қадим ва анъанаҳои хоҷагидорӣ ва маданий аз қадим боқимондаи қабила ва ҳалқҳои ҳозираро мавриди омӯзиш қарор медиҳанд.

Худро озмуда бинед!

Археологҳо – ... Этнографҳо – ...
Антропологҳо – ...

Боқимондаҳои
дастхатҳои
қадима

Манбаъҳо оид ба таърихи қадим

Мо таърихи аз ҳама қадими кишварамонро чӣ тавр меомӯзем? Манбаи аз ҳама ва сеъ паҳнгардидаи таъриҳӣ ва аз ҳама қадими диёрамон аз ҷониби бostonшиносон дарёфт гардидани манбаъҳои моддист. Олатҳои меҳнат, зарфҳои сафолин, силоҳу аслиҳаҳо, ашёҳои ороишиӣ, алқисса, тамоми ашёҳое, ки бо дасто-

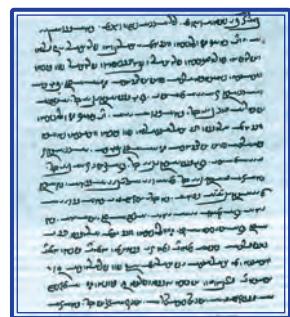
ни одамони қадима сохта шудаанд, ба чумлаи онҳо шомил мегарданд. Дарёфти манбашои хаттӣ кори олимонро дар бобати эҳёи таърихи ҳазорсолаҳо осон гардонд. Манбаи аз ҳама қадим оид ба таърихи Осиёи Миёна китоби муқаддаси зардуштиён «Авесто» мебошад. Дар он дар бораи маданияти аҳолии вилоятҳои таърихии қадими кишварамон – Бохтар, Суғд, Хоразм сухан меравад. Боз як манбаи хаттӣ навиштаоти девораи кӯҳи Бесутун буда, он дар шафати шаҳри Кирмоншоҳи Эрон ҷойгир аст.

Дар ин ҷо мувофиқи фармони шоҳи форсҳо Доро I дар ҳарсангҳо хат қандакорӣ гардид, дар он Хоразм, Суғд, Бохтар номбар шудааст.

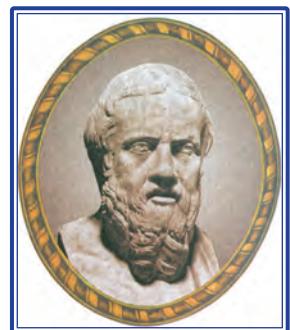
Дар асри V пеш аз мелод муаррихи Юнони қадим Геродот ба мамлакатҳои гуногун саёҳат намуда, асари «Таърих»-и худро иборат аз нӯҳ китоб иншо намуд. Дар он аз хусуси аҳолии қадими кишварамон маълумотҳои муфассал дода шудааст.

Муарриҳ ва ҷуғрофидони Юнони қадим Страбон, ки дар охири **асри I пеш аз мелод** ҳаёт ба сар бурдааст, дар китоби худ «Ҷуғрофия» аз хусуси маданияти ҳалқҳои Осиёи Миёна маълумотҳо овардааст.

Муаррихи римӣ дар **асри I мелодӣ** Квинт Курсӣ Руф китоберо таҳти унвони «Таърихи Искандари Мақдунӣ» таълиф намуда, маълумотҳоро оид ба юришҳои ҳарбии Искандари Мақдунӣ ба Осиёи Марказӣ овардааст. Муаррихи юонӣ Ариян дар **асри II мелодӣ** умр ба сар бурдааст. Ӯ асаре таҳти унвони «Юришҳои ҳарбии Александр» навиштааст.

Саҳифаи дастхати «Авесто»

Геродот – муаррихи Юнони қадим

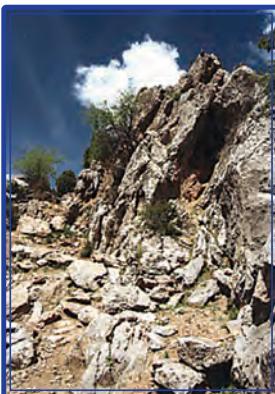

Навиштаоти зарфи сафолӣ. Ҳати меҳӣ

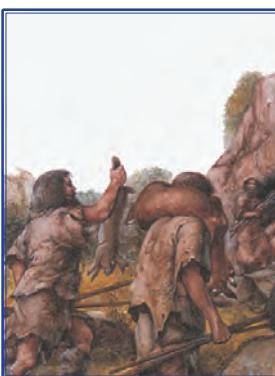
Худро озмуда бинед!

Геродот – ...
Страбон – ...
Арриан – ...

Квінт Курсій Руф – ...
Навиштачоти Бесу-
тун – ...

**Құххой Осиёи
Миёна**

**Баъди шикори
бобарор**

Манбаъҳои мазкур, ҳамчунин ба туфайли корҳои минбаъдаи илмӣ олимон барои эҳёи таърихи қадимаи кишварамон муваффақ шуданд.

Ўзбекистон ва тамаддуни чаҳонӣ Ўзбекистон аз ҷиҳати ҷуғрофӣ ҳудуди қалонеро дар байни дарёҳои Аму ва Сир, аз водиҳои Фарғонаву Зарафшон, воҳаи Сурхондарё то қуллаҳои құхҳои осмонбӯс ишғол мекунад. Сарзамини мазкур бо серҳосилии замин ва иқлими гармаш ба мақони аз ҳама ободи инсоният мубаддал гардидааст. Азбаски дар минтақаи созгори ҷуғрофӣ ҷойгир буд, мамлакатҳои Шарқу Ғарбро бо ҳам пайваст гардондааст. Дар ин бобат аҳамияти Роҳи бузурги абрешим хеле қалон аст.

Дар ин сарзамин аҳолии маҳаллӣ аз қадим ҳаёт ба сар бурдааст. Дарёҳо саросари водиҳо роҳи муҳими тиҷоратӣ будаанд. Дар гузаштаи дур аҳолии қадими Осиёи Миёна бо ҳудудҳои мухталифи васеи Шарқи қадим алоқаҳои фарҳангӣ дошт.

Ҳангоми корҳои ҳафриётӣ ҳафриётшиносон зарфҳои сафолин ва маъданӣ, ашёҳои заргариеро ёфтанд, ки аз ҷониби ҳунармандони Ҳиндустон, Эрон ва Месопотамия тайёр гардидаанд.

Даврабандии қадим Тамоми ҳалқҳои ҷаҳон соҳти соҳти аз ҳама чамъияти ибтидоиро аз сар қадим гузарондаанд.

Соҳти чамоаи ибтидой – як давраест дар таърихи инсоният, ки ҳамаи олати меҳнат умумӣ буда, ҳама баробар кор кардаанд.

Марҳилаи аввалини ривоҷи инсоният ин муттаҳидшавии одамон дар тӯдаи ибтидой буда, тӯдаи мазкур дар худ чамоаи калони одамони қадимиро таҷассум гардондааст.

Тӯдаи ибтидой – ин чамоаи одамони аз ҳама қадимӣ буда, дар пояи умумияти зиндагонӣ ва меҳнат муттаҳид гардидаанд.

Авлод – чамоаи хешовандон аст, ки якҷоя зиндагонӣ ва меҳнат карда, соҳиби олоти меҳнат ва силоҳи умумӣ будаанд.

Тӯдаи ибтидой оҳиста-оҳиста тақсим гардида, ба иттиҳодияи алоҳидаи пайвандон-чамоаи авлодӣ мубаддал гардид.

Чамоаҳои аввалини авлодӣ дар атрофи бо-нуvon, яъне дар атрофи модар муттаҳид гаштаанд. Дар таърихи инсоният он давраи авлоди модарӣ – **матриарҳат** номида мешавад.

Хеле дертар, вақте ки силоҳҳои меҳнат ва шаклҳои хоҷагидорӣ тақмил ёфтани гирифт, акнун мард ба авлод сардор гардид. Олимон ин давраро дар таърихи инсоният **патриарҳат** меноманд ва бо патриарҳат соҳти авлодии қадима ҳам анҷом ёфт.

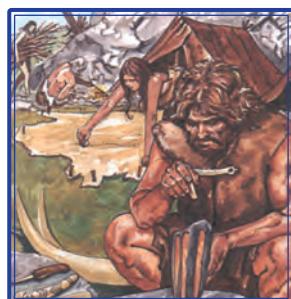
Одамони қадима азбаски аввалин олоти меҳнатро аз санг сохтаанд, ҳафриёт-шиносон ибтидои таърихи инсониятро «асри

Амударёе, ки сероб аст.

Дар хотир доред!

Дар гузаштаи дур аҳолии қадими Осиёи Миёна бо ҳудудҳои гуногуни Шарқи Қадим алоқаҳои фарҳангӣ дошт.

Одамон чамоат шуда, ҳаёт ба сар бурдаанд

Шикори галаи аспони ёбай

Олатҳои меҳнати сангӣ

санг» номидаанд. Асри санг дуру дароз давом кардааст ва барои ҳамин ҳам онро ба марҳилаҳои зерин:

- асли қадими санг – палеолит (юонии «палеос» – «қадима» ва «литос» – «санг» мебошад);
- асли миёнаи санг – мезолит («мезос» – «миёна»);
- асли нави санг – неолит («неос» – «нав»);
- асли мису санг – энеолит (лотинии «энес» – «мис» ва юонии «литос» – «санг») тақсим мекунанд.

Дар хотир доред!

- Палеолит
- **Аввал** – 1 миллион – 100 ҳазор сол пеш аз мелод.
 - **Миёна** – 100-40 ҳазор сол пеш аз мелод.
 - **Охирин** – 40-12 ҳазор сол пеш аз мелод.

Конспекти такягоҳӣ

Савол ва супоришҳо

1. Номи манбаъҳоеро гӯед, ки олимон ба воситаи онҳо таърихро эҳё мебахшанд.
2. Кадом манбаъҳои моддиеро медонед, ки ҳангоми омӯзиши таърих истифода бурда мешаванд?
3. Археолог, антрополог ва этнографҳо чиҳоро меомӯзанд?
4. Чаро ҳафриётшиносон ибтидои таърихи инсониятро «давраи санг» номидаанд?
5. Давраҳои асри сангро номбар кунед. Чаро онҳо ҳамин тавр номгузорӣ шудаанд?

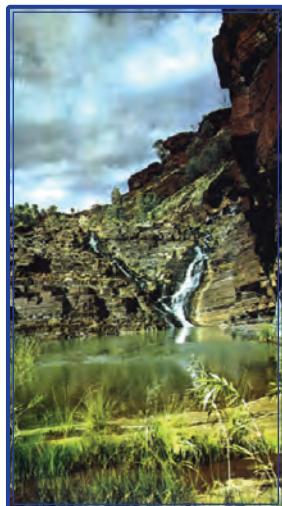
Манзилгоҳи
давраи охирини
палеолит

§ 2. Зинаҳои инкишофи одамҳои аз ҳама қадим

Одамони аз ҳама қадим Аз хусуси пайдоиши одам ҳама қадим нақлҳои дунёвии илмӣ, динӣ, афсонавӣ мавҷуд буда, мо ин масъаларо дар асоси илмӣ бо такя ба маълумотҳои антропология ва археология меомӯзем.

Аввалин одамони рӯйи Замин бо қаду қомати рост гашта, аз санг олати меҳнат соҳтаанд ва роҳҳои истифода бурдани онро медонистанд ва аз ҳамин сабаб онҳо аз олами ҳайвонот фарқ мекарданд. Олимон боқимон даҳои устухонҳои одами аз ҳама қадимаро, ки соҳтани олоти меҳнати оддиро аз санг медонист, дар минтақаҳои гуногун, аз ҷумла Африқои Ҷанубӣ – *австралопитек*, водии Зинчи Африқои Шарқӣ – *зинчатроп*, ҷазираҳои Ява (Индонезия) – *питекантроп*, ҳудуди Чин – *синантроп*, Олмон *неандертал* ва гори Кромануони Фаронса – қиёфаи одами ҳозира – *кромануон* ёфта, озмуда дидаанд.

Вақте ки обу ҳаво дар рӯйи Замин мӯътадил буд, манзилгоҳҳои одамон дар

Дараи кӯҳӣ

баландиҳои наздики дарёҳои хурд ё худ ҷашма ҷойгир шудааст. Дар охири зинаи аввали палеолит *давраи тиряҳҳои бузург* оғоз ёфт. Одами ибтидой ба озмоиши ниҳоят саҳт дучор омад ва одамонро маҷбур соҳт, ки ба шароити нав мос гарданд. Дар ин ҳолат танҳо пурқувватҳо зинда монданд.

Машғулият- Одамони аз ҳама қадим дар **ҳои одамони** таърих одамони ибтидой но-
қадим мида мешаванд.

Манзилгоҳҳои одамони қадима дар бисёр мамолики Африқо, Осиё ва Аврупо ёфт гардидаанд. Олотҳои меҳнати қадимае, ки дар Осиёи Миёна аз санг сохта шудаанд, аз қароргоҳи *Селунгур* водии Фарғона ва манзилгоҳи *Кӯлбулоқ* воҳаи Тошканд ёфтаанд. Нӯги ин силоҳҳои дағали сангин ба як тараф нигоҳ карда тез гардидаанд. Дар фанни археология силоҳҳои мазкури сангиро чопперҳо номидаанд.

Олатҳои меҳнат ба одамон барои ёфтани ғизо зарур буд. Аввалин олатҳои меҳнат содда буданд. Одами бо сангутаёқи нӯгаш тез мусаллаҳ гардида ҳайвонҳоро шикор кардааст, бо қўмаки таёқи нӯгтез решай рустани истеъмолӣ ва бехмеваҳоро кофтааст. Табиат ба инсон чиро инъом кунад, одам онро гирифтааст, бо ҳӯрокии ёфтгардида қаноат ҳосил кардааст. Аз ҳамин сабаб машғулияти аз ҳама қадимаи одамон *неъматчинӣ* ва *шикор* хочагидории азхудкунанда номида мешавад.

Фори Тешиктоши аз ноҳияи Бойсун ёфтгардида, яке аз ёдгории машҳури ҷаҳонии маданияти асли сангин мебошад. Аз гори

Шикори хирс

Дар хотир доред!

Олатҳои меҳнати қадимае, ки дар Осиёи Миёна аз санг сохта шудаанд, аз қароргоҳи Селунгур водии Фарғона ва манзилгоҳи Кӯлбулоқ воҳаи Тошканд ёфт гардидаанд.

Тешиктош олоти сангин ва порчаҳои онҳо, ҳамчунин устухонҳои бузи кӯҳӣ, оҳу, аспи ваҳшӣ, шер, харгӯш, хояндагони хурд, ҳамчунин устухонҳои паррандагон ёфт гардидаанд. Бокимондаҳои устухони бачаи 8–9-солае, ки аз гори Тешиктош кофта гирифта шудааст, бозёфти аз ҳама машҳур мебошад. Ҷасади бача ба сӯи Фарб гӯронда шудааст. Атрофи ҷасад бо шохҳои бузҳо иҳота гардидаанд. Дафни мурда бо нахустин эътиқодҳои динӣ вобаста будаанд.

Худро озмуда бинед!

Чопперҳо – ин ...

Хочагии азхудкунанда – ин ...

**Бозёфтҳои гори
Тешиктош**

Бавуҷудоии Фаъолияти меҳнатӣ, дониш **эътиқодҳои** ҳои ҷамъгардида оид ба олалийи динӣ ми атроф оҳиста-оҳиста боиси тағийирёбии қобилияти фикрронӣ ва тафаккури инсоният гардид. Одамон барои фикр кардан аз ҳусуси ҳодисаҳое, ки барояшон нофахмоянд, шурӯъ намуданд: шабу рӯз, тағийир ёфтани фаслҳои сол, фаввораи вулканҳо, заминларзашо ва дигар ҳодисаҳои табиат диққату эътибори одамонро ба худ ҷалб соҳтаанд.

Инсоне, ки сабаби сар задани ана ҳамин ҳодисаро фаҳмида наметавонист, ба раъду барк, шамол, боронгарӣ барин ҳодисаҳои табиат эътиқод мекардагӣ шуд.

Дар даврае, ки шикорчигӣ ва неъматчинӣ ривоҷ ёфт, инсон худро аз муҳити табиӣ, ҳамчунин олами ҳайвоноту наботот, ки ӯро фаро гирифта буд, чудо нахисобидааст. Ӯ табиатро ҷоннок ҳисобидааст.

**Манзилгоҳҳои
давраи палеолит**

Бачай Неандертал (Тешиктош)

Мусаввири қадима

Тасвири шикор бо воситай тири камон

Одамон пиндоштаанд дар замири ҳодисаҳои муҳталифи табиат қувваҳои гайритабиӣ мавҷуд аст. Онҳо ба ана ҳамин қувваҳо эътиқод кардаанд. Боварӣ доштан ба алоқаи хешу таборӣ ба намудҳои ягон ҳайвонот ё ки растаниҳои ҷамоаи гурӯҳи одамонро *тотемизм* мегӯянд. Эътиқод дар бобати мавҷуд будани ҷону рӯҳҳо дар муҳите, ки одамро иҳота намудааст, дар фан номи *анимизм* гирифтааст.

Одамони қадима ба амал оварданӣ ин ё он ҷизу ҷораи омадовар ё худ ба бартараф карданӣ балову қазо қодир будани онҳо ҳам эътиқод кардаанд. Эътиқоди мазкур номи *фетишизм* гирифтааст.

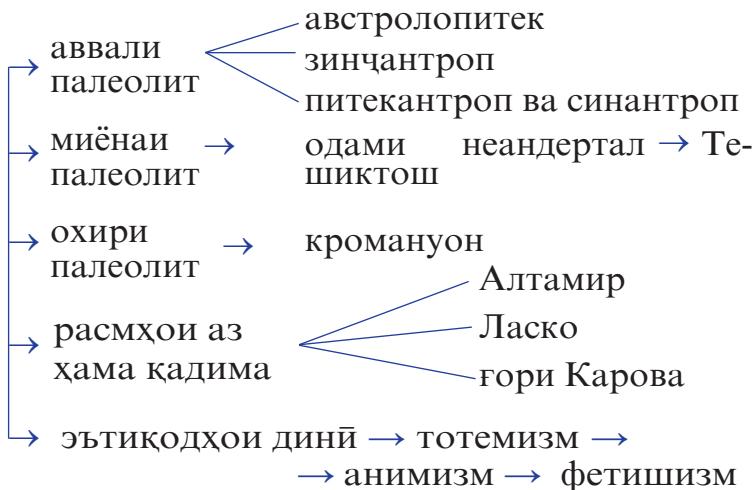
Ёфт гардидаи суратҳои девори горҳои мутааллиқи зинаи охирини палеолит дар одамони аз ҳама қадима мавҷуд будани эътиқоди диниро маълум месозад ва яке аз далелҳо мебошад. Ин қабил расмҳои аз ҳама қадима аз Алтамири Испониё, Ласкои Фаронса ва Кароваи Башқирдистон ёфт шудаанд.

Одамон дар шикори минбаъда ба онҳо қӯмак расондани расмҳо боварӣ ҳосил кардаанд. Дар шафати расмҳо ба ҳаракати ҳайвонот тақлид намуда, ба рақс даромадаанд, манзараҳои шикорро тасаввур карда, найзагуррониро машқ намудаанд.

Расмҳои қадима ҳучҷати қиматбаҳои таърихианд. Онҳо аз ҳусуси чӣ фикр карданӣ инсон, чӣ тавр тасаввур карданӣ олами гирду атроф, шикор карданӣ қадом ҳайвонот, донистани аз қадом олоти меҳнат ва силоҳ истифода бурданӣ онҳо ва фаҳмидан қӯмак мерасонад.

Саъю кўшиши инсон дар боби дарки дунёй гирду атрофаш ба ривочи санъати қадимаи тасвирӣ ҳамчун асос хизмат кардааст.

Конспекти тақягоҳӣ

Дар хотир доред!

Расмҳои аз ҳама қадимаи девори горҳо аз горҳои **Алтамири Испониё, Ласкои Фаронса, Кароваи Башқирдистон** ёфт гардидаанд.

Савол ва супоришҳо

1. Дар бораи одамони аз ҳама қадим чихоро медонед?
2. Дар ҳудуди Ўзбекистон кадом манзилгоҳи палеолитро медонед?
3. Машғулиятҳои одами аз ҳама қадимро шуморед.
4. Сабабҳои ба вучуд омадани муғчаҳои эътиқоди диниро номбар кунед.
5. Расмҳои аввалин дар кадом давр пайдо шудаанд?

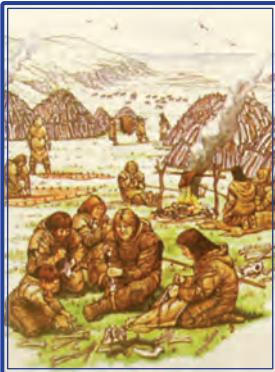

**Маросими
тайёри ба
шикор**

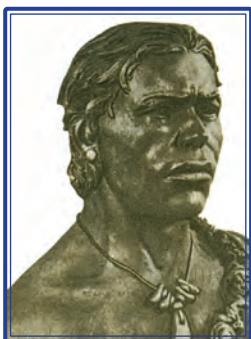

**Кашидан
расми деворӣ
дар қадим**

§ 3. Ҷамоатҳои авлодӣ

Оғози
зимистон

Кромануон

Шере, ки дар
давраи пиряҳҳо
умр ба сар
бурдааст

Давраи зинаи оҳирини палеолит

Дар давраи оҳирини палеолит (**40–12 ҳазор сол пеш аз оҳирини мелод**) техникаи коркарди санг ва усуљои сохтани олот-ҳои меҳнат такмил ёфт. Худи одам ҳам, қиёфаи берунаи он ҳам тағйир меёфт. Дар давраи мазкур одами қиёфаи имрӯза – одами *кромануон* ҳаёт ба сар мебурд. Қароргоҳҳои одами давраи анҷоми зинаи палеолит аз ҳудуди шаҳри Самарқанд, аз қабати болоии маданияти қароргоҳи Кӯлбулоқи водии дарёи Оҳангарони вилояти Тошканд, ҳамчунин водии Фарғона ёфт гардидаанд. Дар зинаи оҳирини палеолит одамон асбобу ускунаи такомулёфтаи бурранда, арракунанда ва пармакуниро сохтаанд.

Ҳамин тавр, дар зинаи оҳирини палеолит инсоният дар ривоҷ боз ба як зина инкишоф ёфт. Одамон бо хешовандагон ба *ҷамоатҳои авлодӣ* тақсим гардидаанд. Аъзо-ёни авлод дар як манзил ҳаёт ба сар бурдаанд. Якчанд авлодҳое, ки дар як маҳал истиқомат кардаанд, қабиларо ташкил додаанд. Сохтани манзилгоҳ ихтирои муҳими одамон буд. Барои тайёр кардани либосҳо пӯсти ҳайвонотро истифода бурдаанд. Инсон дар ин давр бо роҳи сунъӣ ҳосил кардани оташро (ба ҳамдигар соиш додани чӯб, ба ҳам задани сангҳои чақмоқӣ) ҳам ёд гирифт.

Давраи мезолит

Давраи мезолит (зинаи миёнаи асри санг) таҳминан аз аввалҳои ҳазораҳои **12–7 то мелод** давом

Чамоаи авлодӣ

кардааст. Баробари оғози давраи мезолит давраи пиряҳҳо ба анҷом расид, он боиси ниҳоят ба мӯътадилий омадани иқлим ва тағиیر ёфтани тарзи зиндагонии одамон гардид.

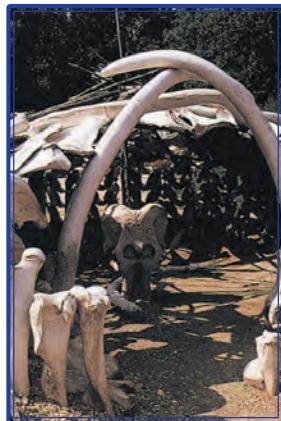
Дар давраи мезолит инсон сохтани тиругуфандро ёд гирифт. Имконияти шикори ҳайвоноти тезгард ва паррандаҳо ба амал омад.

Дар зинаи охири давраи мезолит дар хона парвариш кардани ҳайвоноти ваҳшӣ оғоз ёфт. Ҳайвоноти зинда ба даст афтода (барраҳо, бузголаҳо, хукбачаҳо)-ро одамон накушта, он ба сифати захираҳои ҳӯрокӣ нигоҳ дошта мешуд.

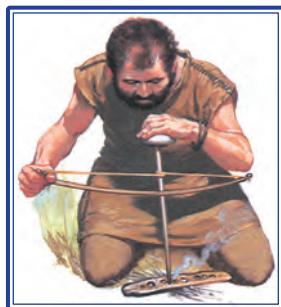
Дар Осиёи Пеш соҳаи нави хочагидорӣ-зироаткорӣ ва чорводории ибтидой ба вучуд омад. Имрӯзҳо доир ба давраи мезолит дар Осиёи Миёна беш аз сад манзилгоҳ кушода шудааст. Дар ноҳияҳои кӯҳӣ ва наздикуҳии водии Фарғона, воҳаи Тошканд, ҳамчунин дар ҷануби Ӯзбекистон ин қабил манзилгоҳҳо бештар дучор меоянд. Қароргоҳҳои Обишир, Қўшилиш ва Мачай, ҳамчунин

Занцире, ки аз сангҳои ранга соҳта шудааст

Манзили истиқоматие, ки аз устухони мамонт соҳта шудааст

Чараёни оташафрӯзӣ

Сохтани олати мехнат

**Дар хотир
доред!**

**Хочагии
истехсолӣ
зироаткорӣ
ва чорводорӣ
мебошад, ки
вақти тӯлонӣ
авлодро бо
маҳсулоти
озуқавӣ таъ-
мин кардааст**

**Олатҳои меҳ-
нати сангӣ.
Микролитҳо**

расмҳои харсангҳои давраи дараи Зараутсой ниҳоят муфассал омӯхта шудаанд.

Ривоҷи Дар давраи неолит – асири **зироаткорӣ ва** нави сангӣ дар хочагиядории

чорводорӣ азхудшаванда тағииротҳои кулӣ рӯй дод. Инсоне, ки барои аз табиат гирифтани чизҳои тайёр одат карда буд, акнун ба хочагидории истеҳсолӣ – зироаткорӣ ва чорводорӣ гузашт. Дар Осиёи Миёна давраи неолит бо **ҳазораҳои 6–4 пеш аз мелод** муайян карда мешавад. Ҳафриётшиносон оғози давраи неолитро бо қашфи сохтани зарфҳои сафолин муайян мекунанд.

Дар давраҳои мезолит ва неолит одам ба сохтани олоти хурди меҳнат – *микролитҳо*, истифодаи усулҳои пештар номаълуми коркарди сангсуфтакунӣ, аракунӣ, рӯкашкунӣ ва пармакунии сӯроҳиҳо шурӯъ намуд. Дар давраи неолит аксари қабилаҳо ба тарзи ҳаёти муқимӣ гузашта, манзилгоҳҳои доимӣ сохтан гирифтанд. Сохтани иморатҳо аз поҳса оғоз ёфт. Ба оҳистагӣ манзилгоҳҳои муқими чамоаҳои авлодӣ ташаккул ёфтанд гирифтанд.

Тарзи зиндагонии муқимӣ ва боз ҳам такмил ёфтани олатҳои меҳнат имконияти ба зироаткорӣ ва дехқонӣ гузарондани чамоаҳоро фароҳам овард. Тарзи зиндагонии муқимӣ ба равоҷи ҳунармандӣ – соҳаи тайёркунии ҳар гуна мавод замина ба вучуд овард.

Худро озмуда бинед!

Микролитҳо – ...

Хочагидории истеҳсолӣ – ...

Соҳаи сохтани зарфҳо аз лойу дар оташ пазондани *он-кулолгарӣ* номида, соҳае, ки аз наху пашм либос тайёр мекунад, хунармандии *боғандагӣ* кашфиёт ва ихтириои муҳими давраи неолит ба ҳисоб меравад.

Конспекти тақиягоҳӣ

Зинаи охирини давраи палеолит (ҳазораҳои 40–12 то мелод)

Зарфҳое, ки аз лойи сохтаву дар оташ пухта шудаанд

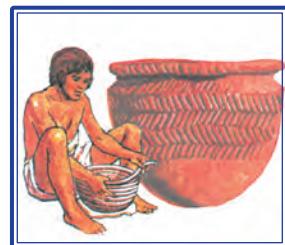
- одами кромануон
- кашфи оташ
- кароргоҳҳои Самарқанд. Кӯлбулоқ (вилояти Тошканд), водии Фарғона
- чамоатҳои авлодӣ
- сохтани зебу зиннат, манзилгоҳҳо, олоти меҳнати бурранда, арракунанда

Давраи мезолит (ҳазораҳои 12–7 пеш аз мелод)

- камони тирдор, омӯзондани ҳайвонот ба шароити хона
- Обишири, Кӯшилиш, Мачай, Зараутсой зироаткорӣ ва чорводорӣ (Осиёи Пеш)

Давраи неолит (ҳазораҳои 6–4 пеш аз мелод)

- хочагии истеҳсолӣ
- микролитҳо, кулолгарӣ, боғандагӣ
- тарзи ҳаёти муқимӣ

Соҳтани зарфи сафолин

Савол ва супорииҳо

1. Қиёфаи берунаи одами зинаи охирини палеолитро тасвир карда дихед.
2. Ихтироъҳои муҳими зинаи охирини палеолитро номбар кунед.
3. Кадом ёдгориҳои ҳафриётии давраи мезолитро медонед, ки аз ҳудуди Ӯзбекистон ёфт гардидаанд?
4. Ҳафриётҳои археологии манзилгоҳҳоро оид ба давраи неолит тасаввур намоед. Аз ин манзилгоҳҳо чиҳоро дарёфтан мумкин аст?

§ 4. Давраи энеолит ва биринчӣ

Хосиятҳои асосии давраи маъдан

Зарфҳои сафолин

Нӯги тирҳои камон

Дастпонаҳои аз биринчӣ сохташуда ва занчири сангин
(Асри XVII пеш аз мелод)

Одамон ҳангоми фарҷоми давраи неолит дар байни ихтироверу кашфиётҳо ба яке бузургтаринаш муюссар гардиданд, яъне ба истифодабарӣ аз мис, аз ин маъдан ба тайёр кардани олотҳои меҳнат ва силоҳҳо шурӯъ намуданд. Давраи силоҳҳои аз миср соҳташударо баробари истифодаи силоҳҳои аз санг соҳташуда энеолит – асри мису санг номида мешавад, ки ба миёнаи **ҳазорсолаҳои 4–3 пеш аз мелод** рост меояд.

Рушди маъдангудозӣ ба маданияти моддӣ ва маънавии одамон таъсири калон расонд. Дар ҳазораи 4 пеш аз мелод дар Шарқи Қадимаи аввалин шаҳру давлатҳо пайдо гардиданд. Дар ҷануби Осиёи Миёна зироаткории обӣ ба вуҷуд омада, аз хишти хом ба соҳтани манзилгоҳ шурӯъ намуданд, барои пухтани зарфҳо аз хумдонҳои кулолгарӣ истифода бурданд. Зарфҳои сафолин бо тасвирҳои ҳайвоноту парранда ва нақшҳои растаний (барғҳо, гулҳо) оро дода шудаанд.

Одамон мисро гудохта қалъагӣ, қӯргошими ё ки бо рӯҳ ҳамроҳ карда, ҳосилкунии биринциро омӯхтанд. Биринчӣ азбаски нисбат ба мис саҳт буд, дар мобайни **ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод** ба оҳистагӣ дар соҳтани олатҳои меҳнат, силоҳу аслиҳа ва зебу зиннатҳо ба ашёи асосӣ мубаддал ёфт.

Одамоне, ки соҳиби силоҳҳои меҳнатӣ аз биринчӣ буданд, дар саҳро акнун дуруст коркард мегузаронданд. Оқибат, дар ихтиёри

онҳо маҳсулоти зиёдатии кишоварзӣ ба вуҷуд омад, чорводорӣ ба оҳистагӣ аз кишоварзӣ ҷудо шудан гирифт.

Оғози патриархат Дар давраи зиёди таъриҳӣ дар ҷамоаи авлодӣ бисёр корҳо дар зиммаи бонувон (тарбияи бачагон, тайёркунни хӯрок, либос, тозакуни пӯсти ҳайвонот) буда, мавқеи онон, алалхусус занони кӯҳансол нисбати мардон баланд буд. Ҳамин ки заминро ронда зироаткорӣ кардан, бо чорводорӣ ва ҳунармандӣ машғул гардида, оиласро бо маводи зарурӣ таъмин кардан ба дасти мардон гузашт, бонувон ба хонадон ғамхорӣ мекардагӣ шуданд.

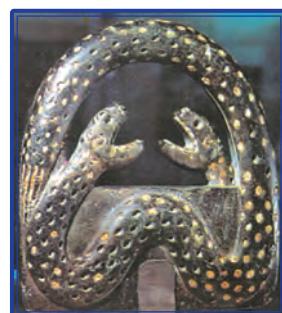
Акнун дар оилаи авлодӣ мардон мавқеи муҳимро ишғол мекарданд. Давраи патриархат оғоз ёфт. Оила аз якчанд авлоди хешовандони ба падар наздик ташкил мейфт.

Манзилгоҳҳои давраи биринҷӣ Яке аз манзилҳои қадимаи дехқонон (охири ҳазораи 3 пеш аз мелод ҳазораи 2) дар қарибии қӯли Замонбобои ҳавзаи Зарафшон (ноҳияи Қоракӯли вилояти Бухоро) ва Хоразм ҳам ёфт гардидаанд.

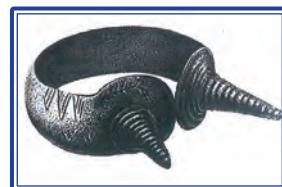
Ҳафриётчиён дар воҳаи Сурхондарё яке аз қароргоҳҳои қадимаи зироаткорони **Сополитеппаро** ёфтанд (ноҳияи Музработ). Дар ин ҷо манзилгоҳ, иморатҳои поҳсагини иборат аз хонаҳои таъиноти майший ва ҳочагӣ, ҷизу ҷораи сафолин, олотҳои меҳнатие, ки аз биринҷӣ соҳта шудаанд, бокимондаҳои устоҳонаҳои заргарӣ, ҳамчунин гандуму ҷави дар хумҳои калон маҳфузбуدارо ёфтанд.

Дар хотир доред!

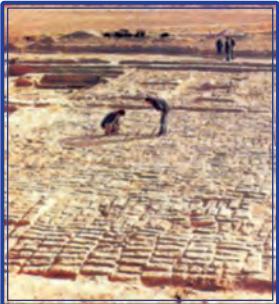
Оилаи патриархал – оилаест, ки аз ҷониби якчанд авлоди акрабои наздики ҷониби падар ташкил ёфтааст.

Тумори сангине, ки дар он морон тасвир ёфтаанд. Ҳазораи 2 пеш аз мелод

Дастпонаи биринҷӣ. Асри XII пеш аз мелод

Кофтуковҳои манзилгоҳи Ҷарқӯтон

Зарфи сафолини бо нақшу нигор орододашуда

Оинаҳои мисин. Манзилгоҳи Замонбобо

Аз ин сеюмин ҳазор сол муқаддам дар воҳаи Сурхон дар ҷойи ҳозираи Шеробод манзилгоҳи Ҷарқӯтон ба вучуд омада буд. Дар таърихи соҳтмони қароргоҳи Ҷарқӯтон аломатҳои аввалини шаҳр ба ҷашм намудор мегардад. Ҷарқӯтон ба ду қисм тақсим гардида буд: қаср ва хонадони аъзоёни ҷамоат, ҳунармандон ва тоҷирон. Дар даруни қаср ибодатхона будааст.

Аҳолии манзилгоҳи давраи биринҷӣ дар рушди ҳунармандии ҳархела, боғандагӣ, кулолгарӣ, соҳтани зебу зиннатҳо, соҳаи бинокорӣ ба комёбиҳои қалон муваффақ гардидаанд. Дар давраи биринҷӣ одамон ҷарҳи кулолгарӣ ва ғилдирак (ҷарҳ)-ро қашф намудаанд. Ҳамин тавр, воситаҳои ба пеш ҳаракат кардан ба вучуд омадаанд.

Конспекти тақягоҳӣ

Давраи энеолит (ҳазораи 4 пеш аз мелод-миёнаи ҳазораи 3)

- олоти меҳнати мисин
- қишоварзии обӣ (обёрии сунъӣ)
- ҳонаҳои бисёрхӯҷадор
- давлатҳо ва шаҳрҳои аввалини Шарқ

Давраи биринҷӣ (ҳазораи 3 пеш аз мелод-миёнаи ҳазораи 2)

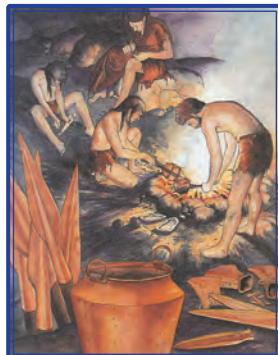
- патриархат
- Замонбобо, Сополлитеппа, Ҷарқӯтон
- ҷарҳи кулолгарӣ, ғилдирак (ҷарҳ)
- ибодатхона

Савол ва супоришиҳо

1. Фарқияти асосии давраи энеолитро аз давраи неолит гӯед.

2. Кашфи мис кай рӯй додааст?
3. Чаро ҷараёни гузариш аз матриархат ба патриархат содир гардид?
4. Аз ҳусуси манзилгоҳҳои дехқонон дар давраи биринҷӣ нақл кунед.
5. Ба давраи биринҷӣ саёҳат кунед. Оид ба одамони давраи мазкур чӣ тавр зиндагӣ карданашон ҳарф занед.

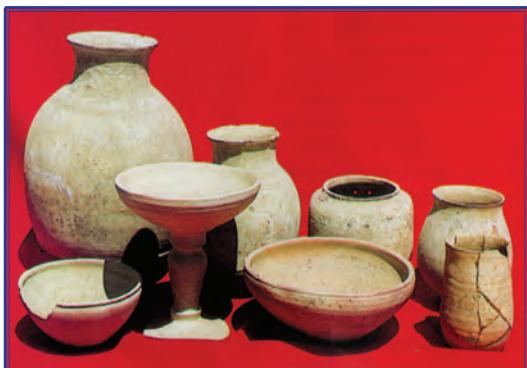
§ 5. Рушди Осиёи Миёна дар давраи гузариш ба аспи оҳан

Оҳангарони қадима

Истифода аз оҳан Аз вақте ки одамон аз мис ва биринҷӣ сохтани олотҳои меҳнатро ёд гирифт, ҷандин асрҳо гузашт. Имконияти аз оҳан сохтани олати меҳнат фароҳам омад. Ҷараёни мазкур албатта сермеҳнат буд, чунки оҳан нисбат ба мис дида дар ҳарорати баланд гудохта шудааст (1500°). Аммо оҳан нисбат ба мис, биринҷӣ дида ба як қатор афзалият молик буд: оҳан аз онҳо саҳттар буд.

Аз оҳан аввалин шуда дар Осиёи Сағир хеттҳо (асрҳои XIV–XIII пеш аз мелод), баъд

Зарфҳои сафолин

Дар хотир доред!

Аз оҳан аввалин шуда дар Осиёи Сағир хеттҳо (асрҳои XIV–XIII пеш аз мелод), баъд ҳалқҳои мамлакатҳои ҳамсояи Месопотамия, Эрон, паси Кафқоз ҳам истифода бурдаанд.

Деги биринчӣ (Асри VI–V пеш аз мелод

**Дар хотир
доред!**

Демократияи ҳарбӣ дар давраи гузариш давлатдории аввалин шакли идоракуниест, ки ба қабила сардорони ҳарбӣ роҳбарӣ кардаанд.

Нӯги оҳанини тирҳои камон

халқҳои мамлакатҳои ҳамсоя (Месопотамия, Эрон, Паси Қафқоз) истифода бурдаанд. Паҳншавии маводҳо аз оҳан ба оҳистагӣ сурат гирифтааст. Ҳарчанд оҳан филизоти нодиру қиматбаҳо бошад ҳам, аз он ба сифати ашёи зебу зиннатӣ истифода бурдаанд. Ҳамин қабил нақшҳо аз мақбараи *Тутанхамон* – фиръавни Миср ва ёдгориҳои қасри *Майкопи* Қафқоз ёфт шудаанд.

Барои тайёркунии олоти меҳнат истифодабарии оҳан сараввал ба рушди техникаи дехқонӣ таъсир гузашт. Омочҳои нӯгашон оҳанин, табарҳои оҳанин ва омочҳои оҳанин пайдо шуданд. Силоҳҳои аз ҳама қадимаи оҳанини дар Осиёи Миёна ёфтгардида мутааллики **асрҳои IX–VIII то мелоданд**.

Соҳтори иҷтимоӣ Васеъ паҳн гардидани олоти меҳнати оҳанин ҳосилнокии меҳнатро баланд бардошт. Он барои боз ҳам инкишоф ёфтсану гузаштан ба усулҳои истехсолӣ заминаро ба вучуд овард. Таъсири оқсақолони қабилаву авлод пурзӯр гардид. Дар шароити барҳӯрдҳои доимии ҳарбӣ иттифоқҳои қабилаҳо пайдо шуданд. Бо ин иттифоқҳо одамони аз сардорони ҳарбӣ интихобгардида роҳбарӣ карданд, ҷамъият бошад, асосан мувофиқи қоидаҳои *демократияи ҳарбӣ* зиндагонӣ ба сар мебурд. Дар аввалҳои асри оҳан аҳолии Осиёи Миёна ба чор гурӯҳ тақсим гардида буд: *коҳинҳо*, *ҷанговарон*, *дехқонон*, *ҳунармандон*.

Аз «Авасто» дониста мегиррем, ки дар Осиёи Миёна асоси ҷамъият «*нмана*» номида

шуда, оилаи калони патриархалӣ мавҷуд будааст. Якчанд «нманаҳо» ҷамоати авлодӣ – «вис»-ро ташкил додаанд. Ҷамоати авлодии ҳудудӣ бошад, ба «занту» муттаҳид гардидааст. Барои ҳимоя кардани ҳудуди ҳуд якчанд иттифоқи қабилаҳо – ба «дахъӯй» муттаҳид гардидаанд. Дар давраи гузариш ба асри оҳан дар Осиёи Миёна соҳти ҷамъият ҳамин гуна буд.

Конспекти тақяғоҳӣ

- Асрҳои XIV–XIII пеш аз мелод – хеттҳо (дар Осиёи Сагир) аввалин шуда ба тайёркуни олоти меҳнат аз оҳан шурӯъ кардаанд.
- Тайёркуни силоҳҳои аввалини меҳнатие, ки дар Осиёи Миёна аз оҳан соҳта шудаанд – ҳазораи IX–VIII пеш аз мелод.
- ҷамоати авлодӣ – ҷамоати ҳамсаён
- гузаштан ба демократияи ҳарбӣ
- «Авасто»: нмана, вис, варзана, занту, дахъӯй

Савол ва супоршиҳо

1. Истифода аз маводи оҳан кай оғоз ёфтааст?
2. Оғозёбии соҳтани олоти меҳнат аз оҳан дар ҷамъият ба қадом тағииротҳо оварда расонд?
3. Дар «Авасто» оилаи патриархал, ҷамоати авлодӣ, ҷамоати авлодии ҳудудӣ ва қабила чӣ тавр номгузорӣ шудааст?

Дар хотир доред!

Тараққиёти соҳтори иҷтимоӣ:
тӯдаи ибтидой → авлод
 → қабила
 → иттифоқи қабила

**Корди оҳанин.
Асрҳои VII–VI
пеш аз мелод**

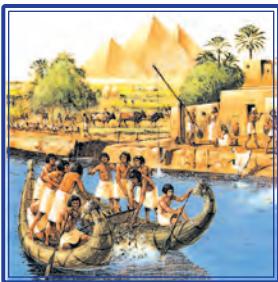

**Ханҷар ва қине,
ки аз оҳан
соҳта шудааст.
Ҳазораи I
пеш аз мелод**

ФАСЛИ II

ШАРҚИ ҚАДИМ ВА ОСИЁИ МИЁНА

Водии Нил

Дар хотир доред!

Дарёи Нил охири оқибат рафта ба бахри

Миёнзамин мерезад. Мачроҳои дарёи Нилро юнониён «делта» номидаанд

Дар соҳилҳои дарёи Нил

§ 6. Водии Нил ва аҳолии он

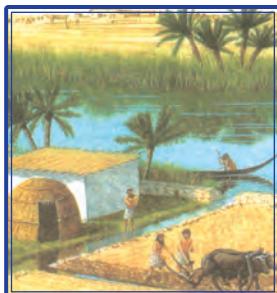
Миср инъоми Нил

Нили сероб, ки ҳамроҳи худ ҳавои салқини ҳузурбахш ва ҳосили фаровон меовард, бовиқор чорӣ мешавад. Дарёи бузург барои дар шимоли шарқии Африқо ба вучуд омадани тамаддун майдон ҳозир кардааст. Дарёи Нил, ки ҳангоми анҷомёбии худ ба чанд шоҳобчаҳо тақсим мегардад, охири оқибат рафта ба бахри Миёнзамин мерезад. Мачроҳои дарёи Нилро юнониён «делта» номидаанд.

Нил – дарёи калони 6 ҳазор километр дарозиро дар бар гирифтааст. Қисми поёни дарё аз 3 км то 22 километр фароҳӣ, аз саҳроҳои серҳосили сиёҳҳои иборат аст. Водигиён ба кишвари худ «Хоки сиёҳ» ё ки инъоми Нил гуфта ном гузаштаанд.

Ба ҳар ҳол, ҳама вақт ин тавр нашудааст. Дар замони гузаштаи қадима водии Нил бо ботлоқзори бо папириуси ба ҳам пайваста, масканӣ одам нагузарандаро фаро гирифта, дар об тимсоҳҳои ваҳшии беҳисоб умр бо сар бурда, дар заминҳои хушк галаи ҳайвоноти рах-раҳ гашта, дар батлоқзорҳо морҳои заҳрнок зиндагӣ кардаанд. Баробари сипарӣ шудани вақт иқлим тафийир ёфтааст, об ҳам сол то сол кам гардидааст. Африқои Шимолӣ ҳам ба дашту биёбон мубаддал ёфтааст. Одамон ба азхудкуни водӣ ва делтаи Нил шурӯъ карданд. Ҳамин тавр, зироаткорӣ ба машғулияти асосии аҳолӣ мубаддал ёфт.

Дар аввалҳои ҳазораи 4 пеш аз мелод одамон барои азхудкунии заминҳои соҳили дарёи Нил камар бастанд.

Машгулият-ҳои мисриён Дар солҳое, ки дарёи Нил сероб гардида, сахроҳоро бо об пахш кунондааст, ҳосили дехқонони мисрӣ ҳам пурбаракат мегардид. Дехқонони мисрӣ гандуму ҷав, ҳамчунин зироати полизӣ коштаанд, аз канаби рӯёндаашон газвор бофтаанд. Дар водии Нил ангур, ҳарбуза, анор, хурмо, пиёз, бодиринг, лӯбиё барин меваву сабзавот рӯёндаанд

Дар замонҳои қадим заминро бо кӯмаки омоч аз нав кор кардаанд, бо даст тухмӣ пошида, барои тухмиро ба хок омехта кардан чорвои калони шоҳдорро аз болои замин ҳай карда мегузаштанд. Баробари такмил ёфтани олоти меҳнат аз қувваи ҳайвонот ва омоч истифода мебурдагӣ шуданд.

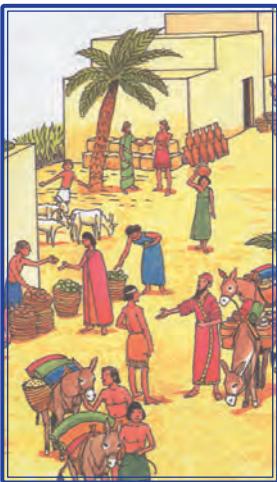
Дехқонони мисрӣ корҳои тухмишӣ ва ҷамъоварии ҳосилро дар мӯҳлатҳои ғайри-оддӣ ба иҷро мерасонданд. Моҳҳои июл – сентябр онҳо истироҳат мекарданд, тухмиро барои қиши омода месоҳтанд, ҷонки ин маҳал тамоми заминҳоро об пахш мекард. Тирамоҳ ба заминҳо тухмиро мепошиданд, барои обёрий каналҳо ва ҷӯйҳоро тоза мекарданд. Зоро борон ниҳоят кам меборид. Зимиштон бошад, ҷамъоварии ҳосил оғоз мегардид. Ҳӯшаҳоро бо кӯмаки досҳои мисин даравида, сипас онро ба ҷойи маҳсус оварда, аз болои гарами гандум ва ҷав ҳайвонотро гузаронда, ҳосилро мекӯфтанд. Ҳосили хирманро дар хумҳои сафолин нигоҳ доштаанд. Тадбири мазкур ғалладонаро аз ҳар гуна хояндагон ҳимоя кардааст.

Водии дарёи Нил

Шоҳигарии Миср

Равнақи хунармандӣ

Савдо-тиҷорат

Точи фиръавин-
ҳои Миср

Дар Мисри қадим беш аз 30 намуди касбу кори ҳунармандӣ вучуд доштааст. Мисгарон мисро об кунанд, оҳангарон аз он олоти меҳнат сохтаанд. Кулолон аз лой зарфу табаҳои муҳталиф сохта, барои мустаҳкам шуданашон дар хумдон лойашро пухта мекарданд. Бинокорон саройҳо, ибодатхонаҳо ва хонаҳо барпо кардаанд. Хонаи мисриёни оддӣ аз пояҳои папируси бо лой андова карда шуда, маъвои ашроғзодагон бошад, аз лойи коҳ омехтагардида сохта, аз хишти дар офтоб ҳушккардашуда қад кашида буд.

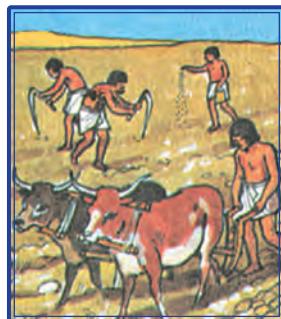
Кӯшкҳо ва ибодатхонаҳои фиръавинҳои ҳукмдор аз санг сохта мешуданд. Устоён ва дуредгарон тиреза ва дарҳои муҳталиф, киштисозон аз қамиш қайиқ сохтаанд. Бофандагон барои либос газворро омада сохтаанд. Дӯзандагон либосҳо дӯхтаанд.

Ташкил ёфтани давлати Миср Одамон ба шароиту тарзи зиндагонии сермашаққати водии Нил одат кардан гирифтанд. Манзилгоҳҳои

пароканда ба давлати аввалине муттаҳид гардиданд, ки «ном» гуфта ба забон мегирифтанд. Ҳар як давлатро «номарх» идора кардааст. Баробари сипарӣ шудани вакт номерҳҳо ба ҳукмдорон – шоҳҳо табдил ёфтанд.

Ду подшоҳ дар Миср ҳукмронӣ кардааст: якумаш дар Мисри поёнӣ, дуюмаш дар Мисри болоӣ (чанубӣ). Онҳо давлати Мисро идора намудаанд. Дар набарде, ки байни ду давлат **соли 3000-уми пеш аз мелод** оғоз ёфт, ҳукмдори Мисри болоӣ Менес ғалаба карда, ҳукмдори аввалини мамлакати муттаҳид шуд, яъне фиръави гардид. Шаҳри Мемфис барпо гардид, ки барои давлати ягона ва муттаҳидгардида пойтаҳт гардид.

Солиёни зиёд «номхо» молу мулки худро зиёд кардан гирифтанд, Миср боз ба давлатҳои мустақил – «номхо»-и алоҳида тақсим гардид. Баробари сипарии вақт аз нав муттаҳидкуни мамлакат рӯй дод. Пойтаҳти ин давлат шаҳри Фива гардид. Олимон таърихи Мисрро ба давраҳои шоҳигарии зинаи Аввал, Қадимӣ, Миёна, Нав ва Охирин тақсим кардаанд.

Худро озмуда бинед!

*«Ном» – ... Мемфис ва Фива – ...
Менес – ... Фиръавн – ...*

Конспекти тақяғоҳӣ

- Шимоли шарқии Африқо – дар аввали ҳазораи 4 пеш аз мелод
- Дарозии Нил → 6 ҳазор км → делта → → баҳри Миёназамин
- Водии Нил – аз 3 то 22 километр фароҳӣ, 6 ҳазор километр дарозӣ
- дехқонӣ, чорводорӣ
- папирус – соҳтмони хонаҳо
- давлатҳо – «ном», «номарх»
- соли 3000-уми пеш аз мелод – Мисри ягонаи муттаҳидгардида пойтаҳт – Мемфис

Савол ва супоришҳо

1. Чаро мисриён мамлакати худро «Инъоми Нил» гӯён тавсиф намудаанд?
2. Шароити табиии Мисри қадим барои чӣ ба дехқонӣ қулай буд?
3. Худро ба сифати дехқони Мисри қадим тасаввур кунед ва дар бораи меҳнати дехқонони мисрӣ ҳикоя нависед.

Нармкунин замин

Дар хотир доред!

Олимон таърихи Мисрро ба давраҳои шоҳигарии зинаи **Аввал, Қадимӣ, Миёна, Нав ва Охирин** тақсим кардаанд.

Бо қӯмаки канал ва ҷӯйҳо обёрикуни киштзор

Дар хотир доред!

Нубия, Ливия,
Сурия ва
Фаластин
мамлакатҳои
хамсояи
Мисри қадима
будаанд.

Тахти Тутан-
хамон

Хайкалҳои аз
сафол соҳ-
ташудаи
чанговарони
Мисри қадим

§ 7. Мисри қадим

Ҳамсоягони мисриёни қадим

Миср аз ҷануб бо Нубия ҳамсарҳад мебошад. Мисриён ба мамлакати мазкур саросари Нил барои ивазкуни тилло, қатрон, устухони фил, навъҳои нодири чӯб рафтаанд. Дар гарби Миср дар дашти Ливия бо ҳамин ном мамлакат ҷойгир шудааст. Аҳолии саҳроро ҷорводорони бодиянишин ташкил додааст. Дар Мисри поёни роҳ ба воситаи шаҳри Мемфис гузашта ба нимҷазираҳои Синай мебурд, дар ин ҷо бошад, мисро кофта мегирифтанд. Дар шимолтари нимҷазираҳои Синай Фаластин, дар паҳлӯи он Сурия ҷойгир шуда буд. Мисриён аз Фаластин ва Сурия маводи нодири ҳунармардон ва сангҳои қимматбаҳоро овардаанд.

**Истилои
firъavix** Дар давраи шоҳигарии зинаи Миёна нимҷазираи Синай забт гардид. Қабилаҳои маҳалӣ ба

додани «ҳироҷ» ба Миср шурӯъ намуданд. Фиръавиҳо ба Нубия ва Ливия ҳам юриш ташкил карданд. Шаҳрҳояшро толону тороҷ карда, ба асирон, ҷорво ва дигар бойигарихо соҳибӣ намуданд. Шоҳони зинаи Миёнаи фиръавиҳо бошанд, барои ҳамроҳ кардани заминҳои Фаластини ҷанубӣ ва шимоли Нубия ба Миср муваффақ гардианд.

Дар охирҳои аспи XVIII пеш аз мелод қабилаҳои гиксосҳои бодиянишин ба Миср ҳуҷум оварданд. Фарқ аз қӯшунҳои пиёдагарди мисриён қувваи асосии гиксосҳоро аробаҳои сабук – аробаҳои ҷангии аспҳо кашанда ташкил додааст. Як аскар аспҳоро рондааст. Дуюмӣ аз камон ба душманон

тир холӣ кардааст. Гиксосҳои Мисри поёниро забт намуда ба шаҳру деҳоти мисриён ҳучум карда, одамонро ба асири гирифтанд.

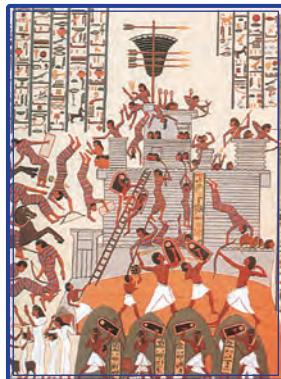
Дар ин вакт шохигарии Миёна ба бисёр «ном»-ҳо тақсим гардида буд. Онҳо ба гиксосҳо боҷ месупурданд. Танҳо ҳукмдори Фива ба онҳо итоат намекард.

Ҳукмдорони «ном»-ҳо, ки дар тараддуни халос шудан аз зулму истибоди истилогарон буданд, дар атрофи шаҳри Фива муттаҳид шудан гирифтанд. Дере нагузашта тамоми «ном»-ҳои Мисри болоӣ дар атрофи фиръавни «номаш» Фива муттаҳид гардиданд. Дар чанд набард фиръавни «номаш» Фива Яхмос гиксосҳоро торумор карда, истилогаронро аз ҳудуди Миср ронд. Яхмос ба асосгузори сулолаи нави фиръавнҳо мубаддал ёфт, аз замони ана ҳамин фиръавн давраи шохигарии нав сар шуд.

Натиҷаҳои Ҳукмдорони шохигарии нав **юришҳои** муборизаро бо давлатҳои ҳам-**фиръавнҳо** соя давом доданд. Фиръавнҳо ҳучумро ба мамлакатҳои ҳам-соя сар намуданд.

Баъди чанд юриш фиръавнҳо Нубияро саросар ба Миср ҳамроҳ карда гирифтанд. Қабилаҳои Ливияро барои супурдани боҷ маҷбур соҳтанд. Фиръавн Тутмос II ба ташкил кардани юришҳои калон муваффақ гардид. Истилои Фаластин ва Сурия оғоз намуд. Баъди он фиръавн Тутмос III юришҳоро давом дод. Дар Осиёи Пеш ҳукмдории мисриён ба роҳ монда шуд.

Халқҳои мутеъгардида нисбати мисриён нафрат дошта, барои мустақилий ва озодии ҳуд мубориза бурдаанд. Фаръанҳои мисрий

Чанговарони
Тутмос III ба
шаҳр ҳучум
мекунанд

Дар хотир доред!

Фиръавн
Яхмос
гиксосҳоро
торумор
карда, истило-
гаронро аз
ҳудуди Миср
ронд. Яхмос
ба асосгузори
сулолаи нави
фиръавнҳо¹
тадбил ёфт ва
давраи нави
шохигарӣ оғоз
ёфт.

Дар хотир доред!

Камбиз писари Кир II соли **525-уми** пеш аз мелод Мисрро забт намуд

Шоҳи форси қадима Камбиз II, ки мисриёнро асир кардааст

Апис. Худои хосилдорӣ дар рамзи Буддо

чандин сол бо қабилаҳои маҳаллӣ ҷангидаанд. Он мадори мисриёнро хушк кард, давлат заиф гардид, шоҳигарии нав ҳам бо «ном»-ҳои алоҳида тақсим шуд.

Миср боз дар атрофи давлати ягона муттаҳид гардида, иқтисодиёт ва маданияти мамлакат тараққӣ кард. Аммо дар асри VI пеш аз мелод ба Миср боз як душмани нав зада даромад. Писари шаҳаншоҳ Кир II – Камбиз II, ки аз ҷумлаи форсон лашкари қалонро ҷамъ оварда буд, Мисрро соли 525-уми пеш аз мелод забт намуд.

Худро озмуда бинед!

**Гиксосҳо – ин ... Яхмос – ин ...
Тутмос III – ин ...**

Конспекти тақягоҳӣ

- Ҳамсаҳои Миср – Нубия, Ливия, Фаластин, Сурия
- Аз тарафи Миср забт гардидани мамлакатҳои ҳамсоя
- дар асри XVIII пеш аз мелод – аз тарафи гиксосҳо забт гардидани Мисри поёни
- **Яхмос** → шоҳигарии нав → пеш кардани гиксосҳо
- Соли 525-уми то мелод аз ҷониби шоҳи давлати форс Камбиз II забт гардидани Миср

Савол ва супоришиҳо

1. Давлатҳои ҳамсояи Мисри қадимаро шумуред ва аз ҳарита нишон дихед.
2. Фирӯзӣҳои Мисри қадима қадом мамлакатҳоро забт намудаанд?

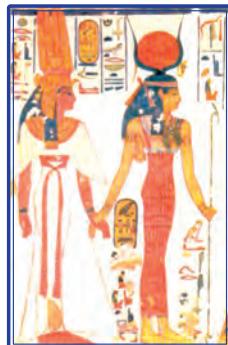
3. Чаро гиксосҳои бодиянишин барои Миср ба қувваи даҳшатнок мубаддал ёфтанд?
4. Дар давраи ҳукмронии кадом фиръавн барои аз мамлакат рондани гиксосҳо муваффақ гардидаанд?

§ 8. Дин дар Мисри Қадим

**Худоёни
Мисриён** Барои аҳолии Миср дин як қисми ҷудонопазири ҳаёти рӯзмарра гардида-аст. Дар мисриёни қадим худоён ба симои ҳайвон гузашта, дар байни одамон ҷони якеи он дар чуссаи ҳайвон, дигараш бошад, дар ҳайкали ҳайвон зиндагонӣ мекунад гӯён тасаввурот доштанд. Коҳинҳо-рӯҳониёни ибодатхонаҳо чунин меҳисобиданд: диндорон худоёнро бо маводи инъомгардида ме-парваранд. Дар пойтахти шоҳигарии Мисри қадима Мемфис худои худ – Птах буд. Птах бошад, мувофиқи эътиқоди мисриён бо ҳамин дарача пуркуват аст, ки илоҳи дар қиёфаи асл дидани он нест. Барои ҳамин ҳам қиёфаи рӯизамиинии худои номаш Птах Апис буда, вай дар симои гови сиёҳи пешона ва миёнаш сафед тасаввур гардидааст. Дар асри 2 пеш аз мелод худои Офтоб Амон-Ра илоҳи асосӣ ва номуси фиръавн ҳисобида шудааст. Сараввал ду худо будааст: химоятгари шаҳри Фива Амон ва худои Офтоб Ра, баъдтар ҳар ду ба як худо муттаҳид гардидаанд. Дар ин бора чунин ақидае вучуд дошт: фиръавнҳо писарони худои Офтоб мебошанд, ҳукмдорон тамоми корҳоро бо амри падари самовии худ ба ичро мерасонанд. Ҳали – худои Нил манбаи ягонаи ҳаёт ва посбони Миср, Асирус худои салтанати зеризамиинӣ ба ҳисоб мерафт.

**Худои Офтоб
Амон-Ра**

**Исида – завҷаи
Асирус**

**Тот – худои
Моҳ, дониш-
мандӣ ва
табобат**

Анубис – худои маҳрумон, мумиёкардашудагон

Маат – худои ҳақиқат, адолат

Хатхор – худои мусиқӣ, зебогӣ ва муҳаббат

Мувофиқи ривоят Асирус яке аз подшоҳони аввалини Миср буда, ҳалқи худро ба дехқонӣ ёд дода будааст. Бародараш Сет бошад, Асиурсро меқушад. Аммо завҷаи Асирус Исида ӯро мӯмиё карда, боз аз нав зинда карда будааст. Аз ҳамон вақт барои мӯмиёкунӣ ҷой ҳозир мешудааст.

Коҳинҳо ва ибодатхонаҳо Коҳинҳо дар байни худоён ва одамон воситачигӣ кардаанд. Коҳинҳо маросимҳои диниро медонистанд, қурбонихо мекарданд. Коҳинҳо вақти обхезии Нил, галладона пошидан ва ҷамъоварии ҳосилро аниқ медонистанд. Дар тамоми «ном»-ҳо ибодатхонаҳо буданд, фиръавнҳо ба онҳо бойигариҳои зиёд, яъне заминҳоро ҳадя кардаанд.

Худро озмуда бинед!

Птах – ин ...

Хатхор – ин ...

Апис – ин ...

Исида – ин ...

Амон-Ра – ин ...

Маат – ин ...

Тот – ин ...

Осирис – ин ...

Конспекти тақягоҳӣ

- Мисриён чунин меҳисобиданд: худоён дар байни одамон зиндагонӣ меқунанд
- Птах → Апис
- Амон-Ра
- Хапи, Асирус, Тот, Сет, Исида, Хатхор, Анубис, Маат
- ибодатхонаҳо → коҳинҳо → қурбонӣ кардан

Савол ва супоришиҳо

1. Дар симои ҳайвон ба худоён эътиқод кардани мисриёнро фахмонда дихед.
2. Ҷаро худои Офтоб худои асосии Миср ҳисобида мешудааст?

3. Мувофиқи ривоятҳо кадом худо ба мисриён дехқониро омӯзондааст?
4. Худоёни Мисри Қадимаро номбар кунед.
5. Сабаби нуфуз ва қувваву қудрати коҳинҳои Миср дар чист?

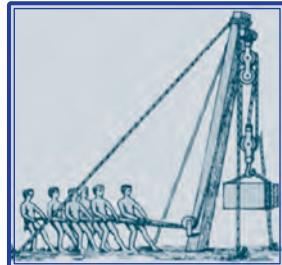
§ 9. Аҳромҳо ва мақбараҳо

Тамоми чиз аз вақт метарсад, вақт бошад, аз аҳромҳо Дар давраи шохигарии Қадима ва Миёна аҳромҳое, ки аз ҷониби мисриён барпо карда шуданд, манзили дафни

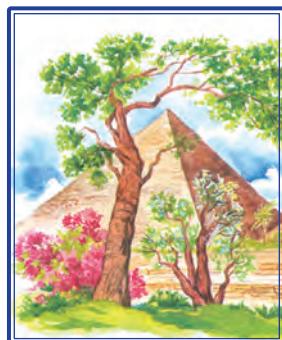
фиръавнҳо-мақбараҳо буданд. Дар давоми ҳазорсолаҳои гузашта бисёр шаҳру давлатҳо несту нобуд шуданд, ибодатхонаҳо ва саройҳо ба ҳаробазор мубаддал ёфтанд, танҳо аҳромҳо аз вақт наметарсанд, танҳо аҳромҳо дар давоми беш аз чор ҳазор сол ҳам тағиیر наёфта меистанд.

Аҳромҳои аз ҳама машҳур дар наздикии шаҳри Мемфис барои се фиръавн – Ҳуфу, Ҳафра ва Менкаура бунёд гардидаанд. Аҳромҳои мазкур яке аз ҳафт мӯъчиизаи ҷаҳон буда, баробари ин иншооти ягонаест, ки то ҳоли ҳозир маҳфуз мебошад.

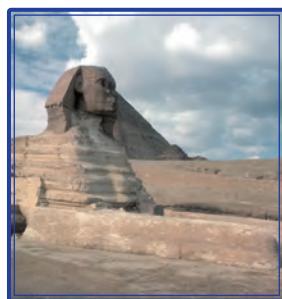
Аҳроми аз ҳама калон Ҳуфу (юнониён онро Ҳеопс меноманд) барои вай **соли 2600 пеш аз мелод** сохта шудааст. Баландиаш 147 метр. Барои соҳтани аҳромҳо сангҳо аз соҳили рости дарёи Нил аз кӯҳҳои паҳншакл оварда шудаанд. Аҳромро 2,5 миллион блокҳои сангини ҳар якеаш беш аз дунимтоннагӣ ташкил медиҳад. Дар даруни аҳром якчанд ҳонаҳое ҳастанд, ки бо даҳлез пайваст гардидаанд. Дар якеи онҳо тобути сангин – саркофад ҷойгир аст, ки часади

Соҳтмони аҳромҳо

Намуди водии пирамидаҳои қадим

Ҳайкали сфинкс – «Шоҳи саҳро»

мумиё гардидаи фиръавн андохта шудааст. Даруни даҳма бо муночоту катибаҳои аз бадӣ ҳимоякунанда фаро гирифта, он барои ҳимояи фиръвн ва ҳангоми гузаштан ба ҳаёти дигар ба вай кӯмак расонданаш лозим. Ахромро ҳайкали бузурги сфинкс – танааш шеру, сараш одам посбонӣ мекунад. Ҳайкали сфинкс – «Шоҳи сахро» аз санг сохта, баландиаш 20 метр аст.

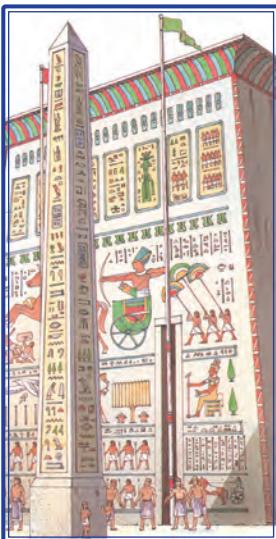
Дар давраи шоҳигарии нав дигар ахромҳоро насохтанд. Фиръавнҳоро дар мақбараҳои сангине, ки дар кӯҳсор парма карда мешуд, дафн мекарданд. Мақбараи аз ҳама машҳур мутааллики фиръавн Тутанхамон мебошад. Боигарихое, ки дар даруни мақбара мебошанду ба тасаввур намегунҷанд, то замони мо расида омадаанд.

Мӯмиё-кунонӣ Мисриёни қадим чунин меҳисобиданд: инсон баъди вафот карданаш ба салтанати марҳумон меравад, дар ҳамон ҷо умрашро идома медиҳад. Аммо ҳаёт дар салтанати марҳумҳо, ба фикри мисриён, ба натиҷаҳои суди Асирус вобаста мебошад. Ба як паллаи тарозу дили марҳум, ба дигараш пати парранда гузошта мешавад. Мабодо паллаи тарозу баробар ояд, аз ин мебарояд, ки инсон дар ин дунё танҳо корҳои нек кардааст ва баъди вафоташ дар шароити ациб умрашро давом медиҳад.

Мабодо, дил вазнинӣ кунад, аз ин мебарояд, ки инсон бисёр корҳои зиштро ба иҷро расондааст, ба маҳлуқони бадбашара хӯрокӣ мегардад. Барои дар назди Асирус дар қиёфаи зебо қад рост кардан мисриён часади инсонро мӯмиё гардон-

Тутанхамон

Деворҳо ва сутунҳои ибодатхона

даанд. Бо мұмиёкунонй коқинжоे шуғл варзыдаанд, ки дорой донишхой тиббй буданд. Одатан мұмиёкунй қаріб 70 рұз давом кардааст. Баъди он ки часад маҳсус аз таҳти назорат мегузараад, бо бисёр газворхо пеңчонда, бо зебу зиннати қымматбаҳо оро дода мешавад. Ба байни қати газворхо түмөрхое гузошта мешуданд, ки он ба мархұм гүё омад меоварданд. Мумиёкунонй фақат ба хешовандони сарватманде насиб гардидааст, ки аз паси мархұм мондаанд.

Худро озмуда бинед!

Асирис – худои дүнёи мархұмон

Ахромҳо – ...

Тобути сангин – ...

Мумиёкунонй – ...

Сфинкс – ...

Конспекти тақяғохы

- ахромҳо – мақбараи фиръавиҳо
- Хуфу → Хафра → Менкаура
- Хуфу (юнонии Хеопс) – соли 2600 пеш аз мелод
- Тутанхамон
- сфинкс
- мұмиёгардонй – 70 рұз
- Бастет – илоҳаи зебой

Савол ва супоришҳо

1. Ҳукмдорони Мисри Қадима ахромҳоро ба кадом мақсад барпо кардаанд?
2. «Ибораи ҳама чиз аз вақт метарсад, вақт бошад, аз ахромҳо!»-ро чй тавр мефаҳмед?
3. Ахромҳои аз ҳама машхури Миср дар кучо барпо гардидаанд?
4. Ба «Шоҳи сахро» – сфинкс таъриф дихед.

Бастет – худои зебой дар наму-ди гурба

§ 10. Маданияти Мисри қадим

Пайкараи
хаттот

Папирус

Лавхай
сангин

Хат

Хат мисриёни қадим яке аз аввалин хатҳои инсоният ба шумор меравад. Сараввал ҳар як хат дар намуди расм навишта шудааст. Аз хат барои дуоҳо ва навиштани маросимҳо истифода бурдаанд, аз ҳамин сабаб онро «муқаддас» ё худ «каломи худоён» номидаанд.

Юнониёни қадим онҳоро «иэроглифҳо» номидаанд (маънои катибаи муқаддас ба сангро ифода месозад). Хатҳо ба деворҳои мақбараҳо ва ба зери ҳайкалҳои худоён ҳаккокӣ гардидаанд.

Алифбои мисриён аз 750 иэроглиф иборат аст. Ҳар як чумла дар худ чанд рамзу нишонаҳоро ифода сохтааст. Омӯзиши иэроглифҳо ниҳоят душвор сурат гирифта, саводбарорӣ ба бисёриҳо насиб намегардидааст.

Иэроглифҳоро бо қил-қалами қамишӣ дар папирусҳо менавиштаанд. Рангҳои минералии мухталиф вазифаи сиёҳро адо мекардааст. Одамони хушҳат шахсони дорои маълумоти володараҷа ва саводҳони соҳиби имтиёзот, иззату икрам буданд.

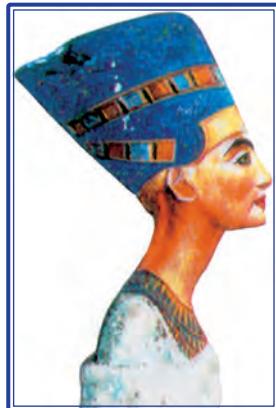
**Ошкор наму-
дани сирри** савӣ Ҷак Франсуа Шампольон соли 1822 кашфиёти оламшумул кард: калиди хондани навиштаоти мисриро ёфт. Ба он катибаи як маъно доштаи бо забони мисриён ва юнонӣ дар санг тасвиргардидаи шафати шаҳри Розетти наздикии шаҳри Қоҳира сабабгор гардид. Тарчума аз забони юнонӣ ягон душворӣ наовард,

матнҳоро қиёс карда, имконияти дарки ҳар яки иэроглиф фароҳам омад. Баъди ана ҳамин кашфиёт бисёр матнҳое, ки дар папирус сабт ёфта буданд, катибаҳои деворҳои ибодатхонаҳо ва ахромҳо баъди сукути чандинасрона «ба забон даромаданд». Муарриҳон барои омӯзиши тамуддуни Мисри қадим ба манбаи муҳимму боварибахш соҳиб гардиданд.

Худро озмуда бинед!

Иэроглифҳо – ... Ҷ.Ф. Шамполийон – ...

Папирус – ... Катибаи сангии Розетт – ...

**Нефертитӣ –
маликаи Миср**

**Ба дунё
омадани
донишҳои
назариявӣ** Ба дунё омадан ва ривоҷ ёфтани донишҳои назариявии мисриён ён ба фаъолияти амалии онҳо вобаста буд. Барои зироаткорон тухмиро кай ба замин пошидан ва ҳосилро қадом вақт ҷамъ овардан хеле зарур буд. Муддатҳои мазкурро мисриён мувофиқи ҳаракати ситорагон муайян кардаанд.

Ситорагонро наззора намуда, мисриён давомияти солро 365 рӯз аниқ муайян карда, аввалин шуда тақвимро оғариданд, 365 рӯзро бошад, 30 рӯзӣ ба 12 моҳ тақсим карданд, 5 рӯзи зиёдатиро ба ҳисоби рӯзҳои ид бароварданд.

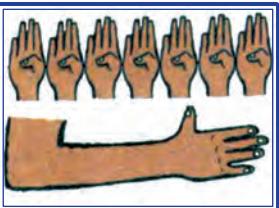
Ҳангоми кофтани ҷӯйҳо ва соҳтани иморату иншооти дилҳоҳ майдон ва ҳаҷми онро ҷен кардан зарур буд. Бо ҳамин васила фанни геометрия – илми ҷенқунии рӯйи Замин ба дунё омад. Мисриён на факат ҳисобу китоби оддии арифметикӣ, балки касрҳо, маҳраҷҳо ва ҳисобу китоби

**Олими
ситорашинос**

**Асбобҳои тиб-
бии мисриён**

Воҳиди ченкунӣ – «Оринчи шоҳ»

Соати обии Мисри қадима

Асирус – хукмдори дунёи марҳумон

мураккабро ҳам дониста гирифтаанд. Фанни математика ҳам дар ҳамин поя тараққӣ намуд.

Дар Миср воҳиди асосии ченкунӣ «оринҷ» буда, вай аз оринҷ то дохили ангуштон дарозиро ташкил медод. Азбаски дарозии дастон мухталиф буд, воҳиди ягонаи ченкунӣ таҳти унвони «оринҷи шоҳ» ҷорӣ гардид ва он ба 52,5 сантиметр баробар буд. Аз ин ҳам андозаи кӯтоҳи ченкунӣ истифода гардидааст. Барои ин аз кафтон ва ангуштон истифода бурдаанд.

Дар Миср вақт бо кӯмаки соатҳои обӣ чен гардида, зарфи маҳсусе будааст, ки ба 24 шӯъба тақсим шудааст. Ҳачми оби аз як шӯъба ба шӯъбаи дигар ҷоришавандаро як соат ҳисоб кардаанд.

Коспекти тақягоҳӣ

- Иэрографиҳо – 750-то – «каломи худоён», катибаҳои илоҳӣ
- папирус
- Ҷак Франсуа Шамполион (1822)
- Катибаи сангии Розетт – забонҳои қадимаи мисрӣ ва юнонӣ
- Забонҳои юнонӣ → тиббиёт → математика
- астрономия → тақвим → геометрия

Савол ва супоришиҳо

1. Хусусияти ба худ хоси хати қадимаи мисрӣ дар чист?
2. Чаро мисриён иэрографиҳоро «каломи муқаддас» номидаанд?
3. Кӣ ба хондани хати мисрӣ мушарраф гардидааст? Ҷӣ тавр?

§ 11. Тамаддуни Месопотамия

Шароити табий ва аҳолиаш Водиеро, ки дар байни дарёҳои Даҷла ва Фурӯт ҷойгир буд, юнониён Месопотамия номидаанд. Тарҷумаи ин истилоҳ байни ду нахр ё худ маъни Байнаннаҳрайнро ифода месозад.

Дарёҳои Месопотамия мунтазам аз соҳили худ баромада, обхезиро ба вучуд меоварданд. Оби лойолуди иборат аз ҳоки гуногун ҷинсҳои қӯҳиро оварда, заминро озуқонидаанд. Аз ин рӯ, заминҳои Месопотамия барои коркард қулай, серхосил буданд. Зимиston пайваста борон борида, обхезӣ сар мезад. Аз ҳамин сабаб дар Месопотамия яке аз афсонаҳои аз ҳама қадимаи ҷаҳон ривояти Тӯфон оиди саросари заминро пахш кардани об ба вучуд омадааст.

Худро озмуда бинед!

Шумер – ин ...

Аккад – ин ...

Дар ҳазораи 4 пеш аз мелод дар Месопотамия қароргоҳҳои шумерҳо ба вучуд омад. Онҳо дар Месопотамияи ҷанубӣ ҷойгир гашта, ин кишварро Шумер номиданд. Дар қисми шимолии мамлакат, ки Аккад ном дошт, бодиянишинҳои чорводор – аккадҳо ҷойгир гардида буданд.

Машғулияти аҳолии Месопотамия

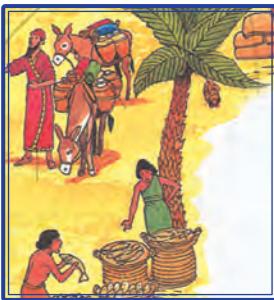
Машғулияти асосии аҳолии Месопотамия дехқонӣ буд. Ҳангоми обхезии ҳарсола дарёҳои Даҷла ва Фурӯт ҳамроҳи об ба саҳроҳо омехтаи лойолудро меоварданд.

Зарфҳои сафолини Шумер

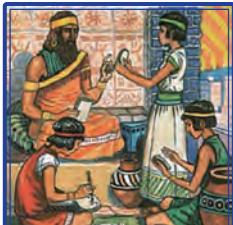
Котиб дар сари кор

Дарахти хурмо – «Дарахти ҳаёт»

Дар хотир доред!

Шумерхо дар Месопотамияи ҷанубӣ ҷойгир гашта, ин кишварро **Шумер** номиданд. Дар қисми шимолии мамлакат, ки **Аккад** ном дошт, бодиянишиҳои ҷорводор **аккадҳо** ҷойгир шуданд.

Шумерҳои қадим

Дар Месопотамия чӯб, санг, маъдан барин маводи зарурий барои хочагидорӣ набуд, вале ғалла фаровон рӯёнда шуда, саршумори ҷорво ниҳоят зиёд буд. Аз ҳамин сабаб аҳолии Месопотамия бо савдову тиҷорат ҳам машғул гардидаанд. Аз кишварҳои ҳамсояи паси Қафқоз ва Эрон ба ивази ғалладона тилло, мис, нукра, қалъагӣ ва сангҳои нодирро овардаанд.

Месопотамия

Дар Месопотамия бо маҳсулоту маводи муҳталифи ҳунармандӣ тиҷорат мекардаанд. Маводи филизӣ, зебу зиннатҳо, силоҳу аслиҳа, маҳсулоти кулолгарӣ маҳсусан қадру қимати қалон дошт. Дар савдо аз тангаҳои маъдании ранги нукра дошта васеъ истифода бурдаанд. Ченаки вазнинӣ дар Месопотамия «мино» ба ҳисоб рафта, ба нукраи 550-грамм барабар буд.

Дар ҳазораи 4 пеш аз мелод шумерҳо ҳати аз ҳама қадима – ҳати меҳиро ихтироъ намуданд. Шумерҳо бо асочаҳои нӯгтез ба болои таҳтаҳо ҳати навиштаанд. Шумерҳо бинокорон ва ҳунармандони донишманду соҳибатриба будаанд.

Шаҳр – давлатҳо

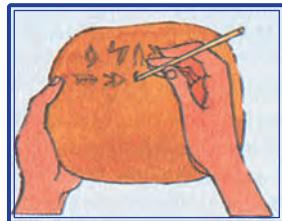
Баробари гузаштани вақт ба оҳистагӣ манзилгоҳҳо домана-дор гашта, дар Месопотамия Урук, Умма, Лагаш, Ур ва дигар шаҳрҳо ба вучуд омаданд. Онҳо шаҳр-давлатҳо номида шуда, аз худи шаҳрҳо ва ноҳияҳои зироаткории ба онҳо ҳамсоя иборат буданд. Ҳар як ҳукмдори шаҳр худои олий ҳимоятгари шаҳр ҳисобида мешуд.

Аз номи худо коҳинҳо ҳукмронӣ карда, ибодатхонаи худоҳо маркази ҳокимиияти давлат ба ҳисоб мерафт. Ибодатхонаҳои қадимаи Месопотамия-зиккуратҳо аз хишти хом сохта шуда, дар намуди иншооти зина-пояҳои мустаҳкам буд.

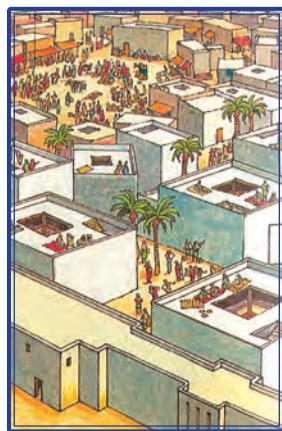
Худои офтоб Шамаш илоҳи сазовори эътибори алоҳида буд, ҳаками олий ба ҳисоб мерафт. Шумерҳо инчунин ба худои моҳ Сина, худои об Еа, илоҳаи ҳосилдорӣ, муҳаббат, ҷанг ва ғалаба Иштар саҷда кардаанд.

Дар Месопотамия мулкҳои калон дар зери тасарруфи ҳукмдорон ва коҳинон буд. Дар саҳро гуломон ва коркунони кирояи озод кор менамуданд. Аҳолие, ки дар атро-фи шаҳр истиқомат мекарданд, заминҳои ҳурд доштанд. Бенавоён бо мақсади бонӣ кардани оилаи хеш дар заминҳои подшоҳон ва мулқдорон меҳнат мекарданд.

Шаҳрҳои Шумер бо деворҳои муҳофизатӣ ихота гардида буданд. Кӯчаҳое, ки аз дарвозаи асосии шаҳр оғоз мейёфтанд, то майдони марказӣ, ибодатхона ва саройи ҳукмдор тӯл мекашид. Соҳтмон аз санг, хиштҳои хом ва пухта ба ҷо оварда мешуд. Ибодатхонаҳо бо ҳайкалҳои худоён ва қаҳрамонон зеб дода шуда буд. Ҳангоми

Ҳати меҳӣ

Шаҳри Uri Шумер

Дар хотир доред!

Дар Месопотамия **Урук, Умма, Лагаш**, Ур барин шаҳрҳо ба вучуд омаданд. Онҳо шаҳрҳо-давлатҳо номида шудаанд

**Иштар - худои
ҳосилдорӣ,
муҳаббат ва
чанг**

**Шоҳи шаҳри
Урук – Гилга-
миш. Тасвири
барҷастаи
Ассирия**

набард аҳолии шаҳр сардорро интихоб мекард. Бо мурури вақт нуфузи онҳо хеле афзуда, сардорон мунтазам ҳукмронӣ кардан гирифтанд.

Онҳоро подшоҳон ном мебурданд. Подшоҳ шаҳр – давлатро бо кӯмаки ашрофон, коҳинҳо, такя ба қӯшунҳои ҳарбӣ ва амалдорон идора мекард.

**Ривоят
дар ҳаққи
Гилгамиш**

Қаҳрамони аз ҳама дӯстдоштаи месопотамагиён Гилгамиш – подшоҳи шаҳри Урук буд, ҳаёташ баъдтар аз афсонаҳо саршор гардид.

Аз афсона маълум мегардад, ки баъди ба дунё омадани Гилгамиш ҳукмдори мамлакат бобояш аз таҳтро аз вай кашида гирифтани наберааш ба тарсу ваҳм афтода, фармон медиҳад, ки ўро ба ҷаре партоянд. Кӯдаки ба қаъри ҷаре рафтаистодаро уқоб дошта мегираду онро ба як боғбон бурда месупорад. Боғбон Гилгамишро бо меҳру муҳаббат парвариш ва тарбия менамояд. Вақте ки ба балоғат мерасад, Гилгамиш ҳокимиятро аз бобояш кашида мегирад, ба идорақуни шаҳри Урук шурӯъ менамояд. Гилгамиш бо Энкиди ном паҳлавон риштаи дӯстӣ мепайвандад. Якҷоя шуда ба муқобили махлуқоти зишт мубориза мебаранд, барои ин худоҳо Энкидиро ҷазо медиҳанд ва қаҳрамон қазо менамояд.

Барои ба ҳаёти боқӣ мушарраф гаридан Гилгамиш гиёҳи сеҳрнокро аз қаъри баҳр чустучӯ мекунад, барои ба ҳалқи худ ба ҳамидидани он қарор менамояд. Аммо ҳангоми бозгашт вақти бо як даст оббозӣ кардан

бўи гулро мор ҳис менамояд ва меҳригиёҳро медуздад. Аз ҳамон вақт мувофиқи афсонаҳо морон ҳар сол пўсти худро иваз мекунанд. Гилгамиш бошад, дарк мекунад, ки деворҳои шаҳри чоначонаш ўро халос мекунад, корҳои некаш бошад, ўро абадзинда мегардонад.

**Рушди
Аккад** Шаҳр – давлатҳо бо якдигар бетанаффус чангу ҷидол мекарданд. Дар натиҷаи ана

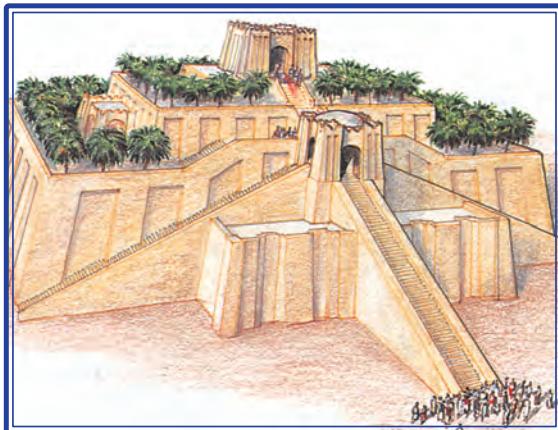
ҳамин набардҳо Саргон I подшоҳи тамоми Шумерҳо шуд. **Дар нимай дуюми ҳазорай З пеш аз мелод** вай шаҳрҳои Шумер, Аккадро дар зери ҳокимиияти худ муттаҳид месозад. Бо мақсади савдову тичорат барои тамоми шаҳрҳо андозаи ягонаи дарозӣ, майдон ва вазнро ҷорӣ намуд. Дар таърихи ҷаҳон аввалин бор қӯшуни мунтазамонаро ташкил намуд. Лашкари мазкур аз 5400 нафар ҷанговар иборат буда, минбаъд Саргон I бисёр шаҳру мам-

Бўйи гулро мор ҳис мекунад ва онро медуздад.
Расм доир ба афсонаи Гилгамиш

**Шоҳи Шумер -
Аккад Саргон I**

**Зиккурати (ибодатхонаи)
калони Ур**

Дар хотир доред!

Қаҳрамони аз ҳама дўстдоштai месопотамиён Гилгамиш аст. Ў подшоҳи шаҳри Урук буда, ҳаёташ баъдтар аз афсонаҳо саршор гардид.

Дар хотир доред!

Шох Саргон

І дар нимаи дуюми ҳазораи 3 пеш аз мелод шаҳрҳои Шумеру Аккадро ба тасарруфаш даровард ва унвони «Подшоҳи мамлакати чор иқлим»-ро гирифт.

Ривоят дар бо- рай Гилвамиш.

*Хати меҳии
Шумер*

лакатҳоро забт намуда, ба лашкари ниҳоят калон асос мегузорад. Баъди вафоти Саргон I дар натиҷаи муборизаи байниҳамдигарии ворисон ошӯбҳо дар мамлакат аланга гирифта, пахши онон зарур омад. **Дар ҳазораи 2 пеш аз мелод давлати Шумер – Аккад** аз зарби қабилаҳои бодиянишин пора-пора гардид.

Конспекти такягоҳӣ

- Месопотамия → байни дарёҳои Даҷла ва Фурӯт аст
- дехқонӣ, ҳунармандӣ ва савдо-тиҷорат
- шаҳрҳои – Урук, Умма, Лагаш, Ур
- зиккуратҳо – ибодатхонаҳо
- худоҳо – Шамаш, Сина, Еа, Иштар
- Гилгамиш – подшоҳи Урук
- Саргон I – подшоҳи Шумер-Аккад
- давлати Шумер-Аккад

Савол ва супоришиҳо

1. Аз ҳарита давлатҳоеро ёбед, ки дар байни ду дарё ҷойгир шудаанд.
2. Аз луғати истилоҳоти таъриҳӣ истифода бурда, мағҳуми «тамаддун»-ро шарҳ дихед.
3. Байни ду дарё дар замонҳои қадим чӣ номида шудааст?
4. Тасаввур кунед: шумо ба сифати тоҷири қадимиед. Ба воситаи дарёи Даҷла бо киштӣ бо маҳсулоти гуногун шино меқунед. Дар қадом шаҳри Шумер имконияти корҳои ба ҷо овардани корҳои тиҷоратиро соҳиб мегардед? Аз ҳарита истифода бурда, нақл кунед.

§ 12. Шоҳигарии Бобул

Бобул – «дарвозаи худоҳо» Шоҳигарии Бобул дар ҳазори II пеш аз мелод ба давлати аз ҳама калони қудратноки ҷанубии Месопотамия мубаддал ёфт. Бобул ба мавқеи қулаи ҷуғрофӣ молик буда, дар маконе ҷойгир буд, ки шоҳаҳои дарёҳои Даҷлаву Фурӯт бо ҳам пайваст мегардиданд. Аксарият тоҷирон, ки ба воситаи қишиҳо меомаданд, ба шаҳри мазкур меҳмон нашуда намерафтанд. Маъни калимаи «Бобул» бошад, «дарвозаи худо»-ст.

Бобул

Шоҳроҳи Бобул аз дарвозаи илоҳаи ғалаба Иштар оғоз ёфтааст. Кишоварзӣ, ҳунармандӣ, истеҳсолот ва савдову тиҷорат дар Бобул равоҷ ёфта буд.

Дар асри XVIII пеш аз мелод шоҳи Бобул Ҳаммурапӣ барои дар зери як давлат муттаҳид гардондани тамоми Месопотамия муваффақ гардид. Дар давраи ҳукмронии Ҳаммурапӣ он ба давлати аз ҳама пуркуvvate табдил ёфт.

Қонунҳои Ҳаммурапӣ Ҳаммурапӣ дар таъриҳ ҳамонун боқӣ мондааст. Қонунҳои Ҳаммурапӣ ҳам аз ҷиҳати ҳаҷм ва ҳам бо фарогирии ҳамаи ҷиҳатҳои ҳаёт аз тамоми қонунҳои мавҷуда бартарият пайдо намуд. Қонунҳои Ҳаммурапӣ барои ҳамагон-сарватмандон, шахсони қашшоқ баробар буд. Матнҳои қонунҳо дар сутунҳои сангини тамоми шаҳрҳо иншо мегардиданд.

Қонунҳои Ҳаммурапӣ бо қатъиятнокии ҳудоҳо дар ҳайрат мегузорад. Ба шарте ки

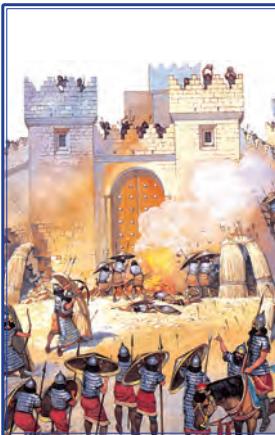
Навуҳо-
доносор II.
Расми замонавӣ

дар натичаи амалӣ гардондани амалиёти ҷарроҳии шифокор бемор вафот кунад, панҷаҳои духтур бурида партофтанаш шарт буд. Мабодо бинои қадкашондаи меъмор нобаҳонгом чаппагардон шаваду ягон шахсро пахш кунад, меъмор қатл карда мешуд. Ҳангоми сӯхтор бо дуздӣ ба даст афтад, ҳамон замон дузд ба оташ партофта мешуд.

Қонунҳои Хаммурапӣ ба ном қарори шоҳ набуда, ба сифати азму ҳоҳиши худоҳо талқин гардидаанд, аз ҳамин сабаб онҳоро бешаку шубҳа ичро кардан талаб гардидааст.

Худро озмуда бинед!

*Маънои Бобул – ин ...
Хаммурапӣ – ин ...*

Ҷанговарон ба
қалъа ҳуҷум
мекунанд

Камонандозон
ҳангоми
набард

Ба қатъиятнокиву бераҳмиаш нигоҳ на-карда, қонунҳои Хаммурапӣ ба рушди ҷамъият имкониятро фароҳам овард. Зеро ҷиноятҳо, аз қабили толону тороч, дуздӣ содир намегардид. Баъди вафоти Хаммурапӣ қабилаи касситҳои кӯҳӣ шаҳрро забт намуд. Забткории касситҳо барои ба завол рӯ овардани Бобул заминаро фароҳам овард, вожгуни дуру дарози ба амал омада дар ҳазораи VII пеш аз мелод ба вучуд омадани шоҳигарии Бобули нав анҷоми худро пайдо кард.

Шоҳигарии Бобули нав

Дар давраи ҳукмронии Навуходоносор II Бобул ба қуллаи тараққиёти худ расид. Шоҳи мазкур Мисрро ба шоҳигарии Бобули нав ҳамроҳ карда гирифт. Иерусалим (Байтулмуқаддас)-ро вайрон соҳт, Бобулро бошад, ба қалъаи мустаҳкам мубаддал соҳт. Ӯ

барои соҳтани манзилгоҳ, деворҳои мудо-
фиавӣ истифода бурдани хишти пухта фар-
монро интишор намуд.

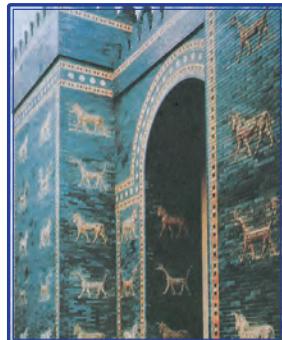
Дар давраи ҳукмронии вай шаҳри Бобул
ҳашт дарвоза дошт, ҳар яки он номи сарху-
доҳои мамлакатро ба ҳуд гирифта буданд.
Алалхусус, дарвозаи бо номи илоҳа Иштар
зебо ва нағис буда, бо сангтахтаҳои нақ-
шинкори миллии расми ҳайвонҳои афсонавӣ
тасвирёфта оро дода шуда буд.

Лашкари эрониёни қадим **соли 539** пеш
аз мелод ба ин ҷо зада медароянд. Форсҳо
Бобулро забт менамоянди.

Маданияти Бобул Шумер ва Аккад яке аз сар-
шашмаҳои аз ҳама қадимаи
маданияти Бобул ба ҳисоб ме-
равад. Яке аз манбаъҳои аз ҳама қадимаи
хаттии ҷаҳонӣ ҳати меҳии Шумер ба вуҷуд
омадааст. Ҳати мазкур сараввал аз навиш-
таҷоте иборат буд, ки расмҳои «об», «офтоб» ва
дигар суханҳои алоҳидаро дар бар мегирифт.

Дар кӯшку ибодатхонаҳои ҳукмдорон
барои ашрофзодагон ва фарзандони оила-
ҳои бадавлат мактабҳо ташкил гарди-
данд. Ҳонандагон ба тахтаҳои лойи
хушкнагардида бо асочаҳое навиштаанд,
ки аз устухон ва чӯб соҳта шудаанд. Тах-
таҳои лой сараввал дар офтоб хушко-
нида, сипас дар хумдонҳо пухта шудаанд.
Тахтаҳои мазкур аввалин китобҳо шуда,
ҳонандагон ба онҳо афсонаву ривоятҳоро
кӯчондаанд.

Шумерҳо низоми шуморидан, тақвимҳои
офтобибу моҳиро ҳам оғаридаанд. Даво-
мияти соли Офтоб аз ҷониби шумерҳо
365 рӯз муайян карда, соли Моҳ 354 рӯз

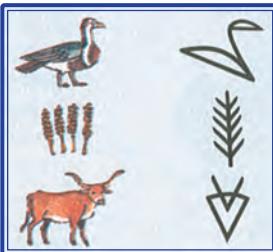
Нақши дарво-
ззи ибодатхо-
наи худои
Иштар

Дар хотир доред!

Лашкари эро-
ниён **соли 539**
пеш аз мелод
ба Бобул зада
медарояд.
Шоҳигарии
Бобули нав
дар таркиби
давлати Эрон
мемонад.

Хатти меҳии
Шумер

Бавуҹудоии хати қадима

Манораи Бобул

Дар хотир доред!

Яке аз навиштаочти қадимамеххати Шумер

дар ҳазорай 4 пеш аз мелод ба вучуд омадааст.

Шумерҳо низоми худии шуморидан, тақвимҳои офтобиву мохиро ҳам оваридаанд.

муқаррар ёфтааст. Коҳинҳои шумерӣ ва бобулий, мунаҷҷимон донишҳоро оид ба ситорашиносӣ аз бар карда буданд. Дар Месопотамия дастурамал оид ба тайёр кардани ҳар гуна доруву дармон таҳия гардида буд.

Донишҳо дар соҳаи чуғрофия ба шумерҳо ва бобулиён имконият дод, ки ба воситаи кишиҳо шино намоянд. Яке аз афсонай аз ҳама қадим дар бобати оғариниши Олам дар Месопотамия эҷод шудааст.

Конспекти тақягоҳӣ

- ҳазораи 2 пеш аз мелод – шоҳигарии Бобул Бобул – «дарвозаи худоҳо»
- садаи XVIII пеш аз мелод → Хаммурапӣ – шоҳигарии ягона
- Қонунҳои Хаммурапӣ
- ҳукмронии Навуходоносор II – равнақёбӣ
- соли 539 пеш аз мелод – забт карда шудани Бобул аз тарафи форсҳо хати меҳӣ, тақвим

Савол ва супоришиҳо

1. Аз ҳарита шоҳигарии Бобул ва пойтаҳти онро ёбед.
2. Дар вақти ҳукмронии қадом ҳукмдор ва кай Бобул ба давлати ягона мубаддал ёфтааст?
3. Қонунҳои Хаммурапӣ ба қадом мақсад таҳия гардида буд?
4. Донишомӯзи Шумер, чун хонандай мактаби замонавӣ, субҳгоҳон ба дабистон мерафт, ӯ барои аз дарс дер мондан метарсид ба мактаб омада... Ҳикояҳоро пурра гардонед.

§ 13. Давлатҳои Осиёи Пеш

Дар ҳазораи 2 пеш аз мелод дар ҳудуди Осиёи Пеш давлатҳои аввалин ба вучуд омаданд, ки ҳалқҳои кишварро муттаҳид соҳтанд. Аз он чумла давлатҳои *Ассурия*, *Хетт*, *Митаний*, шаҳр-давлати *Финикия* пайдо шуданд. Давлатҳои мазкур мудом дар набардҳои истилогона ва мудофиавӣ иштирок намудаанд.

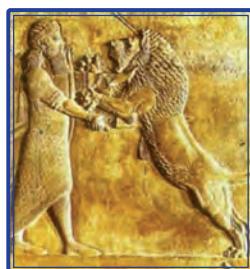
Шоҳигарии Ассирия Дар замонҳои қадим ассириягиён ҳудуди болооби дарёҳои Фарот ва Даҷларо ишғол карда буданд. Аввал шаҳри Ошшур, сипас шаҳри Миневия пойтахташон буд. Машгулияти асосии аҳолиро дехқонӣ ва савдову тиҷорат ташкил медод.

Ассириягиён ҳалқи ҷангҷӯ буданд. Онҳо ба заминҳои ҳамсоя тез-тез ҳучум меоварданд. Лашкари пурқудрати ассириягиён ҳар сол сарзаминҳои навро забт намуда, ҳалқҳои мутеъгардида ба ҳукмдори Ассирия ба миқдори зиёд хироҷ медоданд.

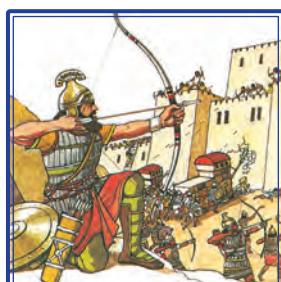
Ассириягиён шаҳри Байтулмуқаддасро забт намуда, деворҳои қалъа, хонаҳо ва ибо-

Камонвари ассирияяй

Набард бо шер.
Тасвири кан-дакоришиудаи девори қасри Ниневия

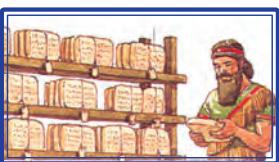

Тасвири забти шаҳр аз ҷониби ҷанговарони Ассирия

Пойтахти Ассирия – Ниневия.

Таңдид

Китобхонаи навиштачоташ хатти меҳии Ошшурбанапал

Дар хотир доред!

Давлати Ассирия дар ҳудуди болооби дарёҳои Фрот ва Даҷла ба вуҷуд омад. **Дар соли 605 пеш аз мелод** аз саҳифаҳои таърих рафт.

датхонаҳоро вайрон карда, аҳолиро ҳамчун асирон бурданд.

Ҳангоми юриш тамоми ҷизҳои ғоратгардида ба пойтаҳт оварда мешуд. Қасрҳо ва ибодатхонаҳои номдор аз бойигарихо пур шуданд. Дар давраи солҳои ҳукмронии Ошшурбанапал дар Ниневия китобхонаи иборат аз таҳтачаҳои сафолини дар Осиёи Пеш аз ҳама калон ташкил ёфта буд.

Давлати Ассирия бо оҳистагӣ суст шудан гирифт. Дар **соли 605-уми пеш аз мелод** баъд аз он ки лашкари Ассирия саросар қир карда шуд, давлат ҳам ба завол дучор омад.

Шоҳигарии Хетт ва Митаний Тахминан дар ҳазораи XVI-II пеш аз мелод дар маркази Осиёи Сағир (худуди Туркияи ҳозира) ҳалқи шимолии хетт ба давлати худ асос гузошт. Шаҳри Ҳаттуса пойтахти ана ҳамин давлат қарор гирифт. Машғулияти асосии аҳолии он дехқонӣ ва ҷорӯдорӣ буд.

Хеттҳо бо мамлакатҳои ҳамсоя набардҳои доимиро пеш бурдаанд. Аробаҳои ҷангӣ ва дар мобайнаш сипарҳои нӯгашон оҳанин гузошта-шударо истифода бурдаанд. Хеттҳо бисёр шаҳрҳои Сурияро забт намудаанд. Бобулро бошад, толону тороҷ кардаанд.

Шоҳигарии Митаний, ки дар ҳудуди ҳозираи Сурия ташкил ёфта буд, ба рақиби ҳавғонки хеттҳо табдил ёфтанд. Митаниён дар набардҳо аз қӯшунҳои саворагард истифода бурданд.

Ҳалқҳои номашон дар таъриҳ номаълум (онҳоро ҳалқҳои баҳр номидаанд) пойтаҳти хеттҳоро забт намуда, шаҳрро ба ҳароба табдил доданд. Давлат нест шуд, хеттҳо бошанд, бо дигар ҳалқҳо омехта гаштанд.

Шохигарии Урарту

Давлати Урарту дар Паси Қафқоз – қисми Шарқии Туркияи ҳозира ва худуди Арманистон чойгир шудааст. Ахолиашро *урартҳо* номбар кардаанд. Ташкил ёфтани давлати ягона аз зарурати мудофиа аз хучумҳои Ассурия сар задааст. **Дар асрҳои IX–VIII пеш аз мелод давлати Урарту** гул-гул шукуфт. Шаҳри Тушпа ба пойтаҳти давлати Урарту мубаддал гардид. Урартиён ба якчанд юришҳои истилогарона муваффақ гардиданд, аз болои ассуриягиён ғалаба карданд. Аммо баъдтар қӯшунҳои ассириягӣ лашкари урартиёнро торумор кард. Ҷалъаи шаҳри Тейшебаинӣ вайрон гардид.

Финикия ва Фаластин

Дар замонҳои қадим Финикия дар соҳили шарқии баҳри Миёназамин, ҳудуди ҳозираи Ливан ва як қисми Сурияи ҳозира чойгир шуда буд. Савдову тичорат машғулияти асосии финикагиён буд. Финикагиён ба ҳамсоягон чӯб, маъдан ва газвор фурӯҳтаанд. Дар соҳилҳои баҳри Миёназамин шаҳрҳои Тир, Сидон, Угаритро бунёд намудаанд.

Дар асри X пеш аз мелод дар Финикия алифбо офарида шуд, ки аз 22 ҳарфи ҳамсадо иборат буд. Юнониён ана ҳамин алифборо аз худ намуданд ва ба онҳо ҳарфҳои садонокро илова кардаанд. **Дар асри XI пеш аз мелод** дар худуди Фаластин шохигарии Исроил ба вуҷуд омад. Баъдтар он бо шохигарии Яхудӣ муттаҳид шуд. Шохигарии Исроил аз ҷониби шохигарии Бобул забт гардид. Афсонаҳои яхудиёни қадима дар китобҳои динӣ акси худро пайдо кардаанд. Маҷмӯи китобҳои мазкур дар «Библия» ҷамъ гардида, ин қалима ба юнонӣ маънии «китоб»-ро дорад. Дар «Библия» дар бораи оғариниши одамони нахустини рӯйи

Хеттҳо пеш
аз набард

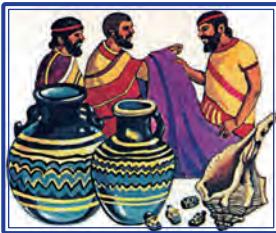
Дар хотир доред!

Шохигарии
Хетт дар ҳудуди ҳозираи Туркия, давлати **Митаний** бошад, дар ҳудуди ҳозираи Сурия чойгир шуда буданд.

Ҷалъаи шаҳри
Тейшебаинӣ

замин -Одам ато ва Момо ҳаво, бо тӯфон фаро гирифтани саросари замин ва дигар ривоятҳо мавҷуданд.

Финикиягиён

Худро озмуда бинед!

Ниневия – ин.. Миттанӣ – ин ...
Ошшурбанапал – ин ... Урарту – ин ...
Хеттҳо – ин ... Тушпа – ин ...

Конспекти тақягоҳӣ

- Миёнаи асри 2 пеш аз мелод – давлатҳои Ассирия, Хетт, Миттанӣ
- Шоҳигарии Ассирия – пойтахташ Ошшур – Ниневия.
- Ошшурбанапал-китобхонае, ки аз хати меҳӣ тартиб дода шудааст.
- Соли 605-уми пеш аз мелод – Ассирия ва Мидия аз ҷониби Бобул забт гардидаанд.
- асри XVIII пеш аз мелод – шоҳигарии Хетт, пойтахташ Хатусса ба асри XIII пеш аз мелод омада – «халқҳои баҳр» шаҳри Хатуссаро вайрон карданд, давлат пора-пора гардид.
- Давлати Урарту рушд ёфт, пойтахташ Тушпа.
- аввали асрҳои IX–VIII пеш аз мелод – давраи гул-гулшукуфии давлати Урарту.
- Финикия – шаҳрҳои Тир, Сидон, Угарит.
- асри XI пеш аз мелод – бавучудоии давлати Исроил

Қасри ҳукмдорони шоҳигарии Яхудистон.

Таҷдид

Савол ва супоришҳо

1. Дар ҳудуди Осиёи Пеш давлатҳои аввалин кай ба вучуд омадаанд?
2. Аз ҳусуси шоҳигарии Ассирия чиҳоро медонед?
3. Ҳукмрони Ассирия Ошшурбанапал дар таъриҳ бо чӣ номашро сабт кунондааст?
4. Шоҳигарии Хетт чӣ тавр ташкил ёфт? Ҷиҳати ба ҳуд ҳоси ҳукмронии шоҳони Хетт дар чист?
5. Шоҳигарии Хетт чӣ тавр вожгун гардид?

6. Сабабҳои рӯ ба инкишоф ниҳодан ва вожгуни давлати Урарту дар чист?

§ 14. Давлати Аҳамониён

Дар асри VI пеш аз мелод **Аҳолии Эрони** дар ҳудуди ҳозираи Эрон қадима шохигарии Форс ба вучуд омад, ки ба он шоҳони мансуб ба сулолаи *Аҳамониён* асос гузошт. Шохигарии Аҳамониён яке аз давлатҳои муқтадири ҷаҳон ба ҳисоб мерафт.

Дар замонҳои қадим дар ҳудуди ҳозираи Эрон қабилаҳои муҳталиф, аз қабили *касихо*, эламиҳо ҳаёт ба сар бурдаанд. Бо

Давлати қадими Форс

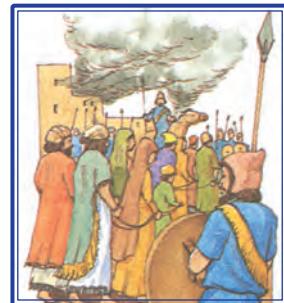
мурури вақт ба ин мамлакат *медиагиён* ва *форсҳо* кӯчида, муқим гардиданд.

Дар водиҳои пастхамии кӯҳсор аҳолӣ бо дехқонӣ машғул мегардиданд, дар минтақаи гармии тоқатнофарсо бо ҷорводорӣ сару кордор гаштаанд.

Давлатҳои қадимаи худуди Эрон дар 3 пеш аз мелод дар қисми гарбии Эрони бо Месопотамия ҳамсарҳад давлати Элам ба вучуд омад.

Дастхати қадима

Ҳалқи яхудиро бобулиён ба асири мегиранд

Дар хотир доред!

Дар асри VI пеш аз мелод **шохигарии Форс** ба вучуд омад, ки ба он шоҳони мансуби **сулолаи Аҳамониён** дар ҳудуди ҳозираи Эрон (соҳилҳои Гулӯгоҳи Форс) асос гузоштаанд.

Дар хотир доред!

Дар хазораи 3 пеш мелод дар қисми ғарбии Эрони бо Месопотамия ҳамсарҳад давлати Элам ба вучуд омад. Пойтахи ин давлат шаҳри Суза буд.

Форсҳо дар набардгоҳ

Дар хотир доред!

Дар асири VII пеш аз мелод дар давраи ҳукмронии шоҳ Киаксар Мидия ба давлати пурқудрате мубаддал ёфт. Солҳои 612–605-уми пеш аз мелод давлати Мидия бо Бобул иттифоқ баста, Ассурияро забт намуд.

Пойтахи ин давлат шаҳри Суза буд. Дар Элам яке аз хати аз ҳама қадима ба вучуд оварда шудааст.

Дар асири VII пеш аз мелод дар давраи ҳукмронии шоҳ Киаксар Мидия ба давлати пурқудрате мубаддал ёфт. Солҳои 612–605-уми пеш аз мелод давлати Мидия бо Бобул иттифоқ баста, Ассурияро забт намуд.

Дар ҷануби Эрон, дар заминҳои ҳамҷавори ҳаличи Форс вилояти Форс – кишваре, ки аз қадим форсон маскан пайдо карда буданд, ҷойгир буд.

Кир II – Дар соли 558-уми пеш аз ҳукмдори мелод шоҳ Кир II, ки аз сулолаи Аҳамониён буд, тамоми

форсҳоро дар зери ҳокимияти худ муттаҳид соҳт. Баъди он ки давлати Мидияро ба худ тобеъ соҳт, Кир II лаш-кари калонеро ташкил дод ва юришҳои истилогаронаро идома дод.

Арманистон, Мидия ва Бобул забт гардида. Форсҳо ба соҳилҳои баҳри Миёназамин баромаданд, Фаластин ва Финикияро ба итоати худ дароварданд. Сиёсати истилогаронаи Кир II-ро ворисонаш Камбиз ва Доро I давом доданд. Камбиз баробари забт кардани Миср худуди давлати Эронро ниҳоят домандор кард.

**Ислоҳотҳои Шоҳ Доро I дар соли 522-уми
Доро I пеш аз мелод ба таҳти Эрони**

қадима нишаст. Ин вақт дар тамоми мамлакатҳо, ки забт гардида буданд, оташи ошӯб забона зад. Вакили забардасти сулолаи Аҳамониён Доро I барои пахш кардани онҳо шурӯъ намуд.

Доро I ба муқобили *скифҳо*, ки дар соҳилҳои баҳри Сиёҳ истиқомат доштанд,

юриш ташкил намуд. Доро I дар Осиёи Сагир мустамликаҳои юнонӣ ва Фракияро, ки дар шарқи нимҷазираи Балкан ҷойгир буд, забт намуда, ба сар шудани набардҳо байни форсу юнониҳо сабабгор шуд. Дар давраи ҳукмронии Доро I аз шимоли Ҳиндистон то баҳри Миёназамин давлати бузурге ташкил ёфт.

Доро I тангаи тиллоии «дорой»-и дар муомилот ягонаро сикка занонд. Ӯ аз қароргоҳи шаҳри қадимаи форсҳо Персепол то баҳри Миёназамин роҳи тиҷоратиро бо номи «роҳи шоҳ» ба вучуд овард. Доро I қӯшунро аз нав ташкил дода, салтанатро ба кишварҳои алоҳидаи маъмурӣ-ҳарбии «сатрап-ҳо» тақсим кард.

Дар хотир доред!

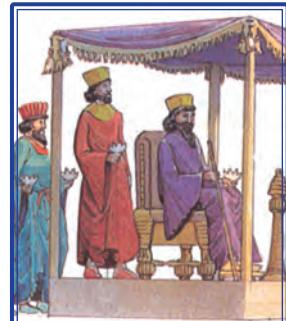
Искандари Мақдунӣ **соли 330-уми пеш аз мелод** давлати форсро ба зери тасарруфи худ даровард. Давлати Аҳамониён беш аз дусад сол ҳукмронӣ кардааст.

Искандари Мақдунӣ **соли 330-уми пеш аз мелод** давлати Форсро забт намуд.

Маданияти форсиёни қадима Суза, Экбатана ва дигар шаҳрҳо марказҳои муҳими тиҷоратии давлати Аҳамониён буд. Дар шаҳри Персопол боқимондаҳои хонаҳои барҳаво ва саройҳои толории садсутундори Доро I ва Ксеркс то замони мо расида омадаанд. Дар нақшҳои кандакорикардашудаи Персепол номҳои ҳалқҳо ва қавмҳое нигоҳ дошта шудаанд, ки дар зери тасарруфи Аҳамониён

Кир II

Доро I дар таҳт

Тангаи тиллой

буданд. Онҳо асосан дар ҳолати супурдани хироҷ ба шоҳони форс тасвир ёфтаанд.

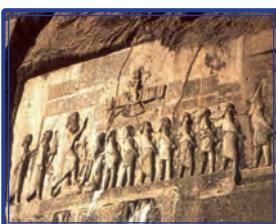
Форсони қадим чун аломатҳои хати меҳӣ бо навишт машғул гардидаанд. Катибаҳои шоҳони Форс дар ҳарсангҳои Бесутун ва Нақши Рустам, ҳамчунин дар деворҳои саройи Персепол кандакорӣ шудаанд. Онҳо дар бораи юришҳо, ошӯбҳо ва ҳаёти давлатҳо барин воқеаҳои муҳим маълумот медиҳанд.

Конспекти такягоҳӣ

- кассиҳо, эламиён, мидиягиён, форсҳо
- Давлатҳои Элам, Мидия
- соли 558-уми пеш аз мелод ба вучудоии давлати Форс (Кир II)
- Кир II – юришҳои истилогарона ба Арманистон, Бобул ва Мидия
- Кир II – соли 530-уми пеш аз мелод дар Осиёи Миёна ҳалок гардид
- соли 522-уми пеш аз мелод ба сатрапӣ
- тақсим шудани салтанати Доро I
- соли 330-уми пеш аз мелод аз тарафи Искандари Мақдунӣ забт гардидани салтанати Аҳамониён

**Посбонони
Доро I**

**Раҳбарони аси-
ри ошӯбгаронро
ба назди Доро
I мебаранд.
Ҳарсангҳои Бе-
сутун**

Савол ва супоришиҳо

1. Шоҳигарии Эрон кай ташкил гардидааст?
2. Ҳукмдорони қадом сулола ба шоҳигарии Форс асос гузоштаанд?
3. Давлати Элам кай ташкил гардидааст?
4. Кир II қадом давлатҳоро забт намудааст?
5. Доро I дар давлати худ қадом ислоҳотҳоро амалий гардонд?

§ 15. Тамаддуни Ҳиндустони қадим

Шароити ҳудудӣ ва табии

Осиё ҷойгир шудааст. Аз ҷиҳати шароити табии иқлими гарм ва дарёҳои пахно, ки ҳамроҳи оби худ маводи лойолудро меовард, барои пайдо гардидан ва рушди дехқонӣ имкониятро фароҳам меоварданд. Кӯҳҳои Ҳимолой аз шимолу шарқ аз душманон ва аз таҷовузи шамолҳои хунук ҳамчун «девори табии» ба худ хос хизмат мекарданд.

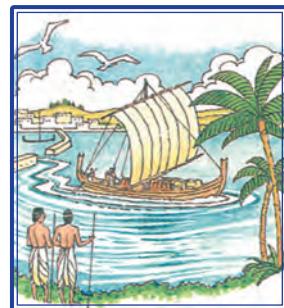
Чангалзорҳои ҳорраи водии Ганг аз дарахтони калон ва растаниҳои рангоранг саршор буд. Дар поҳои ин дарахтон тӯрҳои баҳайбатро ба вучуд оварда, зарпекакҳо оvezон меҳобиданд. Дар ҷангалзорҳои нопайдоканор танҳо бо кӯмаки табар роҳ гаштан мумкин буд. **Дар ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод**

- Шаҳрҳои қадими Ҳиндустон
- Ҳудуди сарҳади давлати Магадҳа
- Ҳудуди давлати Маурйа

Ҳиндустони қадим

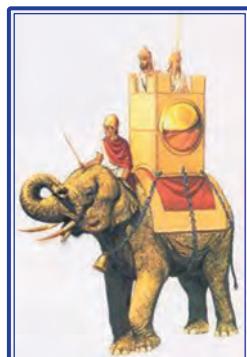
Мамлакати Ҳиндустон бо ҳамин ном нимҷазира, ҳамчунин як қисми водии дарёҳои Ҳинд ва Ганг дар қитъаи

Водии дарёи Ҳинд

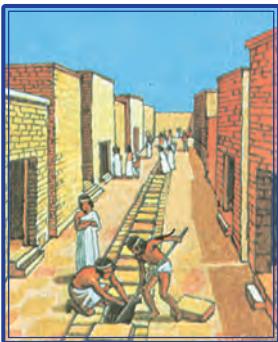
Дар хотир доред!

Ҳиндустон бо ҳамин ном нимҷазира, ҳамчунин як қисми водии дарёҳои Ҳинд ва Ганг дар қитъаи Осиё ҷойгир шуда буд.

Фили ҷанговар

дар водии дарёи Ҳинд шаҳрҳои калони муттаҳидаи давлати ягона ба вучуд омаданд.

**Кӯчаи
Мохенҷодаро**

**Бо ин қабил
тасвири шерҳо
сүтунҳои ибо-
датхонаҳо оро
дода шудаанд**

Тамаддуни Ҳиндустони аз ҳама қадима Шаҳрҳои Мохенҷодаро ва Хараппа шаҳрҳои аз ҳама бузурги ҳавзаи дарёи Ҳинд ба ҳисоб мерафтанд.

Ҳар ду шаҳр ҳам бо деворҳои мустаҳками иҳотавӣ ҳимоя гардида, қасрҳои дохила доштанд. Дар мавзеъҳое, ки кӯчаҳояшон аз ҳам чудо буданд, хонаҳо, анборҳона, қасру ибодатхона дарёфт шуданд, ки аз хишти пухта сохта шудаанд. Аҳолии шаҳри Мохенҷодаро, ки калону зебо буд, хунармандони моҳир ба ҳисоб мерафтанд. Машғулияти асосии аҳолиро деҳқонӣ ва бо дастони хеш парвариш кардани филҳо ташкил медод. Вале баъди асри XVIII пеш аз мелод қароргоҳҳои водии дарёи Ҳинд аз сабаби обхезиҳо, ки

Худро озмуда бинед!

**Ҳиндустон – ин ... Ҳараппа – ин ...
Мохенҷодаро – ин ...**

тез-тез рӯй медоданд, доманадор гардидани ҷангалзору буттазорҳо, ҳамчунин хоклесӣ ба таназзул рӯ оварданд.

Эътиқодҳои Ҳиндуёни қадима чун динӣ мисриён ва бобулиёни қадима дар мубориза ба муқобили бисёр ҳодисаҳои табиат очиз буданд: аз жолаҳои ҳорра, обхезӣ, хушксолӣ метарсиданд. Чуноне ки дар ривоятҳои қадимаи ҳиндӣ нақл карда мешавад, худои Офтоб ҳар субҳ бо аробаи тиллӣ ба роҳ мебарояд. Офтоб зулмати шабонаро пароканда карда, бо нияти ба одамон бахшидани ҳарорату рав-

шанӣ аз уфқ сар мебардорад. Худои раъду барқ Индра оби осмониро аз бадарғагӣ халос карда, хушсолии рӯйи Заминро хотима баҳшид.

Ҳиндӯён баъзе худоёнро дар симои ҳайвоноти ваҳшӣ тасаввур мекарданд. Масалан, ба фил саҷда менамуданд, яке аз худоёни асосиашон сараш филмонанд донишманд Ганеша будааст. Модагов дар байни ҳиндӯён ҳайвони муқаддас пиндошта мешуд. Шахси күштори модагов ҷиноятгар эълон шудааст.

Кастаҳо Ҳиндӣён ба он эътиқод доштанд, ки чон аз як тана ба дигараш мегузарад. Онҳо баъди вафот карданаш инсон намемурад, танҳо ба дигар мавҷудот мубаддал мейбад.

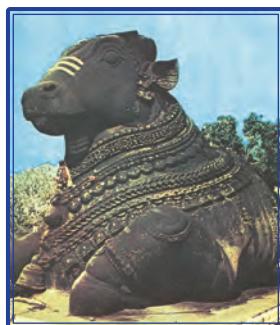
Ҳиндӯёни қадим аз рӯйи бо қадом кор машғул шуданашон ба чор гурӯҳ тақсим гардианд. Табакаҳои мазкур қаста ё ҳудвама номида шудааст: аз он ҷумла коҳинҳо – *браҳманҳо*, ҷангварон – *кишатрияҳо*, дехқон, хунарманд ва тоҷирон – *ваусиҳо*, хизматкорон ва ғуломон – *шудралҳо*.

Мувофиқи эътиқоди ҳиндӯён, ҳар як табакаро худои олӣ Браҳма аз як қисми ҷисми ҳуд оғаридааст. Масалан, коҳинҳо аз пайкари ў, ҷангварон аз дастонаш, дехқонон аз ронаш, хизматкорон бошанд, аз пошнаи пойҳо оғарида шудаанд. Фарзандон мудом ба табакаи волидон мансуб будаанд. Илочи аз як табака ба дигараш гузаштан ҳам набуд. Ба одамони мансуби табакаи муҳталиф дар бобати ба ҳамдигар ақди никоҳ бастан монеаҳо буданд.

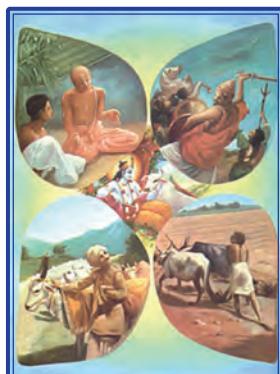
Онҳое, ки ба ягон табака мансуб набу-

Худои донишмандӣ Ганеша

Модагов дар Ҳиндустон муқаддас аст

Табакаҳои ҳинд

данд, мақоми алоҳида доштанд. Онҳоро «чандал», яъне «ҳазаркунандагон» номидаанд. «Чандал»-ҳо бо кастаҳо дар як ҷо истиқомат кардан ҳуқуқ надоштанд, дар сари дар як дастархон нишастани онҳо манъ гардида буд.

Худро озмуда бинед!

**Ҳинд ва Ганг – ин... Табақаҳо – ин ...
Чандалҳо – ин ...**

Худо Брахма

Худои раъду барқ – Индра

Конспекти тақягоҳӣ

- Нимҷазираи Ҳиндустон (дарёҳои Ҳинд ва Ганг)
- ҳазораи 3 пеш аз мелод – бавучудоии шаҳрҳои Моҳенҷодаро ва Ҳараппа
- худоён – Индра, Ганеша, Браҳма
- каста (вамар)-ҳо:
 - коҳинҳо – браҳманҳо
 - ҷанговарон – кшатрияҳо
 - дехқону ҳунарманд ва тоҷирон – вайшиҳо
 - хизматкор ва гуломон – шудраҳо
- «чандалҳо»

Савол ва супоришиҳо

1. Аз ҳарита Ҳиндустонро ёбед. Аз ҳусуси ҳусусиятҳои мавқеи ҷуғрофии Ҳиндустон нақл намоед.
2. Ҷамъияти Ҳиндустон ба қадом табақаҳо тақсим гардида буд?
3. Ба фикри шумо, барои чӣ аз як табақа ба дигараш гузаштан иҷозат надодаанд?
4. Ба шаҳрҳои Моҳенҷодаро ва Ҳараппа саёҳат карда, аз ҳусуси ин шаҳрҳо ҳикоя таҳия созед.

§ 16. Ҳиндустон дар аввали ҳазораи I пеш аз мелод

**Давлатҳои
Ҳиндустон**

Дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод дар Ҳиндустон якчанд давлат ташкил ёфт.

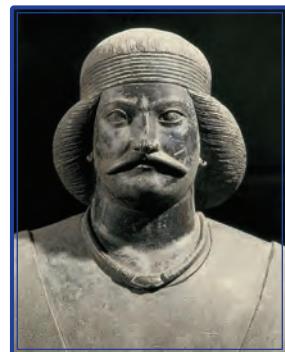
Аз он чумла Магадҳа, Кошала, Малла ва Гайра. Искандари Мақдунӣ баъди забт кардани Осиёи Миёна ба ҳудуди кишвари Панҷоб зада даромад. Ҳукмдорони давлатҳо, ки дар ин ҳудуд ҷойгир буданд, ба истилогарон муқобилияти саҳт нишон доданд.

Искандари Мақдунӣ бо душвориҳои зиёде ба водии Ҳинд рафта расида, ба Бобул бармагардад. Қӯшунҳои юнониву македонии аз тарафи Искандар боқигузошта ба зиддияти аҳолии маҳаллӣ бардошт накарда, барои аз Ҳиндустон баромада рафтан маҷбур мегарданд.

Дар мубориза ба муқобили қӯшунҳои юнону македон сарлашкари машҳури Ҳинд Чандрагупта сару сарвариро ба даст мегирад. Баъди он ки қӯшунҳои юнониву македонӣ ронда мешаванд, Чандрагупта тамоми давлатҳои Ҳиндустони шимолиро ба таркиби давлати худ дароварда, ба давлати Майруа асос мегузорад. **Дар садаи III пеш аз мелод** дар давраи ҳукмронии шоҳ Ашока ин давлат ба қуллаи аз ҳама тараққиёт расид.

**Фан ва
маданият**

Дар ҳазораи I пеш аз мелод дар Ҳиндустон илму фан, маҳсусан соҳаҳои ситорашиносӣ, риёзиёт ба дараҷаи бузурги худ расид. Ҳиндҳо тақвими иборат аз 360 рӯзро тартиб доданд. Дар ин вақт низоми даҳии

**Сарлашкар
Чандрагупта
Сурати
замонавӣ**

**Шоҳи
давлати Ма-
урья – Ашока**

**Донаҳои
шоҳмote, ки
хиндуён кашф
кардаанд**

**Навиштаоти
санскрит**

**Сиддҳартҳа
Гаутама
Расми замонавӣ**

шумурдан ва ҳисобу китоб кардан васеъ паҳн гардида буд: ҳиндӯён аломати маҳсус-серо фикр карда мебароянд, ки рақами «О»-ро ифода мекард. Рақамҳоро чун тартиби имрӯза, ки саросари дунё истифода мебарад. менавиштанд. Мо ин рақамҳоро «рақамҳои араб» ном мебарем.

Дар мамлакати мазкур, чуноне ки худи ҳиндӯён «чор навъи қӯшунҳои ҳинд» мениномиданд, бозӣ пайдо шуда буд, ки он имрӯзҳо ба худ номи «шоҳмот»-ро гирифтааст. Ҳиндӯён бори аввал аз шакарқамиш шакар гирифтанд. Дар бобати азnavкоркарди филиз ҳам ҳиндӯён натиҷаи хубро ба даст оварданд.

Худро озмуда бинед!

**Паталипутра – ин ... Санскрит – ин ...
«Чор намуди қӯшунҳо» – гуфта ...**

Дар пояи забонҳои қадимаи ҳинд забони нави адабӣ ба вучуд омад, ки санскрит номида мешавад. Ҳамосаҳои «Маҳабҳарат», «Рамаяна» ва дигар асарҳои ҳамосавӣ дар ҳамин забон таълиф ёфта, то замони мо расида омадаанд.

**«Дини
бехудо»** Дар зери таъсири тағииротҳои ҷамъият эътиқоди динии ҳиндӯён низ ба ислоҳот рӯ овард. Бавуҷудоии дини нави буддой ба номи шоҳзода Сиддҳартҳа Гаутама вобаста аст, ки ба худ таҳаллуси Буддоро гирифта буд.

Мувофиқи ривоят шоҳзода Сиддҳартҳа Гаутама то бистсола шудан дар ҳисори падари ҳукмдораш ҳаёти бе ташвишу бо-

фарогатро аз сар мегузаронад. Яке аз рӯзҳо ҳангоми сайру гашт ба муйсафеди барчомондаи ба дарди бедаво дучор гардида, баъд ба маросими дафн чашмонаш меаф-тад. Вай аз мулоқоти мазкур ҳаёти шоҳзода Сиддҳартна Гаутамаро тамоман тағиیر медиҳад. Вай аз зиндагонии бофарогати сарой даст мекашад, ба мақсади дарёфти мазмуни ҳаёт ба саросари дунё ба саёҳат мебарояд.

Яке аз рӯзҳо ориф Буддо ба маърифат ноил гардида, инсон ба маротиби сершумор тавлид ёфтанаш ва вафот карданашро дарк менамояд. Дар ҳаёти минбаъда чӣ гуна гардидани инсон пеш аз ҳама ба саю қӯшиш ва амали он вобаста мегардад.

Буддо ва ҳамсафони он буддоиён инсон дурӯғ нагуфта, молу мулк ҷамъ наоварданаш, нарехтани хуни мавҷудоти зиндаро дарк менамоянд. Аз ҳамин сабаб инсон аз ҳоҳишу мақсад даст қашиданаш лозим, зеро ҳоҳишу мақсади дилҳоҳ ба азобу укубат меоварад.

Сараввал дар буддоиён худо набудааст, чунки онҳо – худоиён барои сабук кардани азобу укубати инсон нокодир мебошад, меҳисобиданд. Аммо дере нагузашта, худи Буддо ба худо мубаддал ёфт. Имрӯзҳо ҳам ибодатхонаҳои буддиро бо ҳайкалҳо дидан мумкин аст. Буддо дар ҳолати дар гули нилуфар ба ҳаёли саҳт рафта, хомӯш истода, ҷорзону нишаста тасвир ёфтааст.

Худро озмуда бинед!

Чандрагупта – ин ...

Aшока – ин ...

Буддоӣ – ин ...

Буддо – ин ...

**Дар хотир
доред!**

**Ба вучуд ома-
дани дини нави
буддо ба номи
шахзода Сидд-
харта Гаутама
вобаста аст.**

Буддо

Конспекти тақягохā

- асрхои VII—VI пеш аз мелод – давлатҳои Магадна, Кашала, Малла
- соли 327-уми то мелод юришҳои Искандари Мақдунӣ барои забти Ҳиндустон
- Чандрагупта – асосгузори давлати Майруа, пойтахташ Паталипутра
- асри III пеш аз мелод – ҳукмронии Ашока – давраи шукуфонии Ҳиндустон
- ихтироъҳо, рақамҳо, «сифр», шоҳмот
- «Маҳобҳарата», «Рамаяна» – ҳамосаҳои ҳалқӣ
- буддой – «дини бехудоён»

Савол ва супоришиҳо

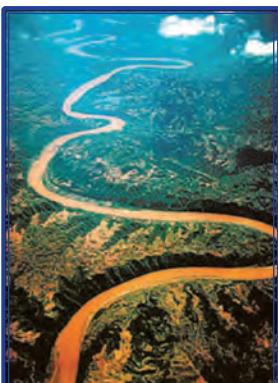
1. Дар асрҳои VII—VI пеш аз мелод дар Ҳиндустон кадом давлатҳо ба вучуд омаданд?
2. Ба кадом ҷаҳонгири дунё ба ҳуд тобеъ соҳтани давлати Ҳиндустон насиб нагардидааст? Ҷаро?
3. Номи асосгузори давлати Майруаро гӯед?
4. Дар давраи кадом ҳукмдор давлати Майруа ба рушди аз ҳама воло расидааст?
5. Кашфиёт ва ихтирои аз ҳама пурაҳамияти ҳиндуёнро номбар кунед?

§17. Тамаддуни Чини қадим

Решаҳои тамаддуни Чин

Чун Миср, Месопотамия ва Ҳиндустон дар Чин ҳам тамаддуни аввалин дар соҳилҳои дарёҳои номашон Ҳуанхэ ва

Янсизӣ дар ҳазораи 3 пеш аз мелод сар задааст. Давлати қадимаи Чин дар қисми миёнаи дарёи Ҳуанхэ ба вучуд омадааст.

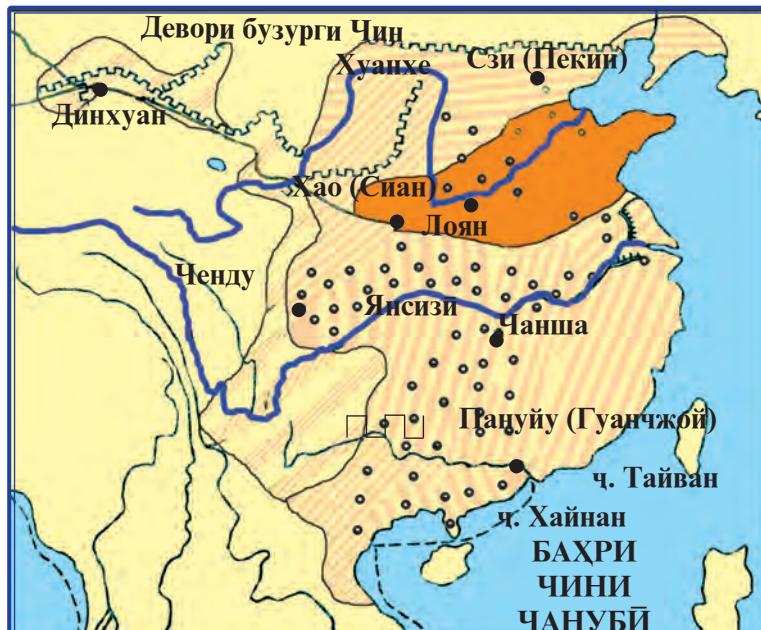
Дарёи Хуанхэ

Дар хотир доред!

Сараввал дар буддоиён ҳудо набуд. Чунки онҳо ҳудоёнро барои сабук кардани азобу уқубати инсон ноқодир меҳисобиданд.

Давлати мазкурро хукмдорони сулолаи Ся идора кардаанд. Сарвари сулолаи Ся шохи сулолаи Сяро аз таҳт ронда, давлатро ба худ мутеъ сохтааст. Хуанхэ, ки чиниён онро ҳамчун «дарёи бекарор» ва «дарёи ҳазорон оғатҳо» ба забон мегирифтанд, шохаҳои худро тез-тез иваз менамуд. Ба ҳисоби миёна дар ҳар ду сол як бор обхезии серталафотро ба мобайн меовард. Одамон аз ин обхезиҳо танҳо дар ҷойҳои баланд истода ҷони худро начот мебахшиданд.

Ҳамин тариқ номи давлат ҳам бо номи шаҳри асосии он «Шан» номбар гардид.

Ҳудуди давлати Шан
дар ҳазораи II пеш аз
мелод

Маҳалҳои ошӯбга-
рон дар охири асри
II пеш аз мелод

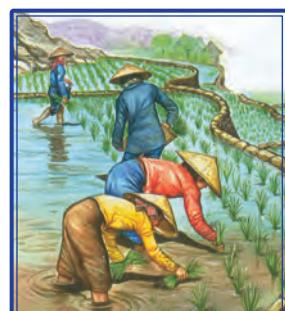
Чини қадим

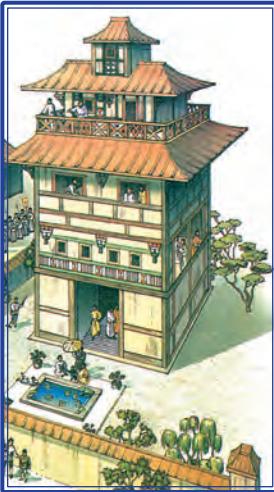
Амалдори Чин

Дар хотир доред!

Дар асри
З пеш аз
мелод дар
Чин аввалин
тамаддун
дар соҳилҳои
дарёҳои
Хуанхэ
ва Янцзи
ба вучуд
омадааст.

Саҳрои шолӣ

**Истиқоматгоҳи
амалдори сар-
ватманд**

**Хукмдори дав-
лати Чжоу**

Қўшуни қабилаи «Чжой» ба Шан зада медарояд. Хукмдори он заминҳои Шанро ба мулки худ ҳамроҳ карда мегирад ва таҳти унвони «Чжой» давлати бузурге ба вучуд меояд. Азбаски давлат ниҳоят бузург буд, ҳукмдорон онро «Зафарёр» ё худ «Шохигарии миёна» ном бурдаанд. Худашонро бошад, «Писарони Осмон» гуфтаанд. Саросари Чини Марказӣ дар зери тасарруфи ана ҳамин давлат қарор дошт.

Машғулияти аҳолии Чин Дехқонӣ аз азал дар Чин касбу кори эътиборнок ва фахрнок ба ҳисоб мерафт. Зироати асосии кишоварзиҳо ҷавдор ва гандум ташкил медод. Сонитар чиниён ба парвариши шолӣ шурӯъ намуданд, тухмии шолӣ аз Ҳиндустон оварда мешуд. Аҳолии Чин сонитар ба

Худро озмуда бинед!

Хуанхе ва Янсизӣ – ин ...

Шан – ин ... Чжоу – ин ...

парвариши дарахти «чой» ҳам шуғл варзид. Аз баргҳои он «чой»-е тайёр мегардид, ки нӯшокии шифобаҳаш ба ҳисоб мерафт. Чой ба зудӣ саросари дунё паҳн гардид. Дар Чин дарахти тутро ҳам парвариш мекарданд ва яке аз машғулияти асосии дӯстдоштаи чиниён ба ҳисоб мерафт. Бо барги тут кирмакро парвариш мекарданд. Кирмакҳо дар пиллаҳо тор метананд, аз абрешим бошад, газвори ниҳоят сабуку нафис тайёр мегардид.

Давраи Дар асрҳои VIII–VII пеш «Шоҳони аз мелод ҳокимиияти марказӣ гала»-и Чин дар давлати Чжой суст гар-

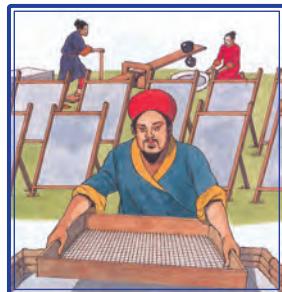
дидан гирифт. Баъзе ҳукмдорони вилоятҳо барои аз ҳокимиияти шоҳигарӣ озод гардида пайваста мекӯшиданд. Аҳолии вилоятҳои канора аз ба Чин ҳуҷум кардани қабилаҳои бодиянишин истифода бурда, алоҳида чудо гардида, ба ташкил кардани давлатҳои худ шурӯъ намуданд. Ҳамин тавр, асрҳои VII–V пеш аз мелод дар таърихи давр номи давраи «шоҳони гала»-ро гирифтааст. Дар Чин дар айни замон давраи «шоҳигарихои мубориз» оғоз ёфт. Дар байни ҳукмдорони давлатхое, ки аз ҳукмдории олии империяи «Зафарёр» чудо шуда баромада буданд, набардҳои оғозёфта зиёда аз 200 сол давом кард. Дар ин давра ҳукмдори давлати Син тамоми рақибонашро маҳв соҳта, давлати ягонаро ташкил намуд.

Конспекти тақягоҳӣ

- Дар ҳазораи 3 пеш аз мелод – дар Чин аввалин давлат вучуд омад
- дар ҳазораи 2 пеш аз мелод – давлатҳои Шан, Ҷой
- дехқонӣ – шолӣ, чой, кирмакпарварӣ
- дар асрҳои VII–V пеш аз мелод – давраи «бисёр подшоҳӣ»

Савол ва супоришҳо

1. Дар қадом водии дарёҳо аввалин тамаддуни Чин ба вучуд омад?
2. Дар Чин давлати аввалин кай ташкил ёфтааст? Вай чӣ ном дошт?
3. Қадом давлати қадимаи Чин «Зафарёр» ном гирифтааст?
4. Машғулиятҳои асосии аҳолии Чини қадимаро номбар кунед?

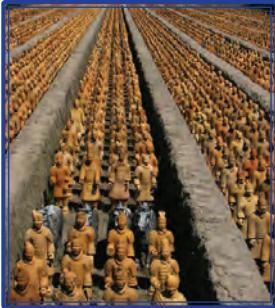
**Истехсоли
когаз.**

Расми замонавӣ

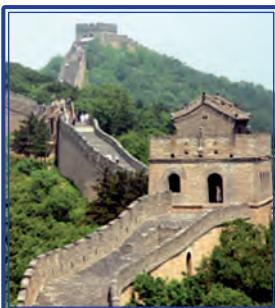

**Ҳукмдори дав-
лати марказо-
нидашудаи Чин
Шихуандии
Чин**

§ 18. Чин дар асри III то мелод ва асри II мелодӣ

**Ҳайкалҳои са-
фолии аскарон.
Мақбараи Син
Шихуандӣ**

**Девори
бузурги Чин**

Дар хотир доред!

Дар Чин дар давраи Син Шихуандӣ девори химоявӣ аз бодиянишинҳо – Девори бузург сохта шудааст.

Ташкилёбии давлати марказидашуда

Хукмдор Син Шихуандӣ соли 246-уми пеш аз мелод Чинро дар зери ҳокимияти худ муттаҳид соҳт. Баъди он вай номи Син Шихуандиро қабул кард, ки он маънои «Аввалин ҳукмдори Син»-ро дорад. Хукмдор ҳудуди давлати худро ба 36 вилоят тақсим карда, ба ҳар якеаш ёварони худро сарвар таъин намуд.

Син Шихуандӣ ҳанӯз дар давраи зиндагиаш фармон дод, ки барояш мақбара созанд. Мақбараи мазкур аз ҷиҳати шаҳомату нақшу нигораш бо аҳромҳои Миср баҳс карда метавонад. Мақбараро 720 ҳазор одам дар бадали 37 сол соҳтанд. Қаъри мақбара якчанд километри мураббаъ майдонро фаро гирифтааст.

Девори бузурги Чин

Син Шихуандӣ ҳанғоми ҳукмронии худ барои эмин мондан аз ҳучуми аҳён-аҳён содиршавандай хуннҳои бодиянишин ба боз ҳам мустаҳкам намудани девори ҳимоявӣ шурӯъ намуд. Корҳои соҳтмони девор сараввал **дар аввали асри IV** пеш аз мелод оғоз ёфта, он дар таъриҳи девори бузурги Чин номида шудааст. Баландии девор 6–10 метр, фарохиаш 5–8 метр, дарозиаш 4000 километрро ташкил медод. Дар замонҳои қадим барои қӯшунҳои душман монеаи саҳт гардидааст. Зоро аз он қӯшунҳои савора гузашта наметавонистанд.

Шоҳ ва ашрофон ҳазорон-ҳазор дехқонро маҷбур сохтанд, ки дар сохтмони девор ройгон кор кунанд.

Ошӯбҳои халқӣ дар Чин Дар соли 206-уми пеш аз мелод ошӯби дехқонон муқобили сулолаи Син оғоз ёфт. Ба он Луи Ван ном шахс сарварӣ намудааст. Ошӯгарон пойтахтро ишғол намуданд. Ҳамин тавр, шоҳигарии Син вожгун гардида, таҳти сарварии сулолаи Хан давлати нав барпо гардид. Давлати сулолаи мазкур У-Ди дар давраи ҳукмронии худ ба давлати аз ҳама пуркудрате мубаддал ёфт.

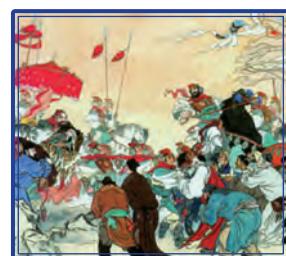
Чун дигар давлатҳои Шарқ дар Чин ҳам заминҳои мавҷуда аз они ҳукмдор буда, аҳолӣ андозҳо месупурд, ӯҳдадориҳои мухталифи меҳнатиро ба ичро мерасонд.

Дехқонон баъдтар ба сифати норозигӣ аз аҳволи вазнин гирдиҳамоиро ба вучуд меоварданд, ки он ба ошӯбҳо мубаддал мегардид. Якеи он номи «ошӯби абрӯвон-сурхон»-ро гирифтааст. Чунки онон ба мақсади он ки ошӯгаронро фарқ кунонанд, абрӯвонашонро бо ранги сурх оро дода буданд. «Ошӯби» рӯймолзардон дар садаи II пеш аз мелод исёни аз ҳама калон буд. Ошӯб саросари мамлакатро фаро гирифт. Танҳо лашқари ҳукмдорони хуб мусаллаҳгарди даву соҳиби таълими дурусти ҳарбӣ ба пахшкунии ошӯб сабаб гардид. Баробари ҳучуми хуннҳо давлат бемадор гардид, дар асри III мелодӣ империяи Чин ба се шоҳигарӣ тақсим шуд.

Маданияти Чини Қадима Дар Чини қадима маданияти ба худ хос ба ву-

Ҳукмдори сулолаи Хан У-Ди

Ошӯбҳои халқӣ дар Чин

Сейсмограф

Чинии Чин

**Кутбнамое, ки
дар Чин ихтироъ
гардид**

**Навиштаоти
тхатасанги
бамбук**

чуд омад. Ҳаёти рӯзмарраи аҳолии маҳаллӣ дехқонӣ, ҳунармандӣ, бинокорӣ ва дигар соҳаҳо вобаста буд, ривоҷи донишҳои илмиро тақозо дошт.

Ҳамин тарик, фанҳои математика, астрономия ва ҷуғрофия рушд ёфт. Ҳамчунин чиниёни қадима дар соҳаҳои меъморӣ ва пайкараторошӣ ба муваффақиятҳои калон сазовор гаштанд. Дар Чини қадим хати иэроглифӣ мавҷуд буд, ки суханони пурраро ифода месоҳт. Сараввал чиниён дар таҳтаҷои бамбуқҳо навиштаанд. Дар Чин асбоби сейсмограф ҳам ихтироъ гардида буд, ки заминларзаро пешакӣ маълум мекард. Олимони Чин оид ба таъриҳ, ситорашиносӣ ва тиб бисёр асарҳо иншо карда буданд.

Аз ин 2,5 ҳазор сол муқаддам ба ҷойи бамбуқ абрешиимро истифода бурданд. Ба абрешиим бо мӯйқалам менавиштанд. Акнун китоб ба порҷаи дарози абрешиим монанд буд, онро барои дар шакли қалоба тайёр кардан мепечонданд. **Дар асри I пеш аз мелод коғаз** ихтироъ гардид.

Худро озмуда бинед!

Син Шихуандӣ – ин ... Иэроглиф – ин ...

Девори бузурги Чин – ин ...

Яке аз ихтироъҳои ачиби чиниён қутбнамо (компас) буд. Вай азбаски аз оҳани бо оҳанрабо фарогирифта соҳта шуда буд, сараввал деги қалонро ба хотир меовард. Онро ба чӯби катақҳояш заррин гузошта, дастаи он мудом тарафи ҷанубро нишон додааст.

Конспекти тақягоҳӣ

- Ҳукмдори давлати Син – Син Шихуандӣ
- Соҳтмони Девори бузурги Чин
- ошӯбҳои халқӣ:
 - соли 236-уми пеш аз мелод – Лю Ван
 - ошӯби «абрӯсурхон»
 - дар асри II мелодӣ – «Ошӯби рӯймолзардон»
- ихтироот: иэроглифҳо, коғаз, қутбнамо, сейсмограф

Навиштаоти
чинии ба-
лои устухон
ҳанноқишиуда

Савол ва супориҷҳо

1. Номи ҳукмдореро гӯед, ки Чинро дар давлати ягона муттаҳид соҳтааст. Воеаи мазкур кай рӯй додааст?
2. Аз ҳусуси ҳукмдор Син Шихуандӣ нақл кунед, ба шахсияти он баҳо диҳед.
3. Аз ҳусуси Девори бузурги Чин чихоро медонед? Аз номи бунёдкори девор ҳикоя таҳия созед.
4. Ихтироъҳои чиниёнро номбар кунед. Аз қадоми онҳо ҳоли ҳозир ҳам истифода мебарем?

Муаррихи Чини
қадим Сим Сян

Ҷанговари сак.
Таҷдид

Таркиби этни- кии аҳолии қадима ва чойгиршавии худудӣ

Мувофиқи гувоҳии манбаъҳои хаттӣ дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод қавмҳои сугдиён, бохтариён, хоразмиён, сак ва массагетҳо дар худуди Ӯзбекистон зинданӣ ба сар бурдаанд. Бисёр аҳолие, ки дар водиҳои Зарафшон ва Қашқадарё ҳаёт ба

Осиёи Миёна ва Шарқи Қадим

**Қавмҳои Осиёи
Миёна дар асри
VI то мелод**

**Дар хотир
доред!**

Суғд – дар водии Зарафшон ва Кашқадарё, Хоразм – дар қисми поёноби Амударё, Бохтар – дар водии Сурхондарё, Афғонистони шимолӣ ва Тоҷикистони ҷанубӣ ҷойгир буданд.

Сар мебурданд, бо дехқонӣ машгул шудаанд. Ҳудуди мазкур дар манбаъҳои хаттии юонӣ Суғдиёна номида шудаанд.

Дар поёноби Амударё қавмҳои дехқони муқими – хоразмиён будаанд. Кишвари онҳо мувофиқи манбаъҳои юонӣ Хоразмия таъкид гардидааст.

Ҳамсоягони аз ҳама наздики суғдиён бохтариён буда, кишвари онҳо дар водии Сурхон, шимоли Афғонистон, ҳудуди ҷануби Тоҷикистон ҷойгир гашта буд. Муаллифони Юону Рим дар манбаъҳои хаттӣ онро Багтриана ё худ Бохтар (Бактрия) номидаанд.

Дар даштҳо ва соҳилҳои Амударё қабилаҳои бодиянишини массагетҳо ҳаёт ба сар бурдаанд. Сакҳо ҳам, ки дар кӯҳсору дашт ва заминҳои биёбони Осиёи Миёна ҳаёт ба сар бурдаанд, бо ҷорводорӣ машгул гардидаанд.

Мувофиқи маълумоти муарриҳони қадимаи римӣ ва юонӣ сакҳо ба се гурӯҳ тақсим гардида буданд. Қисми зиёди онҳо сака-тиграҳауда, яъне онҳое будаанд, ки дар

сар кулоҳи намадини нӯгаш тез доштаанду сакҳо гӯён ном мебурдаанд. Онҳо дар ҳудуди ҳозираи вилояти Тошканд ва Қазоқистони ҷанубӣ ҳаёт ба сар бурдаанд.

Худро озмуда бинед!

Сака

- тиграхавда – ин...*
- тиай-тараадараия – ин ...*
- хаумоварка – ин ...*

Гурӯҳи дуюм сака тиай-тараадараия, яъне сакҳое, ки дар он тарафи дарё истиқомат мекунанд, номбар шудаанд. Онҳо дар соҳилҳои баҳри Арал, поёноби Сирдарё (номи қадимаи ин дарё Яксарт аст) истиқомат кардаанд.

Дар ноҳияҳои кӯҳсори Помир ва Фарғона сакҳо бо номи сака-хаумоварка умргузаронӣ кардаанд.

**Ривоҷи
иқтисодиёт дар
асрҳои VII–VI
пеш аз мелод**

Мавқеи ҳунармандӣ ва тиҷорат ҳам баланд буд. Аз манзилгоҳҳо ашёи сифаташ волои қулолгарӣ, силоҳҳои оҳанӣ ва биринҷӣ ёфт шудаанд.

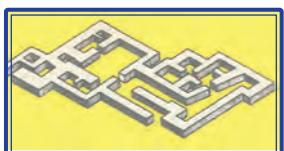
Машғулияти асосии қавмҳои бодиянишини сак ва массагет ҷорводорӣ буда, онҳо соҳиби рамаҳои калони шутур, асп ва гӯсфанду бузҳо буданд. Аз пӯсти ҳайвон пойафзол, либос, ҷодирҳо дӯхта, ба ғалла ва мева иваз мекарданд. Дар натиҷаи рушди ҳунармандӣ ва савдо **дар асрҳои VI–V то мелод**

Бодиянишин

**Соҳтани
зарфи сафолин
дар ҷарҳи
қулолгарӣ**

**Як қисми дево-
ри боқимондаи
манзили
боҳтарӣ.
Асрҳои VI–V
то мелод**

ҳои VII–VI пеш аз мелод шаҳрҳои қадима рӯ ба инкишоф ниҳоданд.

Маданияти шаҳрҳои қадима дар асрҳои VII – VI Қадимшиносон шаҳрҳои қадимаи Афросиёб (Сарканд), 1 Еркӯргон ва Узунқир (водии Қашқапеш аз мелод дарё), Кӯзалиқир (Хоразм), Қизилтеппа (Сурхондарё)-ро омӯхтанд. Ин шаҳрҳои қадимаи Ӯзбекистон чӣ гуна намуд доштанд?

Нишонаи умумии хоси шаҳрҳои қадима бо деворҳои мудофиавӣ иҳота гардидан, қасри бошукуҳе будааст, ки дар он ҳоким ҳаёт ба сар бурдааст. Дар қаср саройе ҷойгир шудааст, ки аз хиши хом сохта шудааст. Дар девор бурҷҳо ва шинакҷоҳои маҳсусе будаанд, ки аз он ҷо тир паррондаанд.

Давлатҳои қадима **Дар аси V пеш аз мелод дар худуди Осиёи Миёна давлати ташкилёftai қадима Бохтар аст.**

Марғиёна ва Суғдиёна ҳам дар зери таъсири сиёсӣ ва маданийи Бохтар буданд. Водиҳои Сурхондарё, Қашқадарё, Зарафшон ва вилоятҳои ҳамсарҳади Ӯзбекистон дар зери таъсири давлати Бохтари қадима буданд. Ба ҷойи Қизилтеппа, Узунқир, Еркӯргон ва Афросиёб шаҳрҳои марказии Бохтар ва Суғд ҷойгир шуданд. Шаҳрҳои мазкур дар худуди Ӯзбекистон аз ҳама қадима буда, синну соли онҳо аз 2700 кам нест.

Боз як давлати қадима дар худуди Хоразм ташкил гардидааст. Давлати мазкур заминҳои берун аз худуди Хоразмро ҳам муттаҳид соҳтааст. Яке аз марказҳои Хоразми қадим шаҳри Кӯзалиқир будааст. Он бо девори гафси

**Хона-қалъаи
Боҳтари қадим.
Водии
Сурхондарё
Асрҳои VII–IV
пеш аз мелод**

**Зарфҳои сафо-
лини Қизилтепа**

мустаҳками мудофиавӣ иҳота гардида буд. Аҳолии он, ки бо дехқонӣ машғул мегар-дид, дар ҳар гуна хонаву қасрҳо ва дехаҳо истиқомат кардаанд. Дар Хоразми қадима хунармандӣ, бинокорӣ ва савдову тиҷорат ба дараҷаи хеле баланд инкишоф ёфтааст.

Шӯҳрати кулолгарӣ, силоҳсозӣ ва заргарии маҳаллӣ ба дигар кишварҳо пахн гардида буд. Хоразмиён бинокор ва хунармандони моҳир буданд.

Конспекти тақягоҳӣ

- Дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод – сугдиён, бохтариён, хоразмиён, сакҳо, массагетҳо
- Суғдиёна
- Хоразмия
- Бактриана (Бохтар)
- Амударё – массагетҳо, Сирдарё – сакҳо аси VII пеш аз мелод – давлати Бохтари қадима
- Қизилтепа, Еркӯрғон, Узунқир, Афросиёб
- Хоразм – Кӯзалиқир

Савол ва супоришиҳо

1. Дар аси VII–VI пеш аз мелод дар ҳудуди Ӯзбекистон қадом қабилаву қавмҳо зиндагонӣ кардаанд?
2. Дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод намудҳои хунармандиеро номбар кунед, ки дар ҳудуди Ӯзбекистон инкишоф ёфтаанд?
3. Давлатҳои аз ҳама қадимиҳи Ӯзбекистон қадомҳоянд?
4. Шаҳрҳои аввалини Ӯзбекистон дар қадом намуд буданд? Аз номи иштирокчии тадқиқотҳои археологӣ нақл кунед.

Дар хотир доред!

Афросиёб –
шаҳри харобаи қадима,
дар асрҳои
VIII–VI пеш аз
мелод сохта,
дар канори
шарқии шаҳри
ҳозираи Са-
марқанд
чойгир шу-
дааст

**Харобаҳои
шаҳристони
қадимӣ**

§ 20. Зардуштӣ

Таърихи бавуҷудоии зардуштӣ

Зардушт.
Расми замонавӣ

**Дар хотир
доред!**
Зардушт
асосгузори
дени зардуш-
тиён аст.

Дар ҳазораи I пеш аз мелод дар Осиёи Миёна бо номи зардуштӣ дин васеъ паҳн гардидааст. Дини мазкур вақте ки одамон табиатро илоҳӣ мекарданد, нумӯъ карда буд. Зардуштиён ба оташ, хок, об, ситорагон саҷда кардаанд, онҳоро муқаддас пиндоштаанд.

Калимаи «зардуштӣ» ҳам аз номи Зардушт (дар забонҳои муҳталиф Зардуштра, Зороастр) баромадааст. Ў шахси таърихист, ки дар нимаи якуми ҳазораи I пеш аз мелод зиндагонӣ намудааст.

Сонитар дар Юнон номи пайғамбар Зардушт дар шакли «Зороастр» садо дод. (юнони «астрон» – маънои ситораро дорад). Зеро дар Юнон ўро дар навбати аввал ба сифати мунаҷҷими донишманди ситорашинос медонистанд. Дар бобати ба дунё омадани зардуштӣ чунин як афсона ҳаст. Як рӯз саҳарӣ Зардушт ба мақсади гирифтани об ба соҳили дарё меравад. Вай дар оби зулол симои яке аз сафирони Ахурамаздоро дида мемонад, симо ба воситаи нур ба қадом тараф роҳ рафтанро нишон додааст. Зардушт аз паси нури сехрнок рафтан гирифтааст. Дере нагузашта дар назди илоҳи олӣ пайдо шудааст. Ахурамаздо ба вай таъкид кардааст, ки ў барои дар замин паҳн кардани амалҳои некаш Зардуштро интихоб кардааст.

Дар ҳамин лаҳза Зардушт дар 30-солагиаш ба пайғамбари таълимоти нави динӣ мубаддал ёфтааст. Калимаи «Пайғомбар» бошад, маънои «муждарасон оид ба амалҳои нек»-ро мефаҳмонад.

Паҳншавин зардустӣ Вақте ки зардустӣ паҳн мегардид, на ибодатхона, на китобҳои маҳсус барои омӯзиши матнҳо ба одамон буд. Маросимҳои динӣ дар зери осмони кушод, дар шафати гулхан ё худ дар атрофи оташи оташдони хонадон гузаронда мешуданд.

Зарурати муттаҳид соҳтани қабилаҳои муҳталиф ба муқобили истилогарон ба миён омад. Зардуст дар вазъҳои худ ба муттаҳидшавӣ даъват мекард.

Вазъҳои охири зардустииён аз ҷониби коҳинон – хизматкорони дин навишта гирифта мешуд. Коҳинони зардустӣ матнҳои диниро аз ёд карда, ба диндорон хонда медоданд. Баъди вафоти Зардуст чанд аср гузашта, тамоми маросимҳои динӣ, мадҳияҳо ва дуоҳо дар як китобе ҷамъ омаданд, ки барои зардустииён муқаддас ба ҳисоб мерафт. Номи китоб «Авасто» буда, маънои қонуну қоидаҳои қатъан муайяншударо доранд.

Қисмҳои аввали «Авасто» дар асрҳои **IX–VIII то мелод** пайдо шудаанд. Ҳамаи матнҳои вазъҳои Зардуст дар асри **III** пеш аз мелод дар 21 китоб ҷамъ оварда шудаанду китобҳои мазкур асоси «Авасто»-ро ташкил медиҳанд. Дар матнҳои «Авасто» бошад, шаҳр «Занд» номида мешавад. Дар натиҷаи ҷустуҷӯҳои олимон имрӯзҳо мо бо имконияти ошно гардидан бо матнҳои парокандаи китоби «Авасто» соҳиб гардиDEM. Олими фаронсавӣ А.Дюперрон бори аввал ба баҳти тарҷума кардани қисмҳои алоҳидаи «Авасто» муюссар гардид.

Ахурамаздо

Дар хотир доред!
Астролог (мунаҷҷим) одамест, ки муводики ҷойгиршавии ситорагон башорати гуногунро баён месозад.

Тулӯъи Офтобе, ки зардустииён ба он таъзим мекарданд

Кохини зардущиён

Дар хотир доред!

Кисмҳои аввали «Авасто» дар асрҳои IX–VIII пеш аз мелод пайдо шудааст. Матни вазъҳои Зардушт дар асри III пеш аз мелод дар 21 китоб чамъ оварда шудааст. Он асоси «Авасто»-ро ташкил медиҳад.

Худоён, таълимот ва маросимҳои зардущиён

Худоёни ба эътибори аз ҳама калони зардущиён сазовор Аҳурамаздо, Митра ва Анаҳита буданд. Аҳурамаздо худои аз ҳама бузургу аз ҳама донишманди зардущиён ба ҳисоб меравад. Митра – худои Офтоб ва равшанист, ҳимоятгари дехқонон ва ҷорводорон дар бобати ҳосилнокӣ, фаровонӣ, атолуни молу давлат аст.

Ба воситаи раъду барқ вай бо худои бадтиннатӣ ва марг Аҳриман ҷанг мекунад. Анаҳита барои зардущиён илоҳаи ҳосилнокӣ ва об ба ҳисоб меравад. Таълимоти динии зардущиён ба такомул додани нуқтаи назари диалектикӣ аз хусуси Некӣ ва Бадӣ таъсири калон мегузорад.

Маънои аслии умри зардущиён аз амали нек, сухани нек ва аз фикрҳои нек иборат будааст. Вазифаи асосии инсон сараввал тарзи зиндагонии адолатнок ба ҳисоб меравад. Мувофиқи эътиқоди зардущиён дурӯғ нагуфтан, фиреб надодан, ба ваъда вафо кардан, фақат корҳои некро ба ичро расондан шарт аст.

Зардущиён барои дағнӣ кардани шахси вафоткарда маросими алоҳидаро ташкил намудаанд. Вақте ки инсон вафот мекунад, часади марҳумро ба замин гӯрондан, сӯzonдан, партофтан ҳам мумкин нест. Аз ҳамин сабаб то ки паррандаву ҳайвонот часади мурдаро хӯранд, дар адирҳои сангӣ ва регӣ гузоштаанд. Устухонҳои бо борон пок гардида ва бо офтоб гирифтаро дар тобутчаҳои маҳсуси сафолин – ассуарихо (устухондонҳо) дағнӣ кардаанд.

Тасвири худо Аҳурамаздо дар
девори қаср. Персепол

Конспекты тақягоҳӣ

- Зардушт – асосгузори дини нау
- «Зороастр» – «астролог»
- «Авасто»
- зарурати иттиҳодияи қабилаҳо
- саҷда ба оташ
- Митра Ахурамаздо, Аҳриман, Аноҳита
- «Занд» – шаҳр дар «Авасто»
- Муборизаи Некӣ ва Бадӣ
- маросимҳои дафн
- ассиуариҳо

Зардуштий
(ҳазори I пеш аз мелод)

Ассурия

Савол ва супоришиҳо

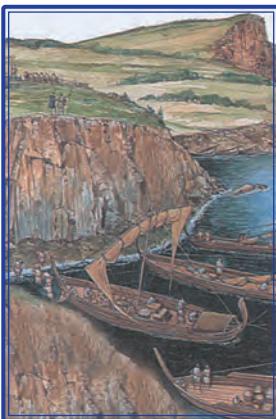
1. Тадқиқотгари аввалини зардуштиён кист?
2. Давраи дар Осиёи Миёна паҳн гардиданӣ зардуштиро фаҳмонда дид.
3. Фикр кунед: чаро саъю қӯшиш ба некӣ ва бунёдкорӣ доимо бақадр буд.
4. Кадом маросимҳои зардуштиёнро медонед?
5. Аҳамияти китоби муқаддаси зардуштиён «Авасто» дар чист?

Дар хотир доред!

Маънои
аслии умри
зардуштиён
аз амали нек,
сухани нек ва
фикри нек ибо-
рат. Вазифаи
асосии инсон
сараввал тарзи
зиндагонии
адолатнок ба
ҳисоб меравад.

ФАСЛИ III ЮНОНИ ҚАДИМ

**Сохилҳои
қулладори
Юнонистони
қадима**

§ 21. Оғози таърихи атиқа

Худуд ва машғулиятҳо

Юнони Қадим – номи умумии давлатҳои қадимаи юнонист, ки дар нимҷазираи Балкан ва ҷазираҳои баҳри Миёназамин ҷойгир буданд. Аз тарафи шимол Юнони Қадимро обҳои баҳри Миёназамин ихота карда буд.

Аз се як қисми худуди Юнонро қӯҳистон ишғол намудааст. Қӯҳи аз ҳама баланди Юнон Олимп буд. Қӯҳи мазкур дар қисми шимолӣ-шарқии мамлакат маскан пайдо кардааст. Заминҳои ҳосилхез танҳо дар водиҳо буданд. Қӯҳҳо бо алафҳо ва буттаҳо фаро гирифтаанд. Ҷангалзорҳои сӯзанбарг

Юнони Қадим

Сарҳади худуди юнониён, ки дар ҳазораи I пеш аз мелод ҷойгир шудаанд.

дар шимоли Юнон ва Пелопоннес рӯйидаанд. Аз дарахтони бутташакл ба сифати сӯзишворӣ истифода бурдаанд, пӯстлоҳ ва барги онҳоро ба гӯсфандон ва бузҳо ба сифати хӯрока додаанд.

Бавучудоии Дар асри 2 пеш аз мелод тамаддун

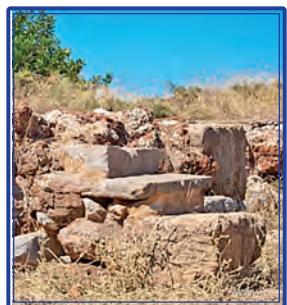
аввалин шаҳр-давлатҳо пай-до шуданд. Аз он ҷумла Кносс, Микен, Тиринф, Пилос. Дар ҷазираи Крит тамаддун ба вуҷуд омад. Бо номи шоҳи афсонавӣ Минос онро тамаддуни Миной номидаанд. Тамаддуни Миной азбаски ҷазираи Крит ба туфайли заминларза ва обхезиҳои пайиҳамӣ яксон гардид, вайрон шуд. Дере нағузашта аз нав барқарор гардид. Ба Юнон қабилаи микена зада медарояд, аҳолии муқими онро ахейҳо номидаанд. Маҳз ахейҳо ба барбод рафтани тамаддуни Миной сабабгор шудаанд. Дориҳо ба юнони ҷанубӣ зада даромада, давлати Микенро сарнагун сохта, ба давлати Спарта асос гузаштаанд.

Саёҳатҳои бахри Юнон

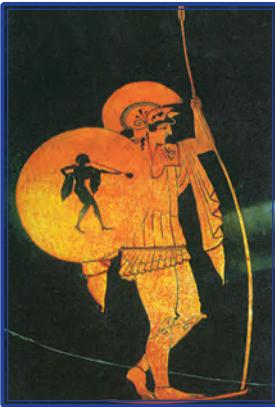
Ҷазираҳои сермиқдори хурду калон, бандару бандаргоҳҳои қулаи баҳри Эгей барои дар байни юнониён инкишиф додани баҳрнавардӣ имкониятро фароҳам овард. Вале юнониён соҳиби киштиҳои калон набуданд. Бо қайиқҳои бодбондор бошад, аз соҳил дур рафтан хатарнок буд. Ба ҷуз ин, аз роҳгум задан меҳаросиданд, онҳоро дар масофаҳои наздик, бо ҷашмон муоина кардан мумкин буд, яъне масофаҳои хурд-хурд аз ҷазира ба ҷазира ё худ дар шафати соҳил шино мекарданд. Баҳрнавардони соҳибтаҷриба бошанд, аз бодбонҳо истифода бурда, ба масофаҳои

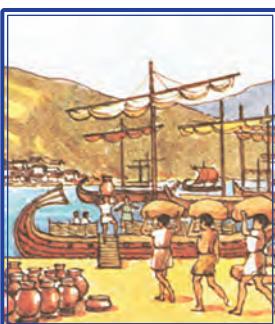
Юнониён дар баҳр.
Сурати замонавӣ

Харобаҳои иншооти тамаддуни Миной

Гоплити юононӣ

**Бандаргоҳи
Афина**

Дар хотир доред!

Давлатҳои
Афина ва
Спарта
шахр-давлат-
ҳои аз ҳама
бузурги Юно-
ни қадим
буданд

дуродур – Миср, баҳрҳои Миёназамин ва Сиёҳ, шаҳрҳои соҳилҳои онҳо шино мекарданд. Юонониён худудҳоеро, ки одамон истиқомат мекарданд, Ойкумена номидаанд.

Конспекти тақягоҳӣ

- Нимҷазираи Балкан, нимҷазираи Пелопоннес.
- ҳазораи 2 пеш аз мелод – давлатҳои Никен, Крит.
- Соли 1200 пеш аз мелод – дориҳо давлати Микенро ба ҳароба табдил додаанд.

Савол ва супоришҳо

1. Аз ҳарита ҳудудҳои Юонони Қадима ва Критро нишон диҳед. Мавқеи ҷуғрофии мамлакатро тавсиф намоед.
2. Дар Юонони қадим аввалин тамаддун дар кучо ба вучуд омад? Чаро он завол ёфт?
3. Аз ҳусуси саёҳатҳои баҳрии юонониён нақл кунед.

§ 22. Равнақи Юонони қадим

Шаҳрҳои Юонон

Баробари ривоҷи деҳқонӣ ва ҳунармандӣ микдори манзилгоҳҳо ва шаҳрҳои юононӣ ҳам афзудан гирифт. Бисёр шаҳрҳои юононӣ дар натиҷаи ба ҳам муттаҳид кардани ҷандин манзилгоҳҳо ташкил ёфт. Ин шаҳрҳо давлатҳоро ба вучуд оварданд. Тамоми шаҳрҳо-давлатҳо ҳамаашон «полис» ном бурда мешуданд, ба лашкари худ молик буданд (ба юононӣ қадимаи «полис» маънои «шахр-ро» мефаҳмонад). Полисҳо бо ҳамдигар тез-тез мечангиданд, аз ҳамин сабаб ба аскарон таълиму тарбия додан ва хуб мусаллаҳонидан мекӯшиданд. Аскарони бо силоҳҳои вазнин мусаллаҳгардиаи лаш-

карро гоплитҳо ташкил медод. Онҳо бо қатори ба ҳамдигар зич чойгиршудаи шаклашон чоркунча ҷанг мекарданд. Бо ҳамин тарз дар сафи ҷангӣ истодан фаланга номида мешуд.

Худро озмуда бинед!

Шаҳр-давлатҳо – ин ... Гоплитҳо – ин ...

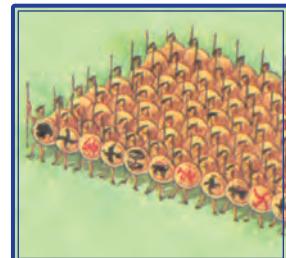
Полисҳо – ин ... Фаланга – ин ...

Давлати Афина

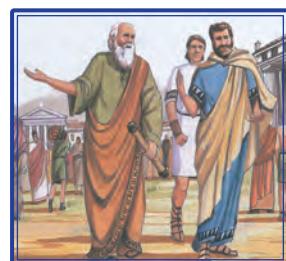
Дар қисми ҷанубӣ-шарқии Юнони Миёна нимҷазираи номаш вилояти Аттика ҷойгир буд. **Дар ҳазораи 2 пеш аз мелод** дар қисми гарбии Аттика юнониён «Акропол», яъне қалъае созонданд, ки «Шаҳри болоӣ» ном дошт. Рафта-рафта ба шафати шаҳр одамон қӯчида омада, ҷойгир гаштанд, ҳамин тавр шаҳри Афина ба вучуд омад.

Аҳолии Аттика ба се гурӯҳи қалон тақсим гардида буд: аз он ҷумла ғуломон, аҷнабиён (метекҳо) ва шаҳрвандон. Мардоне, ки падару модарашон афинагии озод мебошанд, шаҳрванди Афина шуда метавонистанд. Танҳо шаҳрвандон аз тамоми ҳуқуқҳо истифода бурдаанд.

Маҳсулоти конҳои нуқра ва истиҳроҷи намак ба давлати Афина даромади қалон меовард. Ба ҷуз ин, баробари мустаҳкам гардидани иттифоқи баҳрнавардони Афина савдо ба воситай баҳр ҳам вусъат ёфт. Ба воситай бандаргоҳи Пирей, ки бандари асосии Афина шуда монда буд, ба мамлакат ҳазорон ғуломон ва ҳар гуна молҳо оварда мешуданд.

**Соҳти дар саф
зич истодани
пиёдагардони
юнони
(Фаланга)**

**Шаҳрвандони
Афина**

Дар хотир доред!

Аҳолии Аттика ба се гурӯҳи қалон тақсим гардида буд. Аз он ҷумла:
**ғуломон,
аҷна-биён**
(метекҳо) ва **شاҳрвандон.**

Дар хотир доред!

Пайкаратарошони юнонӣ ба воситай ҳайкалҳо вазифаи ҳар як наврас бақувват, чисмонан тавоно ва ба ҳимояи Ватани хеш тайёр шуданашро ифода кардаанд.

Дискгуррон.
*Пайкаратарои
Мирон*

Таълим дар Афина Дар Афина мактабҳои давлатӣ набуданд. Падару модарон барои хонондани фарзандони худ ба «педагог»-омӯзгор пул медоданд (юнони «педагог» маънии назоратчии бачаи дар роҳ будааст). Мувофиқи қонун танҳо барои писарон таълим гирифтани маҷбури буд.

Аз ҳафтсолагӣ ба бачагон тарзи навиштва ҳисобу китобро меомӯзонданд. Бо таёқчай филизӣ стил ба тахтachaҳои мум молидашуда ҳарфҳоро навиштаанд. Барои аксари шаҳрвандон таълим аз ҳамин иборат буд. Фарзандони волидони серпул бошанд, дар палестраҳо таҳсилро давом медоданд.

Писарбачагон аз 14-солагӣ бо гимнастикা машғул мегардидаанд. Баробари ин ба онҳо сирру асрори гӯштин, найза ва дискгурронӣ, ҷаҳидан ба баландӣ ва дарозӣ, ҳамчунин давидан омӯзонда мешуд. Наврасон ҷанги дастӣ, корҳои ҳарбӣ ва аспдавониро омӯхтаанд.

Дар палестраҳо ҳайкалчаҳои маҳфуз буданд, ки пайкаратарошони машҳур соҳтаанд. Масалан, дар яке аз палестраҳо Мирон «Дискобол» (дискгуррон) ном ҳайкалро гузошта буданд. Ба воситай ҳайкалҳо ҷавонон пурқувват, аз нигоҳи чисмонӣ баркамол ва барои ҳимояи Ватан мудом тайёр шуданаш таъкид гардидаанд.

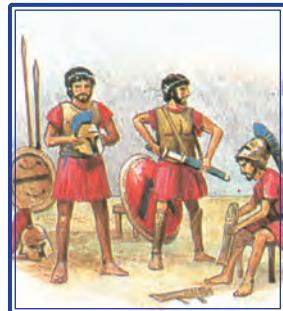
Муассисаҳои таълими маълумоти олий дар Афина ҳам буданд. Аммо дар онҳо фарзандони аз ҳад зиёд сарватманд таҳсил мегирифтанд. Дар ин қабил муассисаҳои таълими ситорашиносӣ, геометрия, ҷуғрофия, таъриҳ омӯzonда мешуд. Муддати таҳ-

сил 3–4 сол давом мекард. Ана баъди он имконияти дар давлат ишғол намудани ягон вазифай имконпазир муҳайё мегардид.

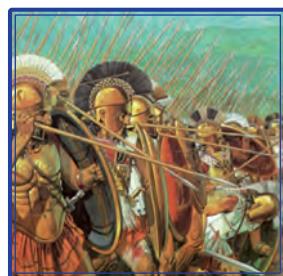
Худро озмуда бинед!

Педагог – ин ... Палестра – ин ...

Стил – ин ... Мирон – ин ...

**Шахрвандони
Спарта
(спартакиён)**

**Спартакиён
ҳангоми набард**

**Ҷанговари
спартагӣ**

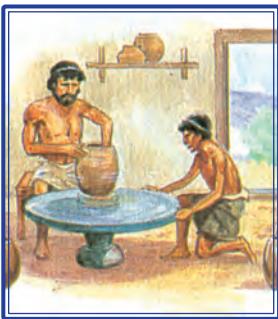
Дар асри XII пеш аз мелод ба ҳудуди Юнони Ҷанубӣ (Лаконика) қабилаҳои бодиянишини дориҳо зада даромаданд. Онҳо қабилаҳои маҳаллиро ба худ тобеъ сохта, ба давлати Спарта асос гузоштанд. Фарқи он аз дигар давлатҳои юнонӣ ҳамин буд: илотҳо, ки спартакиён ба гуломон мубаддал сохта буданд, дар асл юнонӣ буда, бо онҳо дар як забон ҳарф мезаданд.

Илотҳо ҳам ба спартакиён бо нафрати қалон муносибат мекарданд. Дар чунин шароит ҳукмронии худро танҳо баробари ташкил додани давлати пуркуват нигоҳ доштан мумкин буд. Барои ҳамин спартакиён ба давлати худ шарту шароити алоҳидаро фароҳам оварданд: масалан интизоми қатъӣ.

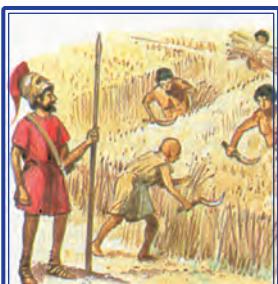
Спарта ба як шаҳри ба набард омодагардидана монанд буд Хориҷиён ба он роҳ дода нашудаанд. Илотҳои мамлакат дар деҳаҳои ҳурд-ҳурди саросари кишвар истиқомат мекарданд, онҳо молу мулки спартакиён не, балки тамоми давлат ба ҳисоб мерафтанд. Илотҳо ба таври алоҳида заминҳои оилаи спартакиёнро аз нав кор карда, чорвояшонро бонӣ мекарданд ва бисёр дигар ўҳдадориҳоро ба ҷо меоварданд. Спартакиён бошанд, танҳо ҷанговар ба ҳисоб мерафтанд. Онҳо бо кишоварзӣ, чорводорӣ шуғл наварзидаанд.

Ба ғайр аз илотҳо дар Спарта шаҳрвандоне, ки ба пуррагӣ соҳиби ҳуқуқи хеш набуданд, перийекҳо ҳам ҳаёт ба сар бурдаанд.

Дар Спартай қадим одамони пурқуввату тобовар эъзоз карда мешуданд. Фарзандон дар шароити ниҳоят сахт ба воя мерасиданд. Дар мактабҳои Спарта ба бачагон кори ҳарбири омӯзонда, ҷанговарон ва ҳимоятгарони содиқи Спарта карда тарбия додаанд. Аз азал барои ба мустақилий ёд додани онҳо фарзандонро намепойиданд.

**Кулолони
периек дар
сари кор**

**Илотҳо ҳангоми
ҷамъоварии
ҳосил**

Конспекти тақягоҳӣ

- ба шаҳрҳо-давлатҳо мубаддал ёфтани манзилгоҳ (полис)-ҳо
- гоплит → фаланга
- Акропол → «шахри болой»
- шаҳрвандон → метекҳо → ғуломон
- педагог – «назоратчии бачагон»
- чӯбчаи маъданӣ – стилҳо → палестра
- Мирон – «Дискфуррон»
- Дар асри XII пеш аз мелод – дориҳо (Спартаро) забт намуданд
- перийекҳо → илотҳо

Савол ва супоришиҳо

1. Шаҳрҳои Юонон бо қадом тарз ташкил ёфтанд?
2. Полис ва ба ҳуд ҳосии полис дар чист?
3. Аҳолии Аттика ба қадом гурӯҳҳо тақсим гардида буданд?
4. Дар замонҳои қадим ҳангоми таҳсил дар мактаби палестра-гимнастика... ҳикояро давом дихед.
5. Дар мактаби Спарта ба бачагон чиҳоро меомӯзонданд?

§ 23. Колонияҳои Юнон

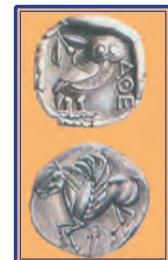
Сабабҳои азхудкуни худудҳои нав

Дар Юнони қадим бисёр шахсоне буданд, ки аз ашрофзодагон қарздор гардида, соҳиби мулки хеш набуданд.

Ҳамчунин миқдори одамоне, ки хонаву чой надоштанд ва мудом гурусна мегаштанд, ба қадри зарурӣ буд. Бисёрии онҳо маҷбур шуданд, ки ватанро тарк намоянд, барои омади худро дар кишварҳои бегона озмудан саъю қӯшиш менамуданд.

Ташкилёбии колонияҳои Юнон

Дехқонони безамине, ки қасод шудаанд, барои ба сафар баромадан омодагӣ дидан гирифтанд. Пеш аз кӯчбандӣ юнониён баҳшида ба худоҳояшон қурбонӣ кардаанд. Ҳамроҳи худ дар сабатчаҳои қамишини бо лой рӯкашгардида оташ гирифтаанд. Дар айни замон оташ як порҷаи ватане буд, ки онро тарк мекарданд.

Тангаҳои Юнон

Ҷойгиравии юнониён дар соҳилҳои баҳри Сиёҳ

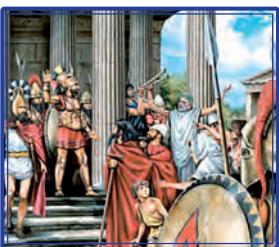
Колонияҳои мустамликавии Юнон

Сутунҳои ибодатхонаи шаҳри Херсонес

Дар хотир доред!

Колониякунонии Юнони бузург то аввали асрҳои VIII – VI пеш аз мелод давом кардааст.

Мачлиси халқ дар Пантикапей

Ташкилёбии колонияҳои Юнон

Кӯчбандони юонӣ дар соҳили ҷазираи Ситсилия ва ҷануби нимҷазираи Апеннин ҷойгир шуданд. Манзилгоҳҳои онҳо дар соҳилҳои баҳрҳои Миёназамин ва Сиёҳ ҳам пайдо гардиданд. Ба оҳистагӣ манзилгоҳҳои муваққатии юониён ба масканҳои доимие мубаддал ёфтанд, ки шаҳр-давлатҳои Юнонро ба хотир меовард. Дар шаҳрҳои мазкур савдову тиҷорат ва ҳунармандӣ ривоҷ ёфт.

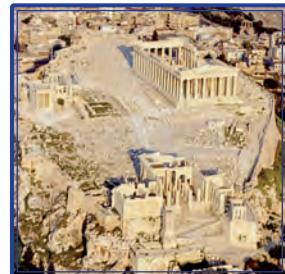
Қариб ҳамаи колонияҳо давлати мустақили гуломдорӣ буданд. Аҳолии онҳо бо шаҳрҳои Юнон-полисҳо алоқаи мунтазамонаро ба роҳ монданд. Юнониён худро ҳалқи ягона – эллинҳо гӯён ҳис мекарданд, ватани худро бошад Эллада меномиданд. Ба Эллада ғалла, маъдан ва гуломонро меоварданд. Юнониён худро ба «варварҳо» муқобил мегузоштанд. Дар атрофи заминҳои азхудкардаи онҳо ҳалқҳоеро, ки истиқомат мекарданд, юнониён «варварҳо» меномиданд.

Кӯчиданӣ оммавӣ ва ташкил кардани колонияҳо то **садаҳои VIII ва VI пеш аз мелод** давом кард. Давраи мазкур дар таъриҳи номи мустамликадории бузурги Юнонро гирифтааст. Дар соҳилҳои баҳри Сиёҳ мустамликаҳои Олвия, Херсонес, Пантикапей, Танаис, Фасис, Трапезунд ва дигар колонияҳои калон ба вучуд омаданд.

Шиносой бо мамлакатҳои нав маданияти юонирио ғанӣ соҳт. Масалан, дар асри VIII пеш аз мелод дар Юнон ҳати нав ба вучуд омад, ки асосашро ҳуруфоти Финикия ташкил медод. Алифбо аз 24 ҳарф иборат буд. Дар байни онҳо ҳарфҳои садонок пайдо шуданд.

Конспекти тақягожы

- асрхой VIII–VII пеш аз мелод – ташкил-ёбии колонияҳои Юнон
- асрхой VIII–VI – колонияҳои Олвия, Херсонесс, Пантикапей
- Эллада – эллинҳо – «варварҳо»
асри VIII пеш аз мелод – алифбои иборат аз 24 ҳарф

Афина.
Акропол

1. Колонияҳои Юнон кай ташкил ёфтаанд?
2. Кадом шаҳрҳо дар соҳилҳои баҳри Сиёҳ ба вучуд омадаанд?
3. Юнониён худ ва ватанашро чӣ тавр номидаанд?
4. Аз номи шахси аз Юнон кӯчида омада ҳикоя таҳия созед. Чаро шумо барои тарки Юнон маҷбур шудед. Дар кишварҳои нав чиҳоро дидед?

§ 24. Демократия дар Афина

Ташаккули демократия Дар маркази шаҳри Афина майдон ҷойгир шуда, атрофи онро иморатҳои муҳталиф иҳота карда буданд. Майдон бошад, агора гуфта ба забон гирифта шудааст. Тамоми шаҳрвандони ҷинси мардинаи шаҳри Афина аз хусуси чӣ тавр идора кардани давлат фикру мулоҳизаҳои худро баён мекарданд. Онҳо барои муҳокима намудани муаммоҳои ба миён омада ва қабулкунии қонунҳои нав моҳе чор маротиба дар Агора ҷамъ мешуданд. Тамоми қарорҳо бо роҳи овоздиҳӣ қабул мегардид. Ин шакли идоракунӣ демократия номида мешуд.

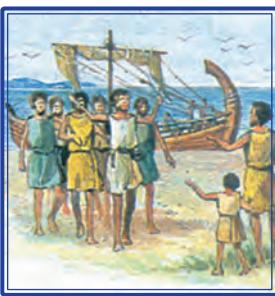
Нутқи нотик
дар ҳузури
шаҳрвандони
Афина

Чазои қатл мувофиқи қонунҳои Драконт

Дар хотир доред!

Аҳолии Афина аз ду қисм – зодагон ва демосҳо иборат буд

Бозгашти юно- ниёни қарздор баъди ислоҳоти Солон ба Юнон

Қонунҳои Драконт

Дар асри VII пеш аз мелод дар идоракуни Афина маҷлиси оқсақолон аҳамияти калон дошт. Маҷлис ҳокимон ва судяҳоро интихоб кардааст. Онҳо чун дигар аъзоёни маҷлис танҳо аз ҷумлаи ашрофзодагони Афина буданд. Чун дигар шаҳрҳои Юнон дар Афина ҳам як қисми аҳолӣ ашрофзодагон (аристократия) қариб тамоми молу мулк ва сарватҳоро ихтиёрдорӣ мекарданд, қисми дигарашон бошанд «халқ» («демос») барои ба фоидаи онҳо кор кардан маҷбур буд.

Ҳар ду ҷониб ҳам қарор ёфтани адолатро хоста, ба ҳукмдори номаш Драконт муроҷиат намуданд. Онҳо аз Драконт илтинос намуданд, ки қонунҳо қабул кунад.

Соли 621-уми пеш аз мелод Драконт қонунҳоеро дар амал татбиқ мекунад, ки идоракуни халқро беэътибор гардонда буд. Қонунҳои мазкур чунон саҳту бешафқат буданд, ки афинагиён ба он «сиёҳӣ монда, бо хун иншо гардидааст» гӯён таъриф додаанд. Барои қонунро андаке вайрон кардан Драконт якто ҷазо – ҷазои қатлро муайян кард.

Сараввал афинагиён ба ин қонунҳо итоат карданд, сипас норизо шудан гирифтанд ва қонунбарор Драконтро аз шаҳр пеш намуданд.

Ислоҳоти Солон

Аҳволи халқ торафт бад мегардид, барои ҳамин одамон барои ҳаққу ҳуқуқҳои худ ба мубориза барҳестанд. Қашшоқон, ки бо асоҳо, аслиҳаҳои сангину маъдан ва гайра мусаллаҳ буданд, ба қасрҳои ашрофзодагони номдор ҳамла кардан гирифтанд. Аз ҷону мулки худ ба хавотир афтода, ашрофзодагон

ба гузашт намудан ва ба ичрои як қисми талаби халқ қарор карданд.

Ашрофзодагон ба Солон бовар карданд ва ўро хукмдори Афина интихоб намуданд. **Соли 594-уми пеш аз мелод** Солон сохтори пештараи идоракуни давлатро тағиیر дод. Сохтори пештараи идоракунӣ – аристократияро (ҳокимияти одамони аз ҳама хубро) Солон ба демократия (ҳокимияти халқ) иваз намуд. Дар идоракуни давлат танҳо шаҳрвандон – мардон иштирок карда метавонистанд. Ислоҳоти Солон аз бекор кардани қарзи дехқонон ва ғуломӣ, ҳамчунин аз ислоҳоти идоракуни давлат иборат буд. Ислоҳоти идоракуни давлат барқарор кардани фаъолияти Мачлиси халқ ва қатъӣ назар аз наслу насаб ишғол намудани мансабҳои давлатиро дар бар мегирифт.

Худро озмуда бинед!

Аристократия – ин ...

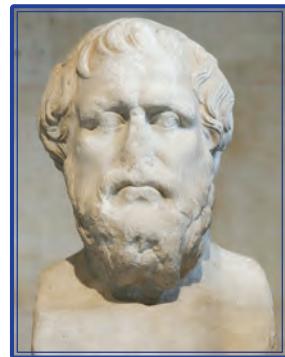
Метекҳо – ин ... Ислоҳотҳо – ин ...

Рушди демократия дар Афина Тамоми шаҳрвандони 20-солаи мансуби ҷинси мард дар Мачлиси Халқ иштирок карда метавонистанд. Қисми калони Мачлиси халқӣ аз гайрисарватмандон иборат буд. Дар Мачлиси Халқ қарорҳое қабул мегардид, ки барои мардум фоидаовар буд.

Рӯзи навбатии мачлис пешакӣ эълон мегардид. Мачлис субҳи барвақт таъин мегардид, чунки одамони меҳнаткаш рӯзона ба мачлис омада наметавонистанд. Барои сер кардани шикам гизо ёфтани лозим буд. Дар Афина шахсони мансабдор аз ҷониби

Дар хотир доред!

Дар соли 594-уми пеш аз мелод Солон идоракуни давлатро аз аристократия ба демократия гузаронд.

Солон – хукмдори давлати Афина

Мачлиси халқ

Стратег

Машварати панҷсадиён

Суди халқӣ

Мачлиси Халқ ба муддати муайян интихоб карда шуда, ба он ҳисобот медоданд. Мабодо шахси мансабдор вазифаи худро ичро карда натавонад, Мачлиси Халқӣ ин одамро аз вазифааш бармаҳал маҳрум месоҳт.

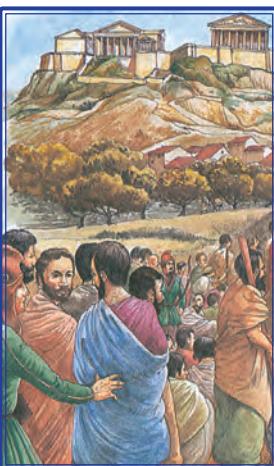
Мачлиси Халқӣ қонунҳои навро тасдиқ мекард, қонунҳои кӯҳнаро беътибор ме-гардонд, дигар қарорҳо, масалан, барои соҳтмони иншоотҳои нав, лашкар ва дигарон маблағ ҷудо кардан қарор қабул мекард. Машварати панҷсадиён, ки ҳар сол интихоб карда мешуд, масъалаҳои ҷориро ҳаллу фасл мекарданд. Қарорҳои онро Мачлиси Халқ тасдиқ мекард.

Суди ҳалқӣ ҳам дар Афина мақомоти муҳими давлатӣ ба ҳисоб мерафт. Шаҳрвандони аз 30-сола боло дар фаъолияти он иштирок карда метавонистанд. Айбдор худро барои ҳимоя карданаш одамеро ҷалб карда метавонист, ки хушрӯ ҳарф зада, қонунҳоро хуб медонист.

Асри Перикл Дар давраи ҳукмронии Перикл, ки **солҳои 443–429** пеш аз мелод ба лавозими стратег 15 маротиба интихоб гардида буд, Афина давлати аз ҳама қудратнок гардид, дар мамлакат демократия инкишоф ёфт. Барои ҳамин ҳам он давр «асри Перикл» номида мешавад. Нависандагон, олимон ва мусавирони ачиби юнонӣ дӯстони Перикл буданд. Перикл бо муарриҳ Геродот, пайкаратарош Фидӣ дӯсти наздик буд. Перикл барои кор дар лавозимҳои Мачлиси Халқ дастмуздро ҷорӣ намуд. Дар давраи ҳукмронии Перикл дар Афина корҳои калони бунёдкорӣ амалий гардидаанд. Ташаббускори соҳтани

**Ҷамъомади
машваратии
панҷсадиён**

Мачлиси ҳалқ

иншооти машхури дар Акропол – Парфенон – ибодатхонаи илоҳа Афина Перикл буд.

Фаъолияти Перикл ба шаҳриёни бадавлат намефорид ва вай барои баргардондани ҳамлаҳои ашрофзодагон маҷбур буд. Баъди вафоти Перикл бисёр навгониҳо беътибор дониста шуданд.

Худро озмуда бинед!

Машварати панҷсадиён – ... Перикл – ...

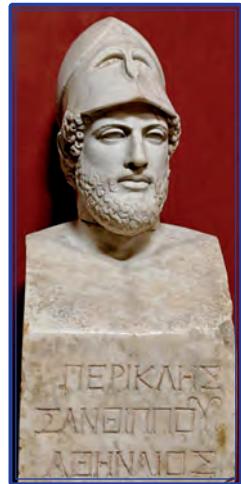
Стратег – ... Парфенон – ...

Конспекти тақягоҳӣ

- агора – майдон барои ҷамъомадҳои ҳалқӣ
- демократия – ҳокимияти ҳалқ
- аристократҳо – демос
- соли 621 пеш аз мелод – қонунҳои Драконт
- соли 594 пеш аз мелод – ислоҳотҳои Солон
- солҳои 443–429 пеш аз мелод – Перикл 15 маротиба ба лавозими стратег баргашта интиҳоб шудааст
- Парфенон – ибодатхонаи илоҳа Афина

Савол ва супоришиҳо

1. Аз ҳарита давлати Афинаро нишон дихед ва онро тасвир карда дихед?
2. Демократия чист? Дар Афина демократия дар кадом шакл намудор гардидааст?
3. Баъди гузарондани ислоҳотҳои Солон дар зиндагонии аҳолӣ чиҳо тағиیر ёфтанд?
4. Мувофиқи ислоҳоти Солон мақомоти асосии идоракунии давлати Афинаро шумуред?

Перикл – стратеги Афина

Ҳимоятгари афинагиён – илоҳа Афина

§ 25. Набардҳои байни юону форс

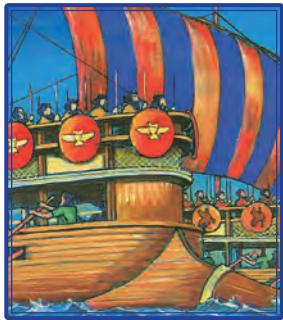
Сабабҳои Дар асри V пеш аз мелод ба Юонон форсҳо таҳдид овар-юониён данд. Давлати форс таҳти ҳукмдори худ Доро I барои забт кардани мамлакат ҳаракат мекард.

Дар тамоми шаҳрҳои Юонон сафирони форс пайдо шуданд. Онҳо: «Ҳукмдори мо, шоҳаншоҳи бузург Доро, соҳиби ягонаи тамоми одамон аз тулӯй то ғуруби Офтоб аз шумоён замин ва об талаб намекунад», гӯён бо овози баланд ҳарф мезаданд.

Аҳолии баъзе шаҳрҳои Юонон ба форсҳо илочи муқовимат нишон додан набуда-нашро пиндоштаанд, барои қабул кардани шартҳои шоҳаншоҳ Доро I розӣ буданд.

Афина ва Спарта қарор кард, ки ба истилогарон итоат намекунад. Вақте ки сафирони форс ба Афина омаданд, аҳолии шаҳр дарғазаб шуда, онҳоро куштанд ва мурдаҳоро аз қулла ба поён партофтанд. Спартакиён, ки сафиронро ба ҷоҳрои чукур партофта буданд, бо заҳрханда мегуфтанд: «Обу замини кирояро аз қаъри ҷоҳ мейёбем-дия?! (Шоҳони форс шаҳр-давлатҳои юонириро дар Осиёи Хурд забт намуданд.

Чанги марафон Соли 490 пеш аз мелод флоти ҳарбии форс ба соҳили Аттика лангар партофт. Дар ҳамвории Марафон саворагони форс, ки бо тири камон мусаллаҳ буданд, аз киштӣ фуромадан гирифтанд. Ҳамвории мазкур барои ҳаракати лашкари савора қулий буд, форсҳо маҳз дар ҳамин ҷо ба пеш бурдани набард қарор карданд.

Киштиҳои
форсҳо дар
соҳилҳои Юонон

Чанговарони
Форс

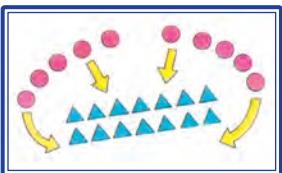
Набардҳои юону форс

Лашкари юониёнро хоҳои дохили ба сӯйи Аттика равандай қӯшунҳои форсро миёна бур карда монд. Вале барои ба ҷанги кӯшод даромадан меҳаросид. Як ҳафта гузашт. Форсҳо айёрий карданд. Шабона онҳо қӯшунҳои савораи худро ба киштиҳо бор карданд, Аттикаро давр зада гузаштанд, бо зарбаи нобаҳангом ишғол кардани Афиноро мақсад карданд. Саркардаи қӯшунҳои юонӣ Милтиад субҳ аз воқеаи руҳдода боҳабар гашта, аҳд кард, ки қӯшунҳои дар водии Марафон мондаи форсҳоро торумор созад. Қӯшунҳои пиёдагарди юонӣ чун фаланга саф кашиданд. Форсҳо мобайни онҳоро сӯроҳ намуд. Вале отрядҳои пуркувати дар ду канори фаланга ҷойгиршудаи юониён форсонро маҷбур соҳт, ки роҳи гурезро пеш гиранд.

Дар айни замон юониён аз паси қӯшунҳои пиёдагарди форсии дар ҳамворӣ монда рафта ба дарун дохил мешуданд. Форсҳои аз ба асирий афтидан ҳаросида, ба сӯйи киштиҳои

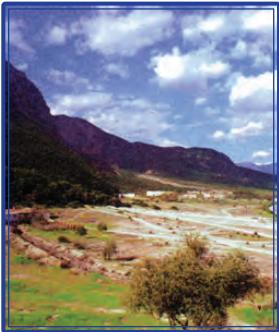
Ҷанговарони форс.
Ҳайкали дар сатҳи ҳамвор қандакоришуда

Тарҳи набард дар водии Марафон

Дар хотир доред!

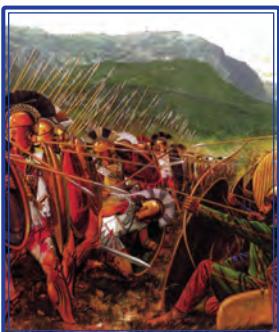
Набарди Марафон **соли 490 пеш аз мелод** байни юониён ва форсҳо ба амал омада, дар он юониён нашъаи галабаро чашиданд.

Дараи Фермопил

Дар хотир доред!

**Набарди Фер-
мопил соли
480-уми пеш аз
мелод ба амал
омадааст.**

Чанги Фермопил

худ ҳаракат карданд. Юнониён дар набарди ҳалкунанда ҳафт киштии форсҳоро ишғол карда буданд. Дигар киштиҳо роҳи гурезро пеш гирифтанд. Мувофиқи фармони Милтиад як ҷанговар ба мақсади ҳабар додани ғалаба аз болои форсҳо ба сӯйи шаҳри Афина давид. Ҷанговар 42 километр масофаро тай намуда, «ғалаба, ғалаба» гӯён дод зада, нафасаш гирифта, дар ҳолати мадҳушӣ мегалтад. Баъдтар давидан ба масофаи дуродур давидани Марафон номидагӣ шуд.

**Чанги
Фермопил** Кӯшунҳои Ксеркс писари Доро I соли **480** пеш аз мелод Юнонистони шимолиро ишғол намуд. Дараи Фермопили қӯҳсор роҳи ягонае буд, ки аз шимол ба ҷануби Юнон мебурд. Юнониён хостанд, ки дар ҳамин ҷо камингоҳро ба вучуд оваранд. Вале як хоин роҳро аз қӯҳсор нишон дод. Ба қӯшуни юнониён шоҳи Спарта Леонид сарварӣ кардааст. Вай ба ғайр аз 300 спарта ба дигар тамоми қӯшун фармон дод, ки ақибнишинӣ кунанд. Мувофиқи қонунҳои Спарта аскарони спартиягӣ набояд майдони ҷангро тарқ мекарданд. Тамоми онҳо қаҳрамонона ҳалок гардиданд. Воқеаи мазкур дар таъриҳ бо номи «Часорати сесад нафар спартагӣ» машҳур мебошад. Кӯшунҳои Ксеркс ба Юнони Чанубӣ расида омада, Афинаро ишғол намуд.

Бо маслиҳати Фемистокл юнониён 200 киштии ҳарбӣ – трийера соҳтанд.

Киштиҳои мазкури ҳарбӣ аз байни қуллаҳо ва ҷойҳои душворгузар ба осонӣ шино карда, ба суръати аз ҳама баланди ҳамон давр – соате 18 километр ҳаракат кардан муваффақ гардиданд.

Чанги Саламин

Чанги ҳалкунандай баҳрӣ аввали **соли 480 пеш аз мелод** дар гулӯгоҳи танги Саламин ба амал омад. Флоти муттаҳидаи давлати юнониён аз флоти ҳарбии форсҳо пуркуват буданаш маълум гардид. Баъди мағлубият Ксеркс бо боқимондаҳои флоти худ маҷбур гардид, ки Юнонро тарк намояд.

Дар аввали **соли 479 пеш аз мелод** форсҳо барои боз забт намудани Афина ҳаракат намуданд. Вале лашкари муттаҳидаи юнониён дар наздикии шаҳри Платея қӯшуни форсҳоро торумор кард.

Худро озмуда бинед!

Соли 490 пеш аз мелод – ин ...

Соли 480 пеш аз мелод – ин ...

Соли 479 пеш аз мелод – ин ...

Конспекти тақягоҳӣ

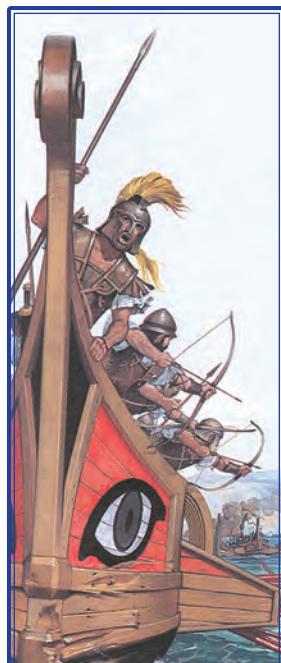
- соли 490 пеш аз мелод – чанги Марафон
- соли 480 пеш аз мелод – чанги Фермолил – часорати 300 нафар спартагӣ
- соли 480 пеш аз мелод – чанги Саламин
- соли 479 пеш аз мелод – чанги остонаи шаҳри Платея – юнониён ғалаба карданد

Савол ва супоришиҳо

1. Сабабҳои ба Юнонистон зада даромадани форсҳоро баён кунед?
2. Аз ҳарита самтҳои асосии юришҳои форсҳоро ба болои Юнонистон нишон дихед?
3. Аз номи иштирокчии чанги Марафон ҳикоя таҳия кунед (ба сифати чанговари ё форсҳо ё юнониён).
4. Чанги Саламин чӣ тавр гузашт ва бо чӣ анҷомид?

Дар хотир доред!

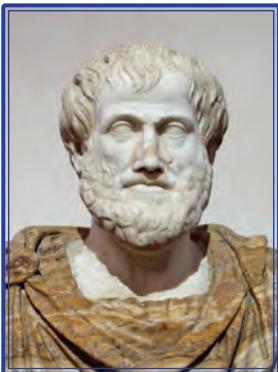
Набарди
гулӯгоҳи
Саламин соли
480-уми пеш
аз мелод ба
амал омад.

Киштии
юнониён дар
набарди
Саламин

5. Сабабҳои асосии мағлубияти флоти давлати Форс дар қазираи Саламин дар чистанд?

§ 26. Аз ҷониби Македония забт гардидаи Юонон

Филипп II

Сабабҳои мағлубияти Юонон

Вақте ки шаҳрҳои юонониён байни худ мечангиданд, шоҳи Македония Филипп II ба мақсади забт кардани Эллада тактикаи ҷангро такмил дод ва қӯшун ҷамъ овард. Қӯшуни вай аз саворагон ва пиёдагардон таркиб ёфта буд. Пиёдагардон дар 16 қатори иборат аз фаланга саф мекашиданд. Дар қатори шашуми фаланга найзагурронон ҷойгир шуда, ҷанговарони қатори якумро ҳимоя мекарданд. Филипп II ба юриши ҳарбӣ ба муқобили Юонон тайёрии ҷиддӣ дид. Нотики машҳур Демосфен ба шаҳрҳои Эллада рафта, даъват мекард, ки аҳолӣ якҷоя шаванд ва ба мубориза ба муқобили македониягиён бархезанд. Вале танҳо аҳолии шаҳри Фива ба иттифоқи шаҳрҳои Афина ба мубориза ба муқобили қӯшунҳои Филипп II ҳамроҳ гардиду ҳалос.

Ҷанги останаи Херонея

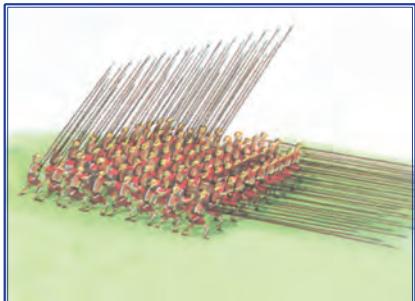
Дар хотир доред!
Македония соли 338-уми пеш аз мелод баъди мағлубияти юонониён дар набарди назди Херония онро забт намуд.

Августи соли 338-уми пеш аз мелод қувваҳои асосии юонониён ва македониягиён дар шафати шаҳри Херонея – Беотия рӯ ба рӯ гардидаанд. Ҷанги шадид то дер давом мекунад. Юонониён, ки ҳилаи ҳарбиро кор мефармоянд, ба бартарӣ соҳиб мегарданд. Македониягиён ақибнишинӣ мекунанд. Юонониёне, ки барои ғалаба кардан боварӣ ҳосил менамоянд, душманро дунболагир шуда, пеш карданӣ мешаванд.

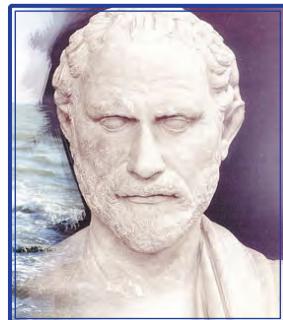
Дар ин ҳолат құшуни юнониён ба ду тақсим мегардад. Ба яке аз ин қисмхо құшуни саворай македониягиён, ки пи-сари Филипп II Александр сарварй мекард, зарбай ҳалокатовар мезанад. Қисми дигари лашкари юнониён ба ақибишиңі шурұй мекунад. Дере нагузашта торумор мегардад. Дар набард аксарият юнониён ҳалок мегарданد. Баъди чанг дар останаи Херония бар асари мағлубият Юнон ба Македония тобеъ гардид.

Юнон дар таркиби Македония

«Озодии юнониён баробари часади фавтидагон дар останаи Херонея дағы карда шуд», гүфта буд Демосфен. Баъди мағлубият дар останаи Херонея аҳолии Юнон қисмати худро дар оғұши тарсу бим мегузаронд. Вале Филипп II худро шохи юнониён якжоя шуда ба муқобили форсҳо иттифоқ ташкил намуд. **Дар соли 337 пеш аз мелод** тамоми вакилони шаҳр – давлатҳои Юнон, ба гайр аз Спарта дар Коринф чамъ омаданд ва дар зери ҳокимијати Македония иттифоқи давлатҳои юнониро ташкил доданд. Вале Филипп II чангро ба муқобили форсҳо ба амал бароварда натавонист. Чунки вафот кард. Писари вай Искандари Мақдунй ҳукмдор гардид.

**Фалангаи
пиёдагардони
Филипп II**

Демосфен аз наврасй нотик шуданро орзу мекард. Лекин овозаш паст ва канда-канда ҳарф мезад. Бо мақсади баланд кардани овозаш машқ менамуд, барои аз мағали баҳр ҳам баланд ҳарф задан мекүшид.

Дар хотир доред!

Фаланга – зич چойгиршавии пиёдагардон дар 16 қатор

Конспект тақягох

- Шохи Македония Филипп II
- соли 338 пеш аз мелод – ҹанги назди Херонея
- соли 337 пеш аз мелод – бавучудои иттифоқи Коринф
- тамоми нобасомониҳо ва норизогиҳо дар машварати шаҳр-давлатҳои Юонон ҳаллу фасл мегардид

Савол ва супоришҳо

1. Ба фикри шумо, ҷаро юонониён мустақилияти давлатии худро нигоҳ дошта натавонистанд?
2. Ҳизматҳои Демосфен дар назди аҳолии Эллада дар чист?
3. Аз ҳарита самтҳои юришҳои Филипп II-ро нишон дихед?
4. Қӯшунҳои македониён аз лашкари юонониён бо чияш фарқ мекард?
5. Забти юонониён дар қадом ҹанг ва кай ба амал омад?

§ 27. Тарбияи шаҳрванд

Тарбияи шаҳрвандон Дар мактабҳои Юонон шаҳрванди фаъол ва ҳимоятгари Ватан мебоист тарбия меёфт. Рушди варзиш ва шавқу завқи баланд нисбати Бозиҳои Олимп низ ба ана ҳамин мақсад ҳизмат мекард. Дар писарбачагон аз хурдӣ ҳисси муҳаббатро нисбати шеърият ва мусиқӣ бедор месоҳтанд.

Ба пайкараи шерро мағлуб соҳтани Геракл дида медӯзем. Паҳлавони қадимаи муборизи Юонон Геракл гӯё аз оғӯши афсона баромада омадагӣ барин тасвир ёфта,

Чараёни таълим

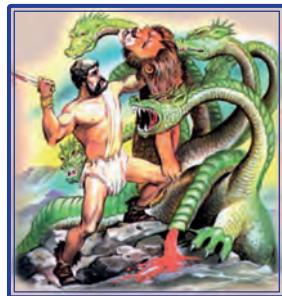
Муборизаи Геракл бо шер

одами бузурго мемонад. Шери баҳайбате, ки ба ду пойи ақибаш такя мекунад, то сари синаи пайкари Геракл рост меояд. Вале чаро Геракл бидуни либос тасвир гардидааст? Он яке аз чиҳатҳои ба худ хоси маданияти қадимаи юнониён ба ҳисоб мера-вад. Ба назари пайкаратарош қувваву қудрати Гераклро нишон додан муҳим буд. Раваду устои ҳайкалтарош Гераклро бо либос тасвир мекард, иқтидори мушаку кафтони мағлубкунандай шер намоён намегардид.

Ба гайр аз таълими умумӣ писарбачагон таълими ҳарбии дусоларо ҳам мегирифтанд. Соли аввал онҳо таҳсилро дар хонаашон гузаронда, дар саф истодан, оvezон карда гаштани силоҳ, ба гурӯснагиву хунуқӣ тобо-вар шуданро меомӯхтанд. Соли дуюм бошад, баъзеяшон дар саҳроҳои канораи Аттика хизмати ҳарбиро ба ҷо меоварданд, баъзеяшон бошанд, дар бандари Пирей асосҳои санъати баҳрнавардиро ёд мегирифтанд.

**Бозиҳои
Олимпӣ** Дар мавриди зарурати пайдо гардидани мудофиаи мамла-кат мардони то 30-сола бо сило-ху аслиҳа ва либоси ҳарбии худ барои азназаргузорӣ расида меомаданд.

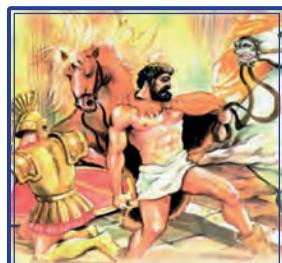
Варзиш барои тамоми юнониён машгули-яти асосӣ буд. Аввалин Бозиҳои Олимпӣ, ки соли **776 пеш аз мелод** гузаронда шудааст, дар байни мусобиқаҳои мухталифи варзишӣ аз ҳама асосӣ ҳисобида шудааст. Аз ана ҳамин сана эътиборан дар ҳар чор сол як маротиба дар кӯҳи Олимп оташи муқаддас аз нурҳои Офтоб даргиронда, варзишгароне, ки аз чор канори Юонон омада буданд, аз рӯйи панҷҳарба бо ҳам қувва

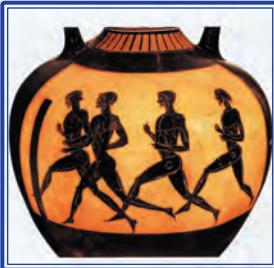
**Муборизаи
Геракл бо
аждари нӯҳсара**

**Воридгоҳи
варзишгоҳи
олимпӣ**

**Геракл аспони
ёбоии шоҳи
Фракияро
мутеъ месозад**

Мусобиқаи давандагон дар бозихои олимпӣ.

Расми ба зарф кашидашуда

Дар хотир доред!

Бозихои аввалини Олимпӣ аз соли 776-уми пеш аз мелод то соли 394-уми мелодӣ гузаронда шуданд. Бозихои Олимпии соли 1896 аз нав барпо гардид, то ҳоли ҳозир давом мекунанд.

меозмуданд. Панҷарба бошад, аз ҷаҳидан ба дарозӣ, дискгурронӣ, найзагурронӣ, давидан ва гӯштин иборат буд. Дар ипподром бошад, пойгаҳо аз рӯйи аробадавонӣ ва аспдавонӣ гузаронда мешуданд. Ба он мақсад, ки одамон ва варзишгарон ба бозихои Олимпӣ сиҳхату саломат расида оянд, ҳангоми гузарондани бозихо ҷангӯ чидолҳо хотима мейғтанд.

Бозихои Олимпии Юнон бахшида ба худои Олимп Зевс гузаронда мешуд. Мувофиқи афсонаҳо асосгузори бозихои Олимпӣ Геракл ба ҳисоб мерафт. Дар бозихои олимпӣ танҳо шахси озоде иштирок мекард, ки ҷиноят содир накардаасту ба шаъну шарафи худ дое гафардааст.

Дар мусобиқаҳо агар як шахс се маротиба ғалаба қунад, барои гузоштани ҳайкали худ дар кӯҳи Олимп ҳуқуқ дошт. Юнониён ҳисботи солро мувофиқи бозихои олимпӣ пеш бурдаанд. Фолибон бо гулчамбарҳое тақдир мегардиданд, ки аз наудаҳои дарахти муқаддаси зайдун бофта мешуд. Дар натиҷаи паҳншавии дини насронӣ гузарондани бозихои олимпӣ ба шарафи Зевс манъ гардид. **Соли 394 мелодӣ** дар натиҷаи майдони бозихои паси ҳам содир гардидани заминларза азбаски Олимпия вайрон гардид, бозихои қадимаи Олимпӣ ҳам гузаронда нашуданд.

Ниҳоят **соли 1896** бозихои олимпӣ аз нав барпо гардиданд. Одати дар рӯзи қушоиши бозихои Олимпӣ даргиондани машъала то имрӯзҳо бокӣ мондааст. Машъалаи аз нурҳои Офтоб даргиондашуда ба маҳали гузарондани бозихои олимпӣ оварда мешавад.

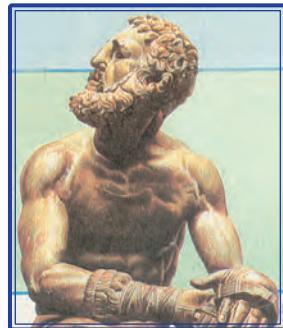
Конспекти тақягохъ

Бозихои
Олимпӣ

соли 776-уми то мелод бори
аввал
соли 394 маротибаи охирин
соли 1896 аз нав барқарор
кардан

Савол ва супоришиҳо

- Дар назди омӯзгорони Юнони қадим чӣ гуна мақсад гузашта шуда буд. Мактабҳои юнонӣ аз дабистони имрӯза бо чияшон фарқ мекарданд?
- Аз номи иштирокдори бозихои Олимпӣ ҳикоя таҳия созед. Шумо дар он ҷо чиро дидад? Накъл кунед.

Ҳайкали мушт-
зан. Ғолиби
бозихои олимпӣ

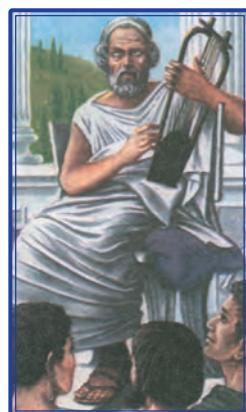
§ 28. Маданияти Юнони қадим

Достонҳои Юнониён ба Троя барои ба «Иллиада» ва «Одиссея»-и юриш сар карданд, ки дар Осиёи Сағир ҷойгир буд.

Гомер

Вале ривоятҳои юнонӣ сабаби дигарро баён мекунанд. Бонувони аз ҳама зебо, рафиқаи подшоҳи Спарта соҳибчамол Елена буд. Писари шоҳи Троя Парис ба шоҳигарии Спарта меояд ва Еленаи соҳибчамолро ба Троя дуздида мебарад. Шоҳи Спарта аз воеа хабар ёфта, барои аз Парис қасд гирифтани қарор мекунад ва тамоми спартакиёнро ба он даъват мекунад.

Шоири Юнони қадим Гомер достонҳои «Иллиада» ва «Одиссея»-ро менависад. Достони «Иллиада» дар хусуси соли охирини даҳуми ана ҳамин набард ҳикоя мекунад. Бо маслиҳати Одиссея юнониён айёри мекунанд: аспи бузурги дохилаш холиро месозанд. Дар даруни ана ҳамин асп як қисми қӯшуни

Шоири Юнони
Қадима – Гомер

Аспи Троя

«Пошнаи Ахиллес»

Набарди Троя

юнониён чойгир мешаванд, қисми дигара什 бошад, дар ҹазираи наздик маскан пайдо мекунад. Троягиён аз ин ба чунин хулоса меоянд: юнониён муҳосираро қатъ намуданд ва барои он ки ҳимоятгари Троя Афина ба Паллада рост ояд, ба мо аспро тӯхфа мекунанд. Юнониён аспи чӯбинро ба шахри Троя кашола карда мебаранд.

Шабона аз дохили асп ҹанговарони юнонӣ баромада, дарвозаҳоро мекушоянд, Троя забт мегардад. Бо забони ҳозира ибораи «Аспи Троя» маъни тӯхфаи бехосиятре мефаҳмонад.

Каҳрамони асосии достони «Иллиада» Ахиллес мебошад. Ба он мақсад, ки писараш абадан бошад, модар қӯдаки навзоди худро ба оби дарёи Стикс як бор зада мегирад. Дар айни замон ба тарафе, ки модар дошта меистод, об нарасида мемонад. Дар яке аз ҹангҳо Ахиллес аз тире, ки ба пошнааш, яъне чойи об нарасида халида буд, ҳалок мегардад. Аз ҳамон вақт «Пошнаи Ахиллес» маъни чойи нозукро мефаҳмонад.

Набарди Троя ба охир расид. Юнониён Трояро толону тороҷ намуданд ва бо молу мулки зиёд ба мамлакати хеш баргаштаний

Худро озмуда бинед!

Троя – ин ... Гомер – ин ...

Шлиманин – ин...

Ибораи «Пошнаи Ахиллес» – ин...

шуданд. Онҳо ба воситаи баҳри Эгей аз роҳи дароз ва пурхатар гузаштанашон лозим буд. Дар охири асри XIX олимӣ немис Генрих Шлиманин ҳикояҳои Гомерро тадқиқ намуда, маскани чойгиршудаи Трояро ҳисобу

китоб карда баромад. Олим дар Туркия аз ҳудуди харобаҳои баландии Ҳисорӣ корҳои ҳафриётиро оғоз намуда, ҳақиқатан боқимондаҳои Трояро дарёфт.

Театр дар Юнон Аз ин дуним ҳазор сол муз қаддам дар Юнон «театр» ба дунё омад. Калимаи «театр» агар аз забони юнонӣ таҳтуллафз тарҷума гардад, маънии «ҷой барои тамошоро» дорад. Тамошоҳо дар рӯзҳои ид ба амал меомаданд. Тамошоҳое, ки субҳи содик оғоз меёфтанд, тамоми рӯз давом мекарданд.

Барои ба театр даромадан ҳаққи ноҷизе дода шудааст. Ба шаҳрвандони қашшоқ барои ба театр рафтсан пул дода мешуд.

Дар саҳна тамоми нақшҳоро танҳо мардон ичро кардаанд. Иштирокчиёни намоиш аз ниқобҳои гуногуни қиёфаашон хандон, ғамнок ва даҳшатнокро истифода бурдаанд. Ҳангоми намоиши муборизаи байниҳамдигарӣ, одатан шахсон-иштирокдорон ҳалок мегардиданд ва песаҳои бо ин лаҳза анҷомёфтари трагедия номидаанд.

Софокл фочеаҳои машхурро аз қабили «Шоҳ Эдип» ва «Антигона» навиштааст. Сурудҳои ациб, саҳнаҳои хандаовар, мазҳакаҳои аз юмори нозук саршор аз болои нуқсонҳои инсон ханда мекунонд. Аристофан устои мазҳакаҳо буд.

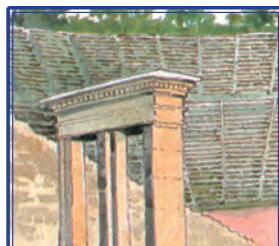
Худро озмуда бинед!

«Театр» агар аз забони юнонӣ тарҷима гардад – ин ...

Фочеа – ин ... Мазҳака – ин ...

Дар хотир доред!

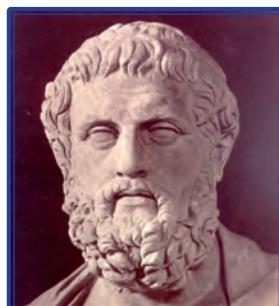
Фочеаҳои машхурро **Софокл** навиштааст.
Аристофан бошад устои мазҳакаҳо аст.

Театри Юнон

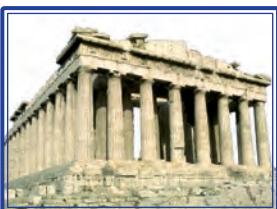
Ниқобҳои театрӣ

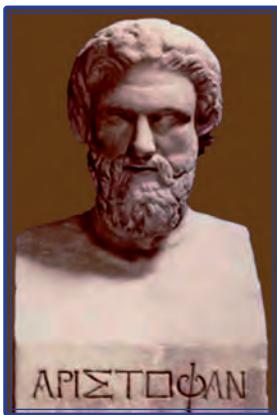
Софокл

**Зевс ва
Апполон.**

**Парфенон
Шаҳри Афина**

**Аристофон
— муаллифи
мазҳақаҳо**

Пайкаратарошӣ ва меъморӣ Юнониён барои нафақат шоҳон ва ашрофзодагон кӯшку мақбараҳо, балки биноҳои чамоатӣ ҳам сохтаанд, ки тамоми одамон истифода бурдаанд. Ҳайкалҳо ва дигар асарҳои ҳайкалтарошӣ на танҳо хонаводаи аҳли қӯшкҳо, дар айни замон майдонҳои шаҳрҳо, ибодатхонаҳо ва варзишгоҳҳоро ҳам оро медоданд.

Ибодатхонаҳо ва дигар биноҳои чамоатӣ аз санг қад кашиданд, дар айни замон биноҳои инфириодӣ аз хишт ва деворҳои поҳсагин барпо шудан гирифтанд. Ҳайкалтарошони юнонӣ ба шарафи худоҳо, олимони машҳур, ғолибони Бозиҳои Олимпӣ ва ҷанговароне, ки дар набардҳо ғолиб омадаанд, ёдгориҳо қад қашондаанд.

Яке аз ҳайкалтарошони машҳури юнонӣ Фидӣ буд. Вай ба корҳои бунёдкории Парфенон дар Афина ва азnavsозии Акропол сарварӣ кардааст. Яке аз асарҳои машҳури он, яке аз ҳафт мӯъцизай рӯйи Замин ёдгорӣ ба шарафи Зевси олимпидиагӣ мебошад. Меъмор ва пайкаратарош Дедал ба Минос ном шоҳ қасри машҳури Лабиринтро сохтааст.

Дар маркази Акропол Парфенон қад қашонда шуд. Парфенон аз сангҳои аз ҳама аълодараҷаи Юнон сохта шудааст. Мувофиқи афтидани равшаний он ранги заррини худро ба ранги нилобӣ ва дигар рангҳо иваз карда меистод.

Худро озмуда бинед!

***Парфенон – ин ... Фидӣ – ин ...
Дедал – ин ...***

Конспект тақягохъ

- Гомер
 - «Иллиада» – аз хусуси چанги Троя
 - «Одиссея» – аз хусуси саргузаштхой Одиссея
- Генрих Шлиманин – соли 1870 – ҳаробаҳои шаҳри Трояро ёфт
- театр
 - фоциаҳо → Софокл
 - мазҳакаҳо → Аристофан
- Фидӣ → Парфенон → ҳайкали Зевс

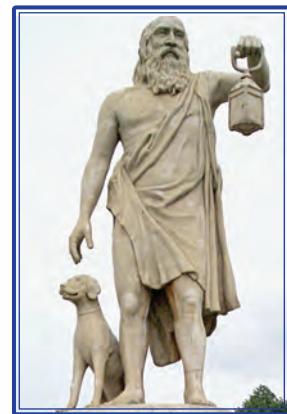
Савол ва супоришиҳо

1. Дар кадом достон Гомер афсонаро дар хусуси аспи Троя тасвир намудааст? Ба фикри шумо оё воеа ҳамин тавр оё сурат гирифтааст?
2. Дар Юнони Қадим театр дар кадом намуд будааст?
3. Аз хусуси ба худ хосии меъмории юнониён нақл кунед?
4. Кадом пайкаратароши юнонӣ ва асарҳои онро медонед?

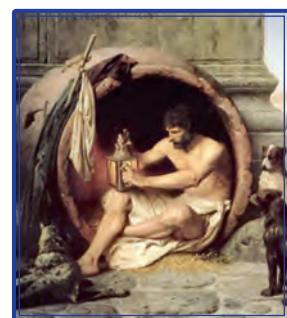
§ 29. Олимон ва мутафаккирони Юнони Қадим

Фан Дар Юнони Қадим файласуфонро ба сифати шахси донишманд, мураббии ҳаёт донистаанд. Файласуфони юнонӣ барои дарки соҳти олам ва маънои ҳаёти инсон кӯшидаанд. Онҳо ба омӯзиши рустаниӣ, ҳайвонот, танаи инсону Офтобу ситораҳо ҳаракат намудаанд.

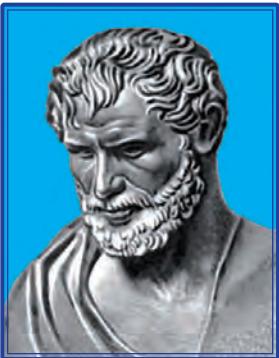
Файласуфи машҳури юнонӣ Гераклит таъкид мекард, ки тамоми чизу чораи рӯйи Замин аз оташ баромадааст. Ҳикматҳои

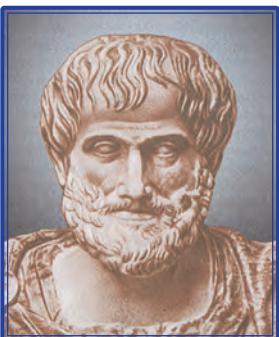
Диоген

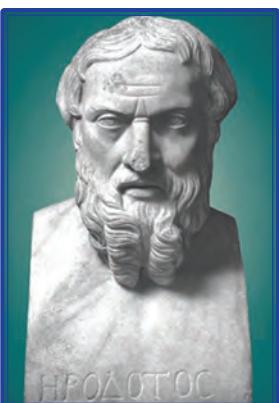
Бочка
истикоматгохи
файласуфи
қадими юнонӣ
Диоген

**Файласуф
Гераклит**

**Арасту
(Аристотел)**

Геродот

машхури: «Дар як дарё як маротиба оббозӣ кардан мумкин аст», «Тамоми чиз шино мекунад, ягон чиз дар ҷояш намеистад» ба вай мансубанд.

Файласуфи фракиягӣ Демокрит ба фикри Гераклит эътиroz баён кардааст. Тамоми чизу ҷорае, ки моро ихота намудааст, аз зарраҳо-атомҳои ба ҷашмон ноаён ташкил ёфтад, гуфтани фикрро ба миён гузоштааст.

Файласуфи юнонӣ Диоген инсон набояд ягон эҳтиёҷ дошта бошадро ба таълимоти худ асос карда гирифтааст. Аз тамоми қулайиҳои ҳаёт даст қашида, Диоген дар як бочка ҳаёт ба сар будааст. Искандари Мақдунӣ ба вай «Ба шумо чӣ гуна кӯмак лозим» гуфтан замоно Диоген қиноямез ҷавоб гардондааст: «Он сӯтар истед, пеши Офтобро нагиред».

Ҳанӯз вақти зинда буданаш ба Геродот унвони «падари таъриҳҳо»-ро дода буданд. Ӯ муаллифи китоби «Таъриҳ» мебошад.

Олими Юнони қадим Аристотел донишҳои ҷамъовардаро ба соҳаҳои алоҳида тақсим намуд ва онро ба сифати фанни мустақил таъриф карда дод. Аристотелро дар Шарқ «Арасту» номидан ба ҳукми одат даромадааст. Дар тамоми замонҳо олимон додзанин физик-математики юнонӣ Архимедро дар бобати ҳаллу ғасли муаммоҳои илмӣ таҳти унвони «Эврика» (Ёфтам) такроран ба забон гирифта меоянд. Эҳтимол он ягон афсона аст, аммо Архимед бо кӯмаки маҷмӯи оинаҳо равшаниро ба як самт ҷамъ оварда, ба қишиҳои римиёне, ки ба Сиракӯз ҳуҷум мекарданд, равона карда, сӯзонданаш ҳикоя карда мешавад. Архимед қонуни дастак (ричаг)-ро кор карда баромад

ва як ибораи машҳурро ба забон гирифт: «Ба ман нуқтаи такягоҳро ёфта дихед, Заминро аз тири худ бароварда мепартоям».

Римиён шаҳри ҷонаҷони вай Сирақӯзро забт намуданд, Архимед нақшай дар регкашидашудаи математикиро ҳаллу фасл мекард. Ҳамин вакт аскари римӣ расида омад. Архимед танҳо ба ифшои ин суханон муваффақ гардид: «Ба нақшашои ман даст нарасон!».

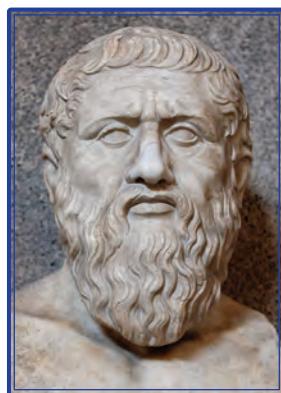
Худро озмуда бинед!

Гераклит гуфта буд, ки... Геродот – ин ...

Демокрит таъкид карда буд, ки... Диоген – ин .. Архимед – ин ... Фалсафа – ин ...

Архимед ва сарбози римӣ

Донишмандони афинагӣ Файласуфи машҳури афинагӣ Сукрот (баъдтар ўро дар Осиёи Миёна Сукрот таъкид карданд) ба туфайли ҳикматҳои донои худ шахси аз ҳама ақлноки шаҳр эълон гардид. Ба он ҷавобан Сукрот ҷунин гуфта буд: «Донишмандии ман ҳамин, ки камина фақат ҳеч чиз надониста-намро медонаму ҳалос».

Сукрот ҳеч гоҳ асарҳои худро ба рӯйи қоғаз нафуровардааст. Ғояҳои Сукрот тавассути Платон ном боз як файласуфи юнонӣ ба мо расида омадааст.

Сукрот ба тарбияи ахлоқӣ – маънавии шаҳрвандон аҳамияти қалон додааст. Навиштачоте, ки дар ибодатхонаи Делфия иншо гардидааст, ҳикмати аз ҳама дӯстдоштаи вай будааст: «Худ ҳешро дарк намо ва фаҳм!».

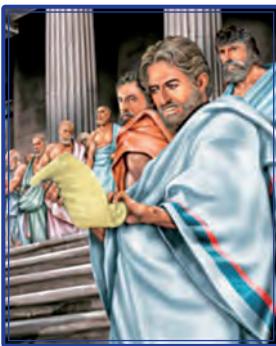
Сукрот маҳсусан ҷашмгуруслагӣ ва молпарастӣ барин нуқсонҳоро ба зери тозиё-

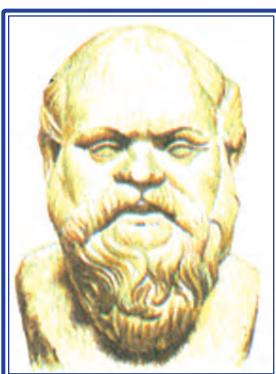
Архимед киштии римиёнро месӯзонад

наи танқид гирифтааст. Ҳангоми дар бозор сайдар кардан гуфта будааст: «*Бе онҳо ҳам рӯз гузарондан мумкин аст, аммо ба ҳамин миқдор будани онҳо ҳам хеле хуб аст!*».

Сүкрот азбаски баъзе тартибҳои Афинаро нотарсона танқид кардааст, ҳукми қатлкуниро гирифтааст. Имконияти ба дигар давлат гурехтан бошад ҳам, олим онро рад намудааст. Сүкрот дар таърих ҳамчун рамзи одамгарӣ, сабру тоқат ва часурӣ боқӣ мондааст.

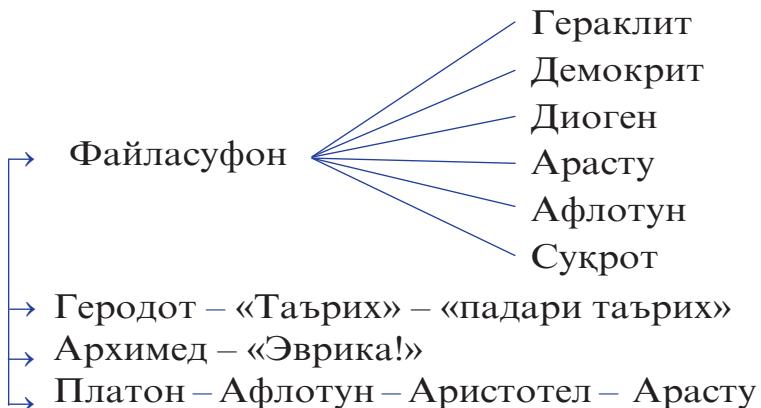

Тасвири олиме,
ки дастхатро
мехонад

Сүкрот

Конспекти такягоҳӣ

Савол ва супоришиҳо

1. Аз хусуси қашфиёту комёбиҳои олимон ва файласуфони юнонӣ нақл намоед?
2. Маънои ибораи Архимед «Ба ман нуқтаи такягоҳиро ёфта диҳед. Ман Заминро аз тираш бароварда мепартоям!»-ро маънидод созед.
3. Ба фикри шумо, ҳикмати Сүкрот «Худ хешро дарк кун ва фаҳм!» чиро мефаҳмонад?
4. Дар бораи Сүкрот чиро медонед? Фояҳои Сүкрот ба шумо оё маъқуланд?

§ 30. Афсонаҳои Юнони Қадим

Афсонаҳо: хақиқат ва бофта

Асотирҳои (мифҳои) юнонӣ аз хусуси худоён ва баҳодурон буда, ҳар гуна титанҳо (қаҳрамонҳои муҳталифе, ки аз худоён ба дунё омаданд), маҳлуқоти бадкирдор, сиренаҳо (нимпарандаву нимбонувон), кентаврҳо (нимаспу нимодам), сиклопҳо мавҷудотҳои афсонавиеро дар бар мегиранд, ки дар пешонаашон як ҷашм доранд. Асотирҳо (ба забони юнонӣ маъни «миф»-ро дорад) барои аз таърихи қадимаи мамлакат дониста гирифтани бисёр мавод кӯмак мерасонад. Онҳо аз хусуси оғариниши Олам, ҳаёт дар рӯйи Замин ва пайдоиши Одам, часорати қаҳрамонҳо ва саёҳатҳои баҳрӣ нақл менамоянд.

Худро озмуда бинед!

Титанҳо – ин ...

Сирепалҳо – ин ...

Кентаврҳо – ин ...

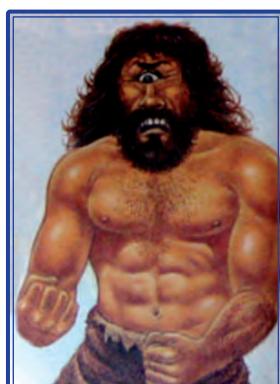
Сиклопҳо – ин ...

Тасвири
сиренаҳо

Набарди
кентавр ва
чанговар

Сиклоп

Гефест – худои оҳангарӣ ва ҳунармандӣ

Артемида – худои шикор

Арес – худои набард

Ривоятҳои юнониён дар бораи қаҳрамонҳои часур Геракл, Ахиллес ва дигарон нақл мекунад. Ба туфайли 12 часорат Геракл ба ифтихори худоёни кӯҳи Олимп мушарраф шудааст.

Худоёни Юнони Қадим

Дар Юнони қадим ҳам ҳаёти онҳо ва атрофи олам ба қувваҳои сехрноки ба ҷашм ноаён тобеъ буданаш эътиборро нигарондаанд. Ин нерӯҳои ба ҷашм ноаёро юнониён худоён номбар кардаанд. Худоён ба салтанати онҳо дар рӯйи Замин ва марҳумҳо ҳукмдор буданд. Се худои юнониёни қадим дар олам ҳукмронӣ кардаанд: Зевс дар осмон, Посейдон дар баҳр, Аид дар салтанати марҳумҳо худои олий ба ҳисоб рафтаанд. Худоёни ҷанг ва ғалаба, адлия, хоб ва шафаки субҳгоҳон, ҳамчунин Сатира ва Нимфа барин худоёни дараҷаи дуюм ҳам будаанд. Онҳо дар ҷангалзор, дарёҳо ва кӯҳистон зиндагонӣ мекунанд, гуфта тасаввур кардаанд.

Зевс	худои олий ва раҳнамои тамоми худоҳои боқимонда
Посейдон	ҷияни Зевс, ҳукмдори баҳр
Аид	ҷияни Зевс, худои салтанати марҳумон
Афина	дуҳтари Зевс, бонувони ҷангара, илоҳаи донишмандӣ
Апполон	писари Зевс, худои равшаний, мусиқӣ ва санъат
Гелиос	худои Офтоб
Деметра	илоҳаи зироаткорӣ ва ҳосилдорӣ
Гея	илоҳаи Замин

Фемида	илоҳаи адлия
Гефест	худои оҳангарон

Мувофиқи эътиқоди юнониён худоён дар яке аз вилоятҳои Юнони ҳамсарҳади Македония ва Фессалия-Элида, кӯхи Олимп зиндагонӣ намудааст. Худоёну илоҳаҳои Юнони қадим ба одамон ниҳоят монанданд. Юнониён рамзан худоёни кӯхи Олимпро тасвир карда, онҳоро рашкӣ ва бешафқат, рӯзро бо базми чамшедӣ ва ҳаргуна тадбирҳо гузаронанда, бо яқдигар мунозирақунанда ҳисобидаанд. Худоён саҳтдаст ва қасоскоранд. Худоёни юнониӣ шахсони ба азму ҳоҳишашон муқобилро бешафқатона ҷазо медиҳанд. Аз ин рӯ, юнониён аз худоёни худашон оғарида тарсидаанд, ба шарафи онҳо бисёр ибодатхонаҳо сохта, қурбониҳо кардаанд.

Конспекти тақягоҳӣ

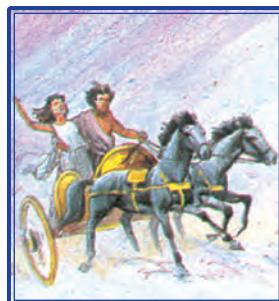

Савол ва супоришиҳо

- Дар бобати омӯзиши таърихи Юнони қадим афсонаҳо чӣ гуна аҳамият доранд?
- Юнониён дар афсонаҳо оид ба худоён ҳодисаҳои муҳталифи табиатро бо қадом тарз фаҳмонда додаанд?
- Ба фикри шумо, юнониён чаро худоёни худро рашкӣ, бешафқат, рӯзро бо базми чамшедӣ ва ҳар гуна тадбирҳо гузаронанда, ба яқдигар мунозирақунанда гӯён ҳисобидаанд?

Диметра – худои деҳқонӣ ва ҳосилдорӣ

Аид – худои салтанати марҳумон

Дионис – худои шароб

ФАСЛИ IV

ОСИЁИ МИЁНА ДАР АСРИ VI ПЕШ АЗ МЕЛОД ВА АСРИ III МЕЛОДӢ

**Томирис –
маликаи
массагетҳо**

Дар хотир доред!

Вакили сулолаи Аҳамониён Кир II бисёр давлатҳоро забт намуда, дар набард бо массагетҳо соли 530 пеш аз мелод ҳалок шудааст.

§ 31. Ҳукмронии Аҳамониён дар Осиёи Миёна

**Кир II ва на-
бардҳои исти-
логаронаи он**

Кир II аввалин шоҳи форс буд, ки барои забт намудани худуди Осиёи Миёна ҳаракат намудааст. Парфия, Марғиёна ва Бохтарро забт намуд. Дар соли 530 пеш аз мелод Кир II бо лашкари калон барои забти кишвари массагетҳо шурӯъ намуд.

Аз хусуси чӣ тавр забт гардиданӣ мамлакати массагетҳо «падари таъриҳ» Геродот ҳикоя кардааст. Вақте ки форсҳо ба худуди массагетҳо зада медароянд, шоҳҳукмдори онҳо Томирис ба истилогарон орому осоиш тарқ карданӣ сарзамини мазкурро таклиф меқунад. Аммо шоҳи форсҳо ин таклифро рад меқунад ва барои аз Амударё шино карда гузаштан фармон медиҳад. Геродот аз хусуси қувваҳои асосии массагетҳо ва ҷанги форсҳо чунин ҳикоя намудааст: «Ҷанги мазкур аз тамоми ҷангҳо даҳшатноктар буд. Аввало қӯшунҳои ҳарду тараф ба муқобили ҳамдигар саф кашида, аз камон тир холӣ карданд. Вақте ки тирҳояшон тамом шуд, ба даст ҳанҷару найза гирифта, ба ҳам дарафтоданд. Набард дуру дароз давом кард. Касе дар фикри ақибнишинӣ набуд. Ниҳоят дастӣ

Осиёи Миёна дар таркиби давлати Аҳамониён

массагетҳо баланд шуд. Бисёр қўшунҳои форсҳо қир гардиданд. Дар майдони чанг худи Кир II ҳам ҳалок гардид».

Юриши Доро I ба муқобили сакҳо Дар соли аввали ҳукмронии Доро I ба муқобили истилогарони форс дар Марғиёна ошӯби ҳалқӣ бархост. Ба ошӯб Фрада сарварӣ намуд.

Дар байни ошӯбгарон ва қўшунҳои форс чанги ҳалкунанда **соли 522 пеш аз мелод** ба амал омад. Худи Фрада асир афтод ва қатл карда шуд. Маълумот дар ин хусус дар навиштаоти қуллаҳои Бесутун оварда шудааст.

Дар соли сеюми ҳукмдориаш Доро I ба диёри сакҳо юришро сар кард. Дар хусуси набарди мазкур дар навиштаоти Бехистун ин сатрҳо иншо гардидаанд: «Шоҳ Доро гуфт: сипас бо қўшун ба мамлакати сакҳо юриш кардам. Сонӣ сакҳое, ки кулоҳи нӯгаш тезро пӯшида буданд, ба чанг даромаданд. Ман вақте ки аз дарё гузаш-

Шоҳи форс

Шерак

там, сакҳоро тамоман торумор кардам, қисми боқимондаашро асир намудам Сардори онҳо Скунхаро ба даст оварда, ба хузурам оварданд. Ман ба онҳо дигар сардорро таъин кардам. Ман ҳамин тавр шуданашро хостам. Сонӣ мамлакати маз-кур ба ман тобеъ гардид».

Дар айни замон дар хусуси юриши мазкур ривояти муаррих Полийен (дар асри II пеш аз мелод) мавҷуд аст, ки ў овардааст. Мувофики ривояти сакҳо ва ба онҳо такя намуда, нақл карда мешавад, ки ба назди форсҳо аз қабилаи сакҳо чӯпон Шерак меояд ва таъкид мекунад, ки форсҳоро бо

Худро озмуда бинед!

Доро I – ... Фрада – ...

Шерак – ...

Шерак форсҳоро
роҳбаладӣ
мекунад

Кулоҳи ҷан-
говари осиёи-
миёнагӣ, ки аз
биринҷӣ
соҳта шудааст

пайраҳае ба ақиби сакҳо мебарад, ки ин роҳро ба гайр аз вай касе намедонад. Аз саҳрову биёбони беоб хафт рӯзу шаб ҳаракат мекунанд, аз ташнагӣ қӯшунҳо азоби дӯзахро аз сар мегузаронанд ва фиреб хӯрдани худро пай мебаранд. Форсҳо чӯпони часурро пора-пора мекунанд.

**Идоракуни
давлат ҳангоми
хукмронии
Аҳамониён**

Ба мақсади дар зери итоати худ нигоҳ доштани мамлакатҳои забтгардида Аҳамониён давлатҳои томро ба вилоятҳои алоҳида – сатрапҳо тақсим намуданд. Калимаи мазкур аз форсии хшатра «вилоят» гирифта шудааст. Ба сарвари вилоят сатрап ҳокимияти номаҳдуд дода шуда буд.

Бисёр сатрапҳо вакилони сулолаи Аҳамониён буданд.

Вилоятҳои забтнамудаи Осиёи Миёна аз чониби форсҳо ба се сатрап тақсим гардида. Ҳар як сатрап хироҷи солона месупурд. Ба ҷуз ин, ҳалқҳои тобеъ ба соҳтмони қӯшку ибодатхонаҳо сафарбар гардиданд. Хироҷ бо нуқра, миқдори саршумори чорво (аспон, шутурон, гӯсфандон), маҳсулоти ҳунармандӣ (зарфҳои сафолин, силоҳу аслиҳа, зебу зиннатҳо), либосворӣ ва пӯсти ҳайвонот дода шуданд.

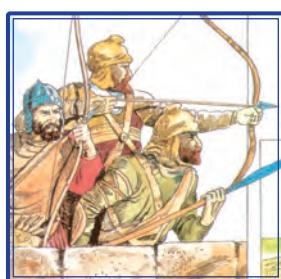
Доро I, вориси вай Ксеркс дар давраи ҳукмронии худ дар вилоятҳои забтгардида ба ҳаёти сиёсии ҳалқҳои Осиёи Миёна ва набарди юнониён – форсҳо иштирок намудаанд. Дар набарди машҳури Марафон (соли 490 пеш аз мелод) дар маркази қӯшунҳои форсҳо сакҳо истода, бомуваффақият ҷангиданд.

Геродот аз хусуси силоҳу аслиҳаи осиёимиёниагиён, ки ба муқобили истилогарони юнонӣ ҷангиданд, муфассал нақл намудааст. Боҳтариён бо камон ва найза, сакҳо бо ҳанҷару табарzinҳо, хоразмиён ва сугдиён чун боҳтариён бо силоҳу аслиҳаи хеш ба ҷанг даромадаанд. Саворагони сакҳо ва боҳтариён ҷанговарони аз ҳама беҳтарини лашкари Ксеркс ба ҳисоб мерафтанд.

Рушди маданият дар асрҳои VI–IV пеш аз мелод дар асоси манбаъҳои хаттӣ ва ҳафриётӣ омӯхта мешавад. Онҳо аз ҳамин далолат медиҳанд, ки ҳалқҳои Осиёи Миёна дар бобати рушди ҳунармандӣ, заргарӣ, бо-

Либос ва силоҳи
массагетҳо
Таҷдид

Ҷанговарони
осиёимиёниагӣ

фандагӣ, дӯзандагӣ, кулолӣ ва бинокорӣ ба дараҷаи ниҳоят баланд расидаанд.

Дар вилоятҳои қадимаи Қизилтеппа, Узунқир, Афросиёб, Кӯзалиқир, Ерқӯргон ва ҳоказо марказҳои калони ҳунармандӣ ривоҷ ёфта будаанд.

Дар манбаъҳо аз хусуси кофта гирифтани тилло, нуқра, лаъл, маъданӣ фирӯза, тайёр гардида мис ва оҳан, инкишоф ёфтани кулолгарӣ, дар Осиёи Миёна тавассути роҳҳои қадимаи корвонгузар бо мамлакатҳои Шарқ ба роҳ мондани корҳои савдову тиҷорат хабарҳо дода шудаанд.

Дастпонаи
тиллогин.
Аз хазинаи
Амударё

Нусхай аспу
аробае, ки аз
тилло соҳта шу-
дааст. *Asrҳои*
V–IV пеш аз
мелод

Конспекти такягоҳӣ

- соли 530 пеш аз мелод Кир II дар набарди муқобили массагетҳо ҳалок гардид (Томирис)
- соли 522 пеш аз мелод – ошӯби Фрада
- соли 519 пеш аз мелод – Доро I – сакҳо (Полийен аз хусуси часорати Шерак)
- сатрапҳо – Осиёи Миёна – се сатрапӣ
- марказҳои ҳунармандӣ – Қизилтеппа, Ерқӯргон, Узунқир, Афросиёб, Кӯзалиқир

Савол ва супоришиҳо

1. Кир II кай ба худуди Осиёи Миёна зада даромад?
2. Ҷанги байни қӯшунҳои Кир II ва массагетҳоро таҳти сарварии Тӯмарис шарҳ дихед.
3. Роҳи интиҳобкардаи Шеракро чӣ тавр арзёбӣ мекунед? Дар бораи часорати Шерак нақл кунед.

§ 32. Муборизаи халқои Осиёи Миёна ба муқобили истилогарони юонону македонӣ

Силоҳу аслиҳа Дар асрҳои VII–IV пеш ва санъати ҳарбии халқои Осиёи Миёна аз мелод чанговарони Осиёи Миёна бо чӣ му-саллаҳ буданд? Чанговарон ба чанг бо ҷавшан, ба сар тоскулоҳ пӯшида дохил шудаанд. Бо ҳанҷару шамшер мусаллаҳ шудаанд. Табарзини чанговарона ва найзаро ҳам истифода бурдаанд. Тири камон ва кордчаҳо аз оҳану биринҷӣ тайёр шудаанд. Чанговарон ҳам дар асп ва ҳам пиёда ҷанг карда тавонистаанд.

Дар байни халқои Осиёи Миёна ҳанҷар «акинак», табарзини ҷангӣ бошад, «сагарис» номида шудааст. Барои аз дуродур истифода бурдани силоҳ тиru камонро кор фармудаанд. Дар болои аспони чанговар ҳаракат карда, либоси то сари сина пӯшидаашонро ҷавшан ташкил медод.

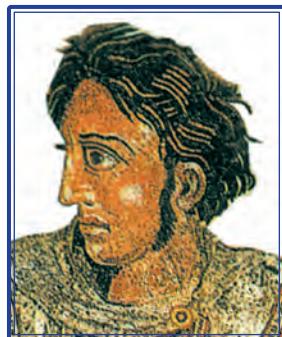
Хӯчуми ҷавобиро ба муқобили душман саворагон сар карда додаанд. Онҳо асп давонда истода, бо тиru камон, найза ё худ шамшер ба душман ҳамла кардаанд.

Ҳангоми ҳимоя кардани ҳисору шаҳрҳо аз тиru камон ва фалаҳмонҳо истифода бурдаанд. Бо мақсади мудофиа аз санг порчаҳои лойи пухташуда истифода бурдаанд.

Шаҳрҳо бо деворҳои мустаҳкам ихота гардида, дидгоҳу камингоҳҳо доштанд. Дар

Худро озмуда бинед!

Акинак – ин ... Сагарис – ин ...

Александри
Макдуни

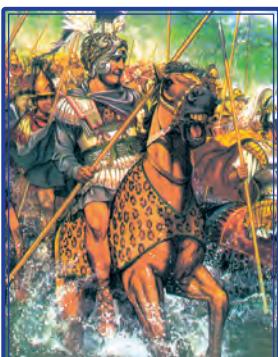
Вакилони
аҳолии Осиёи
Миёна.
Асри VI то
мелод

**Сагарис – та-
барзини чангии
чанговарони
осиёмиёнагӣ**

Акинак

**Чанговарони
Искандари
Макдунӣ**

боловои деворҳо барои камонварон роҳравҳо сохта шуда, ба дидгоҳу камингоҳҳо ҳам камонварон гузашта шудаанд.

Истилои Александри Македонӣ

Александр дар **соли 336-уми пеш аз мелод** подшоҳи Македония гардид. Ӯ ҳамон сол ба синну 20 даромада буд Искандари Мақдунӣ соҳиби қувваву кудрат ва часорати гайриодӣ, ҳамсалафон ва қушунҳои ба ӯ ниҳоят садоқатнок буданд.

334-уми то мелод вай ба Шарқ юриш саркард. Ин чанг 10 сол давом кард. Дар давоми ана ҳамин юриш вай ҳудудҳои калонро дар Осиёи Хурд, Сурия, Миср, Эрон ва Ҳиндустон забт намуд. Искандари Мақдунӣ ба мақсади паҳншавии маданияти юонӣ дар ин ҳудуди калон имконият фароҳам оварда, ба шаҳрҳои забткарда юонниёнро ҷойгир соҳт.

Дар **соли 330 пеш аз мелод** Александри Македонӣ шоҳи охирини сулолаи Аҳамониёни давлати Форси Қадим Доро III-ро торумор кард. Вай пеш аз юриш ба Ҳиндустон ба мақсади таъмини бехавфии ақибгоҳи қӯшунаш халқу қавмҳоеро ба ҳуд тобеъ карданӣ шуд, ки дар он сӯйи Амударё истиқомат мекарданд.

Шаҳри аввалине, ки ба роҳи вай монеъ гардид, пойтаҳти Боҳтар (Зариасп) буд. Дар ин ҷо сатрап Бесс буд, ки аз сulo-laи Аҳамониён ба ҳисоб мерафт. Вай шаҳри Бактраро ба ихтиёри душманон гузашта, ба он соҳили Амударё гурехта буд.

Суғдиёна мустақилияти ҳудро нигоҳ медошт. Александри Македонӣ маслиҳати устози ҳуд, файласуфи Юони қадим Арис-

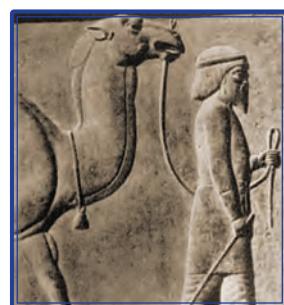
Юришҳои Искандари Макдунӣ

тотелро хуб дар хотир дошт. Ӯ таъкид карда буд, ки ду подшоҳ Кир II ва Доро I дарёро бо душворӣ убур карда, минбаъд ҳар дуяш ҳам аз нашъаи мағлубият баҳра бардоштааст. Аз ҳамин сабаб ба ин юриш тайёрии пухта дидан лозим меояд.

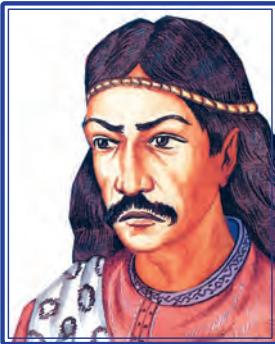
**Забти
Мароқанд** Соли 329 пеш аз мелод Александри Македонӣ бо қӯшунҳояш аз Окс – Амударё убур кард. Дар рӯ ба рӯйи қӯшунҳо Наутака (қисми шарқии воҳаи Қашқадарё) ва Мароқанда меистод.

Соли 329 пеш аз мелод Искандари Макдунӣ Мороқандро ишғол намуд. Александр як қисми қӯшунҳои худро дар ин ҷо гузошта, худаш барои забти шаҳри Курушкат (Кирополис) бо қувваҳои асосӣ ба соҳили Сирдарё баромад.

Халқи Суғдиёна ба муқобили истилогарон ба мубориза бархест. Ба зудӣ ба суғди-

Шутуркаши
боятарӣ

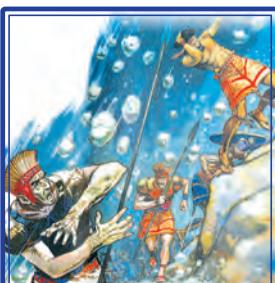

Спитамон

**Дар хотир
доред!**

**Соли 329
пеш аз мелод**

қўшунҳои юону македон
Мароқандро забт намуданд.
Ба муқобили онҳо ошӯби
халқӣ таҳти сарпарастии
Спитамон сар
шуд.

Камингоҳ

ён бохтариён, сакҳо ва массагетҳо ҳамроҳ гаштанд. Ба ошӯб роҳбари соҳибистеъдод ва кўмондон Спитамон сарварӣ мекард.

Спитамон, ки бисёр қўшун чамъ оварда буд, Мароқандро муҳосира намуд. Александр ба мақсади аз муҳосира халос кардани қўшуни худ се ҳазор нафар ҷанговаронро фиристод. Дар наздикии дарёи Зарафшон, ки дар қадим «Политимет» номида мешуд, Спитамон ба роҳи душман камингоҳ гузошта, онро нобаҳангом пешвоз гирифта, торумор намуд. Худи Александр барои хомӯш кардани ошӯб шурӯъ намуд. Спитамон хабари бо қўшуни калон омада истодани Александрро шунида, муҳосираро қатъ карда, қўшунҳои худро ба саҳро бурд.

Барои забт кардани сарзаминҳои Осиёи Миёна Александр қариб се сол саъю қўшиш намуд, vale ҳудуди на он қадар калон: Марғиёна, Бохтар, Суғдиёна ва соҳилҳои Сирдарёро бо шаҳрҳои имрӯзаи Бекободу Хучанд ба худ тобеъ карда тавонист. Хоразм, воҳаи Тошканд ва Фаргона мустақилияти худро нигоҳ доштанд. Ҳарчанд ошӯби Спитамон пахш гардида бошад ҳам қўшунҳои юону македониягӣ бори аввал нашъай мағлубиятро ҷашиданд.

Ба мақсади мубориза ба муқобили сакҳо ва массагетҳо Александр дар соҳили Сирдарё дар шафати Хучанд ба барпо карданни манзили такягоҳӣ фармон дод. Қалъаи

Худро озмуда бинед!

Окс – ин ...

Наутака – ин ...

Мароқанда – ин ...

Курушикат – ин ...

Спитамон – ин ...

Бохтар – ин ...

мазкур Александрия Есхата (Александри канора) номида шуд.

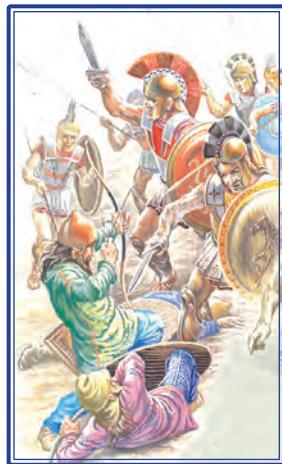
Александр дар Мароқанд гарнizon - құшуни махсус гузошта, бо құшуни асосй ба мақсади зими斯顿гузаронй ба Зариасп (Бохтар) равон шуд. Баҳори ҳамон сол чораи пахш кардани ошубро мебинад. Лашкари худро ба се қисм тақсим карда, Сүғдиёнар аз як сұяш то сұйи дигараш давр зада мебарояд ва бисёр ақолиро сар мебурад.

Тирамохи соли 328 пеш аз мелод набарди ҳалкунанда байни Спитамон ва Александр ба амал меояд. Азбаски қувваҳо баробар набуд, Спитамон мағлуб мегардад, боз ба дашт ақибишиңиң мекунад. Дар ҳамон қоюро хоинона мекушанд.

Давоми мубориза Марги Спитамон иродай сүғдиён ва бохтариёнро шикаста натавонист. Александр ҳисори дар құхсоро Ҳисор қойғирбудаи Хоријен ва Оксиартро ишғол намуда, ба духтари Оксиарт Равшанак хонадор мешавад.

Оқибатхой истилоъ Ҳаракатхой истилогаронаи құшунҳои юонону македоний заминҳои Осиёи Миёнаро ба харобазор мубаддал сохт, қисми зиёди ақолй қир карда шуд, бисёр шаҳрҳо ба харобазор табдил ёфт.

Мувофиқи навиштаҳои муаррихони юононй Александр Македоний дар Осиёи Миёна якчанд шаҳр сохтааст. Шаҳрҳои мазкур боломи вай Александрияи Окс, Александрияи Есхата, Александрияи Марғиёна ва ҳоказо таъкид гардидаанд. Баъзеи онҳо дар ҷойҳои вайронгардидаи шаҳрҳои Сүғдиёна ва Марғиёна, дигарашон ба сифати қалъаҳои

Лахзае аз ҹанг

Дар хотир доред!

Искандари Мақдунй ба забти заминҳои Осиёи Миёна се сол ҳаракат кард. Вале вай ҳудуди на он қадар калонеро ба зери тасарруфи худ дароварда тавонист.

Тангаи
Александри

**Дар хотир
доред!**

Соли 323
пеш аз мелод
Искандари
Мақдунӣ
вафот намуд.
Давлати ӯ ба
се қисм тақ-
сим гардид:
Македония,
Миср, Сурия,
Осиёи Миёна
тобеи Сурия
буд.

такягоҳӣ аз нав сохта шудаанд. Дар шаҳрҳои мазкур аскарони пиёда ва савораи юону македонӣ ҷойгир шуданд. Сафҳои камшудаи ин аскарон аз ҳисоби ҷавонони Боҳтар ва Суғдиёна, ки ба таркиби Македония шомил гардонда шуда буданд, пурра гардиданд.

Бо мурури вақт ҳунармандӣ ва савдову тиҷорат аз нав барқарор гардид. Анъанаҳои маданияти маҳалӣ ва юонӣ бо ҳам омехта гардиданд. Дар ҳамин асос давлатҳои қадимаи Салавқагиён, Юон-Боҳтар ва Парфия рушд ёфтанд.

Конспекти такягоҳӣ

- соли 334 пеш аз мелод юриши Александрӣ Македонӣ ба Шарқ
- Искандар – шоҳи Македония
- силоҳу аслиҳа: акинак, сагарис
- Бактра – Наутака – Мароқанд
- Бесс – сатрапи Боҳтар
- соли 329 пеш аз мелод забти Мароқанд
- Спитамон ҷангӣ соҳили Политимет (дарёи Зарафшон)
- Александрӣ Есхата
- соли 328 пеш аз мелод мағлуб гардидани Спитамон

Савол ва супоришиҳо

1. Силоҳҳои ҷангварони Осиёи Миёнаро тасвир карда дихед?
2. Александрӣ Македонӣ ба Суғдиёна кай юришро сар кард?
3. Александрӣ Македонӣ дар ҳудудҳои ишғолгардида ҳокимиияти ҳудро бо қадомроҳҳо ба амал баровардааст?

- Ошӯби Спитамон кай огоз ёфт ва чӣ тавр анҷомид?
- Оқибатҳои манғии ба ҳудуди Осиёи Миёна забт карда даромадани қӯшунҳои юнонӣ македониро шумуред?

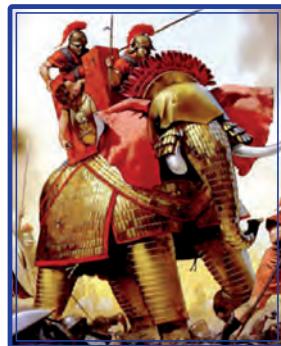
§ 33. Давлати Салавкиён ва Шоҳигарии Юнон-Бохтар

Осиёи Миёна дар таркиби давлати Салавкиён

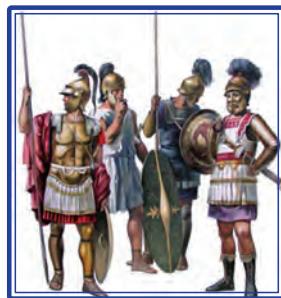
аз тарафи лашкаркашони аз ҳама наздики Александр идора карда мешуд.

Баъди дуру дароз давом кардани ҷангҳои байниҳамдигарӣ **соли 323 пеш аз мелод** яке аз сарлашкари Александри Македонӣ Салавка ҳукмдори давлати Бобул (Месопотамия) гардид. Ба таркиби давлати салавкиён Месопотамия, Эрон, Парфия, Бохтар, Суғд, Марғиёна медаромад. Салавка Осиёи Миёнаи ба таркиби давлаташ даромадаро ба сатрапҳои алоҳидай вилоятҳо тақсим намуда, ба ҳар яке он сатрап ҳукмронӣ мекард. Баробари ташкили мудофиаи мамлакат ва қӯшун стратеги аз ҷумлаи лашкаркашон таъингардида бо ситондани андоз шуғл меварзид.

Салавка ба вилоятҳои шарқӣ – Парфия, Марғиёна, Бохтар, Суғдиёна писари худ Антиохро ноиб таъин мекунад. Баъди вафоти Салавка Антиох ба ҳукмдори давлати бузург мубаддал ёфт ва 20 сол мамлакатро идора намуд.

Лашкари
Салавкиён

Чанговарони
лашқари
Салавкиён

Тарзи зиндагоние, ки ба туфайли истисмори юнониёну македониён аз роҳ баромада буд, дар Бохтар ва Маргиёна ба оҳистагӣ барқарор шудан гирифтанд. Дар ин маконҳо манзилгоҳҳои нав, шаҳрҳои нав бунёд гардида, зироаткорӣ ва ҳунармандӣ рӯ ба инкишоф ниҳод.

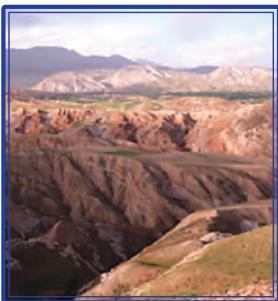
Бактра, Мароқонда, Антиохи Маргиёна (Мавр), Тирмиз ба шаҳр ва марказҳои қалони маданий мубаддал гардиданд.

Баъди истисмори юнону македон дар вилоятҳои Осиёи Миёна дар таъриҳ давраи атиқа оғоз ёфт. Охири оқибат ин юришҳо боиси инкишофи муносибатҳои маданий байни Шарқу Farb ва вусъат ёфтани муовиза шуд.

Дар Бохтар навиштаоти юнонӣ, воҳидҳои ченкунии вазни юнонӣ, муомилоти пулӣ, маводи ҳунармандӣ ва санъат паҳн гардид. Дар навбати худ юнониён ҳам анъанаҳои бинокорӣ ва ҳунармандии бохтариёнро аз худ намуданд.

Давлати Юнон-Бохтар Дар соли 250-уми пеш аз мелод Бохтар аз таркиби давлати Салавкиён чудо шуда ба ромад. Мувофиқи хабари муарриҳи давраи атиқа Диодот – ҳукмдори ҳазор шаҳри Бохтар худро шоҳ эълон намуд. Аз ҳамон воқеа таърихи давлати Юнон-Бохтар сар шуд. **Соли 250 пеш аз мелод** аз таркиби давлати Салавкиён Парфия ҷудо шуд, ба рақиби Бохтар табдил ёфт.

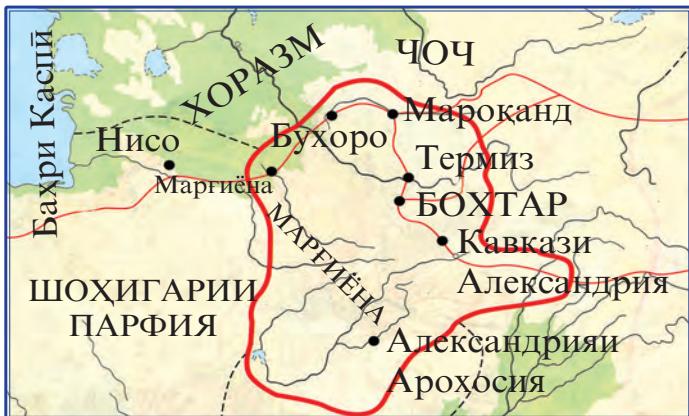
Ба таркиби шоҳигарии Юнон-Бохтар ба гайр аз Бохтар боз Суғдиёна ва Маргиёна ҳам дохил шуда буданд.

Кӯҳҳои
Бохтари
Қадима

Салавк

Давлати Юнон-Бохтар дар аввалҳои асри II пеш аз мелод

Баъди Диодот ҳукмдории Юнон-Бохтар Йевтидегар дар таърихи давлат изи фаромӯшнозӣ гузошт. Дар давраи ҳукмронии Деметрӣ – писари Йевтидегар шоҳигарии Юнон-Бохтар соҳиби сарҳади аз ҳама калон буд. Як қисми Ҳиндустон ба таркиби ин давлат ҳамроҳ карда шуд.

Дар Парфия ҳокимият ба дasti Митридат I гузашта, тазиикро ба муқобили Бохтар пурзӯр гардонд. Давлати Юнон-Бох-

**Дар хотир
доред!**

**Солҳои
140 – 130**
пеш аз мелод
давлати
Юнон-Бохтар
аз тарафи
қабилаҳои
юечҷо забт
гардид.

**Тангаҳои
давлати
Юнон-Бохтар**

Дар хотир доред!

Бохтар,
Мароқанда,
Маргиёнау
Антиоҳ
(Мавр) ва
Тирмиз –
шахрҳои
калонтарини
давлати
Салавкиён буд

Қиёфаи хораз-
миёни қадима.
Барқарор шуда

тар барои пеш бурдани набардҳои бардавом маҷбур буд, ин ҳол боиси заиф гардидаш шуд. Аз ин бодиянишиҳои қабилаи юэчҷо истифода бурда, **солҳои 140–130 пеш аз мелод** давлати Юонон-Бохтарро зер карда гирифтанд.

Конспекти тақягоҳӣ

- соли 323 пеш аз мелод вафоти Александри Македонӣ Македония
- шоҳигарӣ Миср
- Сурия
- соли 312 пеш аз мелод → Салавка
- соли 280 пеш аз мелод → Антиоҳ
- антик даври
- соли 250 пеш аз мелод – Юонон-Бохтар
 - ↓ Диодот → Йевтидем → Деметрӣ
- солҳои 140–130 пеш аз мелод – аз ҷониби юзҷҷо (кушониён) заминҳои Юонон-Бохтар забт гардид.

Савол ва супоришиҳо

1. Давлати Александри Македонӣ ба қадом давлатҳои мустақил тақсим гардид?
2. Аз ҳусуси Салавк ва Антиоҳ чиҳоро мепонед?
3. Парфия ва Бохтар кай аз давлати Салавкиён мустақил гардидааст?
4. Шоҳигарии Юонон-Бохтар кай ташкил ёфтааст?
5. Дар таърихи давлати Юонон-Бохтар мавқеи юэчҷои бодиянишин чӣ гуна аст?
6. Дар ҳаритаи бематн сарҳадҳои давлати Салавкиён ва шоҳигарии Юонон-Бохтарро ишора кунед.

§ 34. Хоразми қадим, давлатҳои Қанғ ва Довон

Хоразми қадим Дар асри IV пеш аз мелод Хоразм аз давлати Аҳамониён чудо гардида, ба давлати мустақил табдил ёфт. Дар давраи ҳукмронии Александри Македонӣ ва Салавкиён ҳам Хоразм давлати мустақил буд. Аҳолии ин кишвар асосан бо зироаткорӣ машғул мешуд.

Харобаҳои девори муҳофизавӣ.

Оғози шаҳрсозӣ дар Хоразм ба аввали садаи VII пеш аз мелод рост меояд (Харобаҳои шаҳри Кӯзалиқир). Қалъай бузурги қароргоҳи ҳукмдори маҳаллӣ бунёд шудааст (Харобаҳои шаҳри Қальалиқир).

Кӯйқирилган қалъа. Таҷдид

Дар асрҳои III–II пеш аз мелод дар Хоразми қадима шаҳри Ҷонбозқалъа аз ҳама қадима буд. Аз зери харобаҳои Кӯйқирқирилганқалъа боқимондаҳои ибодатхонаи гирдогирд соҳташуда ёфт шуданд.

Дар асрҳои II–III милодӣ бошад, дар шаҳри Тупроққалъа аз ин ҳам корҳои бузург ва мустаҳками бунёдкорӣ ҷомаи амал пӯшонда шуда будаанд. Шаҳр бо деворҳои пуркудрати мудофиавӣ ихота гардида, дар кунҷҳои девор дидгоҳ соҳта шудаанд. Кӯчаи марказӣ шаҳрро ба ду қисм тақсим карда, аз он ба атроф кӯчаҳо тӯл кашида, маҳаллаҳо аз ҳамдигар чудо шудаанд.

Деворҳои саройи қаср бо тасвири шохҳо, лашкарҳо, созандагон, ҳамчунин ҳайвону паррандаҳо зеб дода шуда буданд. Беш аз 20 ҳайкалчай лоини рангоранг дар яке аз токчаҳои залҳо саросари девор гузошта шудаанд.

Чанговари Хоразми қадима

Қалъаи Хоразми қадима

**Дар хотир
доред!**

**Дар асри I
пеш аз мелод**
дар Хоразм
тақвими
маҳаллиро кор
карда барома-
даанд

**Дар хотир
доред!**

**Давлати Қанғ
дар асри III
пеш аз мелод**
ба вучуд
омадааст.

Дар Хоразм маҳсусан истеҳсолоти ҳунармандӣ ба дараҷаи ниҳоят баланд инкишоф ёфта буд. Ба маҳсулоти кулолгарӣ, оҳангарӣ, асбобҳои мисин, силоҳҳо, маҳсулоти заргарӣ талаб қалон буд. Аҳолии Хоразм бо Суғдиёна, Марғиёна, Боҳтар ва бодиянишинони сахро аз наздик муносибатҳои тиҷоратиро ба роҳ монда буд. Аз ин кишварҳо роҳҳои муҳими тиҷорат тӯл қашидаанд.

Аз ҳудуди Хоразм навиштаҷоти аз ҳама қадимаи Осиёи Миёна ёфт гардидааст. Онҳо ёдгориҳои Ойбӯйирқалъа (асрҳои V–IV пеш аз мелод) хате, ки дар сатҳи хум навишта шудаанд ва хати маҳаллиеанд, ки аз Қўйқирилганқалъа (**асрҳои III–II пеш аз мелод**) ёфт гардидаанд. Дар асри I мелодӣ дар Хоразм тақвими маҳаллиро кор карда баромадаанд ва онро то асри VIII истифода бурдаанд.

Давлати Қанғ Дар Чин ин давлатро Қанғуйу гуфтанаш маълум аст. Дар **асри III пеш аз мелод** ба он сакҳо асос гузоштаанд. Мувофиқи аниқкунии қадимшиносон ҳаробаҳои шаҳри Қанғҳа пойтахти ҳамонвақтаи давлати сакҳо будааст. Он Қанғдиз буда, ба вай дар асри III пеш аз мелод асос гузоштаанд.

Дар охири асри II пеш аз мелод муттаҳидкуни қабилаҳои қанғ дар атрофи давлати пурқуввате оғоз ёфт. Ҳатто ҳукмдорони он аз номи худ тангаро сикка занонданд. Дар давлати Қанғ истеҳкомҳои муқтадир, қалъа, ибодатхонаҳои шаҳр, маҳаллаҳои савдо ва ҳунармандӣ барпо гардидаанд.

Яке аз марказҳои маданий давлат воҳаи Тошканд буд. Маҳз дар ҳамин ҳудуд зиро-

ати муқимӣ ва маданияти савдову ҳунармандӣ ба вучуд омад.

Барои гул-гулшукуфонии иқтисодиёти мамлакат гузаштани қисми шимолии Роҳи бузурги абрешим имконият фароҳам овард. Лекин, маҳз ҳамин ҳол барои бо Чин сар задани набардҳо оварда расонд. Дар набарди мазкур қанғарҳо (аҳолии давлати Қанғро ҳамин тавр меномиданд) бисёр вақт ғолиб меомаданд.

Худро озмуда бинед!

Қанаҳа – ин ...

Қангүйу – ин ...

Қанғдез – ин ...

Қанғ – ин ...

Манзараи ҷанг.

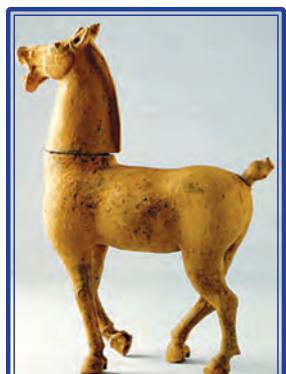
Расми замонавӣ

**Давлати
Довон** Таърихи Довон (дар манбаъҳои чинӣ бо ҳамин ном баён гардидааст), тахминан аз аввали асри III пеш аз мелод оғоз ёфта, дар Фарғона ҷойгир буд.

Ҳукмдорони Чин ҷандин маротиба ҳаракат карданд, ки давлати мазкуро забт намоянд. Вале саъю қӯшишашон зоеъ рафт. Дар яке аз юришҳои ҳарбӣ онҳо пойтаҳти давлати Довон Эрширо ба даст оварданд, вале дар зери тазийки аҳолӣ ба ивази хироҷ онро партофта рафтан мачбур шуданд.

Давлати Довон дар савдои байналхалқӣ байни Чин ва дигар давлатҳои Шарқ мавқеи қалон бозидааст. Диққату эътибори ҳукмдорони Чинро бисёр вақт аспҳои наслдори Фарғона ба худ ҷалб соҳта буд. Ба яке аз наслҳои аспон ҳатто «Самовӣ» гӯён ном гузашта буданд. «Аспони самовӣ» бақувват ва ниҳоят зебо буданд.

Далелҳое, ки қадимшиносон ёфтаанд, маълумотҳои солномаҳои чиниро тасдиқ

Пайкараи асп

мекунанд: дар асрхои II–I пеш аз мелод Фарғона ниҳоят тараққӣ ёфта, аҳолиаш соҳибистеъдод, хуб мусаллаҳ гардида ва ба қӯшунҳое соҳиб буд, ки хеле хуб машқ ме-кардаанд. Аҳолии атрофи шаҳрҳои Шӯрабашат, Учқӯрғон ва дигар шаҳрҳои давлати Фарғона заминро шудгор карда, шолӣ ва гандум мекориданд, дар бобати боғдорӣ ва токпарварӣ ба комёбиҳои калон муваффақ гардида буданд.

Чуноне ки олимон аниқ кардаанд, дар асри III мелодӣ давлати Довон барҳам ёфтааст.

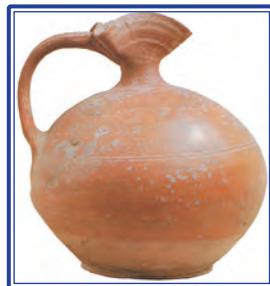
**«Аспони
самовӣ»**

**Дар хотир
доред!**
**Дар асрҳои
II–I пеш аз
мелод
Довон ниҳоят
тараққӣ
карда буд**

<p>Хоразми Қадим
(асри IV пеш аз
мелод то асри
III мелодӣ)</p>	→ шабакаҳои обёркунӣ → хунармандӣ ва савдо → шаҳр ва давлатҳо → сатҳи баланди бинокорӣ → пайкаратарошӣ ва тасвир-ҳои деворӣ → хати Қадимаи Хоразм → Ҷӯнбошқалъа, Кӯйқирқирил-ганқалъа, Тӯпроққалъа
<p>Давлати До-
вон (асри III
пеш аз мелод
ва асри II
мелодӣ)</p>	→ Қанғуйу (Қангҳа)
қангарҳо → Қанға – Қангҳа – Қангдез
(Битуан) → набардҳо бо Чин
порчашавӣ → Довон
набардҳо бо Чин → Ерши – пойтаҳт
«аспони самовӣ» → Шурабашат, Учқӯрғон
барҳамхӯрӣ

Савол ва супоришҳо

- Хоразм дар кадом аср аз давлати Аҳамониён чудо шуда мустақил гардид?
- Ҳунармандии хоразмиёро тасвир кунед? Аз хусуси шаҳрҳои қадимаи Хоразм чиҳоро медонед? Аз хусуси маданияти ба худ хоси Хоразм ҳарф занед?
- Давлати Қанғ кай ташкил ёфта, дар манбаъҳои муҳталиф чӣ тавр номида шудааст?
- Аз хусуси давлати Довон ва маданияти он чиҳоро медонед?

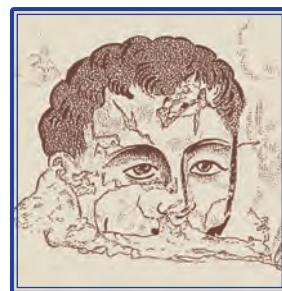

Кӯзаи асри II–I
пеш аз мелод

§ 35. Шоҳигарии Кушон

Ташкилёбии Дар солҳои 140–130 пеш давлати аз мелод қабилаҳои юэҷ-
Кушон чиҳо ба ҳудуди давлати

Юнон-Бохтар зада даромаданд. Онҳо дар заминҳои Бохтар ҷойгир шуданд ва **асри I мелодӣ** сардори хонадони Гуюшиан (Кушон) тамоми мулки юэҷчиҳоро ба зери тасаруфи ҳокимиияти ҳуд дароварда, ба давлати Кушон асос гузошт.

Тасвири ҷавон.
Расми деворӣ

Шоҳигарии Кушон

Хукмдори
Кушон

Ҳукмдори аввалини мулкҳои муттаҳид-гардидаи юэҷчиҳо Кудзула Кадфиз гардид. Кудзула Кадфиз вақти ҳукмронии худ давлатҳои Афғонистон ва Кашмирро ба

Худро озмуда бинед!

Кудзула Кадфиз – ин ...

Канишка – ин... Вима Кадфиз – ин ...

давлати Кушон ҳамроҳ кард. Дар замони ҳукмронии шоҳ Канишка пойтахи Бохтар ба Пешовар (Афғонистони ҳозира) кӯчонида шуд, давлати Кушон бошад, ба салтанати бузурге мубаддал ёфт.

Ба ҳудуди он заминҳои Ҳиндустон, Ҳӯтан, Афғонистон ва ҷануби Ӯзбекистон шомил буданд. Давлати Кушон ба қатори империяҳои Рим, Парфия, Чин доҳил шуд. Давлати Кушон завол ёфт ва пароканда гашт.

**Тараққиёти
ҳоҷагӣ** Дар давраи ҳукмронии Вима Кадфиз дар шоҳигарии Кушон тангаи номи ҳукмдор сабтёфта сикка занонда шуд. Ҳукмдор ислоҳоти пулро гузаронд, қурби тангаҳои сикказада баланд гардид. Тангаҳоро аз тиллову нуқра сикка занонда буданд.

Дар давраи ҳукмронии Канишка давлати Кушон ба қуллаи тараққиёти худ расид. Шаҳрҳои нав ба нав қад кашиданд. Бо империяҳои Ҳиндустон, Чин ва Рим муносибатҳои савдо ва сафирӣ ба роҳ монда шуд.

Ҳунармандӣ ҳам ба дараҷаи баланд тараққӣ кардааст. Ҳангоми ҷараёни омӯзиши ёдгориҳои воҳаи Сурхондарёи давлати Кушон – Ҳолҷаён, Далварзинтеппа, Айритом,

**Тангаҳои
Шоҳигарии
Кушон**

**Тасвири
мусиқор –
бонувон**

Зартеппа, Қоратеппа ва ғайра бозёфтҳои ба дастомада инро тасдиқ менамоянд.

Асоси иқтисодиёти давлати Кушонро зироаткории обӣ, тиҷорат ва ҳунармандӣ ташкил медод. Дар давраи давлати Кушон осиёб, намудҳои чигир васеъ истифода бурда, олоти коркарди замин такмил ёфт.

Хат дар давлати Кушон

Ба туфайли алоқаи байни-хамдигарии маданий ва савдои халқҳое, ки дар ҳудуди давлати Кушон зиндагонӣ кардаанд, дар Осиёи Миёна **хати қадимаи оромӣ** васеъ паҳн гардидааст. Хати мазкур дар Осиёи Фарӯӣ пайдо гардида, азбаски ба алифбо такя мекард, азхудкуниаш ба осонӣ сурат гирифтааст. Дар натиҷаи омӯзиши ёдгориҳои қадимаи Тирмиз намунаҳои навишти оромии алифбои Кушону Боҳтар ёфт гардидааст. Дар давлати Кушон боз як навъи хат шакли навишти Кушон мавҷуд будааст, ки дар он ҳарфҳо яккунча ва гирдогирд шудаанд.

Дар шоҳигарии Кушон хати қадима мавҷуд буданашро аз гори Сурхқӯтал (наздики шаҳри Қундузи Афғонистон) ёфт гардидани алифбои юнонӣ навиштаоти кушонии он низ тасдиқ менамоянд.

Дар поёноби Амударё, водиҳои Зарафшон ва Қашқадарё дар асоси алифбои оромӣ ҳатҳои хоразмӣ ва сүғдӣ ҳам васеъ паҳн гардида буданд. Бозёфтҳо оид ба намудҳои муҳталифи хат гувоҳӣ медиҳанд, ки шоҳигарии Кушон бо бисёр давлатҳои чаҳон алоқаҳои домандор доштааст.

Эътиқоди динӣ

Вақте ки давлати Кушон ташкил мейфт, аҳолии асосии Боҳтар, Суғдиёна асосан ба

Чигир ускунаи оббарорӣ

Ҳайкали соҳти сари бонувон.
Asrҳои I-II

дини зардүштій эътиқод доштанд. Дар давраи ҳукмронии Канишка як қисми Хиндустан ҳамроҳ карда, алоқаҳои наздик ба роҳ монда шуданд. Буддоӣ, ки ба худуди давлати Кушон ворид гардида меомад, якчоя бо зардүштій то асри VIII мелодӣ дар Осиёи Миёна мавҷуд буд.

Маҳз аз воҳаи Сурхондарё буддоӣ ба саросари Осиёи Миёна васеъ паҳн гардидааст.

Худро озмуда бинед!

*Чигир – ин ... Ҳати Кушон – ин ...
Буддоӣ – ин ... Ҳати ором – ин ...*

Тасвири шоҳзодаи кушонӣ

Тасвири сари Буддо.
Далварзинтеппа
Аввали асрҳои II-III.

Меъморӣ ва санъат Дар давраи Кушониён дар ҳудуди ҳозираи Ӯзбекистон бинокорӣ ва меъморӣ ба дараҷаи баланд инкишоф ёфтааст. Далварзинтеппа ва Тирмизи кӯҳна барин шаҳракҳо бо деворҳои мудофиавие ихота гардида буданд, ки аз хишти ҳом сохта шудаанд. Ҳуди шаҳрҳо ба маҳаллаҳои ҳунармандон ва мавзеъҳои истиқоматӣ тақсим гардидаанд.

Дар кӯшки ҳукмдори Холчаён (воҳаи Сурхон), ибодатхонаи буддиён дар Тирмизи кӯҳна (Қоратеппа, Файёзтеппа), ибодатхонаи буддиюи Далварзинтеппа тасвирҳо ба девор ва ҳайкалҳои мутааллиқи ҳамон давр ёфт гардидаанд, ки намунаи волои санъат ба ҳисоб мераванд.

Тасвири хоси шоҳзодаҳо, аъёнҳои қаср, ҷанговарон, ҳайкали Буддо ва тасвирҳои думбуранавозу ұднавози аз Айритом ёфташуда аз чумлаи онҳоянд.

Кандакорӣ хеле рушд ёфта буд. Аз Далварзинтеппа донаҳои шоҳмоти аз ус-

тухон сохта пайдо гардид. Дар санъати Күшон анъанаҳои маҳаллӣ, услуби санъати эллинистии Шарқи қадима ва Юнони Қадима мувофик гардидаанд.

Давлати Күшон (асри I пеш аз мелод – асри III мелодӣ).

- солҳои 140–130 пеш аз мелод истилои юзчиҳо
- юзчиҳо — күшониён
- чойгишавӣ дар Бохтар
- Далварзинтеппа, Айритом, Холчаён
- Кудзула Кадфиз
- Вима Кадфиз
- Канишка
- навиштачот
- зардуштӣ, буддӣ

Думбуранавоз.
Намуна аз ёдгориҳои Айритом

Савол ва супоришиҳо

1. Юзчиҳо ба Бохтар кай зер карда даромадаанд?
2. Дар давраи Канишка дар шоҳигарии Күшон чӣ гуна навигариҳо рӯй додаанд?
3. Дар давраи қадом шоҳ тангаҳое, ки номи хукмдор иншо гардида буданд, сикка зада шудаанд?
4. Аз хусуси навиштачот, санъат ва эътиқоди динии даври Күшон нақл кунед.

Пайкараи чавандози шутурсавор

§ 36. Роҳи бузурги абрешим

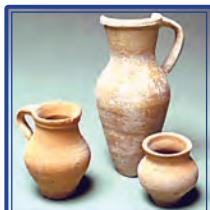
Бавучудоӣ ва шабакаҳо То асри XVI мелодӣ дар тараққиёти таърихӣ-маданий ва савдои байни ҳалқҳои Шарқ ва Фарб Роҳи бузурги абрешим мавқеи қалон бозидааст, ки дар дунёи

Дар хотир доред!

Роҳи бузурги абрешим дар асри II пеш аз мелод ба вучуд омадааст. Он «Роҳи бузурги меридиан» номида шудааст. Ба роҳи мазкур номи «роҳи абрешим» соли 1877 аз ҷониби чуғрофидони немис **Ф.Рихтгоfen** дода шудааст.

**Донаҳои
шоҳмот, ки аз
устухони фил
соҳта шудаанд**

**Зарфҳои
сафолин**

қадим бо ҳамин ном машҳур гардидааст. Роҳи мазкур дар асри II пеш аз мелод ба вучуд омадааст ва «Роҳи бузурги меридиан» таъкид гардидааст. Ба ин роҳ номи «Роҳи абрешим»-ро соли 1877 ҷуғрофшишиноси немис Ф.Рихтгоfen додааст.

То ташкилёбии Роҳи бузурги абрешим байни худудҳои Осиёи Миёна ва Шарки Кадим барои савдо ва муовизаи маданийроҳҳои муҳталиф мавҷуд будаанд.

Роҳи бузурги абрешим ба дарозии 12 ҳазор километр тӯл кашидааст. Он аз соҳили

Роҳи бузурги абрешим

баҳри Зард оғоз ёфта, ба воситаи Туркистони Шарқӣ, Осиёи Миёна, Месопотамия ба соҳилҳои баҳри Миёназамин рафта расидааст. Дар сари роҳи он Сиан, Дунхуан, Ёркент, Самарқанд, Бухоро, Тирмиз, Мавр ва дигар як қатор шаҳрҳо ҷойгир шуда буданд.

Аз Суғдиёна ба Чин газворҳои пашмин, қолин, зебу зиннат ва сангҳои қимматбаҳо рафта расидаанд. Аз Бохтар шутурҳо, Фарғона аспҳои наслдор, аз Бадахшон лаъл рафта, аз Ҳиндустон ба Осиёи Миёна қалобаву газворҳо ва корвонҳое омадаанд, ки

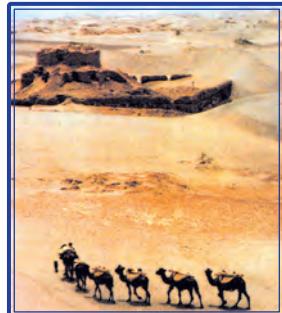
пундабонаро овардаанд. Аз Чин биринч гирифтаанд.

Роҳи бузурги абрешим дар тасвири Чжан Суан

Императори Чин Ю-Ди сафир Чжан Суанро ба мақсади дарёфти иттифоқчиён дар мубориза ба муқобили қабилаҳои хунн фигристод. Хуннҳо ноҳияҳои шимолии Чинро толону тороҷ карда буданд. Сафир ба дасти хуннҳо ба асирий афтод ва қариб даҳ сол дар маҳбас хобид. Вай аз асирий гурехта, тавассути дараҳои Тиёншони Марказӣ ба Иссиққӯл мебарояд. Қад-қади дарёи Норин ҳаракат карда, ба водии Фарғона меояд. Дар ин ҷо барои худ шаҳрҳоро кашф мекунад. Шаҳрҳои мазкур ба шоҳигарии Фарғона мансуб буданашро фаҳмида мегирад.

Чжан Суан аз водии Олой гузашта, ба ватани худ бармагарداد. Сафир тамоми чизеро, ки диддаасту шунидааст, ба император нақл мекунад. Вай ба ватанаш як аспи Фарғона ва тухми юнучкаро оварда буд. Аспи мазкуро чиниён «самовӣ» номиданд. Ю.Ди дар шафати сарои худ тухми юнучкаро мекоронад. Сонитар он дар тамоми қисми шимолии Чин кишт мегардидагӣ шуд. Ҳамин тавр, ба воситаи роҳе, ки Чжан Суан паймудааст, дар асрҳои II–I пеш аз мелод аз мамлакати Чин ба Осиёи Марказӣ ва Фарбӣ корвон тавассути Роҳи бузурги абрешим ҳаракат кардааст.

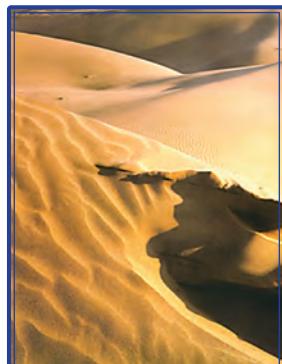
Аҳамияти Таърихи Роҳи бузурги
Роҳи бузурги абрешим ба таърихи алоқа-
абрешим ҳои савдои калонмиёс ва мубодилаи савдои доманадори ҳалқҳои Шарқ ва Фарб алоқаманд аст. Таърихи

Ба воситаи Роҳи бузурги абрешим

Дар хотир доред!

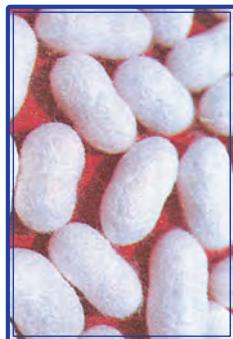
Роҳи гаштаи
Чжан Суан ба
Роҳи бузурги
абрешим асос
гузоштааст.

Баландиҳои регзори дашт

Дар хотир доред!

Роҳи бузурги абрешим имкон дод, ки ҳалқҳои мамлакатҳои Ғарбу Шарқ аз алоқаҳои фарҳангии байниҳамдигарӣ боҳабар гарданд.

Пиллаи кирми абрешим

Роҳи бузурги абрешим

мазкур таърихи байниҳамдигарии ҳамкорӣ, муюн-виза ва ғанӣ сохтани маданиятҳо буда, асоси сулҳу салоҳ ва таракқиётро ташкил додааст. Осиёи Миёна дар марказе ҷойгир аст, ки самтҳои асосии онро миёнабур карда мегузарад. Ба ин ҷо тоҷирон, ҳунарманандон, олимон ва мусиқидонҳои мамлакатҳои мухталиф ташриф овардаанд.

Конспекти тақягоҳӣ

- Роҳи бузурги абрешим
(асри II пеш аз мелод – асри XVI мелодӣ)
- соли 1877 – Ф.Рихтгоfen
 - 12000 км
 - Чин, Осиёи Миёна, Эрон, Месопотамия, Осиёи Пеш
 - алоқаҳои байниҳамдигарии маданий ва савдо

Савол ва супоришиҳо

1. Шабакаи роҳи корвонгузарро, ки бисёри мамлакатҳои ҷаҳонро бо ҳам васл карда меистод, кӣ «Роҳи бузург абрешим» номидааст?
2. Дарозии Роҳи бузурги абрешим чӣ қадар аст?
3. Кадом шаҳрҳои Ӯзбекистон дар саргҳаи Роҳи бузурги абрешим ҷойгир шудаанд?
4. Саросари Роҳи бузурги абрешим саёҳат кунед. Аз ҳусуси шаҳру қишварҳои дурдаст ҳикоя кунед.
5. Тоҷирон ба воситай Роҳи бузурги абрешим аз қадом мамлакатҳо ҷиҳоро овардаанд?

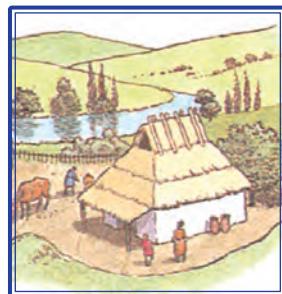
ФАСЛИ V РИМИ ҚАДИМ

§ 37. Итолиёи қадим

Шароити тибий ва аҳолии қадима Дар нимчазираи Апеннин иқлим мӯътадил буда, дар давоми сол борон кам меборид. Дар мамлакати Итолиё, ки нимчазираро пурра фаро гирифта буд, хушксолӣ ва хунукӣ намешуд. Азбаски кишвари серхӯрок ва заминҳояш серҳосил буд, дар давоми бисёр асрҳо машғулияти асосии аҳолии Итолиёи қадимаро зироаткорӣ ва чорводорӣ ташкил додааст. Дар нимчазираи Апеннин замонҳои қадим қабилаҳои гуногун зиндагонӣ кардаанд. Лиқурҳо яке аз қабилаи қадимаи Итолиё буда, бо чорводорӣ шугӯл варзидаанд.

Маънои калимаи «Итолиё» ба юонӣ «кишвари гӯсолаҳост». Юониёне, ки дар ин кишвар **асрҳои VIII-VI то мелод** ба колония асос гузошта буданд, барои ҷарондани модаговҳо ҷароғоҳҳоро ташкил кардаанд.

Манбаи қалони оби ҷориҷавандай нимчазираи Апеннин дарёи По мебошад. Тамоми қабилаҳои нимчазира италиқҳо номида шудаанд. Дар қисми шимолӣ-гарбии Итолиё этрұскҳо зиндагонӣ кардаанд. Машғулияти асосии онҳо зироаткорӣ буд. Дар **асри VIII пеш аз мелод** этрұскҳо дар Итолиё 12 шаҳр – давлат ташкил мекунанд. Дар асри VII пеш аз мелод ба мақсади бо мамлакатҳои Шарқ ба роҳ мондани савдои озод бо колонияҳои юонӣ мубориза мебаранд. Мамлакати

Манзилгоҳи қадими римиён

Итолиёи қадим

**Ахолии Рими
қадим. Тасви-
ре, ки ба девори
Помпей кашида
шудаст**

Дар хотир доред!

Мувофики
ривоятҳо ба
**Рим дар соли
753 пеш аз
мелод асос
гузашта
шудаст.**

**Гурги мода-мо-
дар, ки Ромил ва
Ретро маконда-
аст**

Карфаген ва қалонияи Финикияи соҳили шимолии Африқо ҳам ба онҳо ҳамроҳ мегардад. Сараввал карфагенҳо ва этрускҳо ғалаба мекунанд, аммо дере нагузашта қӯшунҳои юонониён онҳоро ҳам дар хушкӣ ва ҳам дар баҳр торумор намуд.

Худро озмууда бинед!

**Италикҳо – ин ... Этрискҳо – ин ...
Маънои «Итолиё» – ин ...**

Ба Рим асос гузошта шуд

Шаҳри Рим аз бошишгоҳҳои қулаи зироаткории соҳили дарёи Тибр сар мешавад. Бошишгоҳҳои хурде, ки дар саросари Тибр ҷойгир шуда буданд, якҷоя гардида, ба шаҳри қалон мубаддал ёфтанд. Рим дар ҳафт баландӣ ҷойгир шудааст. Вақте ки Тибр аз соҳилҳои худ мебарояд, водии байни баландиҳо ба ботлоқзоре табдил меёфтанд, ки аз онҳо одамон гузашта наметавонистанд.

Мувофики ривоятҳо **соли 753 пеш аз мелод** аз тарафи бародарон Ромил ва Рет ба шаҳр асос гузашта шудааст. Баъди дида ба дунё кушодан қӯдакони навзодро ба соҳили дарёи Тибр мурад гуфта партофта мераванд. Дар соҳили дарё онҳоро гурги мода – модар меёбад, мемаконад, як чӯпон бародаронро гирифта бонӣ мекунад, тарбия менамояд.

Вақте ки ба воя мерасанд, дар соҳили Тибр соҳтани шаҳр аҳд мекунанд. Бародарон бо ҳам ҷанг карда, Ромил бародари худро мекушад, ба шаҳр бошад, номи худро медиҳад. Имрӯзҳо ҳам, чуноне дар афсона таъкид гардидааст, гурги мода-модар, ки қӯдаконро макондааст, рамзи Рим ба

хисоб меравад. Рим ба шаҳри калоне табдил ёфт. Дар баландии Капитолӣ барои ҳимоя аз душман қалъа барпо гардид.

Идораи Рими қадим Пештар римиён ҳукмдори худро интихоб кардаанд. Ҳукмдорон ҳам сарвари ҳарбӣ, ҳам судя, ҳам коҳин шудаанд. Шахсе, ки лақабаш Тарквинии мағрур буд, ҳукмдори интихобшударо кушта, ҳокимииятро ба дасти худ мегирад. Аҳолии ба газаб омада, ошӯб мебардорад. Тарквинӣ аз шаҳр ронда мешавад, Аҳли шаҳр қарор мекунанд, ки тамоми ҳокимиият набояд дар дasti як қасҷамъ гардад. Вожгуни ҳокимиияти шоҳӣ ба Республикаи Рим асос мегузорад.

Конспекти тақягоҳӣ

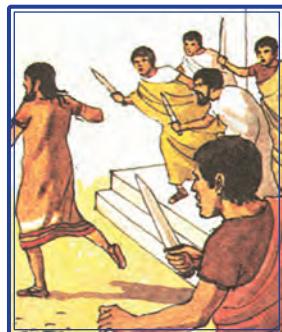
- нимҷазираи Аппенин
- Итолиё – «кишвари гӯсолаҳо»
- лигурҳо, италиқҳо
- асри VIII пеш аз мелод иттиҳоди 12 шаҳр – давлат
- соли 753 пеш аз мелод – дар соҳили дарёи Тибр ба шаҳри Рим асос гузошта мешавад

Савол ва супоришиҳо

1. Аз ҳарита ҳудуди Итолиёро нишон дихед ва ҳусусиятҳои ҷуғрофии онро нақл намоед?
2. Аҳолии Итолиёро чӣ номидаанд?
3. Калимаи «Итолиё» ба қадом тарз пайдо шудааст?
4. Ҷаро ғурги мода – модар рамзи Рим ба ҳисоб меравад?

§ 38. Республикаи Рим

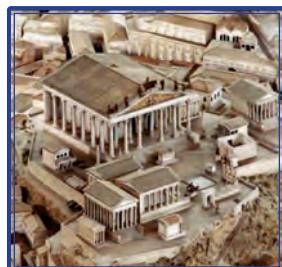
Идоракунии республика Подшоҳони Рим барои муҳокимаи масъалаҳои муҳим Мачлиси Ҳалқро даъват мекар

Пеш кардани
Тарквинӣ аз
шаҳр

Дар хотир доред!

Пас аз пеш
кардани
Тарквинии
мағрур **соли**
509 пеш аз
мелод Рим
республика
эълон гардид.

Ибодатхонаи
Рим.
Таҷдид

Қисми маркази Рим

Дар хотир доред!

Давлати Рим, ки охири асри VI пеш аз мелод арзи ҳастӣ кардааст, республика номида шудааст.

данд. Маҷлиси Ҳалқ ҹанг эълон мекард, сулҳро барқарор менамуд, қонунҳоро қабулу бекор, тамоми шахсони мансабдорро интихобу ба лавозим таъин мекард. Қарори маҷлиси Сенат тасдиқ мекард. Агар аз лотинӣ таҳтуллафз тарҷума намоем, маъни «Сенат» «машварати оқсақолон» ном дорад. Авлодони сенаторҳо патритсийҳо, ҳалқи оддиро бошад, плебейҳо номидаанд. Дар идоракуни Рим танҳо патритсийҳо иштирок мекарданд. **Дар охири асри VI пеш аз мелод давлати Рим республика номида шуд.**

Агар аз забони лотинӣ тарҷума кунем, калимаи «республика» маъни «кори ҳалқ», «кори умумӣ»-ро мефаҳмонад («рес» – кор, «публика» – ҳалқ). Маҷлиси ҳалқ аз патритсийҳо ду шахсро ба муддати як сол ҳоким интихоб мекард. Онҳоро консулҳо меномиданд.

Азбаски бар ивази ба давлат хизмат кардан дастмузд дода мешуд, шахси қашшоқ, масалан, консул шуда наметавонист. Барои ташкил кардани интихобот пули калон талаб карда мешуд. Шахсони сарватманди соҳиби ғуломон бо ҳар роҳу восита интихобкунандагонро ба худ майл мекарданд, масалан, ҳӯроки нисфириӯзи ройгон ташкил карда, тӯҳфаҳо инъом менамуданд.

Шахсони ғуломдори сарватманде, ки номзадии худро рӯзи интихобот ба консулий гузаштаанд, ба бар либоси ҳарири сафедро, ки «кандида» ном дошт, мегирифтанд. Ҳозира қалимаи «кандидат», яъне барои ишғоли лавозим шахси ҳаракаткунанда, аз қалимаи қадимаи «кандида» гирифта шудааст ва

Худро озмуда бинед!

Сенат – ин ...

Патрисийҳо – ин ...

Плебейҳо – ин ...

Республика – ин ...

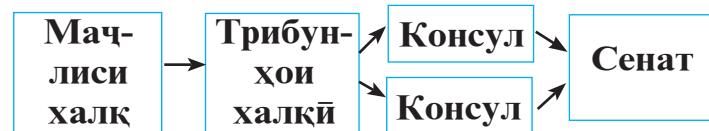

Консулҳо

маъниой номзадро ифода меқунад. Ранги сафед вичдони номзадҳо чун либосашон бегубору покиза буданашро ифода месоҳт.

Сенат дар мамлакат соҳиби ҳокимиияти баланд буд. Ягон қонун дар Сенат муҳокима нагардида, аз ҷониби Мачлиси Халқ қабул намегардид. Шахсони асосии мансабдор – консулҳо бевосита давлатро идора мекарданд. Мабодо аз Сенат шахсони соҳибтаҷрибаву боҳурмат ҷой гирифта бошанд, баробари гузаштани вақт ин консулҳо бе ягон интихобот аз Сенат ҷойро ишғол мекарданд ва ба аъзои умрбоди он – сенаторон мубаддал мегардиданд. Ҳангоми набардҳо ва ё сарзадани ошӯби халқ диктатор ва ёвари он – сарвари қӯшунҳои савора таъин мегардид. Диктатор ҳокимиияти номаҳдудро соҳиб буд.

Идоракунии Республикаи Рим

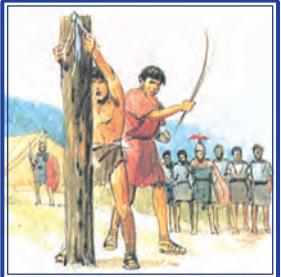
Ҳар як консулро иборат аз 12 нафар қаровулони фахрӣ ликторҳо ҳимоя мекарданд. Консулҳо ба сифати соҳиб будани ҳуқуқи ҷазо додани ҷинояткорон аломатро доштанд. Яъне онҳо дастаи аргамчинчаҳоеро овехта мегаштанд, ки дар мобайнашон табарҷаи хурд буда, дар китфонашон бардошта

Дар хотир доред!

Сенат аз 300 нафар иборат буд. Ягон қонун дар Сенат муҳокима нагардида, аз ҷониби Мачлиси Халқ қабул намегардид.

Ошӯби плебейҳо

Нисбати қонуншиканҳо ҷазои тан исти- фода мегардид

Дар хотир доред!

Дар оғози асри III пеш аз мелод тамоми шаҳрвандони Рим қатъӣ на-зар аз мавқеи ишғолкарда-шон дар назди қонун баробар гуфта қонунҳо қабул гардид.

мегаштанд. Консулҳо ду нафар, онҳо ҳангоми ҳаллу фасли масъалаҳои муҳим бо яқдигар маслиҳат карданашон шарт буд. Онҳо дар давоми сол Республикаи Римро идора карда, римиёнро суд менамуданд. Ҳар сол онҳо ба Маҷлиси Ҳалқ ҳисбот медоданд. Дар Республикаи Рим лавозими Трибуни ҳалқ ҳам таъсис гардида буд. Трибунҳои ҳалқ манфиатҳои римиёни қашшоқро ҳимоя менамуд. Трибуни ҳалқ калимаи «вето» (манъ мекунам)-ро гуфтанаш мумкин буд. Дар ин ҳол қонун қабул намегардид.

Худро озмуда бинед!

Диктатор – ин ... Ликтор – ин ...

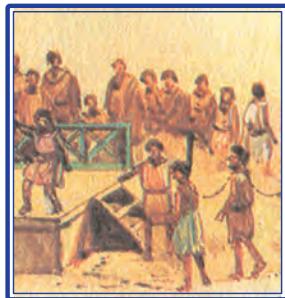
Консулҳо – ин ... Трибуни ҳалқ – ин ...

Қонунҳои 12 ҷадвал Қонунмандии Рими қадим ба қонунҳои шифоҳӣ асос мекард. Дар судҳо бисёр вақт патритсийҳое, ки қарорҳои ноадолатона қабул мекарданд, маҷлис ташкил мекарданд. Мувоғиқи талаби плебейҳо ҳайати иборат аз даҳ патритсий ташкил ёфта, онҳо мебоист мачмӯи хаттии қонунҳоро тартиб медоданд. Аммо ҳайат ин корро ба ичро нарасондааст.

Ҳамон вақт қӯшунҳои римиён исён мебардоштанд, ки асосан аз плебейҳо иборат буданд. Онҳо ба қӯҳи муқаддаси атрофи Рим рафта, шаҳри навро, ки ба қонунҳои худ молик аст, месозем гуфта огоҳ мекарданд. Ҳамин тариқ, дар мобайни асри V то мелод қонунҳои дар 12 лавҳаи мисин қандакоришуда барои муоина дар майдони марказии Рим ҷойгир мешуд. Патритсийҳо

ба қабул кардани қонунҳои нав маҷбур мешуданд, ки аз 12 ҷадвал иборат буданд.

Конунҳо мулки хусусиро дахлназар эълон намуданд. Бисёр қонунҳо нобарорабарии плебейҳо ва патритсийҳоро аз нигоҳи қонунӣ таъмин сохтаанд. Фақат дар мобайнҳои **асри IV пеш аз мелод** тамоми шаҳрвандони Рим қатъӣ назар аз мавқеашон дар назди қонун баробар буданашон аз нигоҳи қонунӣ мустаҳкам карда шуд.

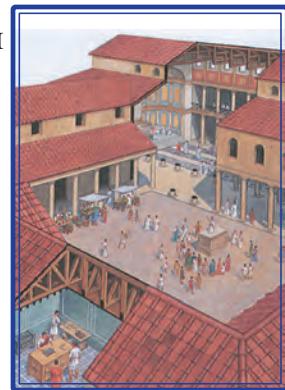
Конспекти тақиягоҳӣ

- ҳокимияти олии республика – Маҷлиси Халқ
- Сенат – «машварати оқсақолон»
- патритсийҳо
- плебейҳо
- Республика «кори халқ»
- консулҳо – шахсони сармансадори республика
- диктатор – ҳукмдори Рим дар солҳои ҷанг
- Трибуни халқ – намояндаи аҳолии қашшоқи Рим дар Сенат
- вето – «манъ мекунам»
- «қонунҳои 12 ҷадвал»

Қонунҳо
ба ғуломон
мутааллиқ на-
буданд. Онҳоро
дар бозорҳо
мефурӯҳтанд.

Савол ва супоришиҳо

1. Дар Рим идораи республика бо қадом тарз ба роҳ монда шудааст?
2. Калимаи «республика» чӣ маъноро ифода мекунад?
3. Диқтатор кист? Дар қадом ҳолат вай ба ҳукмдори Рим мубаддал меёбад?
4. Қонунмандии Римро маънидод кунед. Ба ҳуд хосии он аз чӣ иборат аст?
5. «Қонунҳои 12 ҷадвал» манфиати кихоро ҳимоя менамуд?

Форум-майдони
марказии Рим

Акведук (құбұрхои овезони об

**Тога – либоси
римій**

**Меркурий-
худои савдо-
тичорат**

§ 39. Ҳаёти Республикаи Рим

Ҳаёти шаҳрхо

Баробари васеъ гардидани ҳуди империя төъоди шаҳрхо ҳам афзун гардидан гирифтанд. Шаҳрхои Рим пешакій дар асоси нақшай пухта тахиягардида барпо мешуданд. Дар шаҳрхо бисёр вақт биноҳои чамъиятии зебо ва истиқоматій, ибодатхонаҳо, ҳаммомҳо, растаҳои савдо ва доруҳонаҳо арзи амал кардаанд.

Бисёр одамон дар хонаҳои 2–3-ошёна истиқомат кардаанд. Одамони бадавлат бештар барои худ кошона сохтаанд. Дар ин хонаҳо низоми марказонидашудаи гармій буданд: фаршҳо гарм карда, тавассути құбұрхо ба маъвоҳо об оварда мешуд. Хонаҳои мозаикаҳо бо суратҳо аз шиша ва пораҳои санг оро дода шуда буданд. Кошонаҳои шоҳона – хонаву ҷойхо – деворҳои виллаҳоро бо фрескаҳо – расмҳои ҳангоми корҳои пардоздиҳӣ истифода бурдашуда зеб медоданд. Дар маркази ҳар як шаҳр – Форум майдони бозор, ҷой барои чамъомади Мачлиси Ҳалқ, ибодатхонаи марказӣ буд. Об ба шаҳр тавассути акведук оварда мешуд, ки ба хотири кас күпруки ҷанғабатаро меовард.

Либосхое, ки одамон дар бар доштанд, мавқеи онҳоро дар чамъият муайян мекард. Масалан, писарбачагон дар 14-солагӣ «тога»-и пуштиранг пӯшидаанд. Агар ба синни 14 расанд шахси ба воярасида ҳисобида шудаанд ва тоқии ҳарир пӯшидаанд. Ана ҳамин хел тоқии ҳарирро сенаторон ҳам ба бар мекарданд. Бонувони римӣ куртаҳои мухталифнангро пӯшидаанд, ба сар ва китфонашон руймол мепартофтанд.

Худро озмуда бинед!

Мозаика – ин ...

Фреска – ин ...

Акведук – ин ...

Тога – ин ...

Худоёни Рими Қадима Дар ҳаёти рўзмарра римиён аз худоёни худ мадад ва вассоятгариро хоста мурочиат кардаанд. Барои худоён ибодатхонаҳои бошукуҳ барпо кардаанд. Ба чуз ин, дар ҳар хонадони римӣ худои худӣ буд. Худоёни римӣ бисёр вақт худоёни юнониро ба хотир меовард. Римиён пеш аз оғози кори муҳим барои дasti мадад дароз кардан ба худоён қурбониҳо кардаанд.

Худоҳои турфае ҷиҳатҳои муҳталифи ҳаётро идора мекарданд. Масалан, агар дар набард ба мағлубият дучор оянд, гуё бо ягон кори худ ҷаҳли худои ҷанг Марсро барҳезондаем, гӯён фикр кардаанд.

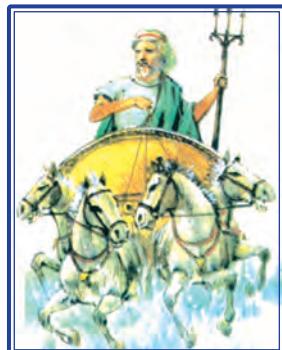
Худои асосии Рим худои осмон, раъду барқ ва тиру камон Юпитер ба ҳисоб мерафт. Юпитер ҳимоятгари давлати Рим, тақдири ҳалқ ва давлатҳоро идора мекунад. Нептун худои баҳр, худои хоб Морфей, худои шикор Диана ба ҳисоб мерафтанд. Римиён Вулканро худои оташ ва оҳангарон пиндоштаанд. Венера худои баҳор ва муҳаббат, Бахус худои май буд. Илоҳаи олии Рим Яститсия ба ҳисоб мерафт. Илоҳаи тақдири Рим бошад, Фортуна ба ҳисоб мерафт.

Дар ибодатхона ҳайкали бузурги сарҳудои Рим Юпитер гузошта шудааст. Дар пахлӯи ибодатхона алтар – ҷойи баланде буд, ки ба

Худро озмуда бинед!

Худоёни Рими Қадим – ин ...

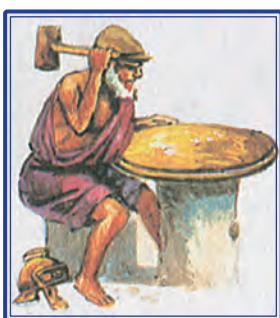
Алтар – ин ... Фурияҳо – ин...

Нептун – худои баҳрҳо

Юпитер – худои раъду барқ

Вулкан – худои оташ ва оҳангарон

**Яститсия –
худои адолат**

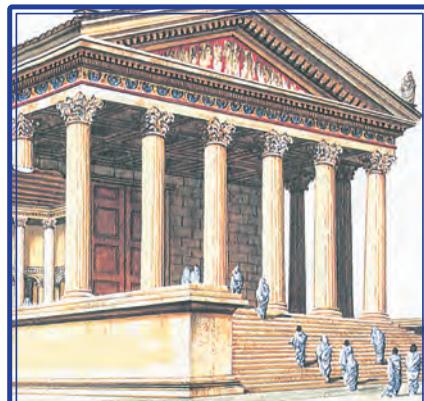
**Фортуна –
илоҳаи тақдир**

он қурбонӣ мегузоштанд. Одатан говҳо, гӯсфандон, хукҳо ва бузҳоро қурбонӣ кардаанд.

Маросимҳои динӣ Маросимҳои динӣ дар доираҳои қатъян муайянгардида ба ичро расонда шудаанд. Аз болои чӣ тавр гузарондани маросимҳои динии коҳинҳо понтификҳо – рӯҳониёни Рим назорат бурдаанд. Понтификҳо тақвими идҳо, тартиби тантанаҳову маросимҳоро таҳия намудаанд, ба ҳайати понтификҳое, ки аз 5 нафар то 15 нафар рӯҳонӣ иборат буданд, понтифики бузург сарварӣ мекард. Понтифики бузург бо худоён маслиҳат карда, хуласаи даркорӣ медиҳад, меҳисобиданд.

Римиён тамоми корҳои муҳимро аз фолкушой сар намудаанд. Коҳинҳое фол мекушоданд, ки онро бо кӯмаки авдугҳо амалӣ гардондаанд. Авдугҳо мувоғики парвози паррандаҳо, раъду барқ, донҳое, ки ба паррандаҳои муқаддас пошида мешуданд, акси садо ва ҳоказо нигоҳ карда, фол мекушоданд. Мабодо аломатҳо аз таҳти дил нагардад, корҳо ба муддати муайян ба таъхир гузошта мешуданд.

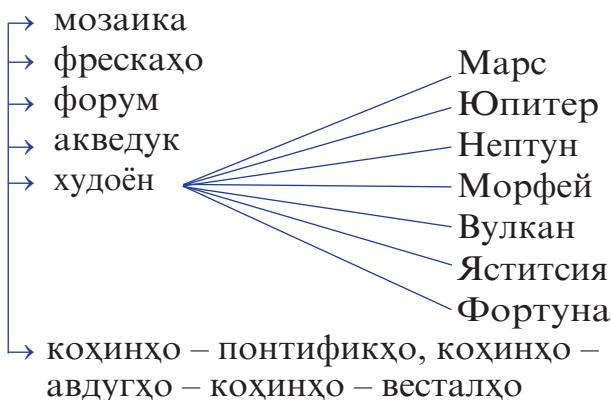
Илоҳаи оташдони хонадон – оташи муқаддас дар ибодатхонаи Веста нигоҳ дошта

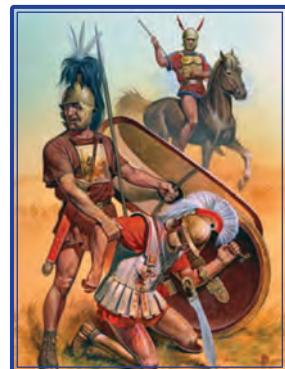
**Ибодатхонаи
Рим**

мешуд. Нигоҳ доштани оташи муқаддас ба чумлаи вазифаи муҳими коҳинаҳо – бонувон медаромад. Оташи фурӯзонро бошад, ҳаёт мавҷуд аст, мепиндоштанд. Аз ин рӯ, таъсиру нуфузи весталка – коҳинзанон баланд буд.

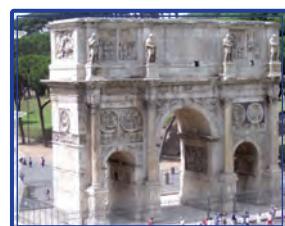
Конспекти тақягоҳӣ

**Аскарони Рим
хангоми набард**

**Аскари захм-
бардоштаи Рим**

**Аркаи триум-
фалии Галабай
Рим**

Савол ва супориши

1. Аз хусуси ҳаёти аҳолии шаҳри Рим нақл кунед.
2. Либосҳои римиён бо чияш аз ҳамдигар фарқ мекард?
3. Худоёни Римро номбар кунед. Онҳо аз худоёни юнонӣ бо чӣ фарқ мекарданд?
4. Коҳинҳои понтифик ва коҳинҳои авдуг қиҳоянд?
5. Коҳинҳои весталка кадом ӯҳдадории асосиран дар зимма доштанд?

§ 40. Мубориза барои ҳукмронӣ дар баҳри Миёназамин

**Лашкари
Рим** Республикаро аз душманони беруна ҳимоя кардан зарур буд. Баъд қӯшун ба қувваи доимии ҳарбӣ табдил ёфта буд. Дар лашкар мар-

Катапулта – силохи тирпарронӣ

Ашёҳои ҳимоявии ҳарбиёни Рим

Ганнибал

дон-шаҳрвандон аз 17 то 46-солагӣ хизмат мекарданд. Гурӯҳи ҷангварони иборат аз 80 нафар сентурия номида мешуд. Аз якчанд сентурия когорта, аз 10 когорта легион ташкил меёфт. Қисми зиёди ҷангварон аскарони хуб таълим гирифта, ба онҳо дар лашкар хизмат кардан ба кори якумра мубаддал ёфта, мӯҳлати хизмат 25-сол муқаррар гардида буд. Ба ивази ҳамин мӯҳлати хизмат легионер бо ҳонаву чой, маоши дуруст ва ба имконияти хизмат кардан дар дигар қишварҳои таркиби Рим соҳиб мегардид.

Римиён тактикаи ба ҳуд хоси пеш бурдани ҷангро таҳия намуда буданд: сараввал шаҳр муҳосира гардида, сонӣ аз асбоби номаш *катапултаи* муҳосира истифода бурда, деворро сӯроҳ макарданд ва ба шаҳр зада медаромаданд. Бо қӯмаки манораи дарози муҳосира, ки аз таҳтачаҳои пухтаи филизӣ тайёр шуда буданд, аз деворҳои баланд мегузаштанд. Барои он ки гурӯҳҳои ҳарбӣ дар ҳудуди империя ба зудӣ ҳаракат қунанд, дар мамлакат шабакаҳои хуби роҳ барқарор гардида буд. Ба воситаи роҳҳои мазкур ба гӯшай дилҳоҳи империя рафтан мумкин буд. Дар сарҳадҳои империя бошад, қалъаҳои сангин барпо шуданд.

Баъди ғалаба мувофиқи қарори Сенат қӯшунҳои Рим триумфи мутантанро қайд мекард. Дар пеши қӯшун болои аробае, ки чор асп гирифта мебурд, саркарда мерафт, ки дар сараш гулчамбари лавр оvezон буд.

Набардҳои Пуни

Ҳудуди давлати Рим пайваста афзун мегардид. Дар миёнаҳои **асри III пеш аз мелод** сарлашкарони Рим ба ғайр аз қисми шимолии мамлакат тамоми Итолиёро забт

Худро озмуда бинед!

Сентуриҳо – ин ...

Когорта – ин ...

Легион – ин ...

Триумф – ин ...

намуданд. Ба зудӣ нақшаҳои истилогаронаи онҳо ба ҳудудҳои ҳамсоя ҳам паҳн гардид.

Дар ин вақт соҳилҳои Африқои Шимолӣ, ҷазираҳои Сардиния, Корсикоро фаро мегирифт, ишғол намуда, ҳудудҳои худро дома- надор кард. Ва маҳз масъалаи Ситсилия сабаби асосии сар задани набардҳо байни Рим ва Карфаген гардид.

Римиён бо Карфаген се маротиба ҷангиранд. Набардҳои мазкур ба таъриҳ бо номи набардҳои Пунӣ дохил шудааст. Чунки римиён Карфагенро Пуна гӯён ба забон гирифтаанд. Дар набарди якум римиён ғала- ба карданд.

Гуломдорони Карфаген қисми зиёди Испониёро забт намуданд. Ба лашкари Карфаген сарлашкари моҳир Ганнибал сарварӣ мекард.

Худро озмуда бинед!

Карфаген – ин ... Ганнибал – ин ...

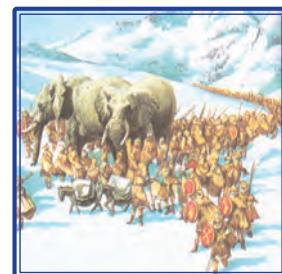
Пуна – ин ...

Вайронқуни Ганнибал аз кӯҳсori гӯё
Карфаген гузаштанашаванда убур кар-
да, ҳудуди Итолиёро забт
намуд ва **соли 216 пеш аз мелод** дар ҷанги
наздики Канн лашкари римиёнро торумор
кард. Дар ин набард 70 ҳазор легионери римӣ
ҳалок гардид.

Баъди мағлубият римиён аз ҷанги ҳалку-
нанда худро ба канор гирифтанд. Аҳолии

Дар хотир доред!

Ба лашкари Карфаген сарлашкари моҳир **Ганни-
бал** роҳбарӣ мекард. Ба лашкари Рим бошад **Сципи-
он** сарвар буд.

**Ҷанговарони
Ганнибал**

**Пиёдагардони
римӣ дар
набард**

**Дар хотир
доред!**

Соли 202 пеш аз мелод дар наздикии шахри Зама лашкари Ганнибал аз тарафи римиён яксон карда шуд

**Вайронкунни
Карфаген**

**Сипари
химоявии лашкари Рим, ки «Сангпушт» ном дошт**

Итолиё Ганнибалро чонибдорӣ накард. Чунки лашкари зархарид мамлакатро толону тороч намуда буд. Вақте ки сарлашкари римиӣ Ссипион нобаҳангом бо қӯшунҳои худ ба соҳилҳои Африко фуромад, Ганнибал барои ҳимояи Карфаген шурӯъ кард. Аммо **соли 202 пеш аз мелод** лашкари ўз тарафи римиён дар наздики шахри Зама (Африқай Шимолӣ) торумор карда шуд.

Карфаген ба Рим таслим шуда, ба миқдори калон бойигарӣ товонпулӣ супурданаш лозим буд. Вале дере нагузашта Каргафен барои эҳёи қудрати худ харакат намуд.

Дар мобайни **асри II пеш аз мелод** ҷонги сеюми Пунӣ ба амал омад. Римиён Карфагенро муҳосира намуданд, аммо аҳолӣ барои ҳимояи он барҳост. Аҳли Карфаген шахри худро ду сол ҳимоя намуд, дар шаҳр гуруснагӣ сар шуд. Легионерҳои римиӣ бо як ҳамла манзилҳоро забт намуданд, чизу чораи дар роҳашон дучоромадаро тороч мекарданд ва оташ мезаданд.

Ҳамин тавр, **соли 146 пеш аз мелод** Карфаген ба ҳаробазор мубаддал ёфт. Қӯшунҳои Рим нашъаи ғалабаро ҷашида бо ҳазорон гуломон ба Итолиё баргаштанд.

Худудхое, Баяди ҷонҳои Пунӣ ҳуки аз тарафи дудҳои калон-калони **аз Рим забт сарҳадҳои Рим дуродур гардидаанд** ҳам ба тасарруфи Рим гузаштанд. Сарзаминҳои истилогардидаро римиён провинсия (музофот) номиданд. Ситсилия, Корсиқа, Сардиния, Испониё, Юнон, Осиёи Сагир, Пеш, Миср ва дигар ҳудудҳо ба ҷумлаи онҳо шомил буд. Нои-

бон проконсулҳо таъин мегардид, ки музофотҳоро идора мекарданд.

Онҳо соҳиби ҳокимиияти номаҳдуд буанд. Проконсулҳо одатан ба як сол интихоб мегардиданд ва онҳо мамлакатҳои дар зери итоати худ бударо бетанаффус ғорат мекарданд. Барои он ки музофотҳо ба муқобили Рим барнахезанд, римиён ба усулияти «Тақсим куну ҳукматро рон!» такя карда, кор пеш мебурданд. Римиён ба баъзе шаҳрҳо қасдан барои дигарон ҳасад бурдан ва бо якдигар ҷанг карданашон имтиёзҳо медоданд.

Конспекти тақягоҳӣ

- сентурӣ → когорта → легион
- Триумф
- Набардҳои Пунӣ Карфаген – Ганнибал
- соли 216 пеш аз мелод – торумори лашкари Рим – ҷангӣ Канн
- соли 146 аз мелод – вайронкуни Карфаген
- провинсияҳо
- проконсулҳо
- «Тақсим куну ҳукматро рон!»

Дар хотир доред!

Заминҳои истилошударо римиён провинсия номидаанд. Барои идоракуни провинсияҳо вакилон-проконсулҳо таъин гардидаанд.

Савол ва супоришиҳо

1. Триумф чист? Дар қадом ҳолатҳо триумф қайд гардидааст?
2. Қӯшунҳои Рим аз киҳо ташкил ёфта буд?
3. Сабаби асосии набардҳои Пуниро маънидод кунед?
4. Аз ҳарита самтҳои юриши Ганнибалро нишон диҳед?

Саворагони Рим

§ 41. Гуломон ва гладиаторон

Гуломдорӣ Дар натиҷаи набардҳои зафаровар дар Рим миқдори **дар Рим** гуломон афзуд.

Мувофиқи тасаввури римиёни озод ғулом пурра дар ихтиёри гуломдор аст ва барои вай амвол ба ҳисоб меравад.

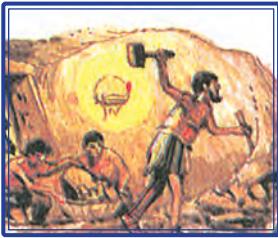
Дар давлати Рим ҳисси манфиатдорӣ аз меҳнати гуломон набуд. Ба онҳо дастмузд намедоданд. Аз ин рӯ, гуломон каму нохуб кор мекарданд.

Дар асри I-II мелодӣ ба гуломдорон маълум гардид, ки меҳнати гуломон фоидовор нест. Бисёр гуломдорон гуломонро ба ичорагарони замин мубаддал соҳтанд. Аз ошӯби гуломон ҳаросида, заминдoron ба мақсади баланд бардоштани ҳосилнокии замин заминҳои худро ба мулкҳои хурд-хурд тақсим карда, ба бенавоёни озод ба ичора додан гирифтанд.

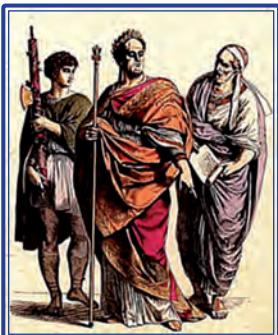
Дар ана ҳамин заминҳо ичоракорон бо зироаткорӣ машғул шуданд. Онҳо ба замин ҳар чӣ қадар хубтар муносибат кунанд, ҳамон қадар ҳосили фаровон мебардоштанд ва қисми зиёдаш дар ихтиёрашон мемонд.

Ичоракорони хурди замин колонҳо номида мешуд. Барои истифодабарӣ аз замин онҳо ба заминдoron аз ҳисоби маҳсулоти рӯёндашуда ҳақ медоданд.

Рафта-рафта миқдори гуломони мутеъ кам гардид. Баъзе заминдoron барои пеш бурдани корҳои хочагӣ дар заминҳои хурд ба гуломон олоти меҳнат, тухмӣ ва бо оилааш якҷоя зиндагонӣ кардан руҳсат медоданд. Ин гуломон «гуломони қулбадор», яъне гуломони манзилдор номида мешуданд.

Гуломони сангбур

Гуломдори Рим

Худро озмуда бинед!

Колонҳо – ин ...

«Гуломони кулбадор» – ин ...

Чангҳои гладиаторон Яке аз тамошоҳои маҳбуби римиён ҷанги гладиатрон буд. Аксар гладиаторон ғуломон ё худ ҷинояткорон буданд. Онҳоро дар мактабҳои маҳсуси пӯшида сабак медоданд.

Ҳаёту мамоти ҳар як гладиатор ба азму ҳоҳиши тамошогарон вобаста буд. Баъди ҳар як ҷанг тамошогарон зинда мондан ё қуштани гладиатори мағлубгардидаро ҳал мекарданд. Агар бисёр тамошогарон сарангушти дasti рости худро ба боло бардоранд-гладиатори мағлубшуда зинда мондааст, баръакс ба пас фуроварда шавад, ўро дар пешӣ назари тамошогарон қуштаанд. Набардҳо дар варзишгоҳҳои сангин, амфитеатрҳо ба амал омадаанд.

Баъзан гладиаторҳо ба гурӯҳҳои калон ҷанг кардаанд, дар ҳамон лаҳза саҳна майдони ҷангро ба хотир меовард: гладиаторони қушташуда, захмдоргардида ва ҷондода истода дар ҳама ҷо ба ҷашм бармеҳӯрданд. Барои боз ҳам шавқовартар шуда набардҳо дар байни гладиаторон гузаронда мешуданд, ки қувваашон бо ҳам баробар буд. Дар якеаш танҳо шамшер ва сипар бошад, дар дигарааш тӯр ва ҷангак (нӯгаш чун найза) буд. Гладиаторе, ки бо тӯру ҷангак мусаллаҳ буд, худро бо ягон ҷиз ҳифз карда наметавонист, вай рақибашро ба тӯр печонда, бо ҷангак ўро қуштанаш мумкин буд.

Дар хотир доред!

«Гуломони кулбадор» ин аз ҷониби ғуломдорон таъмин гардидаи ғуломон бо замини ҳурд, олоти меҳнат, тухмист. Ба онҳо барои барпо кардани оила ва манзилгоҳ руҳсат дода шуда буд.

Намуди берунаи колизей

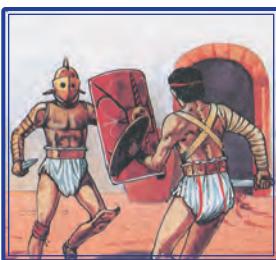
Ошуби Спартак (солҳои 74–71 пеш аз мелод)

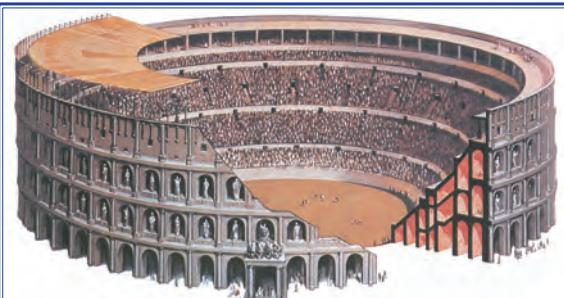
Ошуби гуломон таҳти сарварии Спартак (соли 74 пеш аз мелод) аз ҳама оммавӣ ва муташаккили дунёи қадим гардид. Барои саркашӣ аз хизмат дар лашкари Рим ба мактаби гладиатори шаҳри Капуя гуломи фракиягӣ Спартак фурӯхта шуда буд. Вай гуломонро ба ошӯб тайёр

Худро озмуда бинед!

Гладиаторҳо – ин ... Колизей – ин...
Амфитеатр – ин ... Чангак – ин ...

Чанги
гладиаторон

Колизей

кард. Аммо касе дар ин бора ба римиён ҳабар дод. Спартак ва 200 нафар тарафдорони ў ба посбонони маҳбасхона ҳучум мекунанд ва аз маҳбас мегурезанд. Азбаски дар шаҳр имконияти истиқомат набуд, ба ағбаҳои кӯҳҳои Везувӣ баромада рафтанд. Ба оҳис-тагӣ ба сафи онҳо гуломоне ҳамроҳ шудан гирифтанд, ки аз соҳибони худ мегурехтанд. Сафи ошӯбгарон афзуд. Дере нагузашта миқдори онҳо ба 10 ҳазор нафар расид.

Ба мақсади торумори гуломон қӯшуни сеҳазорнафара дар наздикии кӯҳҳои Везувӣ лагери ҳарбӣ барқарор намуд.

Уқоби
римӣ. Рамзи
ҳукмдорони
Рим ҳисобида
шудааст

Мұхосира сар шуд. Аммо Спартак нақшаи нобаңғому қатъиро амалй гардонд. Ғуломон аз навдаҳои ток норвон тайёр карда, аз ҷониби ноаён аз құлла ба паст фуромаданд. Спартак аз ақиби римиён зарба зада, онҳоро торумор намуд. Дар байни ошұбгарон ихтилоф пайдо шуд. Бисёрии ғуломон барои аз мамлакат баромада нарафтан, торумори Рим ва аз ғуломдорон ҳалос шудан аҳд карданد.

Ба муқобили Спартак таҳти сарпаратии сарлашкар Марк Красс құшуни бисёрхазорнафара фиристода шуд. Баҳори **соли 71 пеш аз мелод** дар ҹанги ҳалқунанда құшуни Спартак торумор карда шуд, худи вай дар ҳамин набард ҳалок гардид. Беш аз шаш ҳазор нафар асирон ба чубҳои салибдор бо мек дар роҳи байни Рим - Капуя күфта күшта шуданд.

Конспекти тақяғохы

- меңнати ғуломон фоиданок набуданаш маълум гардид
- колонҳо – ичорагарони заминҳои хурд
- «ғуломони кулбадор»
- гладиаторҳо
- амфитеатри Колизей
- соли 74 пеш аз мелод – ошұби Спартак
- Қароргоҳи күхи Везувий
- соли 71 пеш аз мелод торумори лашкари Спартак

Савол ва супоришҳо

1. Миқдори ғуломон дар Рим аз ҳисоби кій афзун гардид?
2. Мавқеи ғуломон, колонҳо ва «ғуломони

**Ошұби
Спартак**

Дар хотир доред!

Ошұби Спартак **солҳои 74–71 пеш аз мелод** ба амал омада, он бо мағлубияти ғуломон ба анчом расидааст.

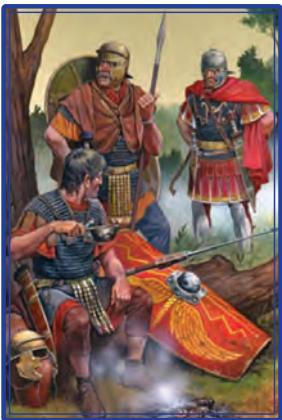

**Ҳалокшавии
Спартак**

кулбадор» аз ҳамдигар чӣ гуна фарқ мекунад?

3. Римиён нисбати гуломон чӣ гуна муносабат доштанд?
4. Макону самти ошӯби ғуломонро таҳти сарпарастии Спартак дар харита нишон дихед.

§ 42. Сарнагуншавии Республикаи Рим

Истироҳати
лашкарони Рим

Байракҳои
римиён

Сабабҳо Ошӯбҳои ғуломон ғуломдоронро хеле саҳт тарсонд. Дар назди ғуломдорон масъалаи зарурати ба вуҷуд овардани диктатураи ҳарбӣ ба сифати ҳокимияти пурқувват меистод. Сенаторон ва шахсони мансабдори камшумор давлати бузургро ҳамвора идора карда наметавонистанд.

Дар асри I пеш аз мелод сарварони ҳарбие, ки мунтазам ба қӯшунҳои зархарид такя мекарданд, ба қувваи воқеӣ тадбил ёфтанд. Аскарони зархаридро бошад, қувваву қудрати ҳарбии Рим ва нерӯи давлат не, балки молу мулк бештар шавқманд мегардонд. Дар Рим бошад, бисёр сарлашкароне буданд, ки сарвари давлатро ба зиммаи худ гирифтани шуданд.

Қарор ёфтани ҳокимияти Сезар Баъди он ки ошӯби Спартак хомӯш карда шуд, Красс ва Помпей барои ҳокимият дуру дароз мубориза бурданд, аммо дар яке аз набардҳое, ки империяи Рим пеш мебурд, Красс ҳалок гардид. Акнун барои Помпей Сезар ягона рақиби хавфнок буд. Ба туфайли ғалабаҳояш дар набарди Галлия нуфуз ва обрӯи Сезар баланд буд.

Баъди набарди музafferonaи Галлия дарёи Рабикори сари роҳи Римро убур карда,

соли 49 пеш аз мелод Юлий Сезар барои яккахоким гардидан муборизаи ошкороро саркард. Сезар ҳамон вақт ин тавр гуфта буд: «Куръа партофта шуд». Ҷонибории аҳолии Рим аҳамияти ҳалкунанда касб намуд. Қўшунҳои Помпей дар Испониё меистод. Сезар ғалаба кард. Вай ба император ва диктатори Рим-ҳокимиияти номаҳдуд мубаддал гардид.

Ҳолати мазкур он қадар тўл накашид. Сенаторон аз ҳокимиияти номаҳдуни Сезар норизо шуда, фитна барангехтанд. Онҳо аҳд карданд, ки Сезарро мекушанд ва дар Сенат мавқеашонро барқарор менамоянд. Ба фитнагарон яке аз дўстони наздики Сезар Брут раҳбарӣ кард. Ҳангоми маҷлиси Сенат фитнагарон Сезарро печонда гирифтанд ва бо ишора ба вай бо ҳанҷарҳо зарба задан гирифтанд. Сезар дар ҳамин чо фавтид.

Дар **соли 44 пеш аз мелод** ҳукмронии Юлий Сезар ба анҷом расид.

Худро озмуда бинед!

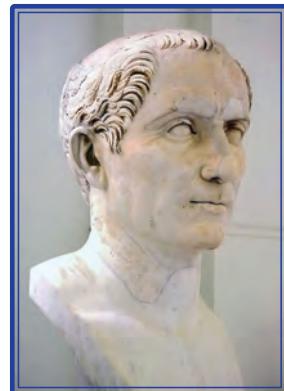
Касс, Помпей, Сезар – ин ...

Брут – ин ... Император – ин ...

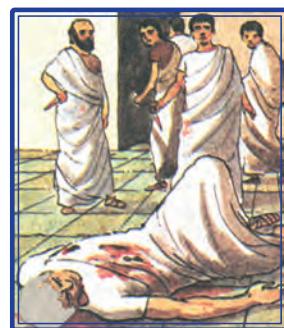
Оқибатҳои мубориза ба-рои ҳокимиият

Баъди он Брут барои аз нав барқарор кардани республика кўшид. Вале сенаторон ба тартиботи пештар баргаштанро нахостанд Бисёрии онҳо сарвати худро дар давраи ҳукмронии Сезар ба даст оварда буданд. Брут ва тарафдорони вай барои ба Юнон гурехта рафтган маҷбур шуданд.

Дар айни маҳал дар Рим чияни Сезар, ки император бонӣ карда гирифта, номаш Гай Юлий Сезар Октавиан буд, пайдо гардид.

Сезар – императори Рим

Куштани император Сезар

Окталиан ба ҳукмдори мамлакат тадбил ёфт. Вай ба муқобили Брут ва тарафдорони ӯ мубориза бурд.

Дар Юнонистони шимолӣ Брут қӯшун чамъ карда, ба Рим хавфи ҷиддӣ овард. Бо Окталиан Марк Антонӣ иттифоқ мебандад ва республикачиёнро торумор месозанд. Баъди он Окталиан идоракуни қисми гарбии давлати Рим, Антонӣ бошад, музофоти шарқии мамлакатро ба дасти худ мегиранд.

Антонӣ ба Миср омада, ба малика Клеопатра хонадор мешавад. Ба тариқи тӯхфаи ақди никоҳӣ Антонӣ музофоти шарқии Римро ба ихтиёри Клеопатра мегузорад. Он боиси норозигии Окталиан мегардаду **соли 31 пеш пеш аз мелод** дар соҳилҳои Юнон байни флотҳои Антонӣ ва Окталиан набард ба амал омад. Вақте ки набард ба арши аълояш расида буд, Клеопатра ва Антонӣ ба шаҳри Александрия мегурезанд. Армия ва флот ба Окталиан таслим мегардад. Соли дигар Окталиан бо қӯшунҳояш ба Миср рафта мерасад, Антонӣ ва Клеопатра худкушӣ менамоянд.

Соли 29 пеш аз мелод Окталиан аз Сенат унвони император ва лақаби Августро мегирад. Окталиан як қатор ислоҳотро ба рӯйи об баровард. Император корҳои бунёдкориро доманадор кард. Дар давраи ҳукмронии ӯ дар Рим бисёр қасру ибодатхонаҳо сохта шуданд.

Окталиан-Август вафот кард. Ворисони вай Калигула ва Нерон ҳукмронӣ карданд. Дар давраи ҳукмронии онҳо империя рӯ ба таназзул ниҳод. Дар мобайни **асри II мелодӣ** қувваву қудрати Рим аз нав барқа-

Динори Юлий
Сезар. Солҳои
49–48 пеш
аз мелод

Клеопатра –
маликаи Миср

пор гардид. Даври мазкур «асри заррин»-и империяи Рим ном гирифтааст.

Соли 98 мелодӣ Траян ба таҳти императорӣ нишаст. Траян дар давраи ҳукмрӯни худ бо дакҳо набарди беамоне бурд, ки дар соҳили дарёи Дунай истиқомат мекарданд. Дар сутуни 40 метраи колоннаи Траян, ки онро дакҳо оро додаанд, манзараи набард бо дакҳо акси худро пайдо кардааст. Ва ин расмҳо қандакорӣ гардидаанду дар ин бора нақл менамоянд. Дар ин давр ҳудудҳои Сурия ва Месопотамия дар таркиби Рим буд. Траян дар набардҳо бо Парфия комёб гардид.

Худро озмуда бинед!

Октавиан-Август – ин ...

Клеопатра – ин ...

Сезар – ин ...

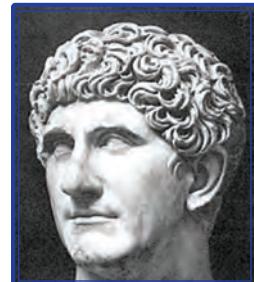
Траян – ин ...

Конспекти тақъиғоҳӣ

- мубориза барои ҳокимијат – Красс – Помпей
- соли 49 аз мелод – Юлий Сезар – императори Рим
- Куштори Сезар – Брут
- соли 31 пеш аз мелод – ҷангӣ Антонӣ ва Октавиан
- Октавиан – император Август
- асри II мелодӣ империяи Рим «асри заррин»
- соли 98 мелодӣ – император Траян – Сутуни Траян

Савол ва супоришҳо

1. Сабаби асосии вожгуни Республикаи Римро маънидод кунед!

Марк Антонӣ

Дар хотир доред!

Соли 29 пеш аз мелод Октавиан аз Сенат унвони император ва лақаби Августро гирифт. Вай асосгузори империяи Рим ба ҳисоб меравад.

Император Октавиан-Августин

2. Дар Рим қарор ёфтани ҳокимиияти Сезар чй тавр руй дод?
3. Күштори Юлий Сезарро кй ва барои чй ташкил намуд?
4. Баъди қүштори Юлий Сезар дар Рим чй гуна тағириотҳо рўй доданд?
5. Дар мубориза барои яккаҳокимииятӣ чаро Октавиан ғолиб омад?

§ 43. Барбодшавии империяи Рим ва рӯоварӣ ба завол

Вожгуни Баъди давраи император Траимперия ян римиён набардҳои зиёди истилогаронаро ба рӯии об набароварданд. Дар асри III мелодӣ иқтидору қурдати империяи Рим суст шудан гирифт. Императорро акнун лашкар интихоб мекард, дар лашкар ҳам дар байни гурӯҳҳои муҳталиф мубориза авҷ мегирифт.

Дар айни замон дар тарафҳои шимолӣ-гарбии сарҳади империя қабилаҳои бодиянишин пайдо гардиданд. Римиён ба онҳо «варварҳо» ном ниҳоданд ва барои дар сарҳад нигоҳ доштани лашкари калон маҷбур буданд. Аввал юнониён тамоми халқҳо ва қабилаҳоеро, ки забонашон ба онҳо нофаҳмо буд, «варварҳо» номида буданд. Римиён, бошанд, ба фикри онҳо халқҳои дараҷаи

Худро озмуда бинед!

«Варварҳо» ...

маданияташон пастро ҳамин тавр меномиданд. Аз ин рӯ, римиён барои дар сарҳад нигоҳ доштани лашкар маҷbur буданд.

Империяҳои Рими гарбӣ ва шарқӣ Дар замони император Константин, яъне **соли 330** мелодӣ пойтаҳти империяи

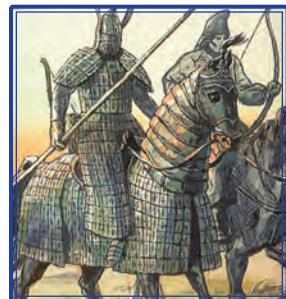
Сутуни Траян

Пиёдагардони
Рим

Рим шаҳри Византия эълон гардид, ки дар соҳили Босфор чойгири буд. Мувофиқи фармони император тамоми биноҳои кӯҳнаи шаҳр вайрон карда ва шаҳри нав барпо гардид. Шаҳр ба шарафи император Константинопол номида шуд. Империяи бузурго аз Константинопол истода идора кардан кори душвор буд. Дар замони император Феодосӣ **соли 395-уми мелодӣ** империяи Рим дар байни ду писари ў ба Фарбиву Шарқӣ тақсим гардид. Ба қисми гарбӣ вилоятҳо дар Итолиё ва Африқаи Шимолӣ, қисми шарқӣ бошад, заминҳои нимҷазираи Балкан, Осиёи Сағир ва Миср шомил буданд. Дар империяи Рими Шарқӣ ҳокимияти ягонаи император нигоҳ дошта шуд. Рими Фарбӣ ба давлатҳои алоҳида пароканда шудан гирифт.

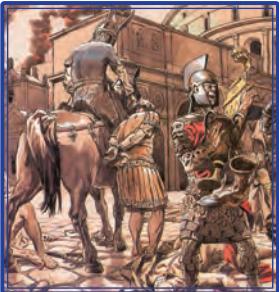
Готҳо дар Рим Дар **соли 410-уми мелодӣ** хотҳо таҳти сарпарастии Аларих Римро муҳосира намуданд. Римиён бо онҳо машварат карданد, аммо шабона ғуломон дарҳоро боз намуданд. Истилогарон ба шаҳр зада даромаданд. Хотҳо ҳайкалҳоро несту нобуд карда, китобҳои бебаҳоро сӯзонданд, Римро се рӯз тороҷ карданд. Рими толону торочгардида бе кӯйу кас монд. Германҳо бесавод буда, ҳеч гоҳ ба театрҳо, китобхонаҳо ва ҳаммомҳо нарафта буданд. Вақте ки ба сарҳади Рим омаданд, меъморӣ, зебогии ҳайкалҳо ва шаҳомати онҳоро муносиб арзёбӣ карда натавонистанд. Ҳамаи онро бешафқатона несту нобуд карданд. Германҳо ба мақсади ихота кардани деворҳои қалъачаҳои худ тахтachaҳои сангини ибодатхонаҳо ва китобхонаҳоро кӯчонда бурданд.

Варварҳо дар останаи Рим

Дар хотир доред!

Дар замони император Федосӣ **соли 395-уми мелодӣ** империяи Рим ба қисмҳои Фарбӣ ва Шарқӣ тақсим шуд.

**Готҳо Римро
толону тороч
мекунанд**

**Дар хотир
доред!**

Рим соли 410
аз ҷониби
готҳо таҳти
сарпастии
Аларих яксон
гардид.

**Аскари
вандалий**

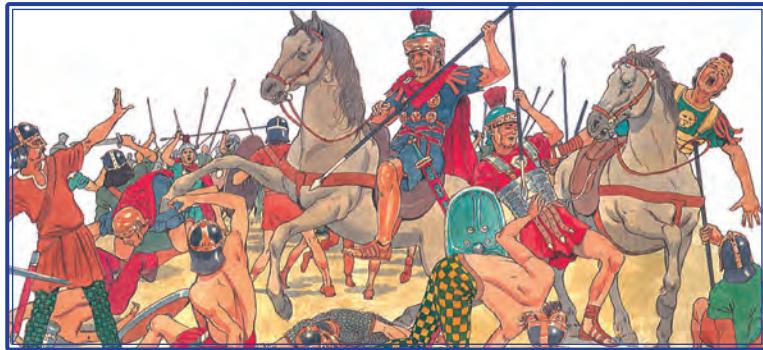
Вожгуни империяи Рими Фарбӣ

Ишғоли Рим аз тарафи готҳо аҳолии империяро ба ларза овард. Дар давоми садсолаҳо римиён аз болои рақибони худ мунтазам ғалаба ба даст оварда буданд, тамоми мамлакатҳои соҳили баҳри Миёназаминро забт карда, худро бошад, ҳукмдори ҷаҳон мепиндоштанд. Рим бошад, ҳамчун «шахри абадӣ» тавсиф карда мешуд. Қисми зиёди римиён Рим агар ба завол рӯ оварад, саросари ҷаҳон несту нобуд мегардад, меҳисобиданд.

Аларих ҳам вафот кард, вале душмани аз он ҳам қатоли Рим қабилаҳои хунн таҳти сарпастии Атила ба майдон баромаданд. Атилла ба империяи Рими Шарқӣ ҳучум кардан гирифт. **Соли 452-уми мелодӣ** хунҳо ба Итолиё зада даромаданд.

Соли 455-уми мелодӣ ба Рим қабилаҳои вандали германӣ ҳам ҳучум овард, онҳо дар тӯли ду ҳафта шаҳрро толону тороч намуданд. Вандалҳо тамоми чизу ҷораеро, ки ҳамроҳашон бурда наметавонистанд, ҳароб карданд. Соли 476-уми мелодӣ қӯмандони қӯшун Одоакр императори охирин Ромилро аз сарой пеш карда баровард ва нишони унвони императориро ба Константинопол фиристод.

Сарҳадҳои империяи собиқи Рими Фарбиро қабилаҳои германӣ ишғол намуданд. Ҳамин тавр, соли 476-уми мелодӣ империяи Рими Фарбӣ вожгун шуд ва ба сифати санаи хотимавии таърихи дунёи қадим ба таърих дохил шуд.

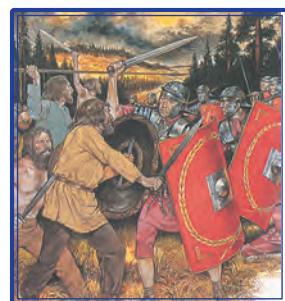
Манзараи набард

Конспектти тақягохӣ

- соли 330-уми мелодӣ пойтахи империяи Рим-Византия (Константинопол)
- соли 395-уми мелодӣ Фарбӣ
Империяи Рими
- Соли 410-уми мелодӣ – готҳо Римро ба хароба тадбил доданд – Аларих
- соли 452-уми мелодӣ истилои Рим аз ҷониби хуннҳо – Аттила
- соли 455-уми мелодӣ зада даромадани қабилаҳои вандали германӣ
- соли 476-уми мелодӣ вожгуни империяи Рими Фарбӣ

**Дар хотир
доред!**

Соли 455-уми мелодӣ ба Рим қабилаҳои вандали олмонӣ ҳуҷум овард, онҳо давоми дӯ ҳафта шаҳрро толону тороч карданд.

Тасвири набарди римиён бо кӯшунҳои варварҳо

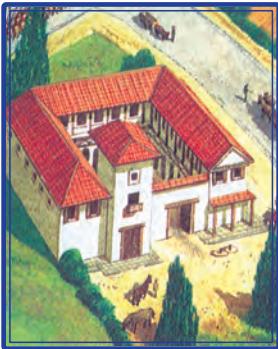
Савол ва супоришиҳо

1. Аз ҳусуси лашкари Рим нақл кунед?
2. Римиён киро «варварҳо» номиданд?
Римиён бо қадом қабилаҳои варварҳо рӯ ба рӯ гардидаанд?
3. Сабаби ба империяҳои Рими Фарбӣ ва Шарқӣ тақсим гардидани империяи Рим дар чист?
4. Аз ҳусуси забт гардидани Рим нақл кунед?
5. Сабабҳои вожгуни империяи Рими Фарбиро маънидод кунед?

**Дар хотир
доред!**

Соли 476 империяи Рими Фарбӣ вожгун гардид.

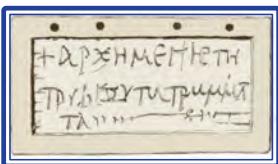
§ 44. Маданияти Рими Қадим

**Хона – қалъаи
римии
сарватманд**

**Термаҳои Рим.
Расми замонавӣ**

**Чадвале, ки аз
мум сохта
шудааст**

**Тарзи
зиндагонии
Римиён**

Патрисийҳо, ки зодагони римӣ буданд, дар хонаи оддии якошёнагӣ зиндагонӣ карда, миқдори ғуломонашон ҳам он қадар зиёд набуд.

Бо мурури вақт дар тарзи зиндагонии римиён тағйиротҳои ҷиддӣ рӯй доданд. Дар оғӯши теппагиҳое, ки шахсони бадавлат зиндагонӣ мекарданد, тамошогоҳ ва боғҳо-ву саробӯстонҳо бисёр буданд, ҳаво бошад, нисбати маҳалҳои ҳамвор тозаву соф, шахсони ба император наздик соҳибони ин кошонаҳо буданд.

Римиёне, ки бадавлат набуданд, дар ҷой-ҳои ҳамвори мобайни баландӣ иқомат мекарданд. Дар ин ҷо қӯчаҳо тангу ифлос буд: ахлотро рост ба қӯча мепартофтанд.

Миқдори аҳолии Рим пайваста зиёд гардид. Зоро дехқонони хонавайроншуда аз ҷор тараф ба поитаҳт меомаданд.

Императороне, ки ба меҳри қашшоқони римӣ мушарраф шудани буданд, барои аҳолии поитаҳт бо номи «термаҳо» ҳаммомҳои зебо соҳтанд (аз юонии «гарм» гирифта шудааст, «термос» ҳам аз ҳамин баромадааст). Ба ивази ҳаққи ноҷизе ҳар як римӣ имконияти ба термаҳо афтиданро дошт. Дар ин ҷо баробари ҳавзҳои об барои шиноварӣ толорҳои варзишӣ мавҷуд буданд. Дар назди термаҳо барои таълим ва шуғлаварӣ бо фанҳо китобхонаҳо ҳам буданд.

Таълим Таълим, ки нишонаи асоси маданият аст, дар Рим бо ҳудоҳо буд. Таълимгирии бача-

гон ба чī тавр додани ҳақ аз ҷониби падару модарон вобаста буд. Фарзандони римиёни бенаво азбаски ба корҳои ҳочагӣ ба волидон кӯмак мерасонданд, дар мактаб таҳсил намекарданд. Фарзандони сарватмандон аз 6-солагӣ ба мактаб мерафтанд. Бачагоне, ки ҳарфҳоро ёд мегирифтанд, бо кӯмаки ручкай филизии стил ҳарфҳоро дар болои таҳтаҳои бо мум фарогирифта қандакорӣ мекарданд.

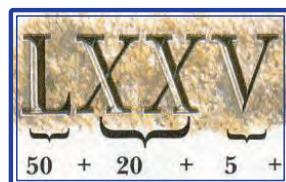
Баъди ёд гирифтани хондан, навиштан ва ҳисобу китоб бисёриҳо хонданро қатъ мекарданд. Баъзеяшон таҳсилро дар грамматика (мактаби миёна) давом медоданд. Таъриҳ, ҷуғрофия, геометрия, мусикӣ ва ситорашиносиро меомӯҳтанд.

Ба омӯзиши забони юнонӣ диққату эътибори маҳсус нигаронда мешуд, чунки китобҳо доир ба соҳаҳои илм ба забони юнонӣ навишта шуда буданд. Ҳар як шахсе, ки арбоби сиёсӣ шуданӣ бошад, *санъати хотикиӣ* ва *риторика*, зебо ҳарф заданро меомӯҳт.

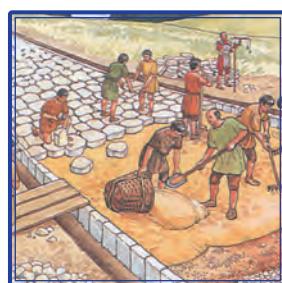
Корҳои бинокорӣ дар империяи Рим ниҳоят ба авчи аълояш расида буданд. Амфиатрҳо, сиркҳо, театрҳо, ибодатхонаҳо, саройҳо, аркҳои триумфал ва дигар бисёр иморатҳои бисёрошёна барпо гардианд. Шаҳрҳоро деворҳои баланд ихота мекарданд.

Дар хотир доред!

Стил – чӯбчаҳои оҳанин барои навиштан дар таҳтаҳои бо мум рӯкачгардида таъин гардидаанд.

Рақамҳои лотинӣ

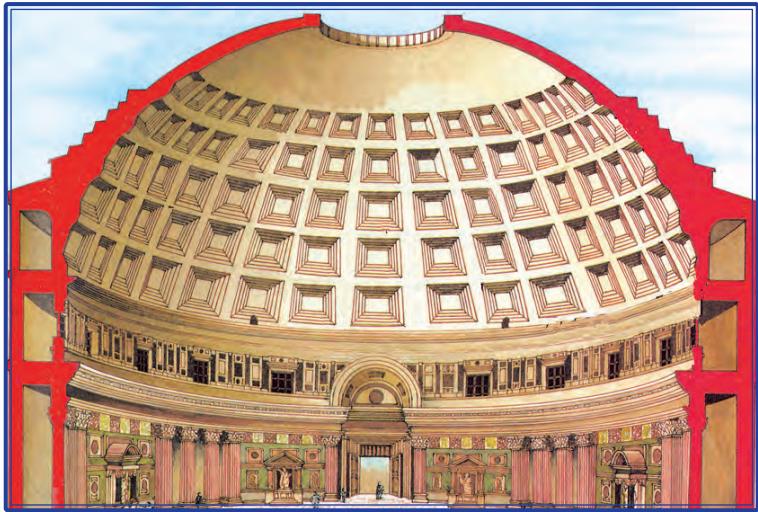
Соҳтмони роҳ дар Рим

Сохтмони
акведук

Дар хотир доред!

Дар Пантеон – бутхонаи тамоми худоён ҳар як шахсе, ки дар империяи Рим истиқомат мекард, имконияти саҷда кардан ба худои худро дошт.

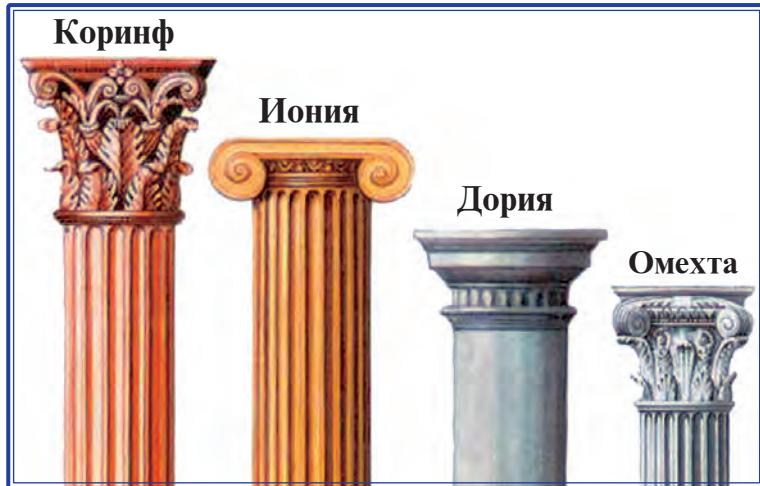

Пантеон – бутхонаи тамоми худоён

Меъморӣ ва пайкаратарошӣ Меъмории римӣ аз меъмории юнонӣ бо рангорангӣ ва мустақилии худ фарқ мекард. **Дар асри I мелодӣ** Рим шаҳри аз ҳама бузургу аҳолиаш ниҳоят зиёд буд. Ҳамон вақт ҳатто мақоли зерин баланд садо медод: «Тамоми роҳҳо ба Рим мебараанд». Ҳазорон гуломон ба воситаи ҷангалзор, кӯҳҳо ва ботлоқзорҳо роҳҳо мегузаронданд. Баробари роҳҳо водопроводи Рим – қубурҳои об кашида, бокимондаҳои он то замони мо расида омадаанд.

Қубурҳо дар асоси нишебкуни гузашта, аз ҷашмаҳои кӯҳсор худи об меомад. Барои қубурҳоро аз болои ҷарҳо, саҳрову водиҳо кашидан *акведикҳо* – қӯпрукҳоро аз қисми аз ҳама болои анҳорҳо сохтаанд.

Қӯпрукҳоро саросар аз санг сохтан хеле қимат меафтод ва сохтмон вақти дароз давом мекард. Римиён масолеҳи нави бинокорӣ-бетонро кашф намуданд. Бинокорон аз

Коринф

Иония

Дория

Омехта

Услубҳои меъморӣ. Сутунҳо

хишт ду девори борик қад кашонда, холигии байни деворҳоро бо бетон пур намудаанд. Баъди хушк шудан вай аз санг ҳам мустаҳкам гардидааст. Истифодабарии бетон ба римиён имкон дод, ки биноро тезу мустаҳкам созанд.

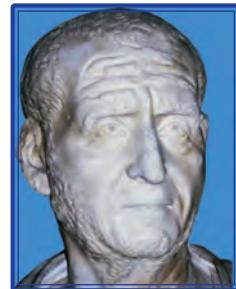
Колизей, ки амфитеатри аз ҳама калонтарини Рим ба ҳисоб мерафт, ҳамчун гувоҳи шаҳомати замон то рӯзҳои мо расида омадааст.

Баъди ихтирои бетон шифтҳо дар шакли гумбаз бидуни сутунҳо сохта шудаанд. Пантеони Рим бо ҳамин васила сохта шудааст (ба юонӣ маънои «ибодатхонаи тамоми худоён»-ро медиҳад). Ҳар як шахсе, ки дар Рим истиқомат мекард, имконияти ба Пантеон омада, ба худои худ саҷда карданро дошт.

Дар Рими Қадим асарҳои машҳури таъриҳӣ оғаридаанд. Муаррих Тит Ливӣ «Таърихи Рим»-ро навиштааст. Плутарх аз ҳаёти саркардаҳои юонӣ-римӣ китобро таълиф намудааст. Квинт Курсмӣ Рут аса-

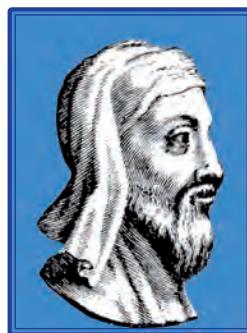
Муаррихони

Рим:

Квинт Курсӣ

Руф

Плутарх

Тит Ливӣ

ри «Таърихи Искандари Мақдунӣ»-ро оғаридааст. Тамоми ин асарҳо то ба мо расида омадаанд.

**Ибодатхонаи
аввалини
насрониён**

**Бастани Исо ба
ҷӯби салибдор**

**Бавуҷудоии
насрониён** Дар аввали асри I мелодӣ дар зери ҳокимияти Рим Фаластин қарор дошт. Дар сарзамини онҳо – шаҳри Вифлеем тавлид ёфтани «Писари Худо» ривояте ҳаст, ки номи Исоро гирифта буд.

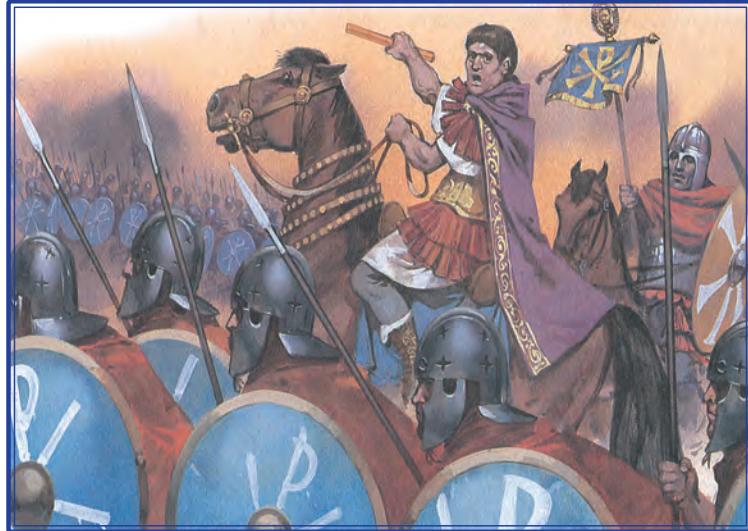
Дар 30-солагӣ бо дувоздаҳ нафар ҳамсафони худ ба Фаластин сафар карда, оиди оятҳои Худо нақл мекунад, мӯъцизаҳои муҳталиф намоиш медиҳад. Яъне ба беморони аз зиндагонӣ умедашон қандаро ба ҳаёт мегардонад. Рӯҳониёни маҳаллӣ Исо пайғамбарро барои ҳақиқати мавҷудаи диниро вайрон кардан айбор ҳисобида, ӯро ба қатл мефармоянд. Ҳукми мазкурро ноиби Рим Понти Пилат тасдиқ карданаш шарт буд. Сараввал ӯ аз ин кор саркашӣ намуд, вале дар зери тазиики рӯҳониён розигӣ дод. Исоро дар қӯҳи Голдоф ба ҷӯби салибдор мебанданд. Исо мемирад. Мурдаи ӯро ба яке аз горҳо бурда мемонанд. Рӯзи сеюм барои дағн омада ба набудани часади Исо Масех дар ҷояш шоҳид мегарданд.

Исо пайғамбар аз нав зинда гардида ва ба меъроҷ бардошта шуда, барои арзёбии кори одамони вафот карда ва зиндагонӣ кардаистода ба рӯйи Замин баргашта омадан ваъда дода будааст.

Ривоятҳо дар ҳаққи Исо Масех номи Йевангелия (Инчил)-ро гирифтааст. Агар он аз юнонӣ тарҷума карда шавад, калимаи мазкур маънои «Хушҳабар»-ро медиҳад.

Пайравони таълимоти пайғамбар Исо насрониён (христианҳо) мебошанд. Шогирдонашон апостолҳо (ховариҳо)-янд. Ба ҷамоаҳои насрониён епископҳо сарварӣ мекунанд. **Асри I мелодӣ** санаи ба вучуд омадани насронӣ (христианиӣ) ба ҳисоб меравад.

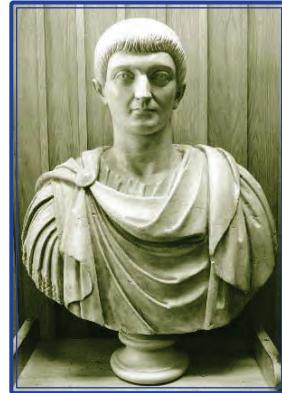
Ҳукмдорони Рим насрониёнро ба зери таъқиб мегиранд, ба азобу уқубати муҳталиф гирифтор менамоянд. Он боиси норозигии одамон мегардад.

Мувофиқи ривоятҳо император Константин ба сипари аскарони худ қашидани рамзи насрониро фармудааст ва ғалаба кардааст.

Дар соли 313 мелодӣ император Константин фармон бароварда, дини насрониро бо дигар динҳо баробар эълон мекунад. Фармон ба насрониён рухсат дод, ки ибодатхона созанд ва ошкоро ибодат намоянд.

12 – Таъриҳ, синфи – 6.

Император Константин

177

Дар хотир доред!

Дини насронӣ
дар асри
I мелодӣ
ба вучуд
омадааст.

Конспекттакаягохъ

Дар хотир доред!

Император Константин соли 313 мелодӣ фармон бароварда, дини насрониеро будигар динҳо баробар эълон мекунад.

Савол ва супоришиҳо

1. Оид ба тарзи зиндагонии римиён ҳикоя таҳия кунед.
2. Дар давлати Рим қадом намудҳои таълим мавҷуд буд, чиҳоро ёд медод?
3. Хусусиятҳои меъмории Римро номбар кунед.
4. Номи иншооти аз ҳама қалони Римро номбар кунед.
5. Аз хусуси Пантеони Рим чиҳоро медонед?
6. Исо пайғамбар кист? Аз хусуси насрониён чиро медонед?

Хулоса

Одамон аз қадим аз ихтироъ ва кашфиётҳои оғаридашуда истифода мебаранд. Онҳо усулҳои зироаткорӣ, ҷарҳ, қубурҳои об, алифбо, тақвим, рақамҳо, хона ва ҳамин қабил комёбихо мебошанд.

Мо ҳанӯз ҳам аз ёдгориҳои мадание дар ҳайрат меафтем, ки ҳалқҳои дунёи қадим оғаридаанд. Ҳоли ҳозир ҳам бисёр асарҳои муаллифони қадима моро ба мардӣ, меҳнатдӯстӣ, муҳаббат ба Ватан ҳидоят месозанд.

Бунёдкорӣ доимо қадр ёфтааст. Ҳатто дар давраи қадим ҳам ҳаёти аҷдодони қадимаамон зери ҳавфу ҳатар, аз ташвишҳо саршор, мақсади асосии одамон дарёftи ғизо бошад ҳам, инсоният барои дарки олам ҳаракат намудааст. Он барои рушди маданияти маънавӣ ҳамчун пойдевор хизмат кард.

Алоқаи байниҳамдигарии мисриён, юнониён ва римиён бо маданияти Шарқ суръати рушди илму фанро баланд бардошт, ба инкишофи маданияти дунё оварда расонд.

Акнун шумоён решай таърихи дунёи қадим ва таърихи Ӯзбекистон аз қаъри чандин асрҳо об ҳўрданашро хуб медонед. Маҳз дар гузаштаи дур дар диёрамон барои рушди мероси маданий асос гузошта шуда буд. Дар ин ҷо шаҳрҳо ва давлатҳои қадима ташкил ёфтаанд. Зироаткорон, хунармандон ва бинокорон бо меҳнати бунёд-коронаи худ шўҳрати диёрро саросари дунё паҳн кардаанд.

Муҳаббат нисбати Ватан дар часорати қаҳрамонҳои ҳалқие намудор мегардад, ки ба муқобили истилогарони сершумор мубориза бурдаанд. Томирис, Шерак, Спитамон ва боз бисёр қаҳрамонҳои часур озодии кишварро аз ҳаёти худ боло гузоштаанд.

Дар манбаи нахустини ҳаттӣ – «Авасто» Ӯзбекистон ба сифати мамлакати аз ҳама беҳтарин ҳудудҳои қадимаи кишоварзӣ оғарида шуданашро номбар кардааст.

Дар поёнобҳои Амударё, заминҳои Хоразми қўҳан, қўҳу водиҳои Сурхон, Қашқадарё ва Зарафшон тарғиботгарони

дини зардүштің қасидаи муқаддасро аз хусуси муборизаи абадӣ байни некиву бадӣ тараннум кардаанд. Онҳо одамонро ба сулху салоҳ, адолат ва некӣ даяват кардаанд. Одамон ба оила, хона, об ва замин бо ҳурмату эътибор нигаристаанд, дар шуури фарзандонашон тасаввурро дар хусуси мақоми баланди инсон дар ҷамъият ҷойгир сохтаанд.

Ҷаҳрамонӣ, часорати таърихии аҷдодонамон дар ҳисси ватанпарварӣ тарбия мекунад, ҳимоя кардани манфиати Ватанро меомӯзад.

Президенти якуми Республикаи Ӯзбекистон И.А.Каримов моҳияти ғояи миллии истиқлолро баён сохта, рушди мамлакатро ба гул-гулшукуфонии маънавии ҷамъият, ки аз шаҳрвандони тамоми Ӯзбекистон қатъи назар аз миллат, забон ва динашон таркиб ёфтааст, тарбия намудани инсони комил узван вобаста намуда, зарурияти қадркунӣ ва эҳтиёт намудани мероси аҷдодро баён соҳт.

Ҳалқамон ба некӣ, сулху осоиш ва бунёдкорӣ ҳаракат мекунад. Он ба маънавиёти бой асос мекунад, ба равнақи имрӯзаву оянда, ҷонибдории он вобаста.

Мо маданияти моддӣ ва маънавии Ватанамонро эҳтиёти намуда, арзиши маънавии ғуншудро ғант сохта, корҳои неки аҷдодро давом доданамон лозим.

Барои ба амал баровадани мақсад ва вазифаҳои вусъат додани маънавиёт ҳар як инсон барои худро шаҳрванди ҳақиқи мамлакат ҳис намудан мероси бой ва маънавиёти қадима, кӯҳнаи таърихи аҷдодро амиқан омӯхтанаш имрӯзҳо воқеяияти бойи тағиیرёбии оламшумулро бошууруна идрок намудан, ба тараққиёти ҷамъият ва давлатамон дехлдор будани худро сарфаҳм рафтанаш лозим.

ЛУГАТИ ИСТИЛОХОТИ ТАЪРИХӢ

Австралопитек – навъи одами қадима.

Агора – чои ҷамъомади Маҷлиси Ҳалқ дар шаҳрҳои Юнон, майдони марказӣ.

Акведик – кӯпруки баланде, ки дар болояш ҷӯе доштааст, ки ба шаҳр об меовард.

Алтамир – горе, ки оид ба зинаи охирини палеолит дар ҳарсангҳо расмҳо ёфт гардидаанд.

Амфитеатр – иншооти қалони бебом, ки тамошогарон дар атрофи саҳна нишастаанд ва онҳо бо ҳам пайваст гардидаанд.

Амфора – кӯзай қалони сарғӯшдор, ки барои нақли моддаи моеъ ва нигоҳ доштани он таъин гардидааст.

Амулет – ба фикри мисриён, маводи хурд, ки мабодо инсон ҳамроҳи ҳуд гирифта гардад, ўро аз рӯҳи бад ва балову қазоҳо ҳимоя мекунад, тумор.

Анимизм – эътиқод ба мавҷуд будани ҷону рӯҳҳое, ки муҳити инсонро фаро гирифтаанд.

Архитектура – санъати биносозӣ ва бунёди дигар иншоотҳо.

Археология — фаннест, ки манбаъҳои ашёвиро меомӯзад ва аз рӯйи онҳо гузаштаи таърихиро аз нав барқарор мекунад, қадимшиносӣ.

Агронавтҳо – қаҳрамонҳои Эллада, ки мӯйинаи тиллогин (пӯсти қӯчкори сехрнок)-ро ҷустуҷӯ намуда, ба воситаи киштии сербодбондор ба саёҳат баромадаанд.

Ориён – ҳалқҳои қадима, тарҷумааш маъни «садикон», «озодҳо»-ро мефаҳмонад, ориёнҳо.

Буддо – Номи Сиддҳартна Гаутаман, лақабаш; бо тарзи «Маърифатнок» тарҷума мегардад.

Буддоӣ – таълимоти динӣ, ки дар Ҳиндустон аз тарафи Сиддҳартна Гаутаман асос гузашта шудааст.

Варвар – дастҳо; шахси дилҳоҳи ҳориҷ, ки бо забони юнонӣ ҳарф намезанд; баъдтар қалимаи мазкур нисбати одамоне кор фармуда мешуд, ки бемаданият буданд.

Гилгамиши – қаҳрамони афсонавии Месопотамия, шахси таърихӣ, шоҳи шаҳри Урук.

Гоплит – аскари пиёдаи бо силоҳи вазнин мусаллаҳгардидаи лашкари Юнони Қадим ва Юнону Македония.

Шаҳр – давлат (полис) – шаҳри худидоракунист, ки атрофаш-ро ба тасарруфи худ гирифтааст; давлати хурди мустақил дар Юнони Қадим ва Рим; дар полис ҳокимият дар дasti шаҳрвандони баробархукуқ буд.

Данайҳо – Гомер дар «Илиада» юнониёнро ҳамин тавр номидааст.

Делта – маконе, ки манзараи умумии секунҷаро дар резишгоҳи дарёи Нили Миёназамин ба вучуд меоварад.

Демократия – ҳар як шаҳрванд оид ба масъалаи идоракунии давлат фикри худро баён месозад, ҳамчунин соҳтори иҷтимоӣ, ки дар идоракунии мамлакат иштирок менамояд.

Диадонҳо (ворисон) – сарлашкарони ҳарбие, ки баъди вафоти Искандари Мақдунӣ аз болои худудҳои муҳталиф ҳокимияти худро ба роҳ гузоштаанд.

Диктатор – ҳукмдори хотимавие, ки ҳангоми рӯй додани вазъияти фавқулодда таъин карда мешавад.

Династия (сулола) – авлоди шоҳон, ки паси ҳам ҳукмдорӣ мекунанд; номи сулолаҳо одатан бо як ном гуфта шудаанд. Масалан, Аҳамониён.

Гуломи қарздор – ҷараёни гулом гардидани шаҳрвандони озод, ки қарзро сари вақт барнагардондаанд.

Бахшиидани қурбонӣ – ба мақсади қонеъ гардондани меҳру шафқат ба худоён маводҳо ҳадя карда мешаванд.

Коҳинҳо – рӯҳониёни ибодатхонаҳо.

Зиккурат – манораи калони зинапоядор, ки дар болояш ибодатхона ҷойгир шудааст.

Иэроглифҳо – дар Юнони қадим ҳати мисриёнро ҳамин тавр номидаанд; маъни «навиштаоти муқаддас»-ро ифода мекунад.

Ибодатхона – бино ё маскан, ки муқаддас эълон гардида, одамон ба худо саҷда кардаанд.

«Илиада» – достони Гомер дар бораи набарди Троя.

Империя – давлате, ки ҳокимияти номаҳдуни ҳукмдор ҷорӣ гардидааст.

Италикҳо – қабилаҳои қадима, ки дар нимҷазираи Апеннин истиқомат кардаанд.

Баландии Капитолӣ – теппагии аз ҳама баланди Рим.

Колонияҳо – манзилгоҳ ва шаҳрҳое, ки кишвари худро тарк намуда, дар сарзамини нав барқарор кардаанд.

Бодиянишиинон – одамоне, ки ҷои доимии истиқоматӣ надоранд.

Легион – воҳиди аз ҳама бузурги лашкари Рим.

Хати меҳӣ – хати қадимаи шумерҳо ва форсҳо.

Метек – аҷнабие, ки дар Афина истиқомат мекард.

Мозаика – расми манзаравӣ, ки дар маводи сафолини рангин ё ҳудшишапора ба девор ё ҳуд расми манзаравие, ки ҳангоми андовакунӣ дар фарш истифода бурда шудааст.

Моҳенҷодаро – тамаддуни аз ҳама қадимаи Ҳиндустон.

Часади мумиё (гардонда) шуда – барои дағн тайёр гардидааст, часаде, ки барои дуру дароз нигоҳ доштан бо моддаҳои маҳсус аз нав кор карда мешавад.

Некропол – қабристон, мақбара.

«Ном» -ҳо – давлатҳои аввалини Миср.

Ойкумена – қисми рӯйи Замин, ки одамон зиндагонӣ мекунанд, ҳудудаш.

Бозиҳои Олимпӣ – дар шаҳри Олимпиадаи нимҷазираи Пело-пенос дар чор сол як маротиба ба шарафи Зевси олимпиядагӣ мусобиқаҳои умумиварзишӣ гузаронда мешаванд.

Папирус – қамише, ки мағзи пояаш барои навиштаҷот ҳамчун мавод истифода мегардад.

Патритсийҳо – авлодони сенаторон.

Плебейҳо – ҳалқи оддӣ, шаҳриён, бенавоён.

Республика – маънои «кори умумӣ»-ро мефаҳмонад, номи сохтор.

Сенат – маънои «Машварати оқсақолон»-ро мефаҳмонад.

Стратег – сарвари ҳарбии Афина.

Сфинкс – пайкараш аз шеру сараш аз инсон. Мавҷудоти афсонавӣ, ки ахромҳоро ҳимоя кардаанд.

Таърихи атиқа – таърихи Юнони Қадим ва Рими Қадим.

Термаҳо – ҳаммомҳои ҷамоатии шаҳри Рими Қадим.

Фаланга – сафкашии аскарони бо силоҳҳои вазнин таъмингардида одатан дар 9 ё 16 қатор.

Фиръавн – ҳукмдори Миср: маънои «хонадони бузург»-ро мефаҳмонад.

Фреска – расми дар девор қашидашуда.

Форум – маркази шаҳр, ки барои гузарондани ҷамъомад ва майдони бозор хизмат кардааст.

ТАКРОРИ ХОТИМАВЙ

Хангоми омӯзиши таърихи дунёи қадим то чӣ андоза аз худ кардани истилоҳу номҳои таърихиро як озмуда бинед. Мабодо душворӣ қашед, ба саҳифаҳое, ки дар матн нишон дода шудаанд, муроҷиат қунед.

авгурҳо – 154
агора – 93
акведик – 152, 124
атлас – 153
амулет (*тумор*) – 45
амфитеатр – 161
анимизм – 15
антропологҳо – 8
адинак – 187
археологҳо – 8
бӯддоӣ – 66
гладиаторҳо – 161
гоплитҳо – 86
демократия – 93
диктатор – 159
коҳин – 36, 31
зардушииён – 80
зиккурат – 45, 47
соҳтори иқтисодӣ – 10
ибодатхона – 15
иэроглифҳо – 44
илотҳо – 89
хочагии истеҳсолӣ – 20
кастаҳо – (варнҳо) – 63
колонияҳо – 91
колонҳо – 160
матриархат – 11
мезолит – 12, 18
метекҳо – 87, 94
микролитҳо – 20
тамаддуни Миной – 90

хатти меҳӣ – 41
мозаика – 152
мӯмиёкунӣ – 38
неолит – 12, 20
«ном»-ҳо – 30, 31
нумизматика – 5
Ассурия – 38
хочагии
азхудкунанда – 14
палеолит – 12
палестр
(мактаб) – 94
папирус – 44
патриархат – 11
патритсийҳо – 152
перийекҳо – 95
пирамидаҳо,
аҳромҳо – 40
плебейҳо – 152
полисҳо – 92
провинсияҳо
(музофотҳо) – 161
риторика – 176
авлод, наасаб – 11
сағарис – 28
саркофаг (тобути
санги) – 41
сатрап – 122
Сенат – 152
сӯзанак – 149
стил – 93

стратег – 100
сфинкс – 44
тамаддун – 30
термаҳо – 180
трийера – 110
тога – 156
триумф – 159
фаланга – 92
фиръавн – 35
файласуф – 114
фреска – 155
чопперҳо – 14
эллинигардонӣ – 134
эллинҳо – 112
энеолит – 12
эпиграфика – 5
этнограф
(ховаршиносӣ) – 8

ИСТИЛОХОТИ ТАЪРИҲӢ ВА ҶУГРОФӢ ОИД БА ТАЪРИХИ ДУНЁИ ҚАДИМ

Афина – 87, 93
Афросиёб – 78, 124
Аккад – 43, 47
Александри,
Есҳата – 126
Алтамир – 16
Аппенин – 90, 145
Айритом – 139
Боҳтра (*Зарианс*) – 125, 126
Боҳтар – 76
Бесутун – 9, 60
Бобул – 49, 51
Везувий – 162
Византия – 168
Дилварзинтеппа – 139
Довон
(*Парканы*) – 135
Эрон – 57
Фаластин – 56
Финикия – 56
Фром – 43
Ганг – 61
Голгоф – 176
Ҳинд – 61
Баҳрайн – 43
Итолиё – 145
Иверихон – 29
Ҷонбошиқалъа – 23
Карфаген – 156
Қўзалиқир – 178
Костантинопол – 168
Коринф – 104
Корсика – 159
Кошала – 65
Крит (*Кносс*) – 85
Ктесифон – 171

Курушкат
(*Кирополис*) – 125
Лагаш – 45
Лаконика – 89
Ласко – 16
Ливия – 32
Маснай – 19
Магадна – 65
Македония – 102
Малла – 65
Водии Марафон – 98
Маргиёна – 118
Мароқандা – 125
Мауря – 65
Мемфиз – 31
Месопатамия – 43
Мидия – 58
Микени – 85
Миср – 28
Митаний – 53
Мохенҷодаро – 62
Нил – 28
Ниневия – 55
Мидия – 32
Обишиир – 19
Окс (*Амударё*) – 125
Олдувай – 13
Олимпия – 106
Олтингтеппа – 76
Олвива – 92
Ошишур – 54
Ассурия – 54
Пантикарей – 92
Парфия – 130
Паталипутра – 65
Пелопоннес – 84
Персепол – 60

Пирей – 88
Қалъалиқир – 132
Канг (*Кангуй*) – 133
Қизилтеппа – 78
Қўшилиши – 19
Қўйқирилган-
қалъа – 132
Қоратеппа – 138
Рим – 146
Розетт – 40
Сардиния – 159
Селенгур – 14
Шумер – 44
Сидон – 56
Сүгдиёна – 176
Сополитеппа – 23
Спарта – 89
Сурия – 32
Тир – 56
Тушта – 55
Ўрарту – 55
Узунқир – 78
Хараппа – 62
Хуанхе – 68
Яҳудистон – 56
Ерқўргон – 78
Юнон-Боҳтар – 130
Юнонистон – 84
Замонбобо – 23
Зараутсой – 19
Зартеппа – 139
Зинҷ – 13

НОМХОИ ТАЬРИХИ ДУНЁИ ҚАДИМ

Аралих – 170, 171
Антиох – 129
Антон й – 166, 167
Аристофан – 109, 110
Аристотел
(Арасту) – 103, 110
Арриан – 9, 10
Архимед – 112, 113
Аттила – 170
Бесс – 124
Брут – 165
Буддо – 66, 67
Вима Кадфиз – 137
Деметрī – 131
Демокрит – 112
Доро I – 9, 59
Драконт – 93
Дюоперона – 112
Евтидем – 130
Есхил – 121
Фидй – 110
Филипп II – 102
Фрада – 119
Ганибал – 157
Гераклит – 112
Геродот – 112
Гилгамиши – 47
Гомер – 108
Исомасех – 176
Калигула – 167
Камбиз – 34
Канишка – 138
Киаксар – 58
Кир II – 159
Клеопатра – 166

Константин – 168
Красс – 163
Ксеркс – 100
Кудзула
Кадфиз – 137
Квинт Курсй
Руф – 9
Луи Ван – 73
Искандари
Мақдунй – 103
Менес – 30
Менкаура – 37
Мениа – 55
Милтиад – 99
Митридат I – 130
Навуходонор II – 50
Нерон – 167
Октавиан-
Август – 167
Ошишурбанапал – 55
Перикл – 96
Платон
(Афлотун) – 113
Полийен – 120
Помпей – 165
Понти Пилат – 176
Равшанак
(Роксана) – 127
Ф. Рихтгофен – 141
Ромул – 146
Салавк – 129
Сардур I – 55
Саргон I – 48

Сезар – 165
Шампо-
луонн Ч.Ф. – 40
Шерак – 120
Сим Суан – 9
Син Шихуандй – 72
Скинна – 119
Софокл – 109
Сүкрөт – 113
Солон – 94
Спартак – 162
Спитамон – 125
Страдон – 9
Тарквиинй – 147
Томирис – 119
Траян – 167
Тутанхамон – 38
Тутмос II – 33
Тутмос III – 33
Ю. Ди – 73
Хафра – 37
Хунь (Хеонс) – 37
Яхмос – 33
Зардушит – 80
Чандрагупта – 65
Хаммурапй – 49

ТАЪРИХИ ДУНЁИ ҚАДИМ ДАР ТАҚВИМҲО

I миллион – ҳазораи 100 пеш аз мелод – зинаи аввали палеолит дар Осиёи Миёна.

ҳазораи 100–40 пеш аз мелод – зинаи миёнаи палеолит.

ҳазораи 40–20 пеш аз мелод – зинаи охирини палеолит.

ҳазораи 12–7 пеш аз мелод – давраи мезолит.

ҳазораи 6–4 пеш аз мелод – давраи неолит.

миёнаи ҳазораи 4–3 пеш аз мелод – давраи энеолит.

ҳазораи 4 пеш аз мелод – манзилгоҳҳои шумер ва аккадҳо дар Месопотамия, ба вуҷуд омадани шаҳрҳои Урук, Эриду, Лагаш, Үр.

ҳазораи 4 пеш аз мелод – бавучудоии манзилгоҳҳо дар соҳилҳои Нил.

соли 2600 пеш аз мелод – бунёди ахроми Хеопс (Хупӣ) дар Миср.

ҳазораи 3 пеш аз мелод – бавучудоии тамаддуни Чин.

ҳазораи 3 пеш аз мелод – бавучудоии шаҳрҳои Мохенҷадоро ва Хараппа.

миёнаи ҳазораи 3–2 пеш аз мелод — давраи биринҷӣ.

ҳазораҳои 3–2 пеш аз мелод – рушди «Роҳи лаъл».

ҳазораи 2 пеш аз мелод – бавучудоии аввалин давлатҳои бузург дар худуди Осиёи Пеш: Хетт, Митанӣ, Ассурия.

ҳазораи 2 пеш аз мелод – ташкилёбии шоҳигарии Бобул.

ҳазораи 2 пеш аз мелод – ташкилёбии калонтарин манзил-гоҳҳои дехқонӣ, аз қабили Замонбобо, Сополитеппа, Ҷарқӯтон.

ҳазораи 2 пеш аз мелод – ташкил ёфтани давлатҳои Микен ва Крит. **асри XVIII пеш аз мелод** – ҳукмдори Бобул Хаммурапӣ (солҳои 1792–1750 пеш аз мелод) Месопотамияро дар давлати ягона муттаҳид соҳт.

соли 1500 пеш аз мелод – юриши бузурги истилогаронаи Фиръавн Тутмос II.

асри XII пеш аз мелод – дориён Лаконикаро истилоъ намуданд ва ба шаҳри Спарта асос гузоштанд.

асри XI пеш аз мелод – ташкилёбии давлати Исроил.

асри IX пеш аз мелод – ҷойгиршавии форсҳо ба ҷануби Эрон.

асри VIII–VI пеш аз мелод – колонияҳои Юнони бузург.

дар аввали асрҳои IX–VIII пеш аз мелод – сарнагуншавии давлати Урарту.

асрҳои VIII–VI пеш аз мелод – бавуҷудоии коллонияҳои Херсонес, Пантикапей, Танаис, Фасис, Трапезинг.

ҳазораи I пеш аз мелод – паҳншавии зардуштӣ дар худуди Осиёи Миёна.

асрҳои IX–VIII пеш аз мелод – зинаи ба даври оҳан гузаштани Осиёи Миёна.

асри VIII пеш аз мелод – бавуҷудоии 12 иттифоқи шаҳр дар Итолиё.
соли 776-уми пеш аз мелод – ташкилёбии Рим.

асри VII пеш аз мелод – ба давлати ягона боз муттаҳидшавии Миср.

асри VII пеш аз мелод – ташкилёбии шоҳигарии Боҳтари қадима.

асри VII пеш аз мелод – бавуҷудоии шаҳри Кӯзалиқири Хоразм.

асрҳои VII–IV пеш аз мелод – рушди шаҳрҳои Қизилтеппа, Афросиёб, Узунқир, Ёрқӯргон, Кӯзалиқир.

асрҳои VII–VI пеш аз мелод – бавуҷудоии давлатҳо Магадна, Кошала, Малла дар Ҳиндустон.

асрҳои VII–V пеш аз мелод – давраи «бисёрподшоҳӣ» дар Чин.

соли 621 пеш аз мелод – қабул гардидани қонунҳои Драконт.

соли 605 пеш аз мелод – вожгуни шоҳигарии Ассурія.

соли 594 пеш аз мелод – гузарондани ислоҳоти Солон дар Афіна.

соли 558 пеш аз мелод – ташкилёбии шоҳигарии Форс (Кир II).

солҳои 545–540 пеш аз мелод – забти Парфія, Марғіёна ва Боҳтар аз тарафи Кир II.

соли 539 пеш аз мелод – аз ҷониби форсҳо забт гардидани Бобул.

соли 530 пеш аз мелод – ҳалок гардидани Кир II дар Осиёи Миёна (Томирис).

соли 525 пеш аз мелод – аз тарафи шоҳи Эрон Камбиз забт гардидани Миср.

соли 522 пеш аз мелод – ба сатрапҳо таксим шудани салтанати Доро I.

соли 522 пеш аз мелод – ошӯби Фрада ба муқобили Доро I.

519 пеш аз мелод – юришҳои истилогаронаи Доро I ба муқобили қабилаҳои сак (часорати Шерак).

соли 509 пеш аз мелод – Рим республика эълон гардид.

садаҳои V–IV пеш аз мелод – паҳншавии тангаҳои аввалин дар Осиёи Миёна.

солҳои 490–449 пеш аз мелод – набардҳои Юнону Форс.

соли 490 пеш аз мелод – набарди водии Марафон.

соли 480 пеш аз мелод – набарди Фермопил (часорати сесад нафар спартагиён).

соли 480 пеш аз мелод – набарди Саламин байни юнониён ва форсҳо.

соли 479 пеш аз мелод – набарди назди шаҳри Платея – ғалабаи юнониён.

солҳои 443–429 пеш аз мелод – ҳукмдории стратег Перикл дар Афина.

садаи IV пеш аз мелод – озодшавии хоразмиён, сакҳо ва массагетҳо аз зулми Аҳамониён.

соли 337 пеш аз мелод – ба иттифоқи шаҳр-давлатҳо якҷояшавии шаҳрҳои Юнон.

соли 334 пеш аз мелод – Юриши Искандари Мақдунӣ ба Шарқ.

соли 330 пеш аз мелод – забти салтанати Аҳамониён аз тарафи Искандари Мақдунӣ.

соли 329 пеш аз мелод – аз тарафи юнону македониён таҳти сарпарастии Искандари Мақдунӣ истилои Мароқанд.

соли 329 пеш аз мелод – ҷанги соҳилҳои дарёи Зарафшон: торумори қӯшунҳои юнониву македонӣ (Спитамон).

соли 328 пеш аз мелод – мағлубияти Спитамон дар ҷанг ба муқобили лашкари Искандари Мақдунӣ.

соли 327 пеш аз мелод – забти Ҳиндустон аз тарафи Искандари Мақдунӣ.

соли 323 пеш аз мелод – вафоти Искандари Мақдунӣ.

соли 318 пеш аз мелод – аз тарафи Чандрагупта пеш кардани қӯшунҳои юнону македонӣ аз Ҳиндустон.

соли 312 пеш аз мелод – оғози ҳукмронии Салавқ-асосгузори давлати Салавқагиён.

соли 280 пеш аз мелод – Антиох ҳукмдори давлати Салавқагиён.

асри III пеш аз мелод – ташкилёбии давлати ягонаи Син.

соли 250 пеш аз мелод – ташкилёбии шоҳигарии Юнон-Бохтар.

соли 250 пеш аз мелод – ташкилёбии давлати Парфия.

асри III пеш аз мелод – тамоми матнҳои таълимоти зардуштӣ дар 21 китоб ҷамъ оварда шуд.

асри III пеш аз мелод – ташкилёбии давлати Қанғ.
асри III пеш аз мелод – ташкилёбии давлати Довон.
асри III пешаз мелод – шаҳрҳои Ҷонбосқалъа ва Куйқирилганқалъаи Хоразм.
солҳои 246-210 пеш аз мелод – хукмдории Син Шихуандӣ дар Чин.
соли 216 пеш аз мелод – торумори лашкари Рим дар Канн.
соли 206 пеш аз мелод – ошӯб ба муқобили сулолаи Син дар Чин.
соли 202 пеш аз мелод – дар наздикии шаҳри Зама қӯшуни Карфаген аз тарафи римиён торумор гардид.
асри II пеш аз мелод – аз тарафи римиён вайрон гардидани Карфаген.
солҳои 140 ёки 130 пеш аз мелод – аз тарафи юэччиҳо (кушониён) забт гардидани давлати Юнон-Бохтар.
асри I пеш аз мелод – вожгуни давлати Парфия.
асри I пеш аз мелод – кашфи коғаз дар Чин.
соли 74 пеш аз мелод – ошӯби Спартак.
соли 71 пеш аз мелод – торумори армияи Спартак.
соли 49 пеш аз мелод – Юлий Сезар – императори Рим.
соли 29 пеш аз мелод – ба Октавиан аз тарафи Сенат унвони император ва лақаби Август дода шуд.
соли 98 мелодӣ – аз инқироз баромадани мамлакат дар давраи императори Рим Траян.
асрҳои I-II мелодӣ – давраи гул-гулшукуфии шоҳигарии Кушон.
асри II мелодӣ – ошӯби «рӯймолзардон» дар Чин.
асрҳои III-II мелодӣ – соҳтмони шаҳри Тӯпроққалъаи Хоразм.
асри III мелодӣ – порчашавии давлати Кушон.
соли 394 мелодӣ – боздошти гузарондани бозиҳои Олимпӣ.
соли 395 мелодӣ – тақсимшавии империяи Рим: Фарбиву Шарқӣ.
соли 410 мелодӣ – аз ҷониби истилогарони хотҳо таҳти сарпарастии Аларих яксоншавии Рим.
соли 452 мелодӣ – ба Итолиё зада даромадани хуннҳо-Аттила.
соли 455 мелодӣ – забти Рим аз тарафи вандалҳо (қабилаҳои герман).
соли 476 мелодӣ – вожгуни Рими Фарбӣ.

**ANATOLIY SAGDULLAYEVICH SAGDULLAYEV
VASILIIY ANUFRIYEVICH KOSTETSKIY**

O‘quv nashri

QADIMGI DUNYO TARIXI

(Tojik tilida)

Umumiy o‘rta ta’lim maktablarining 6-sinf uchun darslik

To ‘ldirilgan beshinchи nashri

Toshkent – «Yangiyo‘l poligraf servis» – 2017
Nashriyot litsenziyasi AI №185, 10.05.2011 у.

Тарчумон – Ш. Турдиқулов

Муҳаррир – Э. Турдиқулов

Мусаҳҳиҳ – М. Қиронова

Саҳифабанди компьютерии – Ҳ. Шарипова

Аз оригинал-макет ба чоп 10.10.2017 иҷозат дода шуд.

Андози 70x90^{1/16}. Гарнитураи «Times TAD».

Бо усули оғсет чоп шуд.

Ҷузъи нашрию ҳисобӣ 12,0. Ҷузъи чопии шартӣ 14,04.

Теъдоди нашр 6278 нусха.

Супориши № 17-309.

Дар матбааи ХЭТН «O‘zbekiston»-и
Оҷонсии матбуот ва ахбори Республикаи Ўзбекистон
100129, Тошканд, кӯчаи Навой, 30 чоп шудааст.

Чадвали нишондиҳандай ҳолати китоби ба ичора додашуда

№	Ному насаби донишомӯз	Соли хониш	Ҳолати китоб ҳангоми гирифтан	Имзои раҳбари синф	Ҳолати китоб ҳангоми супоридан	Имзои раҳбари синф
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						

Чадвали болой ҳангоми ба ичора дода шудан ва дар охири соли хониш баргардонида гирифтани китоб аз тарафи раҳбари синф аз рӯйи меъёрхон зерин баҳо гузашта мешавад:

Нав	Ҳолати китоб ҳангоми бори аввал супоридан
Хуб	Муқовааш яклухт, аз қисми асосии китоб чудо нашудааст. Ҳамаи варақҳояш ҳаст, надаридааст, чудо нашудааст, дар саҳифаҳо навишт ва хатҳо нест.
Қаноат бахш	Муқова каҷ шудааст, канорҳояш коҳида, якчанд хатҳо кашида шудаанд, ҳолати аз қисми асосӣ чудошавӣ дорад, аз тарафи истифодабаранда қаноатбахш таъмир шудааст. Варақҳои чудошудааш аз нав таъмир гаштааст, дар баъзе саҳифаҳо хат кашида шудаанд.
Ғайри-қаноат-бахш	Муқова хат кашида шудааст, даридааст, аз қисми асосӣ чудо шудааст ё ки умуман нест, ғайриқаноатбахш таъмир шудааст. Китобро барқарор кардан аз имкон берун аст.